1

MINISTÈRE
DU COMMERCE
ET
DE L'INDUSTRIE

EXPOSITION UNIVERSELLE
DE 1889

CABINET
DU DIRECTEUR GÉNÉRAL
DE L'EXPLOITATION

RÉPUBLIQUE FRANÇAISE

Avenue de la Bourdonnais, 18
Paris, ~~rue de Varenne, 78~~, le 10 janvier 1888.

Mon cher Comte,

Vous m'aviez fait espérer, par votre dernière lettre, la nomination très prochaine du Comité officiel qui doit représenter le Royaume de Grèce à l'Exposition de 1889.

La formation de ce Comité ne nous a pas encore été notifiée. Est-elle terminée? vous seriez bien aimable d'en hâter la Solution.

Je connais la grande sympathie que vous avez pour la Nation Grecque et vous savez combien, moi-même, je partage

Monsieur le Comte de Montholon
Ministre de France
Athènes

ces sentiments. Nous désirons donc tous les deux que la participation de ce vaillant Pays soit brillante et remarquée. Je ne négligerai rien, vous le devinez, pour que ce résultat soit atteint. Encore faut-il que nous soyons en présence d'une Commission ou d'un Commissaire général avec qui nous puissions nous occuper tant de l'emplacement que des nombreux détails que comporte la préparation d'une semblable exposition.

Nous sommes déjà en relations avec un grand nombre de Comités étrangers ./.

Recevez, Mon cher Comte,

avec tous mes vœux, les nouvelles
assurances de mes affectueux sentiments

MMillay

P. S. Mes meilleurs souvenirs à
M. Géry.

MM.

Paris, le 30 Octobre 1889

Monsieur, j'ai l'honneur de vous faire connaître que sur la demande de M. le Président du Conseil, Ministre du Commerce, de l'Industrie et des Colonies, Commissaire Général de l'Exposition, et sur ma proposition, M. le Président de la République vient de vous conférer la Croix de Chevalier de l'Ordre National de la Légion d'Honneur. M. le Président a été heureux de pouvoir reconnaître ainsi la part que vous avez prise au succès de notre grand Concours International.

J'aurai soin de vous faire parvenir

Monsieur Mégris,

Membre de la Commission d'organisation à Athènes

pour l'Exposition de 1889.

ultérieurement le Brevet et les insignes de l'Ordre.

Recevez, Monsieur, les assurances de ma considération la plus distinguée.

Le Ministre des Affaires Etrangères.

E. Spuller

A Son Excellence le ministre des affaires étrangères à Athènes.

Excellence,

Sur la demande de Son Excellence, ci-joint le mémorandum des propositions que je désirais faire ce matin.

- Pour l'exposition universelle de Paris:

4 statues archaïques avec couleurs,

3 têtes de même époque et avec couleurs,

8 bronzes des dernières fouilles à l'Acropole.

Les facsimilés seraient faits en plâtre, avec reproduction exacte des couleurs conservées sur les originaux; avec quelques petites restaurations indispensables pour l'effet général.

Pour cela je choisirai, parmi les meilleurs mouleurs de Paris ou de Rome, un homme offrant toutes les garanties pour la bonne exécution du travail en plâtre, qui se ferait du reste sous ma surveillance.

Pour ce qui regarde les couleurs j'exécuterai moi-même le travail. Les couleurs sur l'original seront fixées (j'ai déjà fait quelques essais à l'Acropole, qui ont fort bien réussi) puis protégées par des feuilles d'or, qui empêcheront l'humidité de la terre d'estampage de les détériorer.

Je livrerai un exemplaire de chaque objet moulé, à la commission grecque de l'exposition universelle, sans rétribution aucune; et un nombre indéterminé d'exemplaires au ministère (soit pour

musée en Grèce soit pour don à l'étranger)
au prix de revient de la matière première.

De son côté le ministère me garantirait l'exploitation exclusive des moules pour les musées étrangers.

Agréez, Excellence, l'assurance de ma plus haute considération.

É Gilliéron. peintre

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ - 82.

4

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ 1889

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛ. ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Μέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1889

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1892

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α'

Καλαὶ τέχναι.

Δώδεκα Ἕλληνες καλλιτέχναι ἐβραβεύθησαν ἐκθέσαντες ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς· μὴ ἐκδοθεισῶν ὅμως ἄχρι τοῦδε τῶν ἐκθέσεων τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς συναγωγῆς ταύτης, οὐδὲν ἔχομεν νὰ παραθέσωμεν ἀφορῶν αὐτούς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β'

Τάξις 6η.

Κατωτέρα ἐκπαίδευσις.

Εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς· «Ἐκ τῶν πολλῶν φιλανθρωπικῶν καὶ παιδαγωγικῶν ἑταιριῶν τῆς Ἑλλάδος (Ἑταιρία τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ, ἱδρυθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῷ 1866, Σύλλογος τῶν Κυριῶν) μόνον μία συμμετέσχε τῆς ἐκθέσεως, ὁ Σύλλογος Παρνασσός, ἱδρυθεὶς ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1866, ὅστις διατηρεῖ νυκτερινὴν σχολήν, ἐν ᾗ φοιτῶσι περὶ τοὺς 250 παῖδες, καὶ κέκτηται βιβλιοθήκην ἐκ 5000 τόμων. (Ἔτυχεν ἀργυροῦ βραβείου.)

Τάξις 8η.

Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις.

Οἱ ἑλλανοδίκαι εἰς δύσκολον εὑρεθέντες θέσιν, ἐντεταλμένοι νὰ κρίνωσι πληθὺν ἐκθεμάτων, περιωρίσθησαν δημοσιεύσαντες τὰς κρίσεις αὐτῶν ἐπὶ μόνον τῶν κριθέντων ἀξίων μεγάλου βραβείου (Grand prix), οὗτινος οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐκθετῶν ἔτυχεν· ἐπομένως οὐδεμίαν ἔχομεν περὶ τῶν ἐκθετῶν τούτων εἴδησιν.

Τάξις 9η.

Τυπογραφία καὶ βιβλιοπωλική.

«Ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ τάξει ταύτῃ, γράφουσιν οἱ ἑλλανοδίκαι, δὲν ἐστερεῖτο σημασίας καὶ θελγήτρου Ὁ κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐξ Ἀθηνῶν, οὗτινος τὸ κατάστημα εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἐξέθετο ἐξαίρετα δείγ-

ματα τυπογραφικῆς. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ αὐτοῦ ἐκτυποῦνται πλὴν ἄλλων δημοσιευμάτων ἡ «Ἑστία» καὶ ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων». Ὁ κ. Κωνσταντινίδης γνωρίζει νὰ παρακολουθῇ τὰς νεωτέρας μεθόδους, καταδεικνύμενος οὕτω ἄξιος διάδοχος τοῦ Κορομηλᾶ, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀμβρόσιος Φιρμῖνος Διδότος μετεπέμψατο ἰδίαις δαπάναις παρ' αὐτῷ ἐν Παρισίοις, ὅπως τῷ διδάξῃ τὴν τυπογραφικὴν τέχνην καὶ τὸν ἀπέστειλεν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ πιεστηρίων καὶ στοιχείων φερόντων ἔτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὡς καὶ μία ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία τῶν Ἀθηνῶν ὑπέβαλε τῇ κρίσει τῶν ἑλλανοδικῶν τὸ περιοδικὸν αὐτῆς «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς», δημοσίευμα εἰς 4ον, ἔχον συνδρομητὰς καθ' ἅπασαν τὴν ἐπιστημονικὴν Εὐρώπην. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἶναι ἀξία πάσης συστάσεως διά τε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτυπώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου. Αὕτη κοσμεῖται καὶ δι' εἰκόνων, λιθογραφιῶν καὶ ξυλογραφιῶν ἀναπαραγουσῶν πάσας τὰς ἐπιγραφάς, πρὸς τούτοις καταχωρίζει καὶ τὰ σχέδια ἁπασῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων τῶν γενομένων ἑκάστοτε ἐν Ἑλλάδι. Ἀναφέρομεν ἔτι μεταξὺ τῶν ἀποστολῶν τῶν Ἀθηνῶν τὰς τοῦ Μπάρτ ἐκδότου, ἐξαιρέτου ὁδηγοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ δημώδους βιβλιοθήκης πρὸς 50 λεπτὰ τὸν τόμον· ὁ ἐκδότης οὗτος τελευταίως ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν μεγάλου ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ, κεκοσμημένου διὰ πλείστων ξυλογραφημάτων καὶ χαλκογραφημάτων.

Τὸν κ. Γ. Κασδόνην φιλόγαλλον ἐκδότην καλλιτεχνικῆς συλλογῆς εἰκόνων καὶ τοῦ περιοδικοῦ ἡ «Ἑστία», ἧςτινος τὸ περικάλυμμα περιέχει δελτίον πολιτικόν, φιλολογικόν, οἰκονομικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν τῆς ἑβδομάδος.

Τὸν κ. Σπυρ. Κουσουλῖνον, τυπογράφον Βοτανικῆς καὶ ἄλλων βιβλίων.

Τὴν Κυρίαν Αἰκατερίνην Λασκαρίδου, δημοσιεύσασαν βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν παίδων ὠφέλιμα καὶ ἐπιμεμελημένα· τέλος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (τμῆμα στατιστικῆς), ὅπερ ἀπέστειλεν ἐπίσημα δελτία τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ βασιλείου τετυπωμένα ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἑλληνικῷ τυπογραφείῳ».

Τάξις 10η.

Χαρτοποιΐα καὶ βιβλιοδετική.

Ἡ τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἔκθεσις ἐκφράζεται περὶ ἡμῶν οὕτω· «Ἐν τῷ ἑλληνικῷ τμήματι εἰς μό-

νος ἐκθέτης χάρτου ὑπῆρχε, τὸ χαρτοποιεῖον τοῦ Φαλήρου. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἔτυχεν ἀργυροῦ βραβείου.

Ἡ δὲ βιομηχανία τῆς ἐκ χάρτου κατασκευῆς ἀντικειμένων ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῶν ἐκθεμάτων τῶν κ. Τσουκανέλη καὶ Κεφάλα ἐξ Ἀθηνῶν, οἵτινες πλὴν ἄλλων ἀντικειμένων ἐξέθηκαν καὶ φακέλλους ἀχρόους καὶ κεχρωματισμένους, χάρτην ἐπιστολῶν καὶ φακέλλου, πολυτελείας ὡραίων χρωματισμῶν. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἀπένειμαν αὐτοῖς χαλκοῦν δίπλωμα.

Τρεῖς ἔπαινοι ἐπίσης ἀπενεμήθησαν α') εἰς τὸν κ. Α. Κοντογόνην διὰ τοὺς φακέλλους του, β') εἰς τοὺς κκ. Πάλλην καὶ Κοτζιᾶν, ὧν ἡ ἔκθεσις περιελάμβανε μεγάλην ποικιλίαν ἀντικειμένων ἐκ χάρτου, σφραγῖδας ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως καλῆς τέχνης κλπ.

γ') Εἰς τὸν κ. Μιχ. Ἀρνιώτην διὰ τὰ κατάστιχα αὐτοῦ, ἐν οἷς διεκρίναμεν ἰδιαιτέρως κατάστιχον ἐπιμεμελημένως ἡμιεσταχωμένον, κεκαλυμμένον δι' ὑφάσματος, τὰ νῶτα καὶ τὰς γωνίας διὰ μετάλλου περιβεβλημένα, ἕτερον κατάστιχον ἐπίσης καλόν. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐκθεμάτων τοῦ καταστήματος τούτου κατέδειξεν ὅτι ὁ διευθυντὴς κατέχει καλῶς καὶ κατὰ βάθος τὴν τέχνην αὐτοῦ.

Ἡ δὲ καλλιτεχνικὴ στάχωσις ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῶν ἔργων τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου ἐξ Ἀθηνῶν, ἔργα λίαν ἐπιμεμελημένα, ἐν οἷς διεκρίνομεν σχέδιά τινα μωσαϊκοῦ ἐπιτυχῆ. Ὁ ἐκθέτης οὗτος ἔτυχεν ἀργυροῦ διπλώματος.

Τάξις 12η.

Φωτογραφία.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν περιορίζεται ἀναγράφουσα τὰς διαφόρους μεθόδους τῆς φωτογραφίας, ἐν γενικῷ δὲ πίνακι καταγράφει τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν ἐπιτευχθέντα βραβεῖα, δὲν εἰσέρχεται δὲ εἰς ἰδιαιτέραν κρίσιν τῶν ἐκθεμάτων, ἅτε τῆς φωτογραφίας ἐπὶ τοσοῦτον προοδευσάσης, ὥστε ἁπανταχοῦ γῆς ἄριστα φωτογραφήματα ἐκτελοῦνται, ἀρκεῖ οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὴν τέχνην ταύτην νὰ ἔχωσι τὰ τελειότερα ἐργαλεῖα καὶ τὰ καλλίτερα ὑλικά.

Τάξις 13η.

Ὄργανα μουσικά.

Ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν ἐκθεμάτων τῆς τάξεως ταύτης ἀνευρίσκομεν τὰ ἑπόμενα ἀναφερόμενα εἰς ἡμετέρους ἐκθέτας.

«Ὁ κ. Μακρόπουλος ἐξέθηκε μαντολῖνα διαφόρων σχημάτων καλῶς εἰργασμένα καὶ ταμπουράδες μὴ στερουμέ-

νους πρωτοτυπίας. Τὰ δὲ ὄργανα τοῦ αὐτοῦ εἴδους τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σταθοπούλου ἐφάνησαν κατωτέρας κατασκευῆς, τετράχορδον δέ τι ἐκ ξύλου ἐλαίας ἦτο καλῶς εἰργασμένον, ἀλλ' εἶχεν ἦχον μέτριον».

Τάξις 17η.

Ἰατρικὴ καὶ Χειρουργία.

Τὸ Στρατιωτικὸν δαμαλιδοκομεῖον Ἀθηνῶν ἔτυχεν ἀργυροῦ διπλώματος.

Τάξις 18η.

Ἔργα διακοσμητικά.

Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ δύο μόνον ἦσαν ἐκθέται ἐξ Ἑλλάδος, ἀμφότεροι βραβευθέντες καὶ περὶ ὧν ἡ κρίσις ἔχει οὕτως.

«Οἱ κύριοι Ἀμπατῆς καὶ υἱὸς ζωγράφοι διακοσμηταὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεδείχθησαν κάτοχοι ἰδίου ταλάντου, ἐκθέσαντες 40 πίνακας κεχρωματισμένους, ἀπομιμηθέντες οὕτω τελείως τοὺς φυσικοὺς χρωματισμοὺς τῶν ξύλων καὶ μαρμάρων, ὥστε καὶ οἱ παρ' ἡμῖν διαπρέποντες Παρισινοὶ τεχνῖται δὲν θ' ἀπηρνοῦντο ταῦτα ὡς ἴδια ἔργα.

«Ὁ κ. Νικολακόπουλος ἐπίσης ἀπέστειλε δύο ὀρόφους διακεκοσμημένους διὰ κοσμημάτων γύψου κατειργασθέντας ἐν Ἀθήναις, ὅπερ πείθει ἡμᾶς περὶ τῆς διπλῆς ἀξίας τῶν ἔργων, ἅτε γνωστῆς οὔσης τῆς βιομηχανικῆς πτωχείας τῆς χώρας».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'

Τάξις 21η.

Τάπητες.

Συντομώτατα ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν ἐκφράζεται περὶ τῶν ἡμετέρων ταπήτων.

«Ἐν τῷ ἑλληνικῷ τμήματι ὑπῆρχον πλεῖστοι ἐκθέται ταπήτων, ὧν ὅμως τὰ σχέδια ἐφάνησαν ἡμῖν κοινὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις κατωτέρα. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἀπένειμαν χρυσοῦν δίπλωμα εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Κυριῶν καὶ τῇ Πολυξένῃ Δούνζᾳ».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ'

Τάξις 30ή.

Νήματα καὶ βαμβακηρὰ ὑφάσματα.

Μακρότερά πως περιέχει ἡ ἔκθεσις περὶ τῶν ἐκθεμάτων τούτων.

«Τῇ Ἑλλάδι ἀπενεμήθησαν διπλώματα ἀργυρᾶ 1, χαλκᾶ 4, ἔπαινοι 18. Πεντήκοντα τρεῖς ἐκθέται ἐν τῇ τάξει ταύτῃ προσῆλθον ἐξ Ἑλλάδος· ὁ μέγας οὗτος ἀριθμὸς ἐκπλήττει, ἅτε τῆς χώρας μὴ θεωρουμένης ὡς βιομηχανικῆς. Τῷ ὄντι τρία καταστήματα, ἐξ ὧν τὰ δύο οὐχὶ τόσον σπουδαῖα, ἀντιπροσωπεύουσι τὴν βιομηχανίαν τοῦ βάμβακος, οἱ λοιποὶ ἐκθέται εἶναι ὑφάνται διὰ τῆς χειρὸς ἢ ἐργάται ἢ μικρέμποροι.

Οἱ μὲν ἀγοράζουσι νήματα Ἀγγλικά, τὰ ὁποῖα ὑφαίνουσι διὰ τῆς χειρὸς καὶ πωλοῦσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀγορὰν τοῦ κατασκευασθέντος ἐμπορεύματος. Ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἀπόρων γυναικῶν, ἰδίως ἐν τῷ τῶν Ἀθηνῶν, κυρίαι διδάσκουσιν εἰς πτωχὰ κοράσια νὰ κεντῶσι, νὰ ῥάπτωσιν ὑφάσφατα καὶ νὰ ὑφαίνωσι προσέτι. Τὰ λεπτὰ ταῦτα ὑφάσματα, τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς παχὺ ἀραχνοϋφὲς ὕφασμα(γάζα), ἀναμεμιγμένα μετὰ νημάτων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἢ ἁπλῶς κεντημένα διὰ χρωματιστῶν νημάτων, χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν φορεμάτων θελκτικωτάτων.

Τὸ μόνον κατάστημα, τὸ ἄξιον σπουδαιότητος ὑπὸ βιομηχανικὴν ἔποψιν, εἶναι τὸ τῶν ἀδελφῶν Ρετσίνα ἐν Πειραιεῖ. Τοῦτο ἔχει νηματουργεῖον καὶ ὑφαντουργεῖον, τὰ δὲ παραγόμενα ὑπ' αὐτοῦ ὑφάσματα εἶναι ποιότητος μετρίας καὶ καταναλίσκονται ἐν τῇ χώρᾳ. Τὸ ὑφαντουργεῖον παράγει ἐπίσης στρεπτά τινα νήματα».

Τάξις 33η.

Μέταξαι καὶ νήματα ἐκ μετάξης.

Σημείωσίς τις τοῦ Γεν. εἰσηγητοῦ καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἑλλανοδίκαι τῆς τάξεως ταύτης δὲν ὑπέβαλον τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν, ἀντὶ ταύτης καταχωρίζεται μελέτη περὶ μετάξης καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Λυών.

Τάξις 34η.

Τρίχαπτα, κεντήματα καὶ λοιπά.

Περὶ τούτων τὰ ἀκόλουθα ἀναγιγνώσκομεν·

«Ἡ Ἑλλὰς ἀπέστειλε τρίχαπτα λευκὰ καὶ κεχρωματισμένα, προερχόμενα ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν καί τινων οἰκογενειῶν ἐκ Κεφαλληνίας Οἱ Ἕλληνες δεικνύουσιν ἰδιορρυθμίαν κατὰ τὰ κεντήματα, δι' ὧν κοσμοῦνται τὸ στῆθος, ἡ ῥάχις καὶ αἱ χειρίδες τῶν ἐθνικῶν ἐνδυμάτων. Οἱ ἑλλανοδίκαι διέκριναν μεταξὺ αὐτῶν τὸν Σαραντόπουλον καὶ τὴν κυρίαν Ἀμαλίαν Ἀνανιάδου».

Τάξις 35η.

Εἴδη πλεκτικῆς.

«Ἡ Ἑλλάς, γράφει ὁ εἰσηγητής, ἐπαρουσίασεν εἴδη τινὰ πλεκτικῆς διὰ μηχανῆς, ἀλλ' ἄνευ σπουδαιότητός τινος.

Τάξις 36η.

Τὰ πρὸς ἔνδυσιν.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἐνδιατρίβει μόνον περὶ τῶν ὑποδημάτων· τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως ταύτης ἐκθέματα μήτε κἂν ἀναφέρωνται.

«Τὸ Ἑλληνικὸν τμῆμα ἐν τῇ 36ῃ τάξει μόνον διὰ τῶν ὑποδημάτων ἀντεπροσωπεύετο καλῶς. Ἡ βιομηχανία αὕτη παρίστατο ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.

Ὑπῆρχε συλλογὴ περίεργος ἐθνικῶν ὑποδημάτων τῶν καλουμένων τσαρουχίων καὶ ὑποδήματα γαλλικοῦ συρμοῦ· τινὰ καλῶς εἰργασμένα· οἱ ἑλλανοδίκαι ἐβράβευσαν τοὺς περισσοτέρους ἐκθέτας, ὅπερ δεικνύει ὅτι τὰ προϊόντα ἦσαν πραγματικῶς ἄξια λόγου».

Τάξις 38η.

Ἀγχέμαχα ὅπλα καὶ θήρα.

«Ἐκ τῶν ἑλλήνων ἐκθετῶν ἔτυχον χαλκοῦ βραβείου τὸ ἑλληνικὸν ὁπλοστάσιον καὶ τὸ ἑλληνικὸν πυριτιδοποιεῖον καὶ ἐπαίνους ὁ Ὑπαταῖος, ὁ Οἰκονομόπουλος καὶ ὁ Βλασόπουλος».

Τάξις 39η.

Εἴδη ταξειδίου καὶ στρατοπεδεύσεως.

«Ἡ Ἑλλάς, λέγει ὁ εἰσηγητής, ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1878, ἀγαθὴν ἀπέδειξε θέλησιν, ἀποστείλασα εἴδη τινὰ κατασκευαζόμενα ἐν αὐτῇ, ἀδιάβροχα ἐνδύματα, μαρσύπους καὶ ἄλλα εἴδη ταξειδίου, ἀλλὰ πάντοτε κατεσκευασμένα κατὰ τὸν αὐτὸν παρημελημένον τρόπον, ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βεβαιώσωμεν οὐδεμίαν πρόοδον».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'

(Τὸ τεῦχος τὸ περιλαμβάνον τὰς ἐκθέσεις τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπὶ τῶν τάξεων 41, 42, 43 καὶ 44 τῆς συναγωγῆς ταύτης δὲν ἐξεδόθη ἔτι).

Τάξις 45η.

Χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα.

«Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ οἱ «Μαργαρίτης καὶ Σα ἐκ Κερ-

κύρας διὰ τὰ λιπαρὰ ὀξέα, τὴν γλυκερίνην καὶ τὰ στεατικὰ κηρία, τιτανώδους σαπωνοποιΐας ἐκρίθησαν ἄξιοι χρυσοῦ βραβείου. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τῆς Ἑλλάδος.

Πρόοδος σπουδαία ἐπίσης παρετηρήθη εἰς τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα τὰ κατασκευαζόμενα κατὰ τὰς γαλλικὰς μεθόδους ὑπὸ τοῦ καταστήματος Βουσάκη ἐν Ἑλλάδι· καὶ ἕνεκα τούτου ἐκρίθη ἄξιον χρυσοῦ βραβείου».

Τάξις 47η.

Δέρματα κατειργασμένα καὶ ἀκατέργαστα.

«Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει μόνον τοὺς τυχόντας χρυσοῦ βραβείου, οὕτω ἐκ τῶν ἡμετέρων περιλαμβάνει «χρυσοῦν βραβεῖον τοῖς κκ. Σαλούστρῳ καὶ Σα ἐκ Σύρου βυρσοδέψαις», διὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῆ κατασκευὴν κατειργασμένων χονδρῶν δερμάτων».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ϛ'

Τάξις 51η.

Μηχανήματα χημικῶν τεχνῶν.

Εἷς μόνον Ἕλλην ἐκθέτης ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ὑπῆρχεν, ἐκθέσας μηχάνημα κατασκευῆς στεατικῶν κηρίων μετὰ δύο θρυαλλίδων, περὶ οὗ ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς·

«Χαλκοῦν δίπλωμα τῷ Κωνσταντίνῳ Ζήσῃ ἐξ Ἑλλάδος, ὅστις ἐξέθεσε μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν στεατικῶν κηρίων μετὰ δύο θρυαλλίδων.Ἡ μηχανὴ αὕτη ἐνεργεῖ δι' ἀπωστῆρος καὶ ἔχει μεγάλην ἀναλογίαν μετὰ τῆς τοῦ A. Morane.

Αἱ θρυαλλίδες τῶν κηρίων ἕνεκα τοῦ πλεξίματος καὶ τῆς προετοιμασίας κυρτοῦνται καιόμεναι, διὰ τοῦτο πρέπει μετὰ προσοχῆς νὰ τίθηνται ἐν τῇ μηχανῇ οὕτως, ὅπως κατὰ τὴν καῦσιν ἡ κυρτότης ἑκατέρας γίνηται ἀντιθέτως, ἐξαπλῶται ἡ φλὸξ καὶ κανονίζηται.

Κοινὸν κηρίον καίει περίπου 10, 5 γραμ. στεατικοῦ ὀξέος καθ' ὥραν, ἐνῷ τὸ μετὰ δύο θρυαλλίδων καίει 16, 9· τὸ δὲ παραγόμενον ὑπὸ τοιούτου κηρίου φῶς εἶναι ἀνώτερον ἐν ἴσῳ βάρει καέντος στεατικοῦ ὀξέος πρὸς τὸ διδόμενον ὑπὸ κηρίου μετὰ μιᾶς θρυαλλίδος. Τὸ νέον λοιπὸν κηρίον δύναται μετὰ κέρδους νὰ χρησιμοποιηθῇ, ὅταν θέλῃ τις νὰ παραγάγῃ ἐντατικὸν φῶς δι' ὀλίγων κηρίων.

Πρέπει ἐν τούτοις νὰ προσθέσωμεν ὅτι εἴς τινα κηρία δοκιμασθέντα ὑπὸ τῶν ἑλλανοδικῶν, παρήγοντο ἐνίοτε ταλαν-

τεύσεις τῆς φλογὸς δυσάρεστοι· ἀλλὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἀναμφιβόλως διορθωθήσεται ἐν τῇ συνεχεῖ κατασκευῇ».

Τάξις 54η.

Σχοινοπλοκία.

«Ὁ ναύσταθμος τῆς Σαλαμῖνος ἀπέστειλεν εἴδη τινὰ σχοινοπλοκίας ἐν χρήσει τοῦ στόλου. Καίτοι μικρὰ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, παρουσιασθεῖσα ὅμως μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῇ Ἑλλάδι τέχνης, ἤρκει ὅπως δείξῃ ἡμῖν τὴν καλὴν ποιότητα τῆς κατασκευῆς».

Τάξις 67η.

Δημητριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα.

«Ἡ Ἑλλάς, γράφει ὁ εἰσηγητής, ἔχει ἔκτασιν 65000 □ χιλιομέτρων, πληθυσμὸν περὶ τὰ 2,000,000, ἀλλὰ τῆς καλλιεργησίμου χώρας μόνον τὸ ἥμισυ καλλιεργεῖται. Ἂν τὸ ἔδαφος ὠφελιμώτερον ἐκαλλιεργεῖτο, θὰ ἐπήρκει νὰ διαθρέψῃ τριπλάσιον πληθυσμόν. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καλλιεργεῖται ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ βρίζα, ἡ βρώμη κλπ. Ἐν αὐτῇ ἀφθονοῦσιν ἡ ἐλαία καὶ ἡ ἄμπελος. Ἀπὸ δεκαετίας ἡ βιομηχανία τῆς ἀλευροποιΐας ταχέως προώδευσεν. Οἱ ἀνεμόμυλοι ἀριθμούμενοι εἰς 44 κατὰ τὸ 1878, νῦν ἐδιπλασιάσθησαν. Ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει σῖτον καὶ ὄρυζαν, ἐξάγει δὲ ὀλίγα ἄλευρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Οἱ σπουδαιότεροι μῦλοι ἐργάζονται διὰ κυλίνδρων, ἀλλὰ τὰ προϊόντα των δὲν εἶναι τέλεια. Τὰ ἄλευρα ἔχουσι χροιάν τινα κιτρίνην, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ σίτου καὶ τὴν ἀτέλειαν τοῦ κοσκινίσματος. Οἱ ἑλλανοδίκαι δὲν ἔκριναν ὅτι ἔπρεπε νὰ δώσωσι χρυσοῦν βραβεῖον εἰς τὰ προϊόντα ταῦτα· ἀργυρᾶ ὅμως βραβεῖα ἀπενεμήθησαν τῷ Π. Ἀποστολίδῃ ἐν Βόλῳ, τῷ Καράμπελᾳ ἐν Πάτραις, τοῖς Ἀδελφοῖς Γιαννοπούλοις ἐν Βελεστίνῳ, τοῖς Αλάλῳ καὶ Ῥηγοπούλῳ ἐν Πάτραις καὶ τοῖς Υἱοῖς Τριάντη ἐν Πάτραις.

Ἀπό τινων ἐτῶν μεγάλως ἐξετάθη ἡ παραγωγὴ τῶν ζυμαρικῶν ἐν Ἑλλάδι· ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων οἱ ἑλλανοδίκαι διέκρινον τὰ τοῦ καταστήματος Δ. Σταματοπούλου ἐκ Πειραιῶς ὡς ὡραιότατα καὶ λίαν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπένειμαν εἰς ταῦτα χρυσοῦν βραβεῖον».

Τάξις 69η.

Ἐδώδιμα, λιπαρὰ σώματα ἔλαια κλπ.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἀνα-

γινώσκομεν τὰς ὅλως ἐν παρόδῳ ἀναγραφομένας ὀλίγας ταύτας σειράς·

«Ἡ Ἑλλὰς ἐπίσης ἐξέθηκε πολλὰ δείγματα ἐλαίων, ὧν ὅμως ἡ ποιότης δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῶν ἐλαίων τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τῆς Πορτογαλλίας καὶ Ἱσπανίας».

Τάξις 70η καὶ 71η.

Ὄσπρια καὶ ὀπῶραι.

Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἐνδιατρίβει κυρίως εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐκτεθεῖσαν σταφίδα, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Εἰς τοὺς καρποὺς τοὺς διατηρουμένους δι' ἀποξηράνσεως τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ σταφίς.

Ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν σταφίδων σπουδαία ἐγένετο πρόοδος ἀπὸ τοῦ 1878, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τῆς βιομηχανίας ταύτης εὑρίσκεται ἡ Ἑλλάς. Ἡ Ἑλλάς, λέγει ὁ κ. Ροδοκανάκης, ἔχει μόνον ἀντιζήλους ἀποπειρωμένους καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὀλίγον ἐπιφόβους, ὥστε κατέχει, ἂν δύναμαι νὰ εἴπω, τὴν ἡγεμονίαν τῆς βιομηχανίας ταύτης· ἐν ταύτῃ διαπρέπει καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ἐπὶ μακρὸν ἔτι νὰ τὴν ἐκθρονίσῃ. Ἐκ τούτων ὅμως δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ περιφρονήσῃ τὸν γεννώμενον ἀνταγωνισμόν, ὅστις δύναται νὰ κατασταθῇ ἡμέραν τινά, ἂν μὴ ἐπικίνδυνος, τοὐλάχιστον σοβαρός. Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου ἐπεκτείνεται· αὕτη ἐνεκλιματίσθη εἰς χώρας, ἐν αἷς οὐδὲν προήγγελλε τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ τόποι τῆς καταναλώσεως ἀντὶ νὰ πολλαπλασιασθῶσι τοὐναντίον φαίνονται περιοριζόμενοι.

Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου ἀνεπτύχθη μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Κατὰ τὸ 1848 αἱ πεδιάδες τῆς Ἠλείας, ἀπέναντι αἱ τῆς Ζακύνθου καὶ αἱ ἐκτάσεις ἀπὸ Κορίνθου μέχρι Πύργου διετέλουν ἀκαλλιέργητοι. Νῦν καλύπτονται ὑπὸ ἀμπελώνων χορηγούντων ἅπαν τὸ ποσὸν τῆς μικρᾶς σταφίδος, τὸ καταναλισκόμενον ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Πρὸ τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἦτο περὶ τὰ 5 ἑκατομμ. ἑνετικῶν λιτρῶν.

Μετὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ πολέμου, ἡ παραγωγὴ ἠλαττώθη εἰς 300,000 λίτρας, ἀλλὰ ταχέως ηὐξήθη.

Κατὰ τὸ 1852, ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εἰς τὰς ἀμπέλους, ἡ παραγωγὴ κατέπεσεν, ἀνυψώθη δὲ κατὰ τὸ 1860, ὅτε ἀνεκαλύφθη ἡ θείωσις, δι' ἧς παρημποδίζοντο αἱ βλάβαι τοῦ ὠϊδίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ αὔξησις ἐξακο-

λουθεῖ σχεδὸν ἀδιάλειπτος, ὡς δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ ἀκολούθου πίνακος, εἰλημμένου ἐξ ἔργου τινος τοῦ κ. Βουρλούμη.

Ἐτησία ὁλικὴ παραγωγὴ τῆς Ἑλλάδος

Ἔτη	Τόννοι	Ἔτη	Τόννοι	Ἔτη	Τόννοι
1800	4000	1865	52300	1878	100700
1810	5510	1866	54700	1879	92698
1821	6000	1867	65794	1880	91600
1831	8000	1868	55283	1881	124000
1841	10000	1869	51916	1882	109700
1845	17000	1870	53836	1883	114200
1851	37000	1871	81374	1884	133036
1859	24000	1872	71500	1885	113448
1860	51750	1873	72873	1886	129159
1861	42800	1874	76660	1887	127300
1862	49600	1875	72300	1888	158728
1863	56800	1876	86850		
1864	50600	1877	80860		

Κατὰ τὸν κ. Χάνσον ἐν Ἑλλάδι ἡ παραγωγὴ τῶν Κορινθιακῶν σταφίδων κατὰ τὸ 1825 ἦτο 2000 τόννοι. Κατὰ τὸν κ. Lecont κατὰ μὲν τὸ 1831 ἦτο 2300 τόννοι, κατὰ δὲ τὸ 1845 6500 τόννοι.

Κατὰ τὸ 1852 κατέπεσεν εἰς 7500 τόννους, τὸ δὲ 1854 εἰς 4000.

Ἡ καλλιέργεια κατ' ἐπαρχίας τὸ 1888 παρήγαγε τὰ ἐξῆς ποσά.

Πύργος	τόννους	33000
Τριφυλλία	»	17000
Μεσσηνία	»	17000
Πάτραι	»	16000
Κάμπος	»	13000
Πυλία	»	11000
Αἴγιον	»	11000
Κεφαλληνία	»	10000
Κόρινθος	»	10000
Ζάκυνθος	»	9500
Ὀλυμπία	»	7000
Ἀκαρνανία	»	2500
Ἰθάκη	»	2000
Ναύπλιον, Ἄργος, Γύθειον	»	1000
		160000

Ἐξ ὧν ἡ Πελοπόννησος 139000 καὶ ἡ Ἑπτάνησος 21000.

Παραλλαγαί, ποιότητες καὶ τιμαί.

Αἱ σταφίδες τῆς Πελοποννήσου τάσσονται εἰς δύο κατηγορίας ἢ ποιότητας.

α) Πρῶται ποιότητες

β) Ἐπαρχιακαὶ ποιότητες.

Αἱ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ παραγόμεναι σταφίδες καλοῦνται καρπὸς τῶν νήσων. Αἱ πρῶται ποιότητες παράγονται εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Κορίνθου, ἁπασῶν κειμένων κατὰ τὴν Πελοποννησιακὴν ἀκτὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· ἀνωτέρα δὲ τῶν τριῶν τούτων ποιοτήτων εἶναι ἡ τῆς Αἰγιαλείας, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα ποιότης τῆς Βοστίτσας, μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ τῆς Κορίνθου, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα σταφὶς τοῦ κόλπου.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ποιοτήτων ἀναφέρομεν τὰς ποιότητας Κυπαρισσίας, Φιλιατρῶν, Γαργαλιάνων, τὰς τῆς Τριφυλλίας ἁπασῶν προεξεχούσας, μετ' αὐτὰς ὡς κατωτέρας ποιότητας τὰς τοῦ Πύργου, Κάμπου κλπ.

Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ κ. Βουρλούμη πληροφορίας τινὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας τοῦ καρποῦ· «Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου, λέγει, γίνεται ἀναγκαίως διὰ τῶν χειρῶν, ἀδυνάτου οὔσης τῆς χρήσεως παντὸς μηχανικοῦ ἐργαλείου· ἐν Ἑλλάδι ὅμως τὰ ἡμερομίσθια ἀκριβοπληρόνονται, ἕνεκα τῆς σπάνεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν καλλιεργημένων τόπων. Ἑκατὸν χιλιόγραμμα σταφίδος ἐν σάκκοις ἀπαιτοῦσι δαπάνην καλλιεργείας κλπ. κατὰ μέσον ὅρον 35 φράγκα, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου, δι' οὗ ἠγοράσθη τὸ κτῆμα καὶ ἐγένετο ἡ ἐμφύτευσις.

Αἱ ἀνώτεραι ποιότητες, αἱ τοῦ Αἰγίου ἐπὶ παραδείγματι, στοιχίζουσι πλειότερον, τοὐναντίον αἱ συνήθεις ποιότητες ὡς αἱ τῶν Καλαμῶν, πολὺ ὀλιγώτερα. Αἱ εἰς Γαλλίαν ἀποστελλόμεναι ποιότητες στοιχίζουσι περὶ τὰ 30 φράγκα ἐν σάκκοις».

Ἐξαγωγή, ἐμπόριον, κατανάλωσις.

Ἡ ἐξαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰσέπραξεν·

εἰς τὸ 1875	37,813,000 δραχ.		1887	54,430,000
» » 1881	48,062,000	»	1888	58,057,840
» » 1882	49,158,000	»		

Ἡ Ἀγγλία καταναλίσκει τὰ μεγαλείτερα ποσά, ἰδίως

δὲ τὰ τῆς καλλιτέρας ποιότητος, διότι ὡς γνωστὸν ἡ Ἀγγλικὴ ζακχαροπλαστικὴ ἔχει ὡς κυρίαν βάσιν τὴν σταφίδα.

Ἡ Γερμανία καταναλίσκει σταφίδα ποιότητος ὀλίγον κατωτέρας.

Ἐν Γαλλίᾳ αἱ σταφίδες χρησιμεύουσι κατὰ μέγιστον μέρος εἰς κατασκευὴν σταφιδίτου οἴνου. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀποστέλλονται σταφίδες τοῦ Πύργου καὶ Κάμπου. Ἐν τῇ Ὁλλανδίᾳ ἀγοράζονται κυρίως αἱ σταφίδες τῶν νήσων.

Αἱ σταφίδες ἀποστέλλονται ἐν βυτίοις χωρητικότητος 100 χιλιογράμμων εἰς Ἀμερικὴν, Καναδᾶν, Γερμανίαν καὶ Ὁλλανδίαν. Ἐν κιβωτίοις (50 μέχρι 55 χιλιογ.), ἡμικυβωτίοις καὶ κιβωτιδίοις (15—18 χιλιογ.) εἰς Ἀγγλίαν καὶ ταῖς ἀποικίαις αὐτῆς, καὶ εἰς σάκκους (90—100 χιλιογρ.) εἰς Γαλλίαν.

Τὰ καταβαλλόμενα δι' 100 χιλιόγραμμα σταφίδος εἰς τὰ διάφορα κράτη ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Ἐν Γαλλίᾳ	6 φράγκα	
» Ἀγγλίᾳ	17.22	(1888)
» Γερμανίᾳ	10	
» Ἰταλίᾳ	10	
» Αὐστρίᾳ	30	
» Βελγίῳ	26	
» Σουηδίᾳ	26	
» Ῥωσσίᾳ	35.23	

Ἡ δὲ ἐτησία παγκόσμιος κατανάλωσις πάσης προελεύσεως σταφίδος ἔχει ὡς ἑξῆς·

Κατὰ τὸ	1879	τόννοι	99,000
» »	1881	»	105,000
» »	1883	»	111,000
» »	1885	»	126,000
» »	1887	»	135,000
» »	1888	»	121,000

Ὁ ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει τὸ ποσὸν τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος τὸ καταναλισκόμενον εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Ὄνομα χωρῶν	1867	1870	1875	1876	1877	1878	1879	1880	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888
Ἀγγλία	47700	41303	51431	64463	64250	61540	56835	53250	69400	60800	64100	69300	57939	53942	57038	63714
Γερμανία	3250	882	742	1555	720	1710	1195	770	3000	1490	1140	664	788	5690	3987	9564
Ὁλλανδία	3225	1478	3461	4897	2960	6681	3600	5350	4500	4300	4800	4410	6053	3956	7571	11344
Τεργέστη	4340	2403	3260	3291	2560	4757	1716	2610	2400	2100	2200	4128	1709	2695	2174	2659
Ἀμερική	2425	3769	7780	6385	4980	7640	7982	9420	6300	11800	12500	9496	7402	12462	14227	14118
Βέλγιον καὶ Ὁλλανδία	3136	4001	3390	4464	5390	7743	1463	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ῥωσσία	—	—	2236	695	—	1008	—	3620	5300	1300	3800	2266	1457	2544	3682	5350
Γαλλία	—	—	—	—	—	9621	19907	19580	31100	28000	20260	40126	38100	48870	38621	40735
Βεβρεγμένον καὶ ἀπεσταγμένον ποσὸν	955	—	—	—	930	—	—	—	—	—	5500	—	—	—	—	1331
Ἀπώλητον	493	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9913
	65794	53836	72300	86750	80860	100700	92698	91600	124000	109700	114200	131960	113488	120159	127300	158728

Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι περιεχόμενοι ἀριθμοὶ δὲν δηλοῦσιν ἀκριβῶς τὴν κατανάλωσιν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις, διότι περιλαμβάνουσι διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Ἀμερικὴν καὶ Γερμανίαν σταφίδας διελθούσας ἐν διαμετακομίσει.

Ἡ συγγραφὴ τοῦ κ. Βουρλούμη χορηγεῖ ἡμῖν πληροφορίας, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν κατανάλωσιν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Ἀγγλία. Ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ κυριώτερος καταναλωτὴς σταφίδος. Εἴπομεν δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ καταναλίσκονται αἱ καλλίτεραι ποιότητες καὶ χρῆσις αὐτῶν γίνεται εἰς παρασκευὴν ζακχαροπήκτων ζυμαρικῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1887 ἰδοὺ πῶς κατανέμονται οἱ καταναλωθέντες ἀπεξηραμένοι καρποί.

Σταφίδες	Κορίνθου	63
	Ἑτέρων προελεύσεων	30
Σῦκα	Σῦκα ξηρὰ	7
		100

Ἡ δὲ πρόοδος τῆς καταναλώσεως ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐγένετο τοιαύτη·

	Τόννοι		
1820	5,631	1865	40,103
1825	5,276	1870	38.800
1830	5,717	1875	44,101
1835	9,685	1880	41,861
1840	8,246	1885	45,678
1845	15,489	1886	42,988
1850	20,270	1887	46,202
1855 (ἀσθένεια τῆς ἀμπέλου)	7,817	1888	50,847
1860	32,801		

Γαλλία. Ἐν ταῖς πλειοτέραις χώραις αἱ σταφίδες χρησιμεύουσιν ὡς τρόφιμον. Ἐν Γαλλίᾳ τοὐναντίον χρησιμεύουσι κυρίως εἰς κατασκευὴν σταφιδίτου. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἤρξατο τῷ 1887 ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν καταστροφῶν ἐκ τῆς φυλλοξήρας εἰς τὰς ἀμπέλους. Διὰ τοῦτο ἡ εἰσαγωγὴ ηὔξησεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, οὕτω ἡ Γαλλία εἰσήγαγε κατὰ τὸ 1887, 53000, ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ Ἀγγλία κατηνάλισκεν 46,000, ἐκ τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ πίνακος τοῦ καταχωρουμένου περαιτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Γαλλία κατέστη ὁ σπουδαιότερος καταναλωτὴς τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθεισῶν ποσοτήτων ἐν Γαλλίᾳ ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσά·

1880	21,300,000 φράγ.	1884	20,200,000	φράγ.
1881	11,700,000 »	1885	49,800,000	»
1882	14,800,000 »	1886	41,300,000	»
1883	17,000,000 »	1887	19,400,000	»

Μόναι αἱ σταφίδες παριστῶσι τὰ δύο τρίτα τῆς ὁλικῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Γαλλίᾳ. Οὕτω κατὰ τὸ 1887 ἡ Ἑλλὰς εἰσῆγεν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν σταφίδα ἀξίας φράγκ. 18,472,000, ἐνῷ ἅπασα ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῆς ἀνήρχετο εἰς 27,749,000 φρ. Μεταξὺ δὲ τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων τῆς Ἑλλάδος εἵποντο οἱ σπόγγοι ἀξίας 3.223,000 φράγ. καὶ οἱ οἶνοι 2,823,000 φράγκων.

Πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας ἡ Γαλλία ἠγόραζε μικρὰν ποσότητα σταφίδων προωρισμένην διὰ τὴν ζαχαροπλαστικήν. «Κατὰ τὸ 1878, λέγει ὁ Ροδοκανάκης, ἡ ἐσοδεία τοῦ παρελθόντος ἔτους βραχεῖσα κατὰ τὴν ἀποξήρανσιν διετέλει ἀπώλητος ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς ἀγοραῖς. Τότε ἀκριβῶς ἡ φυλλοξήρα ἐπέφερε τὰς μεγαλειτέρας καταστροφὰς ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, οἱ δὲ Γάλλοι ἔμποροι ἐσκέφθησαν ν' ἀγοράσωσιν εἰς ταπεινὰς τιμὰς τὰς σταφίδας ταύτας καὶ κατασκευάσωσιν οἶνον».

Ὑπολογίζεται ὅτι τὰ 3/4 τῆς εἰσαγομένης ἐν Γαλλίᾳ σταφίδος καταναλίσκονται εἰς τὴν κατασκευὴν σταφιδίτου οἴνου. Ἐὰν λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὸ καταναλωθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1887, ἤτοι 96,456,000 χιλιόγραμμα, τοῦτο κατανέμεται ὡς ἑξῆς·

Σταφίδες πρὸς χρῆσιν τῆς τραπέζης 8,000,000 χιλιόγραμμα.
» χρησιμοποιηθεῖσαι ὑπὸ οἰκογενειῶν πρὸς κατασκευὴν ποτῶν 15,000,000 χιλιόγραμμα.
» πρὸς παραγωγὴν σταφιδίτου 73,450,000 χιλιόγραμμα.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ, ἐὰν, ὅπως ἐλπίζωμεν, ἡ ἀμπελουργία ἀναλάβῃ ἐντελῶς ἐκ τῆς ἐπελθούσης κρίσεως. Ὅταν ἡ Γαλλικὴ παραγωγὴ ἀποκατασταθῇ, οἵα ἦτον ἄλλοτε, τότε πλέον δὲν θὰ εἶναι ἀνάγκη κατασκευῆς σταφιδίτου. Οὕτω νῦν ἡ πάλη μεταξὺ τῶν ἀμπελουργῶν καὶ τοῦ παραγωγοῦ σταφιδίτου διατηρεῖται ἀκμαία. Οἱ ἀμπελουργοὶ ἀπήτησαν αὔξησιν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, ὅπως δυνηθῶσι ν' ἀνταγωνισθῶσιν.

Μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἔρχεται ἡ Ἀμερικὴ ὡς σπουδαῖος καταναλωτὴς σταφίδος.

Ἰδοὺ δὲ ἡ κατανάλωσις ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

1881	τόννοι	20,000	1885	τόννοι	10,000
1882	»	16,500	1886	»	12,500
1883	»	16,000	1887	»	14,500
1884	»	13,000	1888	»	15,500

Ἐκ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῶν παραγουσῶν σπουδαῖα ποσὰ σταφίδος ἡ Τουρκία, καίτοι μὴ ἐκθέσασα, ἔρχεται μετὰ τὴν Ἑλλάδα· πράγματι ἰδοὺ οἱ ἀριθμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Τουρκικῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ·

1880	φράγ.	30,100,000	1884	φράγ.	27,300,000
1881	»	22,500,000	1885	»	43,800,000
1882	»	16,700,000	1886	»	43,600,000
1883	»	20,900,000	1887	»	19,000,000

Συγκριτικῶς δὲ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ Τουρκικὴ εἰσαγωγὴ ἔχει ὡς ἑξῆς· ἐνῷ κατὰ τὰ 1880 ἡ Ἑλλὰς εἰσήγαγε μικρότατον ποσὸν, κατὰ τὸ 1882 ὑπερέβη τὴν Τουρκικὴν εἰσαγωγήν. Ἡ διαφορὰ αὕτη ηὔξησε μέχρι τοῦ 1884, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Τουρκικὴ εἰσαγωγὴ ἀνυψώθη αἰφνιδίως. Κατὰ τὸ 1886 αἱ δύο εἰσαγωγαὶ ἦσαν ἴσαι, ἀλλὰ τὸ 1888 ἡ Τουρκία εἰσήγαγε μεγαλείτερον ποσόν.

Ἡ Ἱσπανία καὶ Πορτογαλλία, ἐν τοῖς τμήμασι τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανία τῆς σταφίδος δὲν ἀντεπροσωπεύετο ἢ κατὰ τρόπον ἀτελέστατον, παράγουσιν ἐπίσης σπουδαῖα ποσὰ σταφίδος. Ἡ Ἱσπανία εἰσάγει εἰς Γαλλίαν περὶ τὰ 8,000,000 χιλιόγραμμα καὶ ἡ Πορτογαλλία 5,000,000 χιλιόγραμμα, προωρισμένα διὰ τὴν ζακχαροπλαστικήν· τὸ ἐν Μελβούρνῃ τῆς Αὐστραλίας κατάστημα A. F. Spawn's Climax evaporating Co ἐξέθεσε σταφίδα, ἧς ἡ ποιότης εἶναι βεβαίως τόσον καλὴ, ὅσον καὶ πολλῶν προϊόντων ἑλληνικῆς προελεύσεως.

Σταφὶς ἐξετέθη ἐπίσης ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Χιλῆς, τῆς Ἰαπωνίας (Suzuki, εἰς Otobei, Yamaskiken) καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς (Oustott Californie). Ἡ τελευταία αὕτη χώρα ἤρξατο παράγουσα μεγάλην ποσότητα σταφίδος. Ἐξέθετο σταφίδα Μαλάκας μετὰ μικρῶν κόκκων.

Ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα τὰ προϊόντα, κατέχουσιν ἔτι κατωτέραν βαθμίδα τῆς ἑλληνικῆς συλλογῆς. Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἀναφέρομεν τὸν δῆμον Αἰγίου καὶ τὴν κυρίαν Εὐρυδίκην Μπέτσου (σουλτανίναν ἐκθέσασαν) καὶ τοὺς Βουρλούμην, Μεσσηνέζην, Μακρυγιάννην, Δαβὺν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς τελευταίας σπουδαίας προόδους τῆς Γαλλικῆς ἀμπελουργίας, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ χορηγῶσιν ὑμῖν τοῦ λοιποῦ τὸ παμμέγιστον τοῦτο ποσὸν τῆς σταφίδος, ὅπερ νομίζομεν ὅτι παρεμποδίζει τὸ ἐμπόριον τοῦ φυσικοῦ οἴνου.

Αφ' ἑτέρου δὲ νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς μετὰ τῆς χώρας ἡμῶν, εἰσάγουσα ἀφθονώτερα ποσὰ πρὸς χρῆσιν τῆς τραπέζης καὶ τῆς ζακχαροπλαστικῆς ἐκ τῶν προϊόντων ἐκείνων τῶν τόσον καλῶν, ὧν δείγματα εἴδομεν ἐν τῇ ἐκθέσει».

Πίναξ εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν σταφίδων.

	Ἑλλὰς	Τουρκία
1880	9,000,000	20,000,000
1881	11,000,000	23,000,000
1882	17,000,000	16,000,000
1883	17,000,000	15,000,000
1884	25,000,000	13,000,000
1885	32,000,000	24,000,000
1886	24,000,000	24,000,000
1887	23,000,000	22,000,000
1888	19,000,000	21,000,000

Τάξις 72α.

(Τμῆμα Ε' Ἡδύποτα).

«Ἡ βιομηχανία τῶν ποτῶν τούτων εἶναι νέα ἐν Ἑλλάδι, γράφει ὁ εἰσηγητής, καὶ οἱ κατασκευασταὶ αὐτῶν εὑρίσκονται ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Οὐδὲν ἰδιαίτερον ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν. Τὰ ἡδύποτα εἶναι καλά, μεταξὺ αὐτῶν εὕρομεν μαστίχην ἐξαιρέτως παρεσκευασμένην. Ἡ Ἑλλὰς ἐπέτυχε 10 βραβεῖα, ἤτοι ἓν δίπλωμα χρυσοῦν, 3 ἀργυρᾶ, 5 χαλκᾶ καὶ 1 ἔπαινον.

Τάξις 73η.

Οἰνοπνευματώδη ποτά.

Τὸ τεῦχος τὸ περιλαμβάνον τὴν ἔκθεσιν τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπί τε τῶν οἴνων καὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, τῶν ἐκτεθέντων τῷ 1889, δὲν ἐξεδόθη ἔτι, ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ὅμως πρώτου μέρους τῆς ἐκθέσεως ταύτης, τοῦ διεξερχομένου ἱστορικῶς πάσας τὰς πρὸ τοῦ 1889 τελεσθείσας ἐν τοῖς διαφόροις κράτεσι διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἰδιαιτέρως ἀναφέροντος τὰς περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἐκτεθέντων οἴνων κρίσεις, παραλαμβάνομεν τὰ ἐνδιαφέροντα εἰς τὴν Ἑλλάδα σχετικὰ ἀποσπάσματα.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1855 ἔλαβον μέρος Ἕλληνες ἐκθέται, οἴνων 6, οἰνοπνευμάτων 2 καὶ ζύθου 2. Περὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν οὐδεὶς ἰδιαιτέρως ἐγένετο λόγος.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1862 ἐν Λονδίνῳ ἔλαβον μέρος ἐκθέται Ἕλληνες ἔκ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 34.

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1867 Ἕλληνες ἐκθέται ἦσαν 57, περὶ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων οἱ ἑλλανοδίκαι ἐκφράζονται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ὑποβληθέντες τοῖς ἑλλανοδίκαις ἑλληνικοὶ οἶνοι ἦσαν πολὺ ὀλίγον ἐπιμεμελημένοι».

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1873 ἐν Βιέννῃ ἐξέθηκαν οἴνους Ἕλληνες 34, περὶ ὧν ὁ εἰσηγητὴς ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς· «Ἀπὸ τοῦ 1867 πρόοδος ἐγένετο ἐν τῇ οἰνοποιΐᾳ. Οἱ κοινοὶ οἶνοι ἀπηλλάγησαν σχεδὸν ἐντελῶς τῆς γεύσεως καὶ ὀσμῆς τῆς ῥητίνης, ἥτις καθίστα τὴν πόσιν αὐτῶν δυσχερῆ, τὰ δὲ ἐκτεθέντα ἡδύποτα ἐκρίθησαν ἄξια βραβεύσεως».

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1878, οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων ἐκθέται ἦσαν 67. Ἰδίως περὶ τῶν οἴνων ὁ εἰσηγητὴς γράφει τὰ ἑξῆς· «Ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπεστάλησαν οἶνοι τινὲς ἐλαττωματικοὶ καὶ εἰς ἄκρον ῥητινώδεις, ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη χώρα τείνει βαθμηδὸν ἀπαλλάττουσα τὰ προϊόντα αὐτῆς τοῦ ἀρώματος τούτου, εἰς ὃ ἀποδίδουσιν ἰδιαιτέρας ὑγιεινὰς ἰδιότητας. Ὑπέβαλε τοῖς ἑλλανοδίκαις ἐξαιρέτους οἴνους γλυκεῖς. Ἡ ἄμπελος καλλιεργεῖται οὐ μόνον πρὸς παραγωγὴν οἴνων, ἀλλὰ συνήθως τὰ προϊόντα αὐτῆς ἀποξηραίνονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, ἔνθα χρησιμεύουσιν εἰς παραγωγὴν τεχνιτῶν οἴνων, ἥτις βιομηχανία δυστυχῶς ἀναπτύσσεται ἐπὶ βλάβῃ τῆς παραγωγῆς τῶν φυσικῶν οἴνων».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τῶν λοιπῶν καθυστερούντων τευχῶν τῶν ἐκθέσεων, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγκαίρως παραλάβει ἐπίσης καὶ δημοσιεύσει πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐκτεθέντα προϊόντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1892.

Ὁ πρόεδρος
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

[library stamp]

5

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ

ΤΩΝ ΕΛΛΑΝΟΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩ ΕΚΘΕΣΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΤΟΥ 1889

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΤΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΘΕΜΑΤΩΝ

ΣΥΛΛΕΓΕΙΣΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΕΙΣΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛ. ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Μέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1889

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1892

Ι. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Α'

Καλαὶ τέχναι.

Δώδεκα Ἕλληνες καλλιτέχναι ἐβραβεύθησαν ἐκθέσαντες ἔργα ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς· μὴ ἐκδοθεισῶν ὅμως ἄχρι τοῦδε τῶν ἐκθέσεων τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς συναγωγῆς ταύτης, οὐδὲν ἔχομεν νὰ παραθέσωμεν ἀφορῶν αὐτούς.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Β'

Τάξις 6η.

Κατωτέρα ἐκπαίδευσις.

Εἰς τὰς κρίσεις τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς· «Ἐκ τῶν πολλῶν φιλανθρωπικῶν καὶ παιδαγωγικῶν ἑταιριῶν τῆς Ἑλλάδος (Ἑταιρία τῶν Φίλων τοῦ λαοῦ, ἱδρυθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῷ 1866, Σύλλογος τῶν Κυριῶν) μόνον μία συμμετέσχε τῆς ἐκθέσεως, ὁ Σύλλογος Παρνασσός, ἱδρυθεὶς ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ 1866, ὅστις διατηρεῖ νυκτερινὴν σχολήν, ἐν ᾗ φοιτῶσι περὶ τοὺς 250 παῖδες, καὶ κέκτηται βιβλιοθήκην ἐκ 5000 τόμων. (Ἔτυχεν ἀργυροῦ βραβείου.)

Τάξις 8η.

Ἀνωτέρα ἐκπαίδευσις.

Οἱ ἑλλανοδίκαι εἰς δύσκολον εὑρεθέντες θέσιν, ἐντεταλμένοι νὰ κρίνωσι πληθὺν ἐκθεμάτων, περιωρίσθησαν δημοσιεύσαντες τὰς κρίσεις αὐτῶν ἐπὶ μόνον τῶν κριθέντων ἀξίων μεγάλου βραβείου (Grand prix), οὗτινος οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐκθετῶν ἔτυχεν· ἑπομένως οὐδεμίαν ἔχομεν περὶ τῶν ἐκθετῶν τούτων εἴδησιν.

Τάξις 9η.

Τυπογραφία καὶ βιβλιοπωλική.

«Ἡ Ἔκθεσις τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ τάξει ταύτῃ, γράφουσιν οἱ ἑλλανοδίκαι, δὲν ἐστερεῖτο σημασίας καὶ θελγήτρου Ὁ κ. Α. Κωνσταντινίδης ἐξ Ἀθηνῶν, οὗτινος τὸ κατάστημα εἶναι τὸ σπουδαιότερον τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου καὶ ἐκ τῶν καλλιτέρων τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἐξέθετο ἐξαίρετα δείγ-

ματα τυπογραφικῆς. Ἐν τῷ τυπογραφείῳ αὐτοῦ ἐκτυποῦνται πλὴν ἄλλων δημοσιευμάτων ἡ «Ἑστία» καὶ ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων». Ὁ κ. Κωνσταντινίδης γνωρίζει νὰ παρακολουθῇ τὰς νεωτέρας μεθόδους, καταδεικνύμενος οὕτω ἄξιος διάδοχος τοῦ Κορομηλᾶ, τὸν ὁποῖον ὁ Ἀμβρόσιος Φιρμῖνος Διδότος μετεπέμψατο ἰδίαις δαπάναις παρ' αὐτῷ ἐν Παρισίοις, ὅπως τῷ διδάξῃ τὴν τυπογραφικὴν τέχνην καὶ τὸν ἀπέστειλεν ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ πιεστηρίων καὶ στοιχείων φερόντων ἔτι τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὡς καὶ μία ὁδὸς τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία τῶν Ἀθηνῶν ὑπέβαλε τῇ κρίσει τῶν ἑλλανοδικῶν τὸ περιοδικὸν αὐτῆς «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς», δημοσίευμα εἰς 4ον, ἔχον συνδρομητὰς καθ' ἅπασαν τὴν ἐπιστημονικὴν Εὐρώπην. Ἡ ἐφημερὶς αὕτη εἶναι ἀξία πάσης συστάσεως διά τε τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐκτυπώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ποιότητα τοῦ χάρτου. Αὕτη κοσμεῖται καὶ δι' εἰκόνων, λιθογραφιῶν καὶ ξυλογραφιῶν ἀναπαραγουσῶν πάσας τὰς ἐπιγραφάς, πρὸς τούτοις καταχωρίζει καὶ τὰ σχέδια ἁπασῶν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων τῶν γενομένων ἑκάστοτε ἐν Ἑλλάδι. Ἀναφέρομεν ἔτι μεταξὺ τῶν ἀποστολῶν τῶν Ἀθηνῶν τὰς τοῦ Μπάρτ ἐκδότου, ἐξαιρέτου ὁδηγοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ δημώδους βιβλιοθήκης πρὸς 50 λεπτὰ τὸν τόμον· ὁ ἐκδότης οὗτος τελευταίως ἀνέλαβε τὴν ἔκδοσιν μεγάλου ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ, κεκοσμημένου διὰ πλείστων ξυλογραφημάτων καὶ χαλκογραφημάτων.

Τὸν κ. Γ. Κασδόνην φιλόγαλλον ἐκδότην καλλιτεχνικῆς συλλογῆς εἰκόνων καὶ τοῦ περιοδικοῦ ἡ «Ἑστία», ἧστινος τὸ περικάλυμμα περιέχει δελτίον πολιτικόν, φιλολογικόν, οἰκονομικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν τῆς ἑβδομάδος.

Τὸν κ. Σπυρ. Κουσουλῖνον, τυπογράφον Βοτανικῆς καὶ ἄλλων βιβλίων.

Τὴν Κυρίαν Αἰκατερίνην Λασκαρίδου, δημοσιεύσασαν βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν παίδων ὠφέλιμα καὶ ἐπιμεμελημένα· τέλος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (τμῆμα στατιστικῆς), ὅπερ ἀπέστειλεν ἐπίσημα δελτία τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τοῦ βασιλείου τετυπωμένα ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἑλληνικῷ τυπογραφείῳ».

Τάξις 10η.

Χαρτοποιΐα καὶ βιβλιοδετική.

Ἡ τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἔκθεσις ἐκφράζεται περὶ ἡμῶν οὕτω· «Ἐν τῷ ἑλληνικῷ τμήματι εἷς μό-

νος ἐκθέτης χάρτου ὑπῆρχε, τὸ χαρτοποιεῖον τοῦ Φαλήρου. Τὸ κατάστημα τοῦτο ἔτυχεν ἀργυροῦ βραβείου.

Ἡ δὲ βιομηχανία τῆς ἐκ χάρτου κατασκευῆς ἀντικειμένων ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῶν ἐκθεμάτων τῶν κ. Τσουκανέλη καὶ Κεφάλα ἐξ Ἀθηνῶν, οἵτινες πλὴν ἄλλων ἀντικειμένων ἐξέθηκαν καὶ φακέλλους ἀχρόους καὶ κεχρωματισμένους, χάρτην ἐπιστολῶν καὶ φακέλλου, πολυτελείας ὡραίων χρωματισμῶν. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἀπένειμαν αὐτοῖς χαλκοῦν δίπλωμα.

Τρεῖς ἔπαινοι ἐπίσης ἀπενεμήθησαν α') εἰς τὸν κ. Α. Κοντογόνην διὰ τοὺς φακέλλους του, β') εἰς τοὺς κκ. Πάλλην καὶ Κοτζιᾶν, ὧν ἡ ἔκθεσις περιελάμβανε μεγάλην ποικιλίαν ἀντικειμένων ἐκ χάρτου, σφραγῖδας ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως καλῆς τέχνης κλπ.

γ') Εἰς τὸν κ. Μιχ. Ἀρνιώτην διὰ τὰ κατάστιχα αὐτοῦ, ἐν οἷς διεκρίναμεν ἰδιαιτέρως κατάστιχον ἐπιμεμελημένως ἡμιεσταχωμένον, κεκαλυμμένον δι' ὑφάσματος, τὰ νῶτα καὶ τὰς γωνίας διὰ μετάλλου περιβεβλημένα, ἕτερον κατάστιχον ἐπίσης καλόν. Ἡ ἐξέτασις τῶν ἐκθεμάτων τοῦ καταστήματος τούτου κατέδειξεν ὅτι ὁ διευθυντὴς κατέχει καλῶς καὶ κατὰ βάθος τὴν τέχνην αὐτοῦ.

Ἡ δὲ καλλιτεχνικὴ στάχωσις ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῶν ἔργων τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου ἐξ Ἀθηνῶν, ἔργα λίαν ἐπιμεμελημένα, ἐν οἷς διεκρίνομεν σχέδιά τινα μωσαϊκοῦ ἐπιτυχῆ. Ὁ ἐκθέτης οὗτος ἔτυχεν ἀργυροῦ διπλώματος.

Τάξις 12η.

Φωτογραφία.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν περιορίζεται ἀναγράφουσα τὰς διαφόρους μεθόδους τῆς φωτογραφίας, ἐν γενικῷ δὲ πίνακι καταγράφει τὰ ὑπὸ τῶν διαφόρων κρατῶν ἐπιτευχθέντα βραβεῖα, δὲν εἰσέρχεται δὲ εἰς ἰδιαιτέραν κρίσιν τῶν ἐκθεμάτων, ἅτε τῆς φωτογραφίας ἐπὶ τοσοῦτον προοδευσάσης, ὥστε ἁπανταχοῦ γῆς ἄριστα φωτογραφήματα ἐκτελοῦνται, ἀρκεῖ οἱ ἐπαγγελλόμενοι τὴν τέχνην ταύτην νὰ ἔχωσι τὰ τελειότερα ἐργαλεῖα καὶ τὰ καλλίτερα ὑλικά.

Τάξις 13η.

Ὄργανα μουσικά.

Ἐν τῇ καταγραφῇ τῶν ἐκθεμάτων τῆς τάξεως ταύτης ἀνευρίσκομεν τὰ ἑπόμενα ἀναφερόμενα εἰς ἡμετέρους ἐκθέτας.

«Ὁ κ. Μακρόπουλος ἐξέθηκε μαντολῖνα διαφόρων σχημάτων καλῶς εἰργασμένα καὶ ταμπουράδες μὴ στερουμέ-

νους πρωτοτυπίας. Τὰ δὲ ὄργανα τοῦ αὐτοῦ εἴδους τὰ ἐκτεθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Σταθοπούλου ἐφάνησαν κατωτέρας κατασκευῆς, τετράχορδον δέ τι ἐκ ξύλου ἐλαίας ἦτο καλῶς εἰργασμένον, ἀλλ' εἶχεν ἦχον μέτριον».

Τάξις 17η.

Ἰατρικὴ καὶ Χειρουργία.

Τὸ Στρατιωτικὸν δαμαλιδοκομεῖον Ἀθηνῶν ἔτυχεν ἀργυροῦ διπλώματος.

Τάξις 18η.

Ἔργα διακοσμητικά.

Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ δύο μόνον ἦσαν ἐκθέται ἐξ Ἑλλάδος, ἀμφότεροι βραβευθέντες καὶ περὶ ὧν ἡ κρίσις ἔχει οὕτως.

«Οἱ κύριοι Ἀμπατῆς καὶ υἱὸς ζωγράφοι διακοσμηταὶ ἐξ Ἀθηνῶν ἀπεδείχθησαν κάτοχοι ἰδίου ταλάντου, ἐκθέσαντες 40 πίνακας κεχρωματισμένους, ἀπομιμηθέντες οὕτω τελείως τοὺς φυσικοὺς χρωματισμοὺς τῶν ξύλων καὶ μαρμάρων, ὥστε καὶ οἱ παρ' ἡμῖν διαπρέποντες Παρισινοὶ τεχνῖται δὲν θ' ἀπηρνοῦντο ταῦτα ὡς ἴδια ἔργα.

«Ὁ κ. Νικολακόπουλος ἐπίσης ἀπέστειλε δύο ὀρόφους διακεκοσμημένους διὰ κοσμημάτων γύψου κατειργασθέντας ἐν Ἀθήναις, ὅπερ πείθει ἡμᾶς περὶ τῆς διπλῆς ἀξίας τῶν ἔργων, ἅτε γνωστῆς οὔσης τῆς βιομηχανικῆς πτωχείας τῆς χώρας».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Γ'

Τάξις 21η.

Τάπητες.

Συντομώτατα ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν ἐκφράζεται περὶ τῶν ἡμετέρων ταπήτων.

«Ἐν τῷ ἑλληνικῷ τμήματι ὑπῆρχον πλεῖστοι ἐκθέται ταπήτων, ὧν ὅμως τὰ σχέδια ἐφάνησαν ἡμῖν κοινὰ καὶ ἡ ἐκτέλεσις κατωτέρα. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἀπένειμαν χρυσοῦν δίπλωμα εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Κυριῶν καὶ τῇ Πολυξένῃ Δούνζᾳ».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Δ'

Τάξις 30ή.

Νήματα καὶ βαμβακηρὰ ὑφάσματα.

Μακρότερά πως περιέχει ἡ ἔκθεσις περὶ τῶν ἐκθεμάτων τούτων.

«Τῇ Ἑλλάδι ἀπενεμήθησαν διπλώματα ἀργυρᾶ 1, χαλκᾶ 4, ἔπαινοι 18. Πεντήκοντα τρεῖς ἐκθέται ἐν τῇ τάξει ταύτῃ προσῆλθον ἐξ Ἑλλάδος· ὁ μέγας οὗτος ἀριθμὸς ἐκπλήττει, ἅτε τῆς χώρας μὴ θεωρουμένης ὡς βιομηχανικῆς. Τῷ ὄντι τρία καταστήματα, ἐξ ὧν τὰ δύο οὐχὶ τόσον σπουδαῖα, ἀντιπροσωπεύουσι τὴν βιομηχανίαν τοῦ βάμβακος, οἱ λοιποὶ ἐκθέται εἶναι ὑφάνται διὰ τῆς χειρὸς ἢ ἐργάται ἢ μικρέμποροι.

Οἱ μὲν ἀγοράζουσι νήματα Ἀγγλικά, τὰ ὁποῖα ὑφαίνουσι διὰ τῆς χειρὸς καὶ πωλοῦσιν εἰς τὴν πλησιεστέραν ἀγορὰν τοῦ κατασκευασθέντος ἐμπορεύματος. Ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἀπόρων γυναικῶν, ἰδίως ἐν τῷ τῶν Ἀθηνῶν, κυρίαι διδάσκουσιν εἰς πτωχὰ κοράσια νὰ κεντῶσι, νὰ ῥάπτωσιν ὑφάσφατα καὶ νὰ ὑφαίνωσι προσέτι. Τὰ λεπτὰ ταῦτα ὑφάσματα, τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς παχὺ ἀραχνοϋφὲς ὕφασμα(γάζα), ἀναμεμιγμένα μετὰ νημάτων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἢ ἁπλῶς κεντημένα διὰ χρωματιστῶν νημάτων, χρησιμεύουσι πρὸς κατασκευὴν φορεμάτων θελκτικωτάτων.

Τὸ μόνον κατάστημα, τὸ ἄξιον σπουδαιότητος ὑπὸ βιομηχανικὴν ἔποψιν, εἶναι τὸ τῶν ἀδελφῶν Ῥετσίνα ἐν Πειραιεῖ. Τοῦτο ἔχει νηματουργεῖον καὶ ὑφαντουργεῖον, τὰ δὲ παραγόμενα ὑπ' αὐτοῦ ὑφάσματα εἶναι ποιότητος μετρίας καὶ καταναλίσκονται ἐν τῇ χώρᾳ. Τὸ ὑφαντουργεῖον παράγει ἐπίσης στρεπτά τινα νήματα».

Τάξις 33η.

Μέταξαι καὶ νήματα ἐκ μετάξης.

Σημείωσίς τις τοῦ Γεν. εἰσηγητοῦ καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι, ἐπειδὴ οἱ ἑλλανοδίκαι τῆς τάξεως ταύτης δὲν ὑπέβαλον τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν, ἀντὶ ταύτης καταχωρίζεται μελέτη περὶ μετάξης καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Λυών.

Τάξις 34η.

Τρίχαπτα, κεντήματα καὶ λοιπά.

Περὶ τούτων τὰ ἀκόλουθα ἀναγιγνώσκομεν·

«Ἡ Ἑλλὰς ἀπέστειλε τρίχαπτα λευκὰ καὶ κεχρωματισμένα, προερχόμενα ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου τῶν ἀπόρων γυναικῶν καί τινων οἰκογενειῶν ἐκ Κεφαλληνίας Οἱ Ἕλληνες δεικνύουσιν ἰδιορρυθμίαν κατὰ τὰ κεντήματα, δι' ὧν κοσμοῦνται τὸ στῆθος, ἡ ῥάχις καὶ αἱ χειρίδες τῶν ἐθνικῶν ἐνδυμάτων. Οἱ ἑλλανοδίκαι διέκρινον μεταξὺ αὐτῶν τὸν Σαραντόπουλον καὶ τὴν κυρίαν Ἀμαλίαν Ἀνανιάδου».

Τάξις 35η.

Εἴδη πλεκτικῆς.

«Ἡ Ἑλλὰς, γράφει ὁ εἰσηγητὴς, ἐπαρουσίασεν εἴδη τινὰ πλεκτικῆς διὰ μηχανῆς, ἀλλ' ἄνευ σπουδαιότητός τινος.

Τάξις 36η.

Τὰ πρὸς ἔνδυσιν.

Ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, ἐνδιατρίβει μόνον περὶ τῶν ὑποδημάτων· τὰ λοιπὰ τῆς τάξεως ταύτης ἐκθέματα μήτε κἂν ἀναφέρωνται.

«Τὸ Ἑλληνικὸν τμῆμα ἐν τῇ 36ῃ τάξει μόνον διὰ τῶν ὑποδημάτων ἀντεπροσωπεύετο καλῶς. Ἡ βιομηχανία αὕτη παρίστατο ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.

Ὑπῆρχε συλλογὴ περίεργος ἐθνικῶν ὑποδημάτων τῶν καλουμένων τσαρουχίων καὶ ὑποδήματα γαλλικοῦ συρμοῦ· τινὰ καλῶς εἰργασμένα· οἱ ἑλλανοδίκαι ἐβράβευσαν τοὺς περισσοτέρους ἐκθέτας, ὅπερ δεικνύει ὅτι τὰ προϊόντα ἦσαν πραγματικῶς ἄξια λόγου».

Τάξις 38η.

Ἀγχέμαχα ὅπλα καὶ θήρα.

«Ἐκ τῶν ἑλλήνων ἐκθετῶν ἔτυχον χαλκοῦ βραβείου τὸ ἑλληνικὸν ὁπλοστάσιον καὶ τὸ ἑλληνικὸν πυριτιδοποιεῖον καὶ ἐπαίνους ὁ Ὑπαταῖος, ὁ Οἰκονομόπουλος καὶ ὁ Βλασόπουλος».

Τάξις 39η.

Εἴδη ταξειδίου καὶ στρατοπεδεύσεως.

«Ἡ Ἑλλὰς, λέγει ὁ εἰσηγητὴς, ὅπως καὶ κατὰ τὸ 1878, ἀγαθὴν ἀπέδειξε θέλησιν, ἀποστείλασα εἴδη τινὰ κατασκευαζόμενα ἐν αὐτῇ, ἀδιάβροχα ἐνδύματα, μαρσύπους καὶ ἄλλα εἴδη ταξειδίου, ἀλλὰ πάντοτε κατεσκευασμένα κατὰ τὸν αὐτὸν παρημελημένον τρόπον, ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν νὰ βεβαιώσωμεν οὐδεμίαν πρόοδον».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ Ε'

(Τὸ τεῦχος τὸ περιλαμβάνον τὰς ἐκθέσεις τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπὶ τῶν τάξεων 41, 42, 43 καὶ 44 τῆς συναγωγῆς ταύτης δὲν ἐξεδόθη ἔτι).

Τάξις 45η.

Χημικὰ καὶ φαρμακευτικὰ προϊόντα.

«Ἐν τῇ τάξει ταύτῃ οἱ «Μαργαρίτης καὶ Σα ἐκ Κερ-

κύρας διὰ τὰ λιπαρὰ ὀξέα, τὴν γλυκερίνην καὶ τὰ στεατικὰ κηρία, τιτανώδους σαπωνοποιΐας ἐκρίθησαν ἄξιοι χρυσοῦ βραβείου. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο εἶναι ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τῆς Ἑλλάδος.

Πρόοδος σπουδαία ἐπίσης παρετηρήθη εἰς τὰ φαρμακευτικὰ προϊόντα τὰ κατασκευαζόμενα κατὰ τὰς γαλλικὰς μεθόδους ὑπὸ τοῦ καταστήματος Βουσάκη ἐν Ἑλλάδι· καὶ ἕνεκα τούτου ἐκρίθη ἄξιον χρυσοῦ βραβείου».

Τάξις 47η.

Δέρματα κατειργασμένα καὶ ἀκατέργαστα.

«Ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει μόνον τοὺς τυχόντας χρυσοῦ βραβείου, οὕτω ἐκ τῶν ἡμετέρων περιλαμβάνει «χρυσοῦν βραβεῖον τοῖς κκ. Σαλούστρῳ καὶ Σα ἐκ Σύρου βυρσοδέψαις», διὰ τὴν λίαν ἐπιτυχῆ κατασκευὴν κατειργασμένων χονδρῶν δερμάτων».

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ς′

Τάξις 51η.

Μηχανήματα χημικῶν τεχνῶν.

Εἷς μόνον Ἕλλην ἐκθέτης ἐν τῇ τάξει ταύτῃ ὑπῆρχεν, ἐκθέσας μηχάνημα κατασκευῆς στεατικῶν κηρίων μετὰ δύο θρυαλλίδων, περὶ οὗ ἡ ἔκθεσις τῶν ἑλλανοδικῶν περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς·

«Χαλκοῦν δίπλωμα τῷ Κωνσταντίνῳ Ζήσῃ ἐξ Ἑλλάδος, ὅστις ἐξέθεσε μηχανὴν πρὸς κατασκευὴν στεατικῶν κηρίων μετὰ δύο θρυαλλίδων. Ἡ μηχανὴ αὕτη ἐνεργεῖ δι' ἀπωστῆρος καὶ ἔχει μεγάλην ἀναλογίαν μετὰ τῆς τοῦ A. Morane.

Αἱ θρυαλλίδες τῶν κηρίων ἕνεκα τοῦ πλεξίματος καὶ τῆς προετοιμασίας κυρτοῦνται καιόμεναι, διὰ τοῦτο πρέπει μετὰ προσοχῆς νὰ τίθηνται ἐν τῇ μηχανῇ οὕτως, ὅπως κατὰ τὴν καῦσιν ἡ κυρτότης ἑκατέρας γίνηται ἀντιθέτως, ἐξαπλῶται ἡ φλὸξ καὶ κανονίζηται.

Κοινὸν κηρίον καίει περίπου 10, 5 γραμ. στεατικοῦ ὀξέος καθ' ὥραν, ἐνῷ τὸ μετὰ δύο θρυαλλίδων καίει 16, 9· τὸ δὲ παραγόμενον ὑπὸ τοιούτου κηρίου φῶς εἶναι ἀνώτερον ἐν ἴσῳ βάρει καέντος στεατικοῦ ὀξέος πρὸς τὸ διδόμενον ὑπὸ κηρίου μετὰ μιᾶς θρυαλλίδος. Τὸ νέον λοιπὸν κηρίον δύναται μετὰ κέρδους νὰ χρησιμοποιηθῇ, ὅταν θέλῃ τις νὰ παραγάγῃ ἐντατικὸν φῶς δι' ὀλίγων κηρίων.

Πρέπει ἐν τούτοις νὰ προσθέσωμεν ὅτι εἴς τινα κηρία δοκιμασθέντα ὑπὸ τῶν ἑλλανοδικῶν, παρήγοντο ἐνίοτε ταλαν-

τεύσεις τῆς φλογὸς δυσάρεστοι· ἀλλὰ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἀναμφιβόλως διορθωθήσεται ἐν τῇ συνεχεῖ κατασκευῇ».

Τάξις 54η.

Σχοινοπλοκία.

«Ὁ ναύσταθμος τῆς Σαλαμῖνος ἀπέστειλεν εἴδη τινὰ σχοινοπλοκίας ἐν χρήσει τοῦ στόλου. Καίτοι μικρὰ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, παρουσιασθεῖσα ὅμως μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῇ Ἑλλάδι τέχνης, ἤρκει ὅπως δείξῃ ἡμῖν τὴν καλὴν ποιότητα τῆς κατασκευῆς».

Τάξις 67η.

Δημητριακοὶ καρποὶ καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα.

«Ἡ Ἑλλάς, γράφει ὁ εἰσηγητής, ἔχει ἔκτασιν 65000 □ χιλιομέτρων, πληθυσμὸν περὶ τὰ 2,000,000, ἀλλὰ τῆς καλλιεργησίμου χώρας μόνον τὸ ἥμισυ καλλιεργεῖται. Ἂν τὸ ἔδαφος ὠφελιμώτερον ἐκαλλιεργεῖτο, θὰ ἐπήρκει νὰ διαθρέψῃ τριπλάσιον πληθυσμόν. Ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν καλλιεργεῖται ὁ σῖτος, ἡ κριθή, ὁ ἀραβόσιτος, ἡ βρίζα, ἡ βρώμη κλπ. Ἐν αὐτῇ ἀφθονοῦσιν ἡ ἐλαία καὶ ἡ ἄμπελος. Ἀπὸ δεκαετίας ἡ βιομηχανία τῆς ἀλευροποιΐας ταχέως προώδευσεν. Οἱ ἀτμόμυλοι ἀριθμούμενοι εἰς 44 κατὰ τὸ 1878, νῦν ἐδιπλασιάσθησαν. Ἡ Ἑλλὰς εἰσάγει σῖτον καὶ ὄρυζαν, ἐξάγει δὲ ὀλίγα ἄλευρα ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Οἱ σπουδαιότεροι μῦλοι ἐργάζονται διὰ κυλίνδρων, ἀλλὰ τὰ προϊόντα των δὲν εἶναι τέλεια. Τὰ ἄλευρα ἔχουσι χροιάν τινα κιτρίνην, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ καθαρισμοῦ τοῦ σίτου καὶ τὴν ἀτέλειαν τοῦ κοσκινίσματος. Οἱ ἑλλανοδίκαι δὲν ἔκριναν ὅτι ἔπρεπε νὰ δώσωσι χρυσοῦν βραβεῖον εἰς τὰ προϊόντα ταῦτα· ἀργυρᾶ ὅμως βραβεῖα ἀπενεμήθησαν τῷ Π. Ἀποστολίδῃ ἐν Βόλῳ, τῷ Καράμπελᾳ ἐν Πάτραις, τοῖς Ἀδελφοῖς Γιαννοπούλοις ἐν Βελεστίνῳ, τοῖς Αλάλῳ καὶ Ῥηγοπούλῳ ἐν Πάτραις καὶ τοῖς Υἱοῖς Τριάντη ἐν Πάτραις.

Ἀπό τινων ἐτῶν μεγάλως ἐξετάθη ἡ παραγωγὴ τῶν ζυμαρικῶν ἐν Ἑλλάδι· ἐκ τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων οἱ ἑλλανοδίκαι διέκρινον τὰ τοῦ καταστήματος Δ. Σταματοπούλου ἐκ Πειραιῶς ὡς ὡραιότατα καὶ λίαν ἐπιμελῶς κατεσκευασμένα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπένειμαν εἰς ταῦτα χρυσοῦν βραβεῖον».

Τάξις 69η.

Ἐδώδιμα, λιπαρὰ σώματα ἔλαια κλπ.

Ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἀνα-

γινώσκομεν τὰς ὅλως ἐν παρόδῳ ἀναγραφομένας ὀλίγας ταύτας σειράς·

«Ἡ Ἑλλὰς ἐπίσης ἐξέθηκε πολλὰ δείγματα ἐλαίων, ὧν ὅμως ἡ ποιότης δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῶν ἐλαίων τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τῆς Πορτογαλλίας καὶ Ἱσπανίας».

Τάξις 70η καὶ 71η.

Ὄσπρια καὶ ὀπῶραι.

Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως τῶν ἑλλανοδικῶν τῆς τάξεως ταύτης ἐνδιατρίβει κυρίως εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἐκτεθεῖσαν σταφίδα, ἔχον ὡς ἕπεται·

«Εἰς τοὺς καρποὺς τοὺς διατηρουμένους δι' ἀποξηράνσεως τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ σταφίς.

Ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τῶν σταφίδων σπουδαία ἐγένετο πρόοδος ἀπὸ τοῦ 1878, ἐπὶ κεφαλῆς δὲ τῆς βιομηχανίας ταύτης εὑρίσκεται ἡ Ἑλλάς. Ἡ Ἑλλὰς, λέγει ὁ κ. Ροδοκανάκης, ἔχει μόνον ἀντιζήλους ἀποπειρωμένους καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὀλίγον ἐπιφόβους, ὥστε κατέχει, ἂν δύναμαι νὰ εἴπω, τὴν ἡγεμονίαν τῆς βιομηχανίας ταύτης· ἐν ταύτῃ διαπρέπει καὶ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ἐπὶ μακρὸν ἔτι νὰ τὴν ἐκθρονίσῃ. Ἐκ τούτων ὅμως δὲν ἕπεται ὅτι πρέπει νὰ περιφρονήσῃ τὸν γεννώμενον ἀνταγωνισμὸν, ὅστις δύναται νὰ κατασταθῇ ἡμέραν τινὰ, ἂν μὴ ἐπικίνδυνος, τοὐλάχιστον σοβαρός. Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου ἐπεκτείνεται· αὕτη ἐνεκλιματίσθη εἰς χώρας, ἐν αἷς οὐδὲν προήγγελλε τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ τόποι τῆς καταναλώσεως ἀντὶ νὰ πολλαπλασιασθῶσι τοὐναντίον φαίνονται περιοριζόμενοι.

Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου ἀνεπτύχθη μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος. Κατὰ τὸ 1848 αἱ πεδιάδες τῆς Ἠλείας, ἀπέναντι αἱ τῆς Ζακύνθου καὶ αἱ ἐκτάσεις ἀπὸ Κορίνθου μέχρι Πύργου διετέλουν ἀκαλλιέργητοι. Νῦν καλύπτονται ὑπὸ ἀμπελώνων χορηγούντων ἅπαν τὸ ποσὸν τῆς μικρᾶς σταφίδος, τὸ καταναλισκόμενον ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἀγγλίᾳ. Πρὸ τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἐτησία παραγωγὴ ἦτο περὶ τὰ 5 ἑκατομμ. ἐνετικῶν λιτρῶν.

Μετὰ τὰς καταστροφὰς τοῦ πολέμου, ἡ παραγωγὴ ἠλαττώθη εἰς 300,000 λίτρας, ἀλλὰ ταχέως ηὐξήθη.

Κατὰ τὸ 1852, ὅτε ἐνέσκηψεν ἡ νόσος εἰς τὰς ἀμπέλους, ἡ παραγωγὴ κατέπεσεν, ἀνυψώθη δὲ κατὰ τὸ 1860, ὅτε ἀνεκαλύφθη ἡ θείωσις, δι' ἧς παρημποδίζοντο αἱ βλάβαι τοῦ ὠϊδίου. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ αὔξησις ἐξακο-

λουθεῖ σχεδὸν ἀδιάλειπτος, ὡς δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ ἀκολούθου πίνακος, εἰλημμένου ἐξ ἔργου τινος τοῦ κ. Βουρλούμη.

Ἐτησία ὁλικὴ παραγωγὴ τῆς Ἑλλάδος

Ἔτη	Τόννοι	Ἔτη	Τόννοι	Ἔτη	Τόννοι
1800	4000	1865	52300	1878	100700
1810	5510	1866	54700	1879	92698
1821	6000	1867	65794	1880	91600
1831	8000	1868	55283	1881	124000
1841	10000	1869	51916	1882	109700
1845	17000	1870	53836	1883	114200
1851	37000	1871	81374	1884	133036
1859	24000	1872	71500	1885	113448
1860	51750	1873	72873	1886	129159
1861	42800	1874	76660	1887	127300
1862	49600	1875	72300	1888	158728
1863	56800	1876	86850		
1864	50600	1877	80860		

Κατὰ τὸν κ. Χάνσον ἐν Ἑλλάδι ἡ παραγωγὴ τῶν Κορινθιακῶν σταφίδων κατὰ τὸ 1825 ἦτο 2000 τόννοι. Κατὰ τὸν κ. Lecont κατὰ μὲν τὸ 1831 ἦτο 2300 τόννοι, κατὰ δὲ τὸ 1845 6500 τόννοι.

Κατὰ τὸ 1852 κατέπεσεν εἰς 7500 τόννους, τὸ δὲ 1854 εἰς 4000.

Ἡ καλλιέργεια κατ' ἐπαρχίας τὸ 1888 παρήγαγε τὰ ἑξῆς ποσά.

Πύργος	τόννους	33000
Τριφυλλία	»	17000
Μεσσηνία	»	17000
Πάτραι	»	16000
Κάμπος	»	13000
Πυλία	»	11000
Αἴγιον	»	11000
Κεφαλληνία	»	10000
Κόρινθος	»	10000
Ζάκυνθος	»	9500
Ὀλυμπία	»	7000
Ἀκαρνανία	»	2500
Ἰθάκη	»	2000
Ναύπλιον, Ἄργος, Γύθεον	»	1000
		160000

Ἐξ ὧν ἡ Πελοπόννησος 139000 καὶ ἡ Ἑπτάνησος 21000.

Παραλλαγαί, ποιότητες καὶ τιμαί.

Αἱ σταφίδες τῆς Πελοποννήσου τάσσονται εἰς δύο κατηγορίας ἢ ποιότητας.

α) Πρῶται ποιότητες

6) Ἐπαρχιακαὶ ποιότητες.

Αἱ ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ παραγόμεναι σταφίδες καλοῦνται καρπὸς τῶν νήσων. Αἱ πρῶται ποιότητες παράγονται εἰς τὰς ἐπαρχίας Πατρῶν, Αἰγίου καὶ Κορίνθου, ἁπασῶν κειμένων κατὰ τὴν Πελοποννησιακὴν ἀκτὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου· ἀνωτέρα δὲ τῶν τριῶν τούτων ποιοτήτων εἶναι ἡ τῆς Αἰγιαλείας, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα ποιότης τῆς Βοστίτσας, μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ τῆς Κορίνθου, γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα σταφὶς τοῦ κόλπου.

Ἐκ τῶν ἐπαρχιακῶν ποιοτήτων ἀναφέρομεν τὰς ποιότητας Κυπαρισσίας, Φιλιατρῶν, Γαργαλιάνων, τὰς τῆς Τριφυλλίας ἁπασῶν προεξεχούσας, μετ' αὐτὰς ὡς κατωτέρας ποιότητας τὰς τοῦ Πύργου, Κάμπου κλπ.

Παραλαμβάνομεν ἐκ τῆς συγγραφῆς τοῦ κ. Βουρλούμη πληροφορίας τινὰς ἀναφερομένας εἰς τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας τοῦ καρποῦ· «Ἡ καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου, λέγει, γίνεται ἀναγκαίως διὰ τῶν χειρῶν, ἀδυνάτου οὔσης τῆς χρήσεως παντὸς μηχανικοῦ ἐργαλείου· ἐν Ἑλλάδι ὅμως τὰ ἡμερομίσθια ἀκριβοπληρόνονται, ἕνεκα τῆς σπάνεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν καλλιεργημένων τόπων. Ἑκατὸν χιλιόγραμμα σταφίδος ἐν σάκκοις ἀπαιτοῦσι δαπάνην καλλιεργείας κλπ. κατὰ μέσον ὅρον 35 φράγκα, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου, δι' οὗ ἠγοράσθη τὸ κτῆμα καὶ ἐγένετο ἡ ἐμφύτευσις.

Αἱ ἀνώτεραι ποιότητες, αἱ τοῦ Αἰγίου ἐπὶ παραδείγματι, στοιχίζουσι πλειότερον, τοὐναντίον αἱ συνήθεις ποιότητες ὡς αἱ τῶν Καλαμῶν, πολὺ ὀλιγώτερα. Αἱ εἰς Γαλλίαν ἀποστελλόμεναι ποιότητες στοιχίζουσι περὶ τὰ 30 φράγκα ἐν σάκκοις».

Ἐξαγωγή, ἐμπόριον, κατανάλωσις.

Ἡ ἐξαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰσέπραξεν·

εἰς τὸ 1875	37,813,000 δραχ.	1887	54,430,000
» » 1881	48,062,000 »	1888	58,057,840
» » 1882	49,158,000 »		

Ἡ Ἀγγλία καταναλίσκει τὰ μεγαλείτερα ποσά, ἰδίως

δὲ τὰ τῆς καλλιτέρας ποιότητος, διότι ὡς γνωστὸν ἡ Ἀγγλικὴ ζακχαροπλαστικὴ ἔχει ὡς κυρίαν βάσιν τὴν σταφίδα.

Ἡ Γερμανία καταναλίσκει σταφίδα ποιότητος ὀλίγον κατωτέρας.

Ἐν Γαλλίᾳ αἱ σταφίδες χρησιμεύουσι κατὰ μέγιστον μέρος εἰς κατασκευὴν σταφιδίτου οἴνου. Ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἀποστέλλονται σταφίδες τοῦ Πύργου καὶ Κάμπου. Ἐν τῇ Ὀλλανδίᾳ ἀγοράζονται κυρίως αἱ σταφίδες τῶν νήσων.

Αἱ σταφίδες ἀποστέλλονται ἐν βυτίοις χωρητικότητος 100 χιλιογράμμων εἰς Ἀμερικὴν, Καναδᾶν, Γερμανίαν καὶ Ὀλλανδίαν. Ἐν κιβωτίοις (50 μέχρι 55 χιλιογ.), ἡμικυβωτίοις καὶ κιβωτιδίοις (15—18 χιλιογ.) εἰς Ἀγγλίαν καὶ ταῖς ἀποικίαις αὐτῆς, καὶ εἰς σάκκους (90—100 χιλιογρ.) εἰς Γαλλίαν.

Τὰ καταβαλλόμενα δι' 100 χιλιόγραμμα σταφίδος εἰς τὰ διάφορα κράτη ἔχουσιν ὡς ἑξῆς·

Ἐν	Γαλλίᾳ	6 φράγκα	
»	Ἀγγλίᾳ	17.22	(1888)
»	Γερμανίᾳ	10	
»	Ἰταλίᾳ	10	
»	Αὐστρίᾳ	30	
»	Βελγίῳ	26	
»	Σουηδίᾳ	26	
»	Ῥωσσίᾳ	35.23	

Ἡ δὲ ἐτησία παγκόσμιος κατανάλωσις πάσης προελεύσεως σταφίδος ἔχει ὡς ἑξῆς·

Κατὰ	τὸ	1879	τόννοι	99,000
»	»	1881	»	105,000
»	»	1883	»	111,000
»	»	1885	»	126,000
»	»	1887	»	135,000
»	»	1888	»	121,000

Ὁ ἀκόλουθος πίναξ δεικνύει τὸ ποσὸν τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος τὸ καταναλισκόμενον εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Ὄνομα χωρῶν	1867	1870	1875	1876	1877	1878	1879	1880	1881	1882	1883	1884	1885	1886	1887	1888
Ἀγγλία	47700	41303	51431	64463	64250	61540	56835	53250	69400	60800	64100	69300	57939	53942	57038	63714
Γερμανία	3250	882	742	1555	720	1710	1195	770	3000	1490	1140	664	788	5690	3987	9564
Ὁλλανδία	3225	1478	3461	4897	2960	6681	3600	5350	4500	4300	4800	4410	6053	3956	7571	11344
Τεργέστη	4340	2403	3260	3291	2560	4757	1716	2610	2400	2100	2200	4128	1709	2695	2174	2659
Ἀμερική	2425	3769	7780	6385	4980	7640	7982	9420	6300	11800	12500	9496	7402	12462	14227	14118
Βέλγιον καὶ Ὁλλανδία	3136	4001	3390	4464	5390	7743	1463	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Ῥωσσία	—	—	2236	695	—	1008	—	3620	5300	1300	3800	2266	1457	2544	3682	5350
Γαλλία	—	—	—	—	—	9621	19907	19580	31100	28000	20260	40126	38100	48870	38621	40735
Βεβρεγμένον καὶ ἀπεσταγμένον ποσὸν	955	—	—	—	930	—	—	—	—	—	5500	—	—	—	—	1331
Ἀπώλητον	493	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9913
	65794	53836	72300	86750	80860	100700	92698	91600	124000	109700	114200	131960	113488	120159	127300	158728

Οἱ ἐν τῷ ἀνωτέρω πίνακι περιεχόμενοι ἀριθμοὶ δὲν δηλοῦσιν ἀκριβῶς τὴν κατανάλωσιν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις, διότι περιλαμβάνουσι διὰ τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Ἀμερικὴν καὶ Γερμανίαν σταφίδας διελθούσας ἐν διαμετακομίσει.

Ἡ συγγραφὴ τοῦ κ. Βουρλούμη χορηγεῖ ἡμῖν πληροφορίας, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν τὴν κατανάλωσιν τῶν διαφόρων χωρῶν.

Ἀγγλία. Ἡ Ἀγγλία εἶναι ὁ κυριώτερος καταναλωτὴς σταφίδος. Εἴπομεν δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ καταναλίσκονται αἱ καλλίτεραι ποιότητες καὶ χρῆσις αὐτῶν γίνεται εἰς παρασκευὴν ζακχαροπήκτων ζυμαρικῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1887 ἰδοὺ πῶς κατανέμονται οἱ καταναλωθέντες ἀπεξηραμένοι καρποί.

Σταφίδες	Κορίνθου	63
	Ἑτέρων προελεύσεων	30
Σῦκα	Σῦκα ξηρὰ	7
		100

Ἡ δὲ πρόοδος τῆς καταναλώσεως ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ ἐγένετο τοιαύτη·

	Τόννοι		
1820	5,631	1865	40,103
1825	5,276	1870	38.800
1830	5,717	1875	44,101
1835	9,685	1880	41,861
1840	8,246	1885	45,678
1845	15,489	1886	42,988
1850	20,270	1887	46,202
1855 (ἀσθένεια τῆς ἀμπέλου)	7,817	1888	50,847
1860	32,801		

Γαλλία. Ἐν ταῖς πλειοτέραις χώραις αἱ σταφίδες χρησιμεύουσιν ὡς τρόφιμον. Ἐν Γαλλίᾳ τοὐναντίον χρησιμεύουσι κυρίως εἰς κατασκευὴν σταφιδίτου. Ἡ βιομηχανία αὕτη ἤρξατο τῷ 1887 ἕνεκα τῶν ἐπελθουσῶν καταστροφῶν ἐκ τῆς φυλλοξήρας εἰς τὰς ἀμπέλους. Διὰ τοῦτο ἡ εἰσαγωγὴ ηὔξησεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, οὕτω ἡ Γαλλία εἰσήγαγε κατὰ τὸ 1887, 53000, ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ Ἀγγλία κατηνάλισκεν 46,000, ἐκ τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦ πίνακος τοῦ καταχωρουμένου περαιτέρω ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ Γαλλία κατέστη ὁ σπουδαιότερος καταναλωτὴς τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

Ἡ ἀξία τῶν εἰσαχθεισῶν ποσοτήτων ἐν Γαλλίᾳ ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀκόλουθα ποσά·

1880	21,300,000	φράγ.	1884	20,200,000	φράγ.
1881	11,700,000	»	1885	49,800,000	»
1882	14,800,000	»	1886	41,300,000	»
1883	17,000,000	»	1887	19,400,000	»

Μόναι αἱ σταφίδες παριστῶσι τὰ δύο τρίτα τῆς ὁλικῆς εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν Γαλλίᾳ. Οὕτω κατὰ τὸ 1887 ἡ Ἑλλὰς εἰσῆγεν ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν σταφίδα ἀξίας φράγκ. 18,472,000, ἐνῷ ἅπασα ἡ ἐξαγωγὴ αὐτῆς ἀνήρχετο εἰς 27,749,000 φρ. Μεταξὺ δὲ τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων τῆς Ἑλλάδος εἵποντο οἱ σπόγγοι ἀξίας 3.223,000 φράγ. καὶ οἱ οἶνοι 2,823,000 φράγκων.

Πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας ἡ Γαλλία ἠγόραζε μικρὰν ποσότητα σταφίδων προωρισμένην διὰ τὴν ζαχαροπλαστικήν. «Κατὰ τὸ 1878, λέγει ὁ Ροδοκανάκης, ἡ ἐσοδεία τοῦ παρελθόντος ἔτους βραχεῖσα κατὰ τὴν ἀποξήρανσιν διετέλει ἀπώλητος ἐν ταῖς Ἀγγλικαῖς ἀγοραῖς. Τότε ἀκριβῶς ἡ φυλλοξήρα ἐπέφερε τὰς μεγαλειτέρας καταστροφὰς ἐν τῇ μεσημβρινῇ Γαλλίᾳ, οἱ δὲ Γάλλοι ἔμποροι ἐσκέφθησαν ν' ἀγοράσωσιν εἰς ταπεινὰς τιμὰς τὰς σταφίδας ταύτας καὶ κατασκευάσωσιν οἶνον».

Ὑπολογίζεται ὅτι τὰ 3/4 τῆς εἰσαγομένης ἐν Γαλλίᾳ σταφίδος καταναλίσκονται εἰς τὴν κατασκευὴν σταφιδίτου οἴνου. Ἐὰν λάβωμεν ὡς παράδειγμα τὸ καταναλωθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1887, ἤτοι 96,456,000 χιλιόγραμμα, τοῦτο κατανέμεται ὡς ἑξῆς·

Σταφίδες πρὸς χρῆσιν τῆς τραπέζης 8,000,000 χιλιόγραμμα.
» χρησιμοποιηθεῖσαι ὑπὸ οἰκογενειῶν πρὸς κατασκευὴν ποτῶν 15,000,000 χιλιόγραμμα.
» πρὸς παραγωγὴν σταφιδίτου 73,450,000 χιλιόγραμμα.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ, ἐάν, ὅπως ἐλπίζωμεν, ἡ ἀμπελουργία ἀναλάβῃ ἐντελῶς ἐκ τῆς ἐπελθούσης κρίσεως. Ὅταν ἡ Γαλλικὴ παραγωγὴ ἀποκατασταθῇ, οἵα ἦτον ἄλλοτε, τότε πλέον δὲν θὰ εἶναι ἀνάγκη κατασκευῆς σταφιδίτου. Οὕτω νῦν ἡ πάλη μεταξὺ τῶν ἀμπελουργῶν καὶ τοῦ παραγωγοῦ σταφιδίτου διατηρεῖται ἀκμαία. Οἱ ἀμπελουργοὶ ἀπήτησαν αὔξησιν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, ὅπως δυνηθῶσι ν' ἀνταγωνισθῶσιν.

Μετὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἔρχεται ἡ Ἀμερικὴ ὡς σπουδαῖος καταναλωτὴς σταφίδος.

Ἰδοὺ δὲ ἡ κατανάλωσις ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις.

1881	τόννοι	20,000	1885	τόννοι	10,000
1882	»	16,500	1886	»	12,500
1883	»	16,000	1887	»	14,500
1884	»	13,000	1888	»	15,500

Ἐκ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῶν παραγουσῶν σπουδαῖα ποσὰ σταφίδος ἡ Τουρκία, καίτοι μὴ ἐκθέσασα, ἔρχεται μετὰ τὴν Ἑλλάδα· πράγματι ἰδοὺ οἱ ἀριθμοὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς Τουρκικῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ·

1880	φράγ.	30,100,000	1884	φράγ.	27,300,000
1881	»	22,500,000	1885	»	43,800,000
1882	»	16,700,000	1886	»	43,600,000
1883	»	20,900,000	1887	»	19,000,000

Συγκριτικῶς δὲ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἡ Τουρκικὴ εἰσαγωγὴ ἔχει ὡς ἑξῆς· ἐνῷ κατὰ τὰ 1880 ἡ Ἑλλὰς εἰσήγαγε μικρότατον ποσόν, κατὰ τὸ 1882 ὑπερέβη τὴν Τουρκικὴν εἰσαγωγήν. Ἡ διαφορὰ αὕτη ηὔξησε μέχρι τοῦ 1884, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Τουρκικὴ εἰσαγωγὴ ἀνυψώθη αἰφνιδίως. Κατὰ τὸ 1886 αἱ δύο εἰσαγωγαὶ ἦσαν ἴσαι, ἀλλὰ τὸ 1888 ἡ Τουρκία εἰσήγαγε μεγαλείτερον ποσόν.

Ἡ Ἱσπανία καὶ Πορτογαλλία, ἐν τοῖς τμήμασι τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανία τῆς σταφίδος δὲν ἀντεπροσωπεύετο ἢ κατὰ τρόπον ἀτελέστατον, παράγουσιν ἐπίσης σπουδαῖα ποσὰ σταφίδος. Ἡ Ἱσπανία εἰσάγει εἰς Γαλλίαν περὶ τὰ 8,000,000 χιλιόγραμμα καὶ ἡ Πορτογαλλία 5,000,000 χιλιόγραμμα, προωρισμένα διὰ τὴν ζαχαροπλαστικήν· τὸ ἐν Μελβούρνῃ τῆς Αὐστραλίας κατάστημα A.F. Spawn's Climax evaporating Co ἐξέθεσε σταφίδα, ἧς ἡ ποιότης εἶναι βεβαίως τόσον καλή, ὅσον καὶ πολλῶν προϊόντων ἑλληνικῆς προελεύσεως.

Σταφὶς ἐξετέθη ἐπίσης ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς Χιλῆς, τῆς Ἰαπωνίας (Suzuki, εἰς Otobei, Yamaskiken) καὶ τῆς βορείου Ἀμερικῆς (Oustott Californie). Ἡ τελευταία αὕτη χώρα ἤρξατο παράγουσα μεγάλην ποσότητα σταφίδος. Ἐξέθετο σταφίδα Μαλάκας μετὰ μικρῶν κόκκων.

Ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα τὰ προϊόντα, κατέχουσιν ἔτι κατωτέραν βαθμίδα τῆς ἑλληνικῆς συλλογῆς. Μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ἀναφέρομεν τὸν δῆμον Αἰγίου καὶ τὴν κυρίαν Εὐρυδίκην Μπέτσου (σουλτανίναν ἐκθέσασαν) καὶ τοὺς Βουρλούμην, Μεσσηνέζην, Μακρυγιάννην, Δαβὺν κλπ.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς τελευταίας σπουδαίας προόδους τῆς Γαλλικῆς ἀμπελουργίας, ἐλπίζομεν ὅτι ἡ παροῦσα κατάστασις δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ πλέον καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν θὰ χορηγῶσιν ὑμῖν τοῦ λοιποῦ τὸ παμμέγιστον τοῦτο ποσὸν τῆς σταφίδος, ὅπερ νομίζομεν ὅτι παρεμποδίζει τὸ ἐμπόριον τοῦ φυσικοῦ οἴνου.

Αφ' ἑτέρου δὲ νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ διατηρήσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς μετὰ τῆς χώρας ἡμῶν, εἰσάγουσα ἀφθονώτερα ποσὰ πρὸς χρῆσιν τῆς τραπέζης καὶ τῆς ζακχαροπλαστικῆς ἐκ τῶν προϊόντων ἐκείνων τῶν τόσον καλῶν, ὧν δείγματα εἴδομεν ἐν τῇ ἐκθέσει».

Πίναξ εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν καὶ τουρκικῶν σταφίδων.

	Ἑλλὰς	Τουρκία
1880	9,000,000	20,000,000
1881	11,000,000	23,000,000
1882	17,000,000	16,000,000
1883	17,000,000	15,000,000
1884	25,000,000	13,000,000
1885	32,000,000	24,000,000
1886	24,000,000	24,000,000
1887	23,000,000	22,000,000
1888	19,000,000	21,000,000

Τάξις 72α.

(Τμῆμα Ε' Ἡδύποτα).

«Ἡ βιομηχανία τῶν ποτῶν τούτων εἶναι νέα ἐν Ἑλλάδι, γράφει ὁ εἰσηγητής, καὶ οἱ κατασκευασταὶ αὐτῶν εὑρίσκονται ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος. Οὐδὲν ἰδιαίτερον ἔχομεν νὰ σημειώσωμεν. Τὰ ἡδύποτα εἶναι καλά, μεταξὺ αὐτῶν εὕρομεν μαστίχην ἐξαιρέτως παρεσκευασμένην. Ἡ Ἑλλὰς ἐπέτυχε 10 βραβεῖα, ἤτοι ἓν δίπλωμα χρυσοῦν, 3 ἀργυρᾶ, 5 χαλκᾶ καὶ 1 ἔπαινον.

Τάξις 73η.

Οἰνοπνευματώδη ποτά.

Τὸ τεῦχος τὸ περιλαμβάνον τὴν ἔκθεσιν τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπί τε τῶν οἴνων καὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, τῶν ἐκτεθέντων τῷ 1889, δὲν ἐξεδόθη ἔτι, ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος ὅμως πρώτου μέρους τῆς ἐκθέσεως ταύτης, τοῦ διεξερχομένου ἱστορικῶς πάσας τὰς πρὸ τοῦ 1889 τελεσθείσας ἐν τοῖς διαφόροις κράτεσι διεθνεῖς ἐκθέσεις καὶ ἰδιαιτέρως ἀναφέροντος τὰς περὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἐκτεθέντων οἴνων κρίσεις, παραλαμβάνομεν τὰ ἐνδιαφέροντα εἰς τὴν Ἑλλάδα σχετικὰ ἀποσπάσματα.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1855 ἔλαβον μέρος Ἕλληνες ἐκθέται, οἴνων 6, οἰνοπνευμάτων 2 καὶ ζύθου 2. Περὶ τῶν προϊόντων αὐτῶν οὐδεὶς ἰδιαιτέρως ἐγένετο λόγος.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ 1862 ἐν Λονδίνῳ ἔλαβον μέρος ἐκθέται Ἕλληνες ἔκ τε τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἰονίων νήσων 34.

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1867 Ἕλληνες ἐκθέται ἦσαν 57, περὶ τῶν προϊόντων τῶν ὁποίων οἱ ἑλλανοδίκαι ἐκφράζονται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ ὑποβληθέντες τοῖς ἑλλανοδίκαις ἑλληνικοὶ οἶνοι ἦσαν πολὺ ὀλίγον ἐπιμεμελημένοι».

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1873 ἐν Βιέννῃ ἐξέθηκαν οἴνους Ἕλληνες 34, περὶ ὧν ὁ εἰσηγητὴς ἐκφράζεται ὡς ἑξῆς· «Ἀπὸ τοῦ 1867 πρόοδος ἐγένετο ἐν τῇ οἰνοποιΐᾳ. Οἱ κοινοὶ οἶνοι ἀπηλλάγησαν σχεδὸν ἐντελῶς τῆς γεύσεως καὶ ὀσμῆς τῆς ῥητίνης, ἥτις καθίστα τὴν πόσιν αὐτῶν δυσχερῆ, τὰ δὲ ἐκτεθέντα ἡδύποτα ἐκρίθησαν ἄξια βραβεύσεως».

Κατὰ τὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων τοῦ 1878, οἴνων καὶ οἰνοπνευμάτων ἐκθέται ἦσαν 67. Ἰδίως περὶ τῶν οἴνων ὁ εἰσηγητὴς γράφει τὰ ἑξῆς· «Ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀπεστάλησαν οἶνοι τινὲς ἐλαττωματικοὶ καὶ εἰς ἄκρον ῥητινώδεις, ἀλλ' ἡ μικρὰ αὕτη χώρα τείνει βαθμηδὸν ἀπαλλάττουσα τὰ προϊόντα αὐτῆς τοῦ ἀρώματος τούτου, εἰς ὃ ἀποδίδουσιν ἰδιαιτέρας ὑγιεινὰς ἰδιότητας. Ὑπέβαλε τοῖς ἑλλανοδίκαις ἐξαιρέτους οἴνους γλυκεῖς. Ἡ ἄμπελος καλλιεργεῖται οὐ μόνον πρὸς παραγωγὴν οἴνων, ἀλλὰ συνήθως τὰ προϊόντα αὐτῆς ἀποξηραίνονται καὶ ἀποστέλλονται εἰς Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, ἔνθα χρησιμεύουσιν εἰς παραγωγὴν τεχνιτῶν οἴνων, ἥτις βιομηχανία δυστυχῶς ἀναπτύσσεται ἐπὶ βλάβῃ τῆς παραγωγῆς τῶν φυσικῶν οἴνων».

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τῶν λοιπῶν καθυστερούντων τευχῶν τῶν ἐκθέσεων, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγκαίρως παραλάβει ἐπίσης καὶ δημοσιεύσει πᾶν ὅ,τι ἀναφέρεται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐκτεθέντα προϊόντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1892.

Ὁ πρόεδρος
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

6

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΡΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ

ΚΡΙΣΕΙΣ

Τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπείας τῶν ἑλλανοδικῶν ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τοῦ 1889 περὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἑλληνικῶν ἐκθεμάτων.

Συλλεγεῖσαι ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν ἐκθέσεων

ΥΠΟ

ΝΙΚΟΛ. ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ

Μέλους τῆς ἑλληνικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1889.

Συμπλήρωμα Α' (ἴδε φύλλον Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἀριθ. 336 τῆς 2 Σεπτεμβρίου 1892.

Τάξις 73.

Οἶνοι.

«Ἡ ποτὲ περίφημος καὶ ἄφθονος οἰνοπαραγωγὴ τῆς Ἑλλάδος ἠλαττώθη μὲν κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατοχὴν τῆς χώρας, οὐδέποτε ὅμως ἐξέλιπε τέλεον. Ἡ χώρα ἀνακτήσασα τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς ἀνέλαβε καὶ τὰς ἀρχαίας παραδόσεις. Αἱ ἀμπελοφυτεῖαι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπεξετάθησαν. Κατὰ τὸ 1861 αὗται κατελάμβανον 2,000,000 στρέμματα, κατὰ τὸ 1880 3,000,000 καὶ ἔκτοτε ἡ αὔξησις ἐξακολουθεῖ.

Ἡ Ἑλλὰς παρήγαγεν οἴνους,

1861	περίπου	1,100,000	ἑκατόλιτρα
1880	»	1,700,000	»
1887	»	2,600,000	»

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον ποικίλους παράγει οἴνους. Κυρίως δὲ (vins de table) ἐπιτραπεζίους καὶ (vins de dessert) ἐπιδορπίους. Οἱ ἐπιδόρπιοι μάλιστα ἔπρεπε νὰ ἦσαν γνωστότεροι, διότι, ὅταν εἶναι καλῶς κατεσκευασμένοι, δύ-

νανται νὰ καθέξωσι τὴν πρώτην θέσιν. Οἱ ἐπιτραπέζιοι εἶναι ἴσως ὀλίγον θερμοὶ (chauds), ἀλλὰ τινὲς εἶναι εὐαστότατοι, κέκτηνται δὲ ἅπαντες τὸ μέγιστον τῶν προσόντων, ὅτι εἶναι ἁγνοί.

Ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀπαντῶσιν ἀμπελοφυτεῖαι, ὧν αἱ πλειότεραι δὲν στεροῦνται ἀξίας, ἰδίως αἱ τῶν πέριξ τοῦ Μαραθῶνος. Τὰ Μέγαρα, ὁ Ἑλικών, ἡ Ναύπακτος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος παράγουσιν ἀφθονίαν σταφυλῶν. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως μέρος τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος ἡ Πελοπόννησος καλύπτεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπ' ἀμπελώνων.

Ἡ Ἀχαΐα καὶ ἡ Κορινθία αἱ σχηματίζουσαι τὴν μεσημβρινὴν ἀκτὴν τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ ἡ ἀπέναντι Ναυπακτία καλύπτονται ὑπὸ σταφιδαμπέλων.

«Ἡ σταφιδάμπελος, λέγει ὁ Julien, εἶναι δενδρύλλιον ὕψους 4 μέχρι 5 ποδῶν, ὁ κορμὸς ταύτης εἶναι παχύτερος καὶ μᾶλλον ξυλώδης τοῦ τῶν ἡμετέρων ἀμπέλων, παράγει πλειοτέρας σταφυλὰς καὶ ἐκφύει πλειοτέρους βλαστούς· τὰ φύλλα ταύτης εἶναι μεγαλείτερα, ἀμβλύτερα, ἧττον κεκομμένα, χρώματος πρασίνου, μᾶλλον ἀνοικτοῦ ἄνωθεν καὶ μᾶλλον ὑπολεύκου κάτωθεν· ὁ καρπὸς ταύτης ἔχει πάχος ἴσον τοῦ τῆς φραγκοσταφυλῆς ἢ τῆς ῥαγὸς τῆς ἀκτῆς· ὁ ἐξ αὐτῆς οἶνος εἶναι δριμὺς καὶ ὀλίγον τι παράδοξος». Ἡ χώρα αὕτη, ἰδίᾳ αἱ Πάτραι, παράγουσιν ἐξαιρέτους γλυκεῖς οἴνους, λαμβανομένους ἐξ ἑτέρων παραλλαγῶν ἀμπέλων. Τὸ Αἴγιον, τὰ Καλάβρυτα, ἡ Μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου παράγουσιν ἐπίσης ἐξαιρέτους οἴνους, ὡς καί τινες τόποι τῆς Ἠλείας, ἰδίᾳ ὁ Πύργος, τὰ Βυτινέϊκα καὶ ἡ Βροχίτσα.

Ἡ Μεσσηνία παράγει ἐπίσης ἐκλεκτοτάτους οἴνους· ἡ Λακωνία ἐξάγει ἐξαίρετον Μονεμβάσιον (Malvoisie), ἐκ Μιστρᾶ καὶ τῆς Μονεμβασίας. Ἡ δὲ χορηγοῦσα τὸν οἶνον τοῦτον ἄμπελος, ἡ μαυροδάφνη, παράγει ἐξαίρετον γλυκὺν οἶνον ἐν τοῖς πέριξ τοῦ Ναυπλίου, ἐν Ἄργει καὶ τῇ κοιλάδι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἐν Τεγέᾳ τῆς Ἀρκαδίας κατασκευάζουσιν ἄνω τῶν 15,000 φιαλῶν ἀφρώδους οἴνου.

Ἡ παραγωγὴ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους εἶναι ἔτι ὡραιοτέρα. Ἡ νῆσος Θήρα διαπρέπει ὡς τόπος τῶν Ἑλληνικῶν οἴνων. Ὁ τοῦ προφήτου Ἠλία οἶνος ταύτης ἔχει, πλὴν τῆς εὐαρεστοτάτης αὐτοῦ γεύσεως καὶ ἐνδυναμωτικῆς ἰδιότητος, εὐχάριστον χυμὸν ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἡφαίστειον φύσιν τοῦ ἐδάφους. Ὑπερέχει τῶν *amontillados*, ὧν εἶναι ἐφάμιλλος, καθότι ἔχει τὴν ἰδιότητα, ἣν πάντοτε δὲν κέ-

κτηται ὁ *Xérès*, ν' ἀναπτύσσηται σὺν τῷ χρόνῳ ἡ οὐσία αὐτοῦ, τὸ ἄρωμα καὶ ἡ νωπότης τῆς γεύσεως. Ὁ μᾶλλον ἐκτιμώμενος τῶν τοιούτων οἴνων καλεῖται οἶνος τῆς νυκτός, διότι τρυγῶσι τὰς πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ σταφυλὰς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἡ νῆσος αὕτη χορηγεῖ προσέτι τὸν περίφημον οἶνον τοῦ Βάκχου «κίτρινον ὡς ὁ χρυσός, διαφανῆ ὡς τὸ τοπάζιον, λαμπρὸν ὡς ὁ ἥλιος». Τὸ ἅγιον δάκρυ *(Lacryma santa)* γενναῖον μοσχάτον, οὗτινος ἡ σύστασις καὶ ἡ γλυκύτης ἀναπολοῦσι τὸ μέλι καὶ ὅστις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸ Δάκρυ τοῦ Χριστοῦ *(Lacryma Cristi)* καὶ τὰ ἄριστα προϊόντα τῆς Κύπρου. Ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ συγκομίζονται πλὴν τῶν γλυκέων οἴνων, τῶν χρυσιζόντων ἢ λευκῶν ξηρῶν, οἶνοι κοινοὶ ἐρυθρωποὶ καὶ κατέρυθροι, ἐξ ὧν τινας ἑτοιμάζουσιν ὅπως μιμηθῶσι τοὺς ἡμετέρους Βορδιγαλλίους. Ἡ μεγάλη αὕτη ποικιλία τῶν οἴνων δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὑπερβολική, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ Θήρα παράγει ἑκατὸν εἴκοσιν εἴδη σταφυλῶν. Ἡ μᾶλλον διαδεδομένη σταφυλὴ καλεῖται Ἀσύρτικον· εἶδος ἀρχαιότατον, λευκὸν κιτρινίζον, χρησιμεῦον εἰς παραγωγὴν οἴνου λευκοῦ, καλουμένου χρυσοῦ οἴνου *(vin d' or)*. Κατὰ γενικὸν κανόνα ἓν τέταρτον ἐκ τῶν σταφυλῶν τούτων μιγνύουσι μετὰ τῶν ἄλλων εἰδῶν. Οἱ ἔγχρωμοι οἶνοι παράγονται κυρίως ἐκ τῆς σταφυλῆς τῆς καλουμένης Μανδυλαριά.

Ἡ Νάξος, ἐν ᾗ κατὰ τὴν παράδοσιν ἐγεννήθη ὁ Βάκχος, ἡ Ἄνδρος, ἡ Μύκονος καὶ ἡ Τῆνος παράγουσι γενναίους καὶ εὐαρέστους οἴνους.

Εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἐν Κερκύρᾳ, παράγονται οἶνοι ἐλαφροὶ καὶ ἐξαίρετοι· ἐν Ἰθάκῃ ἐπίσης, ἀναπολοῦντες κατὰ τὸν Julien τοὺς τῶν ὀχθῶν τοῦ Ροδανοῦ καὶ τοῦ Ἐρημητηρίου (Ermitage). Ἐν Κεφαλληνίᾳ μοσχάτοι ἀρίστης ποιότητος καὶ ἐρυθροί, ὧν οἱ καλλίτεροι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς τῆς Ἰθάκης. Ἡ Ζάκυνθος ἔχει ἐπίσης ἀμπέλους ἐξαιρέτους καὶ παράγει οἴνους ὧν ἓν εἶδος τὸ *Jenorodi*(?) πλησιάζει πρὸς τὸν Tokay.

Πλὴν τῶν πρώτης ποιότητος οἴνων τούτων, τὰ διάφορα μέρη τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου παράγουσιν οἴνους κοινῆς καταναλώσεως, ὧν οἱ πλεῖστοι δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἀναμίξεις. Δυστυχῶς, μεθ' ὅλην τὴν ἐπιγενομένην πρόοδον ἡ οἰνοποίησις δὲν γίνεται ἔτι ἀί[illegible]ως. Τὰ ἀγγεῖα εἶναι ἐλαττωματικὰ καὶ ἀνεπαρκῶς καθάρια· οἱ ληνοὶ πρωτογενεῖς καὶ ὀλιγάριθμοι· ἕνεκα τούτου ἀναγκάζονται

νὰ μεταφέρωσι τὰς σταφυλὰς καὶ οὕτω παραβλάπτεται ἡ ποιότης τοῦ οἴνου· ἡ ζύμωσις ἐπίσης δὲν γίνεται ὑπὸ συνθήκας εὐνοϊκάς. Εἰς τοὺς κοινοὺς οἴνους προσθέτουσι συνήθως 5 ἐπὶ τοῖς 100 ρητίνην καὶ 5 ἐπὶ τοῖς 1000 στροβίλους πίτυος. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν διατήρησιν τῶν οἴνων, ἀλλὰ συντελοῦσι μόνον μεταδίδοντες εἰς τούτους δυσάρεστον γεῦσιν. Μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διαύγειαν τοῦ οἴνου, μέρος τῆς ρητίνης διαλύεται πρ άγματι ἐν τῷ οἰνοπνεύματι, καὶ τὸ ὑγρὸν ἀποκτᾷ πικρίαν τινά, εἰς ἣν ἀρέσκεται μὲν ὁ λαός, ἀλλ' ἥν τινα οὐδόλως ἀγαπῶσιν οἱ ξένοι. Εἴς τινα μέρη προσθέτουσιν εἰς τὸν οἶνον μεγάλην ποσότητα γύψου, ἀλλαχοῦ ρίπτουσι τὸν γύψον κατ' αὐτὴν τὴν ζύμωσιν τοῦ οἴνου. Εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου ἀποφεύγουσι τὰς τοιαύτας μεθόδους, καὶ ἐν τούτοις ἀποκτῶσιν οἴνους πλουσίους καὶ εὐσυντηρήτους.

Οἱ ἐξάγοντες οἴνους οἰνοπαραγωγεῖς καὶ ἔμποροι μεταχειρίζονται τούτους κατὰ μεθόδους ἃς ἐδιδάχθησαν ἐν Γαλλίᾳ.

Τὸ ἐμπόριον τῶν οἴνων συντελεῖ εἰς πλείστας συναλλαγὰς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ αἰῶνος ἡ ἐξαγωγὴ ηὐξήθη τὰ μέγιστα. Σημείωσίς τις ἀνακοινωθεῖσα τοῖς Ἑλλανοδίκαις δεικνύει·

1868	1,047,000	φρ.
1875	1,137,000	»
1887	5,063,000	»

Ἡ δὲ εἰσαγωγὴ τῶν οἴνων ἐν Γαλλίᾳ περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ποσά·

1880	21,676
1881	58,430
1882	49,820
1883	36,517
1884	47,601
1885	37,609
1886	62,734
1887	80,370

Κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἡ Ἑλλὰς ἐξήγαγεν οἴνους ἀξίας 4,414,871 φράγκων, ἀποσταλέντας εἰς τὰς ἀκολούθους ἐπικρατείας·

Γαλλία	2,106,878	φρ.
Αὐστρο-Οὐγγαρία	1,639,397	»
Ἀγγλία	179,320	»

Ἰταλία	149,110	φρ.
Ρωσσία	139,114	»
Τουρκία	108,471	»

Ἕπονται ἡ Αἴγυπτος, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Γερμανία, τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Ρουμανία.

Κατὰ τὸ 1889 ἐλάβομεν ἐν Γαλλίᾳ 146,125 ἑκατόλιτρα ἑλληνικῶν οἴνων.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ Γαλλία εἶναι ἐκ τῶν καλλιτέρων πελατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου πωλοῦμεν ἐν ταύτῃ ἐπίσης ἀρκετὴν ποσότητα ἐκ τῶν ἡμετέρων οἴνων.

Κατὰ τὸ 1888 ἀπεστείλαμεν εἰς ταύτην οἴνους ἀξίας 33,981 φράγκων. Τὸ ποσὸν εἶναι βεβαίως μικρὸν, ἀλλ' αἱ ἡνωμέναι ἀποστολαὶ ἁπάντων τῶν λοιπῶν κρατῶν, μόλις ἀνέρχονται εἰς τὸ ποσὸν 6,000 φράγκων. Ἡ Ἑλλὰς λοιπὸν χορηγεῖ ἀφθόνους οἴνους εἰς τὰ ἄλλα κράτη, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ σχεδὸν παρ' οὐδενός.

Τὰς σταφυλὰς δὲν μεταχειρίζονται οἱ Ἕλληνες μόνον πρὸς παραγωγὴν οἴνων. Εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς χώρας καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου καὶ εἴς τινας τῶν Ἰονίων νήσων, ἀποξηραίνουσι ταύτας, παρασκευάζοντες σταφίδας καλουμένας Κορινθιακάς. Τὸ ἐμπόριον τούτων εἶναι πηγὴ πλούτου πολυτιμοτέρα τῶν οἴνων, διότι κατὰ τὸ ἔτος 1888 ἐξήγαγον τοιαύτας ἀξίας 52,388,569 φράγκων.

Αἱ δὲ εἰσαγαγοῦσαι σταφίδας χῶραι εἶναι αἱ ἑξῆς·

Ἀγγλία	ἀξίας	27,451,940	φράγ.
Γαλλία	»	13,450,363	»
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι	»	4,640,730	»
Γερμανία	»	3,386,628	»
Ὁλλανδία	»	2,111,082	»
Αὐστρο-Οὐγγαρία	»	1,127,031	»
Βέλγιον	»	774,142	»
Ρωσσία	»	176,439	»

Ἡ Τουρκία, ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ αἱ τρεῖς ὁμοῦ ἠγόρασαν τοιαύτας ἀξίας 70,000 φράγκων.

Αἱ σταφίδες καταναλίσκονται ἐσθιόμεναι, χρησιμεύουσιν εἰς τὴν πλακουντοποιΐαν καὶ τὴν παρασκευὴν σταφιδίτου.

Αἱ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπάρχουσαι φιλικώταται καὶ συχναὶ σχέσεις ἐξηγοῦσι τὸ σημαντικὸν τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος.

Ὀγδοήκοντα τρεῖς ἐξέθηκαν οἴνους, καὶ 173 εἴδη ἀντιπροσώπευον τὰς παραγωγάς.

Ἕκαστον μέρος ἀπέστειλε τὰ ἐκλεκτότερα αὐτοῦ προϊόντα. Ἐν τῇ ἐκθέσει εὑρίσκοντο οἱ σπουδαιότεροι οἶνοι τῆς Θήρας· οἶνος νυκτός, οἶνος τοῦ Βάκχου, ἱερὸν δάκρυ *(lacryma santa)*· ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν οἴνων, οἱ Μονεμβάσιοι (malvoisies) τῶν Πατρῶν, ἐξαίρετοι μοσχάτοι Κεφαλληνίας.

Παρὰ τοὺς Μονεμβασίους τῆς Ναυπλίας, τὴν Μαυροδάφνην τοῦ Μιστρᾶ, τοὺς γλυκεῖς οἴνους τῆς Πάρου, τῆς Νάξου, τῆς Ἄνδρου, τῆς Σύρου, τῆς Κερκύρας, τῆς Ζακύνθου, ὑπῆρχον οἱ τοῦ Πύργου, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κορίνθου καὶ τῆς Ἀχαΐας.

Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ σημειώσωμεν λευκόν τινα ξηρὸν οἶνον τοῦ Ὑμηττοῦ, ἕτερον ἐκ Μαραθῶνος (Clos Marathon) ἐπιδόρπιον οἰνοπνευματώδη καὶ ὀλίγον ζακχαρώδη· οἴνους ἀφρώδεις τῆς Πελοποννήσου καλοὺς καὶ εὐθηνούς.

Ἐκ τῶν κοινῶν οἴνων τινὲς δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἐπιτραπεζίους ἀξιολογωτάτους. Αἱ Ἀθῆναι, ἡ Εὔβοια, ἡ Θήρα, ἡ Κέρκυρα, ἡ Ἰθάκη καὶ ἡ Κεφαλληνία ἀπέστειλαν τοὺς κυριωτέρους· ἀλλ' ὑπῆρχον καὶ ἐξ ἁπάντων τῶν νομῶν τοῦ κράτους.

Παρὰ τοὺς λευκοὺς καὶ ἐρυθροὺς οἴνους τῆς Ἀττικῆς, εὑρίσκοντο οἱ τῶν Πατρῶν, τῶν Καλαβρύτων καὶ τῶν Ἰονίων νήσων.

Οἶνοί τινες τῆς Ἀττικῆς πλησιάζουσι τοὺς ἡμετέρους Βορδιγαλλίους καὶ Βουργουνδίους.

Πολλοὶ ἐκθέται προσεπάθησαν νὰ ἐπαυξήσωσι τὴν ὁμοιότητα ταύτην καὶ νὰ παραγάγωσι ταύτην μάλιστα. Κάλλιον θὰ ἐξυπηρέτουν τὰ συμφέροντα αὐτῶν διατηροῦντες καὶ βελτιοῦντες τοὺς ἰδιάζοντας χαρακτῆρας τῶν οἴνων αὐτῶν, καὶ ἂν ἐγκατέλειπον ἀπομιμήσεις, εἰς ἃς δὲν φαίνονται πρόσφορα τὰ προϊόντα αὐτῶν.

Οἱ ἐπιτραπέζιοι οἶνοι ἀποτελοῦσι τὸ πολοστὸν τῆς παραγωγῆς. Πλὴν τῶν πινομένων ἐν ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει τοῦ γεύματος οἴνων, ἡ Ἑλλὰς συλλέγει κυρίως οἴνους δι' ἀνάμιξιν ἢ ἀμέσου καταναλώσεως.

Πράγματι ἂν οἱ οἶνοι ταύτης ἐνίοτε στεροῦνται νωπότητος, ἔχουσι σχεδὸν πάντοτε πολὺ οἰνόπνευμα, χρῶμα πλουσιώτατον καὶ ἄφθονον δεψικὸν ὀξύ.

Οἱ Ἕλληνες παραγωγεῖς ἐγκαταλιμπάνουσι ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὰς ἐλαττωματικὰς αὐτῶν μεθόδους· καὶ δια τοῦτο ἐπιτυγχάνουσι λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Τὰ απονεμηθέντα βραβεῖα δικαιοῦσι τὴν συντελεσθεῖσαν πρόοδον ἀπὸ τοῦ

1878 καὶ ἐντεῦθεν. Κατὰ τὸ 1878 50 ἐκθέται ἔλαβον 2 χρυσᾶ διπλώματα, 2 ἀργυρᾶ, 5 χαλκᾶ καὶ 3 ἐπαίνους. Κατὰ τὸ 1889 ἐπέτυχον 8 χρυσᾶ. 18 ἀργυρᾶ, 12 χαλκᾶ καὶ 11 ἐπαίνους. Τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα ἐτετραπλασιάσθησαν, ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκθετῶν δὲν ἦτο κἂν διπλάσιος. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη κάλλιον παντὸς ἄλλου ἐπιχειρήματος δεικνύει ἐναργῶς τὴν συντελεσθεῖσαν πρόοδον.»

Τάξις 73 — Β' Τμῆμα.

Οἰνοπνεύματα ἐξ οἴνου.

«Ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ τμήματι τούτῳ εἶχε μόνον δώδεκα ἐκθέτας, ἐκθέσαντας ρώμια, οἰνοπνεύματα καὶ ἐξ οἴνου οἰνοπνεύματα (κονιάκ)· τὰ τελευταῖα ταῦτα ἦσαν ἀναμεμιγμένα μετὰ γλυκέος οἴνου, σακχάρου (caramél) καὶ ἀρωμάτων. Μόνον ἓν ἐξ αὐτῶν ἦτο ἀπεσταγμένον κατὰ τὴν μέθοδον τῆς Charente (1).

Πλὴν ἐξαιρέσεών τινων τὰ προϊόντα ταῦτα εἶναι κατωτέρας ποιότητος, καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποδοτέον εἰς τὰς μεθόδους τῆς κατασκευῆς».

Τάξις 76.

Προϊόντα ἐντόμων.

«Οἱ μελισσοκόμοι τῆς Ἑλλάδος, γράφει ὁ Εἰσηγητής, ἀπέστειλαν πλεῖστα δείγματα μέλιτος· ὁ κύριος Δ. Γεωργίου ἐξέθεσε τὸ περίφημον μέλι τοῦ Ὑμηττοῦ, καὶ οἱ πλεῖστοι δῆμοι καὶ αἱ μοναὶ ἔστειλαν μέλι γενικῶς καλῆς ποιότητος. Ἀλλ' ἐργαλεῖα, κυψέλαι καὶ λοιπὰ δὲν ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν ἐκτεθέντων».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1893.

Ὁ προεδρεύων
Α. Βαλέττας.

---

(1) Τὸ ὑπὸ τοῦ κυρίου Παύλου Σκουζὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τὸ ὄνομα Eau de vie de vin Euboea, ὅπερ καὶ ἔτυχεν ἀργυροῦ διπλώματος. (Σημ. ἐπιτροπῆς).

GENNADIUS LIBRARY
AMERICAN SCHOOL
OF CLASSICAL STUDIES
ATHENS 140, GREECE

Μετάλλιο
Διεθνούς Εκθέσεως Παρισίων
(1889)

GENNADIUS LIBRARY
AMERICAN SCHOOL
OF CLASSICAL STUDIES
ATHENS 140, GREECE

Μετάλλιο
Διεθνούς Εκθέσεως Παρισίων
(1889)

b

Ἐπιτροπὴ Ὀλυμπίων

1893

Ἔκθεσις ἐν Chicago.

Chicago

Παρμ. [illegible] 1893.

1892

Ε.Κ.

σ. 435 Β.Δ. 13 Αυγ. 1892 περί [illegible]

σ. 1103 » 25 Αυγ. 1892 [illegible]

σ. 1365 » 9 Σεπτ. » [illegible]

σ. 1781 Ν. ,ΒΡΙΕ' (22 Οκτ. 1892) [illegible] 50 χιλ. δρ.

σ. 1882 Β.Δ. ~~[illegible]~~ 31 Δεκ. 1892 [illegible]

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

1893

Ε.Κ.

σ. 19 Ν. ,ΒΡΚΖ' 12 Ια. 93. [illegible] 100 χ. δρ.

σ. 884 » ,ΒΡΜΖ' 10 [illegible] 93 ~~[illegible]~~

σ. 91 » ,ΒΡΞΔ' 13 [illegible] 93 [illegible].

X 17/11/92

Πρός τόν Κ. Κων. Κωνσταντόπουλον
Υπουργόν της Παιδείας
εις Αθήνας

Εξοχώτατε!
Σας έγραψα εκ Παρισίων, νύν δέ σας γράφω και εκ Chicago.
Μετ' ανυπομονησίας περιμένομεν να μάθωμεν εάν η Ελλάς κτήση ιδιόκτητον κτίριον εν τη Εκθέσει, μολονότι υπάρχει καιρός ακόμη. Τα κτίρια ενταύθα κτίζονται λίαν ταχέως προσωρινά τα της Εκθέσεως άτινα κατασκευάζονται εκ σανίδος και επιχρίζονται έξωθεν με άσβεστον και μαρμαροκονίαν, η δε αξία αυτών είναι μηδαμινή αναλόγως του μεγέθους, αι σανίδες

είναι ευθηνότατα, ή ακόλουθος ορισμός, και μόνον τα εμπορομήδεια είναι ολίγον ακριβά 3-4 δρχ. Η Ελλάς δύναται να έχη εν γένει εξαιρετικούς καπνούς εξάγουσα μόνον 15-20 λεπτά δος. Η διευθύνουσα επιτροπή θεωρεί διά την Ελλάδα το κυριώτερον μέρος της ευθύνης το οποίον ευρίσκεται μεταξύ αγγλικού Θερμαϊκού, και Θεσσαλικού διά μεταφορικών ενώ διά τα γεωργικά προϊόντα κρατεί προσδιορίσιμον μέρος έξωθεν της κατεργασίας.

Θα είναι γνωστόν ήδη ότι η Ελληνική βιομηχανία, προσπαθούσα να παραγάγη ανταγωνίζουσα αυτήν την Ευρώπην μόνον και μόνον δι' εμπορίου 80 ή 100 λεπ. δραχμ. Και μεν η Ελλάς δύναται να επιδώση τα προϊόντα της και είναι ιδίως διαφημισμένος,

πρὸς τοῦτο μάλιστα ἡ Ἀμερικανι-
κὴ κυβέρνησις ἐστάλη μίαν με-
γάλην ἀποστολὴν ὅπως τοποθετή-
σωσι τὰ ἀρχαιότερα τὰ ἱερὰ
τῆς ἐκθέσεως δὲν θὰ ἔχουν ἴδιον
διαμέρισμα, ἀλλ' εἶναι τόσον μα-
κρὰν ὅτι [illegible] τοῦ [illegible]
τοῦ κόσμου καὶ τὰ [illegible]
Ὅσον ἀφορᾷ τὰ [illegible] τὰ
[illegible] θὰ [illegible] ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑτ-
αιρεία εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὰ το-
ποθετήσουν εἰς κεντρικώτερον μέρος,
ἀλλὰ μὲ τοῦτο νομίζω ὅτι ἡ Ἑλλὰς
δὲν θὰ ὠφεληθῇ τίποτε [illegible]
Παρακαλοῦμαι τὴν εὐγένειάν σας ὅπως καὶ
[illegible] τὸν [illegible] μοι [illegible]
καὶ [illegible]
Δέχεσθε τὴν διαβεβαίωσιν
τῆς πρὸς ὑμᾶς [illegible] καὶ
διατελῶ ὑμέτερος [illegible]

τῇ 17/11/92 Λάμπρος Γ. Γιαννακόπουλος
3939 Langley Aven Chicago ill

8

R.M.S. "BRITANNIC"

Off Liverpool.

Dec. 21. 1892

My Dear Mr. Tricoupi,

I have been feeling uncomfortable whenever I have thought of the collection of Casts going to Chicago without anybody to make proper arrangements for their reception & exposition. As I felt much responsibility in having induced your Government to send such a collection, I also felt that it was due to you that the American part of the agreement should be carried out adequately. When I realised yesterday morning, that I had a clear month before the resumption of my lectures at Cambridge, I said to myself that I could get to Chicago & back to my duties here in good time. So, here I am on the wide wide sea.

I shall send you a report as to the arrangements then made for the Greek department & may, if it appears proper, add some advice. — I shall also see to the Hon. Consul matter. — Should you find anything which you wish to have done over there I telegraphed by cable address (Dramubria Newyork) to you this morning. I intend to leave New-York on my return journey on Jan. 12th.

Mr Rasvadis has long since informed me of my appointment as Commissioner under the late government. I hope you will ratify this, as I wish to act officially at Chicago.

I now have only to add, to you and Mrs Tricoupi, my best wishes for a merry Christmas & a very happy new year.

Always sincerely Yours

Ch Waldstein

To.
H. E.
Mr Tricoupi,
Prime Minister of the
Hellen. Kingdom

Hutchinson

9

Telegram

Liverpool Dec. 21 9.15 m.

Tricoupi Athens

Sail today to arrange Chicago. Telegram address Drammbia New York.

Waldstein

10

[illegible]

Δεκεμβ. 21 1892

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (Dramatic New York) [illegible]

[illegible] 12ην Ἰανουαρίου.

Ὁ Κ. Καββαδίας [illegible]

[illegible]

Κ. [illegible]

11

Athènes, le 17/29 Décembre 1892.

Mon cher Ministre,

Vous devez savoir déjà que la Grèce ne participe à la Grande exposition universelle Colombienne que pour une partie seulement de sa production. Nos exposants ne figureraient que dans les sections (Départements) A, B, D, E, M, dans lesquelles j'ai tout lieu de croire qu'il leur sera bientôt concédé l'espace nécessaire, conformément à la demande que notre Consul Général à New-York a déjà dû adresser à la Direction.

Nous avons particulièrement tenu à ne pas faire défaut dans la Grande réunion Internationale à laquelle nous convient les Etats-Unis de l'Amérique du Nord. Nous leur devons ce témoignage de sympathie /.

Mr W. Fearn
Chief Dt. of For. aff.
World's Columbian Exposition Chicago

et de reconnaissance. Mais il nous a paru
que l'exiguité du développement
industriel de notre petit pays imposait
à la Grèce de limiter son concours à
l'envoi de ses principaux produits
naturels - produits agricoles miniers
etc. Les moulages des principales
sculptures antiques de nos musées
vous seront aussi envoyés pour satisfaire
au désir exprimé par le représentant
de votre République à Athènes et par
le Directeur de l'Ecole Américaine de
notre ville; ils ne pourraient que contribuer à
aiguillonner le zèle archéologique qui
se manifeste depuis quelque temps
chez vous avec des résultats dont la
science n'a qu'à se féliciter. La Grèce
ne saurait se montrer indifférente
au travail de coopération scientifique
auquel les savants d'Amérique sont
venus s'atteler à côté de ceux des autres
nations et des siens propres, sur le sol
hellénique. Elle vous envoie quelques /

/

spécimens en plâtre des monuments antiques dont vous venez de si loin étudier les originaux. Puissent-ils encourager le courant qui s'est établi entre vos ports et les nôtres.

La Commission Olympique chargée par le Gouvernement de présider au travail préparatoire de l'exposition hellénique et de la représenter à Chicago pendant la durée de la grande exhibition, vient de m'envoyer au Ministère une lettre, accompagnée de la traduction anglaise, ci-jointe dont vous voudrez prendre connaissance. Je vous serais très-reconnaissant si, inspiré des souhaits exprimés dans cette dépêche, vous mettiez votre bienveillance accoutumée en peine de découvrir de nous recommander un personnage marquant à Chicago qui voudrait bien se charger de la présidence de notre commission.

/.

et assumer en même temps les fonctions de Consul Gl honoraire de la Grèce dans cette ville. Notre Consul à St-Louis (un Grec celui-là) M. Ghianno-poulos ferait partie de la commission à laquelle on ajouterait plus tard encore un ou deux membres. Il ne faudrait pas oublier de vous parler de M. Waldstein le professeur de Cambridge le directeur bien connu de l'Ecole Améri-caine d'Athènes. Lui aussi compterait parmi les membres de la Commission hellénique, spécialement chargé des soins que demandent les moulages antiques que nous exposons.

M. Waldstein propose comme Consul à Chicago M. Charles C. Hutchinson (Corn Exchange Bank, Chicago) si ce Monsieur accepte et que vous pensiez - qu'il a toutes les qualités voulues pour nous représenter je vous prierais /

de me l'écrire au plus tôt ou même de me le proposer par dépêche télégraphique, afin qu'il soit nommé sans retard, qu'il se mette en contact avec M. Ghiannopoulos et que le travail commence à Chicago même pour la section hellénique.

En attendant, je vous remercie d'avance de toute votre bienveillance et saisis l'occasion qui se présente après plusieurs années de silence pour vous offrir les nouvelles assurances de mon bien sincère dévouement et de vous prier de me rappeler au souvenir de Dame et de Mlle Fearn en leur transmettant l'expression de mes hommages les plus respectueux.

(signé) E. Dragoumis

18/20 Déc. je vous ai télégraphié ce matin.

CONSULATE GENERAL OF GREECE
IN NEW YORK.

12

Ἰδιαιτέρα.

Νέα Υόρκη, τῇ 18/30 Ιαν. 1893.

Σεβαστέ μοι Κύριε,

Αναφερόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1650 σημερινὸν ἔγγραφόν μου, θερμῶς παρακαλῶ τὴν Υ. Ε. ὅπως μὲ ἀπαλλάξῃ τῆς φροντίδος νὰ παραλάβω τὰ τα τῶν Σύδνεων ἐκθέματα, ἐκτὸς ἐὰν μοὶ σταλῇ ἐξ Ἀθηνῶν χρηματικόν τι ποσόν, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχω ἕτοιμον πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἡ αὐτόθι Ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ τὰς 500 λίρας ἃς ζητῶ, ἃς πέμψῃ ὅ,τι ἠμπορεῖ, 300 ἢ 200, ἀλλ' ἃς πέμψῃ καί τι. Οὔτε κόπον οὔτε χρόνον φείδομαι ὅπως ὑπηρετήσω, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ προκαταβάλω χρήματα, μὲ ὅλην τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ τὰ λάβω ἀργότερα.

Πιστεύω ὅτι ἡ Υ. Ε. θὰ ἐννοήσῃ τὴν δυσάρεστον θέσιν μου καὶ δὲν θὰ μοὶ θέσῃ δίλημμα ἐξ οὗ δὲν γνωρίζω πῶς θὰ ἐξέλθω. Ἀπευθύνομαι δὲ εἰλικρινῶς καὶ ἀπαρακαλύπτως πρὸς ὑμᾶς οὐχὶ μόνον ὡς προϊστάμενόν μου ἀλλὰ καὶ ὡς φίλον τοῦ ἀειμνήστου καὶ ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς οὗ εἶμην ὁ προστατευόμενος ἐπὶ τόσα ἔτη ὅτε ἐσπούδαζον εἰς Ἀθήνας.

Δεχθῆτε τὰ βαθέα μου σέβη.

Ὁ δοῦλός σας

Δ. Ν. Μπότασης

13

KING'S COLLEGE,
CAMBRIDGE.

May 13. 1893

Cher monsieur,

Je viens d'écrire à M. Hutchinson en réponse à des questions qu'il m'a posées. C'est avec la plus grande douleur que j'ai lu dans les journaux les nouvelles de la résignation des ministres. J'espère de plein cœur que cette crise va passer sans malheur pour la Grèce.

Je vous écris ces lignes, mon cher monsieur, pour vous demander de faire votre possible pour que le futur ministre assure la continuité des arrangements quant à Chicago. Je ne voudrais pas que nos amis en Amérique perdent le sens de sécurité dans les arrangements. Je leur écrirai dans ce sens. –

Je vous informerai de mon départ en cas que vous avez quelquechoses à faire là bas. Je ne crois pas que partirai pour Chicago avant le mois Juillet.

Agréez, cher Monsieur, l'assurance de ma considération la plus respectueuse.

Votre

Chatterdton

à S.E.

M. Dragoumis

s. v. pl. donnez mes complimens respectueux à Mesdames & Melles Dragomirs.
— J'ai toujours voulu vous dire (mais c'est si peu important que je l'ai toujours oublié) qu'on ne m'a jamais envoyé l'ordre qui m'a été conféré. Comme il doit se trouver quelque part dans le bureau, voulez vous leur dire de me l'envoyer?

Cw.

14

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. { πρωτ. ....
{ διεκπ. ....

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189....

Charles Hutchinson

Chicago.

[illegible] 22 Νοεμβρίου 1893 [illegible]

[illegible]

[illegible] 4 Οκτωβρίου 1893 [illegible] 6 Μαΐου [illegible]

[illegible]

+ [illegible] 163,12,0 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀριθ. { πρωτ. .... διεκπ. ....

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189...

Γράφω [illegible]
$ 800 (= [illegible] 163, 12, 0)

γράμμα. ~~[illegible]~~

[illegible] $ 15.657,34 [illegible] $ 70.74, [illegible]

[illegible]

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

+ [illegible] . . . .
. . . . . ~~[illegible]~~

[illegible]
[illegible]
[illegible].

[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible]

[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] . . . . . .
[illegible] . . . .

[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
[illegible] 10 94[illegible].

[illegible] . . . [illegible] . . . .

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

16.

Νομάρχην

Πάτρας

Πάντα ενδέματα φορτωθησόμενα ἔσονται εἰς Πάτρας δι' ἰδιαιτ. ἁμαξοστοιχίας περὶ τὴν δεκάτην πρό μεσημβρίας τῆς Τρίτης, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ὅτι [illegible] πρὸς διακανονισμὸν κ. Στεφάνου Πετσάλη [illegible] τῆς ἡμέρας [illegible]. Διὸ [illegible] [illegible], καθ' ὅσον, [illegible] [illegible] μετὰ Πετσάλη [illegible] [illegible] ἁμαξοστοιχίας [illegible] [illegible]. [illegible]

[illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ('Εντ. ΣΤ.) ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ 17

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐλήφθη ἐκ τοῦ Τηλ.			
Μήν Ἔ. Π. / Ἔ. Ν.	Ἡμέρα Ἔ. Π. 12/ / Ἔ. Ν.	Ὥρα / Λεπ. 12 4	Μ
Ἀρ. ἀφίξεως 6720	Ὁ Παραλαβών		

Ἀριθ. 220

Τάξις

Λέξεις 20

Ὁδός

Μετεβιβάσθη εἰς			
Μήν Ἔ. Π. / Ἔ. Ν.	Ἡμέρα Ἔ. Π. / Ἔ. Ν.	Ὥρα / Λεπ.	Μ.
Ἀνεπαρκὴς ἐπιγραφὴ ἢ ἔλλειψις προδηλώσεως τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἀποκλείει πᾶν παράπονον ὡς πρὸς τὴν ἐπίδοσιν.	Ὁ Μεταβιβάσας		

Ἐκ Πατρῶν Μὴν Ε. Π. / Ε. Ν. Ἡμέρα Ε. Π. 12/ Ε. Ν. 25 Ὥρα 11 Λεπτὰ 10 Μ. 139

Ἀρ. 2709.

Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν Ἀθην.

Πάντα [illegible] ἥσυχα [illegible]

[illegible]

[illegible] σήμερον

φθάνουν ἐνταῦθα [illegible]

[illegible]

[illegible] τηλεγραφηθῶσι.

Νομάρχης Ἀχαΐας

Σοφιανός

18

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ (Εσωτ. Υπ.) ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

303

Ελήφθη έκ τοῦ Τηλ.					
Μὴν Ἑ. Π. / Ἑ. Ν.	Ἡμέρα	Ἑ. Π. 17 / Ἑ. Ν. 5	Ὥρα 6	Λεπ. 8	Μ.
Ἀρ. ἀφίξεως 9448	Ὁ Παραλαβὼν				

Ἀριθ.

Τάξις 40

Λέξεις

Ὁδὸς

Μεταβιβάσθη εἰς					
Μὴν Ἑ. Π. / Ἑ. Ν.	Ἡμέρα	Ἑ. Π. / Ἑ. Ν.	Ὥρα	Λεπ.	Μ.
Ἀνεπαρκὴς ἐπιγραφὴ ἢ ἔλλειψις προδηλώσεως τῆς κατοικίας τοῦ ἀποδέκτου εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον ἀποκλείει πᾶν παράπονον ὡς πρὸς τὴν ἐπίδοσιν.	Ὁ Μεταβιβάσας				

Ἐκ Πατρῶν Μὴν Ε. Π. 3 Ε. Μ. Ἡμέρα Π. Μ. 17/5 Μ. Μ. Ὥρα 5 Λεπτ. 20 Μ. 189

Α. Υ.

Υπουργείον Εσωτερικών

Αθ

Μόρφωσις [illegible] [illegible] σήμε-
ρον [illegible] δημοσιευθήσεται [illegible]
[illegible] αμέσως αύριον εσπέρας
[illegible] [illegible]

Πρόεδρος [illegible]
[illegible]
Α. [illegible]

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ (Έντ. ΣΤ.) ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ

19

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ελήφθη εκ του Τηλ.	
Μήν: Ε. Π. / Ε. Ν.	Ημέρα: Ε. Π. 16 / Ε. Ν. 3 — Ώρα 10 Λεπ. — Μ.
Αρ. αφίξεως 8616	Ο Παραλαβών

Αριθ. 258

Τάξις

Λέξεις 20

Οδός

Μετεβιβάσθη εις	
Μήν: Ε. Π. / Ε. Ν.	Ημέρα: Ε. Π. / Ε. Ν. — Ώρα — Λεπ. — Μ.
Ανεπαρκής επιγραφή ή έλλειψις προδηλώσεως της κατοικίας του αποδέκτου εις τω Τηλεγραφείον αποκλείει πάν παράπονον ως προς την επίδοσιν.	Ο Μεταβιβάσας

Εκ Πατρών Μήν Ε. Π. 4 / Ε. Ν. 13 Ημέρα Ε. Π. 16 / Ε. Ν. 3 Ώρα 10 Λεπτά 5 M. 189

Σεβ. Σεραφείμ

Σφοδρού χειμώνος το
ατμόπλοιον έφθασε μέχρι
σήμερον εφοβούμεθα και ανησυ-
χήσαμεν αυτήν την ημέραν
και φθάνομεν να έλθωμεν
αύριον.

Πρόεδρος Επιτροπής
Θρησκευτ.
Α. Βαγιάνος

Ἀριθ. 465

Ἐν Ἀθήναις
τῇ 16 8βρίου 1893.

Β.Δ. 13 Αὐγ. 1892 ε. 433 [illegible]
[illegible] 9ου ε. 1103 [illegible]
Β.Δ. [illegible]
[illegible] 9 Ικ. 92 ΕΚ. Αἰ
αε 370 ε. 1365

ΒΡΙΕ' [illegible] 1892
[illegible] 50.000 [illegible]
(Δ. 28 8βρ. 1892) ε. 1781
ΒΡΚΖ 1 Ἰαν. 93
101 Χ. ε. 17
ΒΡΞΑ' 13 [illegible] 93
ε. 91

Ἡ
ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων
Ἐπιτροπή
Πρὸς
Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον

Ἐπικειμένης τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1892 κατὰ καθῆκον σπεύδομεν ὑμῖν ἐγχειρίσωμεν εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιολογητικὰ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων δαπανῶν ἐκ τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν δραχμῶν 120.000 διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου, ἐξαιρέσει τῶν ὑπ' ἀριθ. 6152 καὶ 8505 ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διακρινόμενα εἰς τὰ ἑξῆς

α/ Δικαιολογητικὰ δραχ. 28160 δαπανηθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἕλληνος Γεν. Προξένου κ. Ἀλ. Ψωμιάδου διὰ τὴν ἀγορὰν σταφίδος, κατὰ τὴν συνημμένην κατάστασιν δραχ. 28160.

β/ Δικαιολογητικὰ δραχ. 22.886.98 δαπανηθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ κατὰ τὴν συνημμένην ἀναλυτικὴν κατάστασιν.

Ἤτοι ἐν ὅλῳ δικαιολογητικὰ δρ. 51.046,98

Ὑπολείπονται ἄρα πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν δραχ. 120.000 δραχμαί

68.953.02. Τούτων δέ μέν δραχμάς 66.273.75 ἐπεμείνονται τοῖς δικαιολογητικοῖς ἐκ τῶν Ἐπιτροπειῶν τῆς Ἀμερικῆς Πολεμικῶν, ὅσον τό ἄλλο ποσόν ἀπεστάλη διά τάς ἀνάγκας τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκθέσεως, ὡς ἑξῆς.

Εἰς μέν τόν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Θ. Ν. Καλόκαιον δραχ. 7.750, εἰς δέ τόν ἐν Σικάγῳ Γενικόν τῆς Ἑλλάδος Πρόξενον κ. Κάρολον Χόλκινσον δραχ. 58523.75, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν συνημμένων ἐν τοῖς φακέλοις ἀποδείξεων τῶν Προξένων. —

Δραχμαί δέ 2679.27 ὑπολείπονται ἀδιάθετοι εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς πρός χρῆσιν εἰς τάς ἐξακολουθούσας ἔτι δαπάνας τῆς μόνης πληρωθείσης ἐκθέσεως. —

Τούτων οὕτως εἰλικρινῶς ἐχόντων, παρακαλοῦμεν τό Ὑπουργεῖον, ὅπως

α/ Τά μέν ἤδη ἀποστελλόμενα εὐθύς δικαιολογητικά σταλῶσι πρός θεώρησιν εἰς τό Ἐλεγκτικόν Συνέδριον ἵνα δέ ἐπιστραφῶσιν καί τά εἶτα μεταβιβασθέντα ἐντάλματα,

β/ διά δέ τό ποσόν τῶν ὑπό τῶν Γενικῶν Προξένων Νέας Ὑόρκης Θ. Ν. Καλόκαιον καί Σικάγου Κάρολον Χόλκινσον δικαιολογητέον καί βεβαίως δικαιολογηθησομένων μετά τήν

λήξιν του έργου δραχμών 66273.75, λαμβάνων υπ' όψιν ότι εξακολουθεί έτι η λειτουργία της εν [illegible] δι-αχειριζομένης λογαριασμού εκδόσεως και η δι' αυτήν δαπάνη, συνεπώς δε μετά του ποσού των [illegible] Ταμ-ιείου η αναπλήρωσις της εκδόσεως του υπολοίπου μέχρι της τελειώσεως, συμφώ-νως τω άρθρω 3ω του Νόμου ΒΓΖΘ' της 13 Φεβρουαρίου 1893. —

Το υπόλοιπον εις χείρας της Επιτρο-πής ποσόν εκ δραχ. 2679.27 υπέκειν-ται εις την εκ του νόμου απαίτησιν, κατεθέσαμεν εις το Μετοχικόν Ταμεί-ον, ως εμφαίνεται εκ του επισυνημμέ-νου εν τοις κατατεθειμένοις υπ' αριθ. 2703 γραμματίου παραλαβής, μετα-φέροντες όλα της Επιτροπής [illegible] προς τας ενεργείας της διαχειρίσεως εκδόσεως [illegible] έτι δαπάνας η επεξεργαζομένη και προσωρι-νώς εν καιρώ την κατάργησιν της Κυβερνήσεως προνοείν. —

Ο Προεδρεύων

Α. Βαφείδης

21

Ἀριθ. 466

Ἡ
Ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή

ἐν Ἀθήναις τῇ 16. 8βρίου 1893

Πρὸς
Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον

Ποιοῦμεν γνωστὸν τῷ Ὑπουργείῳ ὅτι σημειώσαντες πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον ὅσα ὑπῆρχον ἀνὰ χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς δικαιολογητικὰ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων δαπανῶν διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ Σικάγου ἐκ τῆς χορηγηθείσης πιστώσεως τῶν δραχ. 120 000 ἐγνωρίσαμεν διὰ τοῦ ἐν ἀντιγράφῳ συνημμένου ὑπ' ἀριθ. 465 ἐγγράφου ἡμῶν, ὅτι διὰ τὰς ἐν Ἀμερικῇ γενομένας δαπάνας, ὧν τὰ δικαιολογητικὰ δι' ἐλλείψεις ἀκόμη καθυστεροῦνται, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν Γενικῶν Προξένων ἀπαλλαχθῶσι τῆς εὐθύνης ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ Οἰκονομικῶν τὰ ὑπόλογα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3ῳ τοῦ Νόμου ΒΡΖΘ τῆς 13 Φεβρουαρίου 1893. Παρακαλοῦμεν δὲ ἵνα γίνῃ ἐγκαίρως ἡ ἐπὶ τούτου συνεννόησις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τοῦ

ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτε ἐσυνε-
μένης τῆς λήξεως τοῦ χρόνου
τοῦ 1892. —

Ὁ Προεδρεύων
Α. Βαγέλλας

22

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. 209
διεκπ. 175 ς 176

1/

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 189

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ΔΡΖΔ;

[illegible] 13 [illegible] 1893, [illegible]

[illegible]

25 [illegible] 1892 [illegible]

[illegible] δρ. 10000 [illegible]

[illegible] (Ν. Δρ[illegible] 22 [illegible] 1892 [illegible] 6182 [illegible] 30 [illegible] 1892 [illegible]

[illegible] δρ. 20.000.- [illegible] 20 Ιαν. 93 [illegible] δρ. 10.000.- [illegible]

+ [illegible] ΔΑΚ2' [illegible] 12 Ιαν. 1893 [illegible] δρ. 10000 [illegible] 1892,

[illegible] 12 [illegible] 1893

~~[illegible] 1893~~ [illegible]

[illegible] + [illegible]

[illegible] + [illegible]

[illegible] 1000 [illegible] δρ. 37,972,75

~~[illegible] 1893 [illegible]~~

[illegible] 200 [illegible] δρ. 7750.-

[illegible] 45722 75

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. ....
{ διεκπ. ....

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189...

[illegible] δρ. 445 720,75

[illegible] 27 Μαΐ[illegible]
1893 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 100 [illegible] 20550.

[illegible] ~~66270,75~~
[illegible]
[illegible]
[illegible] 66 270,75

[illegible] 16 [illegible] 1893 [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
1892 [illegible]
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 465 ἢ 466 [illegible] -
[illegible] 16 [illegible] 1893 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] -
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] 120000 [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
110000.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

α'./ [illegible] [illegible] δρ. 22 886,10
β'./ [illegible] [illegible] δρ. 28 160

[illegible] [illegible] / δρ. 51,046,58

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
([illegible] [illegible] 270) [illegible]
[illegible] [illegible] δρ. 2679,27

[illegible] [illegible] δρ. 53726,25
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] δρ. 66273,75

[illegible] [illegible] δρ. 120000,00

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. ......
{ διεκπ. ......

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189...

+ ([illegible] .... /

₮ ([illegible] .....)

3/ ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] Ν. [illegible]
[illegible]
~~[illegible]~~
[illegible] Ν. [illegible]
[illegible] 50. [illegible]
[illegible] 19 [illegible]
[illegible] 50 [illegible]
[illegible] Ν. [illegible]
[illegible]

[illegible] 9/108 [illegible] 50 – 17 [illegible] / 168

[illegible]

[illegible] 19 [illegible]

[illegible] 4868 [illegible]

17 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 466 [illegible] 1193 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ΑΡΣΔ (1193) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible].

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

[illegible] ΑΥ – (1193)

[illegible] ΑΡΣΔ (1193) [illegible].

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 465

466 [illegible] 1193 [illegible]

[illegible]

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. ......
{ διεκπ. ......

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ ...... 189..

4/ [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αριθ. { πρωτ. ......
{ διεκπ. ......

Ἐν Ἀθήναις τῇ .... 189..

5

[illegible]

[illegible]

[illegible] ; [illegible]

[illegible] , [illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible] +

[illegible] — + [illegible]

[illegible]

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]

α'.) [illegible]. 6152 [illegible] 20000.0

[illegible] 30 [illegible] 1872

β'.) [illegible]. 8503 [illegible]

100000 [illegible] 20 Ιαν. 1873.

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

~~[illegible]~~

[illegible] —

[illegible]

[illegible]

[illegible] —

[illegible]

[illegible] 51,046, 58 [illegible]

[illegible] 2675, 27 [illegible] —

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. .... / διεκπ. ....

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

6

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189..

[illegible]

[illegible] 20 [illegible] 1893.

Τῇ 12 Φεβρουαρίου 1893 [illegible] 1200 [illegible] 45723, 75 [illegible] 27 [illegible] 1893 [illegible] 20550. [illegible] 66273, 75 [illegible] 16 [illegible] 1893 [illegible]

[illegible]

[illegible] Α – (1117) [illegible] Α – (1119) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (1889) [illegible]

[illegible]

150.000 [illegible]

[illegible] 20.000.

[illegible]

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αριθ. { πρωτ. ....
{ διεκπ. ....

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ .... 189...

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1800 [illegible]

[illegible]

23

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 8/20 Δεκεμβρίου
1895

Φίλε Κύριε Μπόλτων,

Τὴν ἀγαπητήν σου ἐπιστολὴν τῆς
23 Ὀκτωβρίου ἔλαβον πρὸ ἡμερῶν, ἀλλ'
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

καὶ αὐτοῦ Ὀρφέως [illegible] τῆς [illegible]-
[illegible] ἐν τῷ [illegible] χρόνῳ.
~~[illegible]~~. Η [illegible]
[illegible] αὐτῆς [illegible] ἐπ' αὐτῷ.
[illegible] [illegible], ~~[illegible]~~.
~~[illegible]~~, [illegible]. ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Ὀρφέως [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~, [illegible] [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] 270 [illegible] [illegible]

Εἶχε καὶ σήμερα ~~[illegible]~~ [illegible] ἐγχειρίδιον, — διὰ

τὸ Ἀγγλικόν, τὸ Γερμανικόν, τὸ Ἑλληνικόν

[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

24

D. N. BOTASSI,
33 SOUTH WILLIAM STREET.

NEW YORK, τῇ 23 Αὐγ. 1895.
4 Σεπτ.

Ἰδιαιτέρα.

Απ. 8/20 Σεπτ.

Σεβαστέ μοι Κύριε Δ. Δραγούμη.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἔλαβον διά τοῦ ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου τήν ἐπιστολήν Ὑμῶν τῆς 11 Ἰουλίου, περί τῆς χορηγήσεως τῶν £ 200 αἵτινες μοί ἐστάλησαν διά δαπάνας τῆς ἐν Σικάγῳ ἐκθέσεως.

Αἱ δαπάναι, καθόσον ἐνθυμοῦμαι, ἀνέβησαν εἰς 600 περίπου τάλληρα. Αἱ £ 200, πρός 4.90 ἡ λίρα, φέρουσι

	Ταλ.	980.00
Ἐδαπανήθησαν αἱ ἄνω	"	600.00
Ὑπόλοιπον	Ταλ.	380.00
Ἐξ αὐτῶν σᾶς ἐπέστρεψα £ 50, ἤτοι	"	245.00
Ὀφείλω εἰσέτι	Ταλ.	135.00

ἤτοι 28 περίπου λίραι, ἅς ἔχω ἀνά χεῖρας.

Καθά ἔγραψα Ὑμῖν πέρυσι, ὅτε ἤμην εἰς Οὐασιγκτῶνα διά τήν [illegible], κατεδαφίσθη τό κτίριον ἀρ. 115 Pearl Street, ἔνθα ἦτο τό Προξενεῖον, καί τά ἔγγραφά μου μετεκομίσθησαν φύρδην μίγδην εἰς ἄλλο μέρος ἐν ἀπουσίᾳ μου. Αἱ σημειώσεις μου περί τῆς ἐκθέσεως καί ἄλλοι

ἀποδείξεων ἀπαιτούμεναι, καί τοιαύτη ἀδύνατον νά τάς εὕρω μέ ὅλας μου τάς προσπαθείας.

Τώρα τί μένει γενέσθαι; Μοί ζητεῖτε ἀποδείξεις αἵ μοί εἶναι ἀδύνατον νά προσαγάγω. Συμβουλεύσατέ με πῶς νά πράξω. Εἶμαι ἕτοιμος νά σᾶς ἐμβάσω τάς 28 λίρας ὑπολοίπου εἰς χεῖρας μου, ἅμα μοί γράψητε πῶς νά πράξω. Δέν εἶναι δυνατόν νά κρατῶμαι ὑπόλογος εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα ἀφοῦ αἱ ἀποδείξεις καί σημειώσεις ἀπωλέσθησαν ἀνεπιστρεπτεί. Εἶναι αἱ νά [illegible] σημαντικά. Εἶμαι ἕτοιμος νά σᾶς στείλω ἀπόδειξιν τοῦ ἀρχιτέκτονος ἤ τῶν [illegible] περί τῆς καταδαφίσεως τοῦ κτιρίου ἀρ. 115 Pearl Street.

Διατελῶ μεθ' ὑψηλῆς ὑπολήψεως

ὁ δοῦλος σας

Δ. Μπότασης

CONSULATE GENERAL OF GREECE,
NEW YORK.

p S.S. Augusta Victoria.

Monsieur Etienne Dragoumis.

Athènes.

(Greece). Grèce.

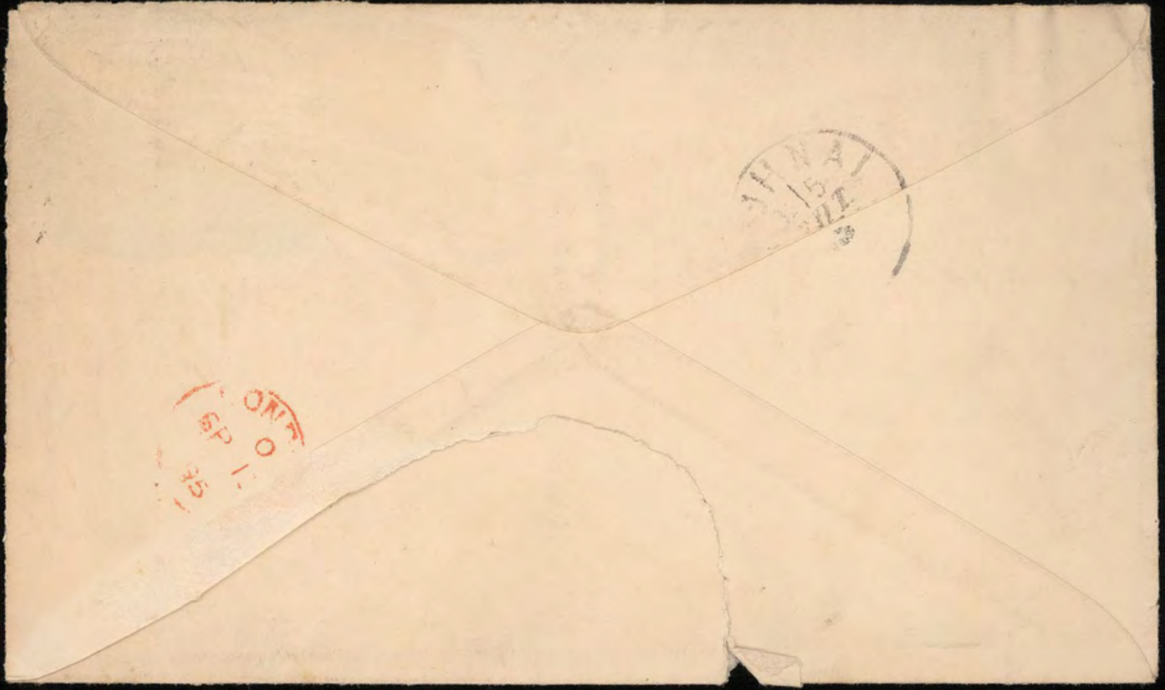

25

Νέα Ὑόρκη τῇ 31. 8βρίου 1895

Πρός

Τόν Κύριον Ἠλ. Δαΐρμαν Πρόεδρον τῆς ἐπί τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων Ἐπιτροπῆς

ἐν Ἀθήναις

Λαμβάνω τήν τιμήν νά ἐσωκλείσω σᾶς Συναλλαγματικήν ἐπί τῆς Banque d'Athènes ὑποστατικήν χρημάτων, διακοσίων λιρῶν στερλινῶν (£ 27 19/2^d) ἐκ τῆς διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Κ. Μαυρομιχάλη, Ὑπουργοῦ ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑποχρεώσαντος τήν ἀποχώρησιν μου χρημάτων διά δαπάνας τοῦ Ἑλληνικοῦ Τμήματος τῆς ἐν Σικάγῳ Ἐκθέσεως τοῦ 1893

Μοί ἐστάλησαν ὑπό τοῦ ἐπί τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου διά τῆς Ἐπιτροπῆς ὑμῶν Λίραι 200

Ἐξοδεύθησαν,

Ἐδαπανήθησαν διά τήν ἔκδοσιν καί ἀποστολήν σημαίνουσαν	Λίραι 122.–.10
Ἐσώκλειστα ἐν τῇ Ὑμ. Ἐπιτροπῇ τήν 27 Δεκ. 1894 (ἴδε ἐπ. 149 τῆς 9 Μαρτίου 1895 ἔγγραφον τῆς Ἐπιτροπῆς)	Λίραι 50.–.–
Ἐμβάζω σήμερον ἐσωκλείστως	όμ. 27.19.2
	Λίραι 200.–.–

Ἡ ἀναβολή τῆς ἀποστολῆς τοῦ ὑπολοίπου μου προῆλθεν ἐκ τῆς αἰτίας ὅτι, διαρκούσης τῆς ἐξαμήνου ἀπουσίας μου ἐκ Βασιλικῆς ὑπηρεσίας, ἤθελον μαθεῖν, διαταγῇ τῆς Κυβερνήσεως, ὅσα ἐχρήσιμοι

διά τό ζήτημα τῆς σταφίδος, ἡ ἕδρα δὲ τῆς
καί ἀπό τῆς ἀρχῆς Μαρτίου μέχρι τέλους Αὐ-
γούστου 1894, τό κτίριον ὑπ' ἀρ. 113, 115 ꝁ 117 Pe-
arl Street ἔνθα ἦτο τό Προξενεῖον, κατεδα-
φίσθη, ὅπως ἀνεγερθῇ ἐπί θέσει του τό
Χρηματιστήριον τῶν καφέδων (The New
York Coffee Exchange), καί κατά τήν με-
ταφοράν τῶν γραφείων μου ἐν ἀπουσίᾳ
μου ἀπωλέσθησαν διάφορα ἔγγραφα, μετα-
ξύ τῶν ὁποίων ἡ ὁ φάκελλος τῆς ἐκθέσεως με-
τά τῶν συμπλόκων μου ἡ τῶν ἀποδείξεων τῶν
διαφόρων σημειωμάτων. Ἔκτοτε, μέ ὅλας μου τάς
προσπαθείας, κατέστη ἀδύνατον ν' ἀνεύρω τά
ἀπολεσθέντα ἔγγραφα, ἡ συμβουλευθείς ἰδιαι-
τέρως τόν φίλον Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑμῶν κ.
Στέφανον Φραγκιάδην, σαφηνίσθη ἐν αὐτοῖς,
σε· καί ἐβεβαίωσα ὅτι τό ἔσοδον τῶν ἐπιστρεφομένων ὑπο-
χρεῶν τό ὑπόλοιπον τῶν εἰς χεῖρας μου χρη-
μάτων, ἡ ὅ,τι καί ἐζημίου ὑπό τῆς ἐπιτροπῆς
ὑμῶν τήν ἀπώλειαν τῶν ἐγγράφων, ὅ ὠφείλετο
διά τῶν σταφίδων. Ἐσωκλείω ἀντίγραφον ἐπι-
στολῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Χρηματιστηρίου
τῶν Καφέδων, περί τῆς κατεδαφίσεως τοῦ
κτιρίου 113, 115 ꝁ 117 Pearl Street.

Ἡ παροῦσα συμπληροῖ καί σταματᾷ εἰς τό
τοῦ τῆς Ἐπιτροπείας ὑπόθεσιν, μετά τοῦ τό-
μου τῶν ἐγγράφων μου διά τά σταφιδικά.—

Δεχθῆτε μετά τιμῆς σεβασμοῦ

Εὐπειθέστατος

ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Α. Μ.

Δ. Μποτάσης

ROYAUME DE GRÈCE

MINISTÈRE DES FINANCES

SECTION DES MINES ET MONOPOLES

L'INDUSTRIE MINÉRALE EN GRÈCE

RAPPORT

POUR L'EXPOSITION DE CHICAGO

ATHÈNES

IMPRIMERIE NATIONALE

1893

ROYAUME DE GRÈCE

MINISTÈRE DES FINANCES

SECTION DES MINES ET MONOPOLES

L'INDUSTRIE MINÉRALE EN GRÈCE

RAPPORT

POUR L'EXPOSITION DE CHICAGO

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHÈNES
IMPRIMERIE NATIONALE
1893

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

L'INDUSTRIE MINÉRALE

EN GRÈCE

L'industrie minérale ne compte en Grèce que peu d'années d'existence. Laurium en est le centre principal. Quoique ce district important au point de vue de la richesse minérale fût si renommé dans l'antiquité, et qu'il ait été alors si activement exploité, ainsi qu'en témoignent d'innombrables travaux exécutés par les anciens et disséminés partout à Laurium, ce n'est pourtant que depuis l'année 1864 que l'on reprit l'exploitation des richesses minérales de ce district. Deux Sociétés surtout, la Compagnie française des mines de Laurium, et la Compagnie hellénique des usines de Laurium, sont en Grèce les principaux centres de l'industrie minérale. Voici en outre la liste des mines qui se trouvent aujourd'hui en cours d'exploitation :

1) Compagnie française des Mines de Laurium (fer oligiste, galène, smithsonite, blende, plomb d'œuvre).

2) Compagnie hellénique des Usines de Laurium (oligiste, plomb d'œuvre).

3) Mine d'oligiste de M. J. Serpieri à Laurium.

4) Compagnie française de Sunium, (oligiste).

5) Compagnie française de Sériphos et Spiliazeza. Elle possède une mine d'oligiste à Sériphos.

6) Mine d'acerdèse de Milo.

7) Compagnie française des mines de Siphnos-Eubée.

8) Mines de soufre de Milo.

9) Mines de lignite de Kymi.

10) Mine de lignite d'Oropos.

11) Mine de giobertite d'Eubée.

12) Mines de chromite de Volos.

13) Mines d'émeri de Naxos, (propriété de l'État).

14) Minières de pierre meulière de Milo (propriété de l'État).

15) Minières de gypse (propriété de l'État).

16) Pouzzolane de l'île de Santorin.

17) Salines, appartenant à l'État.

Nous donnons ci-après une description sommaire des principales de ces mines.

1. Mines et usines de Laurium.

Laurium forme un système de remplis d'une direction N.N.O., composés de couches alternantes de micaschistes et de calcaires cristallins, traversées par des roches éruptives telles que les granites, trachytes, diorites, gabbros, etc. Ces couches renferment, aux points de limite des schistes et des calcaires, des gîtes minéraux en forme de veines, parallèles à ces

couches, dites gîtes de contact; on connait trois de ces gîtes; le gîte supérieur se compose surtout d'oligiste, imprégné de galène et de cérusite, le moyen de minérais de fer et de galène, et le troisième de galène et de cérusite. Dans le calcaire qui forme le soubassement de ce dernier gîte il y a plusieurs amas de smithsonite irréguliers ou en forme de nids; enfin dans les couches moyennes de calcaire il y a des amas et des veines de galène et de blende.

Nous donnons ci-après un court aperçu sur les deux principales Sociétés de Laurium mentionnées plus haut.

A. Société hellénique des usines de Laurium.

Cette Société fut fondée en 1873, au capital nominal de 20 millions de drachmes réparti en 100,000 actions, dont 14 millions ont été versés. Elle avait pour but la refonte des anciennes ecvolades, c'est-à-dire des scories et des amas imparfaitement exploités dans l'antiquité, et qui contiennent une quantité exploitable de 3 à 5 % de plomb, d'une teneur de 1200 à 1700 grammes d'argent; mais plus tard ladite Société fit l'acquisition d'autres mines en Grèce et à l'étranger (Asie Mineure, Macédoine). Outre les anciennes ecvolades qui se trouvent à la surface de Laurium, cette Société possède encore les mines de «Nikias» à Laurium, les mines de l'Olympe lauréoti-

que également à Laurium, des mines en Asie Mineure et des concessions de mines en Macédoine. Nous ne traiterons ici que des mines et usines qui se trouvent en Grèce.

a. Mines.

Mines «Nikias». Ces mines se trouvent situées près du village Dascalio au Nord de Laurium. Elles se composent de riches gîtes d'oligiste manganésifère et de galène argentifère qui forment le second gîte de contact. La Société travaille à deux endroits principaux: à Dascalio, où il y a un riche gîte d'oligiste que l'on exporte à l'étranger, et dans la localité Demosthène où il y a un gîte d'oligiste de forme très régulière et d'une épaisseur d'un mètre à trois mètres et demi et où se trouvent de riches imprégnations ainsi que des nids de galène et de cérusite. Quand il est riche, l'oligiste en est vendu à l'étranger; dans le cas contraire, il est transporté avec les minerais de plomb aux usines de la Société, où il est employé pour la fonte des ecvolades.

Cette mine produit annuellement 50,000 tonnes d'oligiste manganésifère, contenant 34 % de fer et 18 à 20 % de manganèse, et 15,000 tonnes d'oligiste mêlé de minerais de plomb, contenant 4 à 6 ½ % de plomb d'une teneur de 1800 à 2000 grammes d'argent par tonne, enfin 500 tonnes environ de galène, contenant 30 à 45 % de plomb d'une teneur de 2000 grammes d'argent.

Mines de l'Olympe lauréotique. Ces mines se trouvent situées sur divers points du district de Laurium. On en extrait des minerais de fer et de plomb que la Société utilise pour la fonte des ecvolades. L'exploitation de ces mines est encore à ses débuts et se fait sur les points suivants: 1) à Sunium et à Spitharopusi où il y a le premier gîte de contact, composé d'oligiste étroitement lié à la galène; 2) à Pachalimani, où se trouve très développé le premier gîte de contact composé d'oligiste mêlé de quelques minerais de plomb riches en argent; 3) à Ary où il y a dans le calcaire un gîte d'une épaisseur de 3 à 35 mètres et d'une grande étendue. Ce dernier gîte se compose de minerais de fer avec des nids de galène argentifère, de blende et de cérusite étroitement liées entre elles.

Ces mines produisent mensuellement 750 tonnes de minerai de fer contenant une quantité de 6 à 8 % de plomb d'une teneur de 800 à 1000 grammes d'argent; ce minerai est fondu avec les ecvolades dans les fours de la Société.

b. Laveries.

La Société possède près de la ville de Laurium, deux grandes laveries pour les ecvolades, qui comme

nous l'avons dit plus haut, contiennent une quantité de 3 à 5 % de plomb d'une teneur de 1200 à 1700 grammes d'argent. L'une de ces deux laveries a été construite il y a deux ans d'après un plan et un système tout nouveaux; dans cette laverie sont travaillées les ecvolades ainsi que la vase provenant de l'ancienne laverie où elle se sont enrichies d'une quantité de 15 à 20 % de plomb.

Dans l'ancienne laverie, les ecvolades après avoir subi un premier triage sont portées dans des trommels où elles subissent un premier classement de volume, après quoi, elles sont transportées successivement sur des tables à secousse, dans des caisses pointues et de là sur des tables tournantes (système Linkenbach). Enrichies par suite du lavage, les ecvolades contiennent 12 à 15 % de plomb. Le résidu en contient 1 à 2 %.

L'ancienne laverie construite en 1875 est éclairée à la lumière électrique. Elle possède 42 trommels, 350 tables à secousse, 72 caisses pointues et 8 tables tournantes. Elle se compose d'un personnel de 380 ouvriers et employés. En 24 heures on y lave 1000 tonnes d'ecvolades, dont 250 tonnes, y compris la vase, sont envoyées aux usines. Comme la vase qui sort des tables tournantes est très fine, on s'en sert pour faire des briquettes que l'on fait aussi fondre dans les fours métallurgiques avec les ecvolades et autres minerais. On fabrique annuellement une quantité de 70,000 à 75,000 briquettes pareilles.

c. Usines.

Les usines se composent de fourneaux système Pilz, d'une hauteur de 6^{m},10 et d'une capacité de 14 à 16 mètres cubes. Dans ces fourneaux sont fondues les ecvolades enrichies dans la laverie, ainsi que les divers minerais. Ces fourneaux sont au nombre de 14, et dans chacun de ces fourneaux est fondu en 24 heures une quantité de 24 à 25 tonnes de matériel avec une consommation de coke de 13 % sur la quantité du matériel. Comme les matières à fondre contiennent beaucoup de silice, on les fond avec des minerais de fer.

Le lit de fusion est de 20 à 25 tonnes et se compose de:

Anciennes scories	26,00
Produits du lavage	5,90
Briquettes	31,50
Galène de l'Asie Mineure	2,00
Scorie de fer	19,50
Oligiste plombifère	15,10
	100,00

La quantité moyenne de plomb contenue dans cette proportion est de 10,25 %, d'une teneur de 1130 à 1140 grammes d'argent par tonne.

Dans cette opération la perte en plomb s'élève à 20 où 24 %; la perte en argent à 12 où 18 %. Les métaux volatilisés se déposent en partie dans un tuyau d'une longueur de 1700 mètres, d'une capacité de

16,000 mètres cubes et d'une surface intérieure de 20,000 mètres carrés. Dans ce tuyau on recueille annuellement une quantité d'environ 4,000 tonnes de matières plombifères provenant de la condensation des vapeurs.

La production annuelle de ces usines est d'environ 10,000 tonnes de plomb d'œuvre, d'une teneur de 1200 à 1500 grammes d'argent par tonne. Le plomb d'œuvre est exporté et vendu en Angleterre. Depuis quelques années la Société a introduit la méthode de zingage de Parkes pour l'extraction de l'argent.

d. Renseignements divers.

La Société exporte annuellement, en Angleterre surtout, environ 10,000 tonnes de plomb d'œuvre et 60,000 tonnes d'oligiste manganésifère d'une valeur d'environ 5 millions de drachmes. De cette somme il faut déduire un million et demi pour frais de combustible et pour l'achat des machines et du matériel nécessaires à l'exploitation et importés de l'étranger. L'exploitation des produits de la Société se fait par environ 60 bateaux à vapeur qui entrent annuellement dans le port de Laurium; la plupart de ces bateaux portent le pavillon britannique; la capacité de chacun d'eux est en moyenne de 1500 à 3000 tonnes.

B. SOCIÉTÉ FRANÇAISE DES MINES DE LAURIUM.

Cette Société est le centre principal de l'industrie minérale en Grèce; en effet, elle possède et exploite la plus grande et la meilleure partie du district de Laurium (5,400 hectares); elle fut fondée à Paris au mois d'Août 1875 à un capital de 16,300,000 francs réparti en 36,000 actions de 500 francs chacune.

Le terrain appartenant à la Société a été en plusieurs endroits exploité par les anciens, comme le démontrent d'anciens puits et galeries qui s'y trouvent disséminés de toutes parts. Ce terrain se compose de micaschistes alternant avec des couches de calcaire cristallin et renferme des gîtes de formes et de dimensions diverses exploités par la Société; ces gîtes se composent d'oligiste manganésifère, de galène, calamine, blende et de cérusite. Outre les mines, la Société possède aussi des usines où la galène est fondue et des fours pour la calcination de la smithsonite.

a. Mines.

Les mines principales sont au nombre de deux, celle de Camareza et celle de Plaka, situées toutes deux non loin de la ville de Laurium. Les méthodes d'exploitation que l'on y emploie varient d'après la forme des gîtes. Ces mines se composent surtout d'o-

ligiste manganésifère, de galène, calamine, et de blende. La blende est étroitement liée à la galène dont elle est séparée dans la laverie par une opération particulière. La mine de Camareza, qui est la plus importante, et à laquelle le puit Serpieri donne accès, a une profondeur de 175 mètres, trois étages, 105 chantiers et une étendue de galeries de 80 kilomètres. Mille quatre cents ouvriers y travaillent. La mine de Plaka possède environ 75 chantiers, une galerie y donne accès et 300 ouvriers y sont employés.

b. Laverie.

La laverie se trouve non loin du village d'Ergastiria. Les minerais y sont pulvérisés par des concasseurs et des broyeurs, ils sont ensuite classés par une série de trommels et sont enfin séparés dans des tables à secousse. Il y a dix classes de produits dont chacun se subdivise en 5 sortes. Dans cette laverie travaillent 300 ouvriers et le produit du lavage est de 450 tonnes par jour.

c. Usines.

La partie riche des minerais qui sortent de la laverie est envoyée et vendue à l'étranger, le partie pauvre est fondue dans les usines qui sont situées près du village d'Ergastiria. Ces usines ont la même disposition que celles de la Société hellénique mentionnées plus haut. Les minerais de plomb, d'une teneur de 8 à 10 °/₀ sont fondus en forme de briquettes. Ces mines produisent chaque jour de 12 à 15 tonnes de plomb d'œuvre. Le personnel de ces mines se compose d'environ 240 ouvriers, sous la conduite d'un Directeur et de 4 chefs de service. La smithsonite, après avoir subi une calcination dans des fours ad hoc, est envoyée en Belgique. Cette calcination, à laquelle est occupé un personnel de 40 ouvriers, se fait dans des fours à flamme et dans des fourneaux qui chaque jour calcinent 20 tonnes de minerai.

d. Renseignements divers.

La Société dépense chaque mois 420,000 drachmes réparties comme il suit: 200,000 pour les mines, 20,000 pour le chemin de fer et le transport, 47,000 pour la laverie et la calcination, 85,000 pour les usines et 70,000 pour l'atelier des machines. L'exportation annuelle s'élève à environ 50,000 tonnes de minerais de fer, de zinc et de plomb, ainsi que de plomb d'œuvre; le service de la Société nécessite une importation annuelle de 20,000 tonnes de houille, coke, etc.

2. Mines de Sériphos et de Milo.

Mines de fer de Sériphos.

Sériphos, petite île des Cyclades, est riche en minerais de fer. Ces minerais appartiennent à la Société

française de Sériphos et Spiliazeza et sont exploités à ciel ouvert; ils se composent principalement de fer oligiste d'une teneur de 47 à 55 o/o de fer, et de magnétite contenant 65 o/o de fer, enfin d'un peu de pyrite; ils contiennent en outre de 2 à 2,5 o/o de manganèse. Ces minerais sont vendus à l'étranger, et on en exporte annuellement une quantité moyenne de plus de 60,000 tonnes.

Mines d'acerdèse de Milo.

A l'extrémité N.O. de l'île de Milo, sur le cap Vani, se trouve du minerai de manganèse, composé surtout d'acerdèse, appartenant à M. J. Serpieri. Ce minerai se présente en strates entre des couches de liparite et de barytine. Il est exploité à ciel ouvert par environ 200 ouvriers et expédié ensuite à l'étranger. L'exportation annuelle en est de plus de 10,000 tonnes.

Mines de soufre de Milo.

Des amas de soufre se trouvent à l'Est de l'île dans du trachyte, et atteignent parfois une profondeur de 10 mètres sur une étendue de plus de 200 mètres. La teneur en est de 20 à 30 o/o de soufre pur. Ce soufre est exploité par le Société des travaux publics et communaux. La distillation en est faite dans des fours système Doppioni.

On extrait annuellement presque 2,000 tonnes de soufre consommé à l'intérieur du pays où il est vendu à raison de 20 centimes l'ocque (environ 15 centimes le kilogramme) et où il est surtout employé au soufrage des vignes.

Mines de pierre meulière.

Ces mines qui appartiennent à l'État se trouvent au S. E. de l'île dans la locatité Rhevma. La pierre meulière que l'on en extrait est très compacte et poreuse, c'est du trachyte presque entièrement silicifié. Les plus grandes pièces de pierre meulière ont une dimension de 0,45×0,30 m. et sont vendues (loco Rhevma) à raison de 6 drachmes et demie. Le prix en varie d'ailleurs suivant les dimensions et la qualité de la pierre. Le revenu annuel de ces mines est de 25,000 à 30,000 drachmes.

Mines de gypse de Milo.

Elles se trouvent au Sud de l'île près du mont Damianos et appartiennent à l'État. Le gypse s'y présente en masses cristallines dans des calcaires et autres couches tertiaires et il possède une couleur généralement blanche. On en extrait annuellement 3,000 quintaux; le quintal est vendu à raison de 5 drachmes. Le gypse est consommé à l'intérieur du pays, où il est employé surtout au plâtrage des vins.

Minerais d'argent de Milo.

Sur différents points de l'île de Milo, surtout dans les localités de Triadès (sur la côte occidentale), au mont Mirovilia et au cap Pilonisi se trouvent des masses de barytine argentifère de dimensions assez considérables encaissées dans de la liparite,qui aux limites de contact avec la barytine présentent un grand degré de décomposition. En certains endroits (Triadès), il y a entre la masse barytique et la liparite une couche d'argile d'une couleur le plus souvent gris foncé et d'une épaisseur qui atteint jusqu'à 12 mètres. La barytine est d'une texture grenue ou compacte. La liparite et surtout l'argile et la barytine sont argentifères. L'argent s'y trouve surtout à l'état de sulfure et s'y présente si finement disséminé, qu'il est invisible à l'œil nu. La teneur en argent de ces minerais n'est pas du tout constante, elle varie de quelques grammes à plus de 2,000 par tonne de minerai.

La quantité de ces minerais s'élève à plusieurs millions de tonnes. Comme les conditions du gisement, du transport, et de l'exploitation sont très favorables, ces minerais, dont la découverte ne date que de peu d'années, peuvent être exploités avec profit.

3. Mines d'Eubée et d'Oropos.

Mines de giobertite en Eubée.

Ces mines, qui appartiennent à la Société des travaux publics et communaux, se trouvent au Nord de l'Eubée près du village de Mantoudi. La giobertite d'une texture cryptocristalline, s'y trouve en filons de grandes dimensions dans de la serpentine. La teneur en carbonate de magnésie s'élève à 98 %.

La giobertite était vendue il y a quelques années de 25 à 28 francs par tonne; le prix en est maintenant moins élevé; à l'état calciné elle coûte plus du double. Toute la giobertite est exportée à l'étranger. L'exploitation annuelle s'élève de 5,000 à 6,000 tonnes.

Mines de charbon de Kymi.

Ces mines se trouvent près de la ville de Kymi à une distance de 7 kilomètres du rivage; elles appartiennent à la Société des travaux publics et communaux. Le charbon, espèce lignite ou charbon de terre, se trouve en states de 1 à 3 mètres d'épaisseur entre des couches pliocènes de calcaire de grés et de marne, dont l'épaisseur totale varie d'ordinaire de 30 à 100 mètres. Le lignite est consommé à l'intérieur du pays; la production annuelle s'en élève à 6,000 tonnes.

Mines de charbon d'Oropos.

Elles se trouvent au Nord de l'Attique près du village de même nom, et sont exploitées par la Société hellénique des usines de Laurium. Elles se composent de lignite dont les couches ont d'assez grandes dimensions. Ce lignite est consommé aux usines de Laurium. L'extraction annuelle s'en élève à environ 2,500 tonnes.

4. Émeri de Naxos.

L'île de Naxos a été renommée même dans l'antiquité pour son émeri, qui au point de vue de la qualité occupe sans contredit le premier rang parmi les produits similaires. L'émeri se trouve au Nord-Est de l'île entre les villages de Vothri et d'Apiranthos, où il se présente en nombreuses masses lenticulaires dans du calcaire cristallin, dont le soubassement est formé par des micaschistes; ces masses ont de grandes dimensions et en général une épaisseur de 5 à 50 mètres; on les évalue à plus de 5 millions de tonnes. Elles se trouvent ordinairement tout près de la surface; mais il en existe sans doute d'autres dans des régions plus profondes, et il est impossible d'en évaluer la quantité.

L'émeri, est exploité au compte de l'État sur plusieurs points des communes d'Apiranthos et de Koronis, d'où il est transporté aux deux ports de Moutsouna et de Lionès situés sur la côte occidentale de l'île. C'est là qu'il est embarqué et exporté pour l'étranger. L'exploitation a lieu à ciel ouvert — car les masses qui gisent à la surface sont en si grande quantité qu'elles sont loin d'être épuisées. Cette exploitation est faite par les paysans des communes d'Apiranthos et de Koronis qui jouissent depuis longtemps de ce privilège exclusif. Comme l'émeri est très dur et résiste au forage de la mine p r l'acier, les paysans pour en obtenir l'extraction ont recours à l'action du feu que l'on met tout autour du blcc à exploiter. Sous cette action du feu les fentes naturelles du bloc s'ouvrent et s'élargissent, permettant ainsi l'introduction des leviers d'acier au moyen desquels l'émeri est morcelé. Ce chauffage n'a aucun inconvénient au point de vue de l'altération de l'émeri, vu que celui-ci est, comme on le sait, très réfractaire, puisque il constitue une variété du corindon (alumine pure cristallisée) mélangé avec d'autres minéraux, tels que la magnétite et l'oligiste. Mais comme cette méthode de chauffage ne peut être appliquée qu'aux blocs qui sont à la surface, on devra avoir recours à un autre moyen quand on commencera l'exploitation des masses inférieures au sol. On compte employer alors de l'acier très dur ou, au besoin, des trépans armés de diamants, et, comme matière explosive, de la gomme - dynamite.

L'émeri, avons-nous dit, est une variété du corindon commun, c'est une sorte de saphir mélangé avec diverses matières étrangères, dont les principales sont le peroxyde et l'oxyde de fer (magnétite et oligiste). Il possède un poids spécifique de 4, une couleur noire et sous le rapport de la dureté il s'approche du corindon pur. La qualité et partant la valeur commerciale de l'émeri est proportionnelle à sa dureté, qui, de son côté, dépend de la teneur de l'émeri en corindon pur (ou alumine). Au point de vue de cette teneur, l'émeri de Naxos l'emporte sur tous les autres; il est de beaucoup supérieur à celui de l'Asie Mineure, ainsi que le prouvent les analyses suivantes.

Analyse de 5 échantillons d'émeri faite par les soussignés: Réon Rioult, chimiste au bureau d'essai de l'école des mines de Paris, et Édouard Delle, Ingénieur des arts et manufactures, chimiste expert près des douanes et le tribunal de commerce de la Seine

100 parties de chacun des 5 échantillons contiennent:

NOM DES LOCALITÉS.

	Aspalathropos.	Kacoryacas.	Machairas.	Amalia.	Renidi.
Alumine . . .	93,60	94,25	94,00	92,20	93,20
Fer évalué en peroxyde . . .	1,89	2,75	1,87	3,24	2,65
Silice	1,10	0,50	0,25	0,50	0,25
Chaux	0,95	0,03	traces	0,70	0,65
Magnésie . . .	0,06	0,00	0,00	traces	0,08
Matières volatiles (perte au feu)	1,60	2,40	3,80	3,10	2,90
Non dosés et pertes. . . .	0,80	0,07	0,08	0,26	0,27
	100,00	100,00	100,00	100,00	100,00

Analyse d'émeri d'Aphrodissia, près de Smyrne en Asie Mineure, par M. le Dr Marquardt, chimiste de commerce à Hambourg.

Alumine	62,62
Oxyde de fer	24,63
Sous-oxyde de fer	22,17
Silice	15,21
	100 parties.

En outre, la dureté et partant la valeur de l'émeri

dépend de sa texture, c'est-à-dire de son grain; sous ce rapport l'émeri de Naxos a toujours un grain fin, et n'est jamais compact comme celui de l'Asie Mineure.

Mais on peut d'une autre manière encore démontrer la supériorité de l'émeri de Naxos sur celui de l'Asie Mineure, en éprouvant directement la dureté de ces émeris. Cette épreuve se fait par une méthode très simple, qui consiste à comparer la perte que subit sous le rapport du poids un disque de verre préalablement pesé, et frotté ensuite par la même quantité de différents émeris pendant un temps déterminé. En éprouvant de cette manière le même disque de verre, frotté pendant le même temps par un gramme d'émeri de Naxos et la même quantité d'émeri d'Asie Mineure, nous obtenons les résultats suivants:

Émeri de Naxos	0,93	grammes
Émeri de Tira (Asie Mineure) . .	0,80	»
Émeri de Smyrne	0,81	»

(Jagnaux, Traité de Minéralogie).

L'émeri de Naxos est très pur, il est de première qualité; il se compose exclusivement de corindon et de magnétite; ce précieux minéral a varié de prix selon les époques. Ainsi en 1848, le prix en était de 780 francs la tonne; mais à partir de ce temps la valeur en a constamment baissé; aujourd'hui il se vend en gros à Naxos (loco Montzouna ou Lionès) à raison de 65 francs la tonne, à condition que l'acquisition

d'émeri atteigne au moins trois cents tonnes. Le vente de l'émeri à l'étranger est faite par la Société des monopoles de Grèce. Cette Société a fondé des dépôts dans les villes suivantes, où l'on peut se procurer l'émeri de Naxos au prix de 100 francs la tonne:

Paris, chez la Société des mines de Sériphos et Spiliazeza, 44, Rue Blanche.

Londres, chez Messieurs John Carr et Cie, Newcastle on Tyne.

Hambourg, chez J. Elkan, Ferdinandstrasse.

En outre la Société compte fonder aussi d'autres dépôts dans les villes suivantes: Trieste, Anvers, Marseille, Liverpool, New-York.

Pour tout renseignement concernant l'émeri, on peut s'adresser à la dite Société siégeant à Athènes. Rue de l'Université.

5. Marbres. Pouzzolane.

a. Marbres.

La Grèce abonde en marbres de très belle qualité, qui se prêtent surtout aux besoins de la sculpture et de l'architecture. On en connaît jusqu'à présent 72 sortes de différentes couleurs; les plus renommés sont ceux de Paros, Ios, Skyros et Pentélique.

Partout en Grèce, ces marbres se trouvent en couches entre des micaschistes et autres schistes cris-

tallins. Les principales carrières de marbre sont :

1) *Carrières de Paros*, sur le mont Marpisse. Ce marbre très renommé dans l'antiquité est blanc et transparent,il possède un gra n fin, et est d'une beauté incomparable. Les anciens lui donnaient le nom de lychnite (λυχνίτης). Il forme une couche régulière d'une grande étendue et d'une épaisseur de un à quatres mètres.

2) *Carrières de Skyros ;* marbre blanc ou coloré ; il est d'une qualité supérieure, il égale celui de Carrare.

3) *Carrières de Tinos;* marbre blanc avec un grain fin, ou blanc melangé de bleu, vert, et noir.

4) *Carrières du Pentélique;* marbre le plus souvent blanc translucide avec des nuances bleuâtres et des teintes rougeâtres qui lui donnent un aspect très vif. Ce marbre est très propre à la statuaire.

b. Pouzzolane de Théra (Santorin).

Dans l'île de Théra et les petites iles Thérasia et Aspronisi se trouve une couche de pouzzolane d'une épaisseur de 8 à 15^{m}; elle sert à des travaux hydrauliques, surtout à la construction des môles et des ponts. On en extrait annuellement 30,000 tonnes environ que l'on vend à raison de 10 à 12 drachmes la tonne. L'État prélève sur chaque tonne un impôt de deux drachmes cinquante centimes.

6. Salines.

Il n'y a pas en Grèce de mines de sel gemme exploitable, mais on produit le sel par l'évaporation de l'eau de mer dans des salines. Le fond de ces salines est formé par une couche d'argile imperméable, qui retient l'eau de mer, laquelle y subit pendant les mois de l'été une évaporation sous l'action des rayons solaires et des vents.

Il y a en Grèce plusieurs salines ; mais douze seulement sont en activité ; les principales sont celle de l'île de Leucade,d'un produit annuel de 8,000 à 10,000 tonnes, celle d'Anabyssos près de Laurium, d'un produit annuel de 5 à 6 tonnes, et enfin celle de Missolonghi,d'un produit annuel de 3000 tonnes.La production annuelle de ces douze salines est de 25,000 tonnes.

Une double méthode est employée dans ces salines pour la production du sel. L'une consiste à laisser déposer du sel d'une manière continue jusqu'à ce qu'à la surface de l'eau il s'en forme une couche d'une épaisseur de $0^{m},07$ à $0^{m},08$, que l'on enlève ensuite. Dans la seconde méthode, la formation du sel est interrompue chaque semaine, afin de pouvoir recueillir le sel déposé. Dans la première méthode les frais sont moins élevés, mais le sel obtenu se trouvant en masses compactes a besoin d'être concassé avant d'être livré au commerce. Dans la seconde méthode la production est moindre, mais par contre, le sel

peut être immédiatement livré aux consommateurs.

Depuis 1833, la production du sel est le monopole de l'Etat. La vente en est faite par la Société des monopoles de Grèce, au prix de 15 centimes l'ocque. La dite Société l'achète à l'État à raison de dix centimes, prélevant ainsi cinq centimes pour les frais de transport aux différents lieux de consommation. Les frais de production s'élèvent à environ un centime et demi par tonne; l'État profite donc ainsi d'un revenu annuel d'un million et demi.

STATISTIQUE DE L'INDUSTRIE MINÉRALE EN GRÈCE DE 1888 A 1892.

Espèces des produits	*Production en tonnes des années :*				
	1888	1889	1890	1891	1892
Plomb d'œuvre . .	14,543	13,567	14,268	13,242	14,426
Galène	2,620	1,330	1,240	1,350	1,170
Oligiste	123,441	134,340	207,509	180,245	244,403
Smithsonite . . .	32,505	27,625	30,744	25,804	25,300
Blende	10,900	5,400	2,310	2,540	2,395
Acerdèse	1,475	10,660	13,547	13,453	11,716
Barytine argentifère.	2,927	1,356	4,581	—	—
Lignite	5,500	3,500	3,500		
Soufre . . . . ,	1,670	1,552	2,044	1,533	1,525
Giobertite	300	1,200	8,734	4,339	2,228
Gypse	86	85	98	95	100
Pierre meulière . .	18,290	11,503	9,698	13,701	10,290
Émeri	2,222	2,222	11,111	936	1,479
Pouzzolane	28,985	47,928	44,284	14,727	10,809
Chromit	212	595	800	200	1,470
Sel marin	17,500	19,455	18,000	19,772	21,660

Chicago World's Fair, 1893.

GREEK SECTION.

CURRANTS AND RAISINS,

BY

BURLUMI & CO.,

LONDON, MARSEILLES, PATRAS.

GOLD MEDAL,

1889

PARIS UNIVERSAL EXHIBITION.

Chicago World's Fair, 1893.

GREEK SECTION.

CURRANTS AND RAISINS,

BY

BURLUMI & CO.,

LONDON, MARSEILLES, PATRAS.

GOLD MEDAL,

1889.

PARIS UNIVERSAL EXHIBITION.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σ.Μ. ΑΓΡΙΟΥ...

INTRODUCTION.

IT may be taken for certain that few, if any, of the many visitors to the Greek Section of this wondrous world-show, will, in passing through it, throw their minds back into the past, some sixty, or even fifty years, and compare the present state of that famous and historic country with the condition in which it emerged from the glorious struggle for Independence, which, commenced in 1821, was concluded in 1832 with the recognition of the kingdom of Greece as an independent State.

What Greece was then has been vividly described and preserved for us by the historians of the time; what she is now any one may find out for himself by a careful study of her principal exhibits, amongst which *Currants* occupy the most important place. As exhibitors of all qualities and growths of this product, we venture to put before the visitors some interesting information respecting it.

I.—PRODUCTION.

IT has been stated by the greatest of living Englishmen that the rapidity of the progress of Greece has no parallel in Europe, and that it has been surpassed only by the wonderful rise of the United States of America, and of the English Colonies.* The correctness of this statement is no better illustrated than by the figures which we are able to give at the end of this pamphlet.

To take the progress in the cultivation of the currant vine in Greece as the measure of the progress accomplished in all the branches of national industry, would

* "The Hellenic Factor in the Eastern Problem."—Mr. Gladstone, 1877.

be under- rather than over-estimating the mighty strides made by the country in social and material advancement, since it was blessed with the precious boon of liberty.

"In the six first years of the Greek Revolution, the only currants exported from the Morea were smuggled up the Gulph, at great risk, to Trieste and Malta, and the produce never exceeded 2,000 tons annually. In 1825, certainly not half that quantity was received." Thus wrote Sir Reginald Hanson, M.P., ex Lord Mayor of London, in June, 1877.

In 1831 the Peloponnesus produced 2,300 tons of currants; in 1845 M. Leconte gives it as 6,500, and in 1851 the figures rose to 27,000; so that in twenty years the production increased twelvefold. The vine disease reduced it the following year to 7,500 tons, and to 4,000 tons only in 1854; but the use of sulphur arrested the malady, and finally conquered it in 1860, when the yield rose to 52,000 tons, including 13,000 tons grown in the Ionian Islands, to 81,000 tons in 1871, to 101,000 tons in 1878, to 160,000 tons in 1888, and to 162,000 in 1891. Deducting the 21,000 tons produced in the Ionian Islands, the other parts of Greece yielded, in 1891, 141,000 tons, or over sixty times as much as in 1831. The Crop of 1892 was estimated in May of that year at 200,000 tons, but the invasion of the *peronospora viticola* (mildew) reduced the yield to a little over 110,000 tons. In spite of the short crop, however, the supplies, increased by the large stocks carried over from the superabundant crop of 1891, proved equal to the requirements, the consumption having materially fallen off in the United Kingdom and other countries. Greece wants more customers for her currants, for, putting aside the crop of 1892, which the disease reduced to a little more than one-half of what it would otherwise have been, she produces more than she can sell. With the mildew conquered she could raise the crop to over 200,000 tons if the consumption would keep pace with the production; the consumption, however, has of late years remained stationary and worse, and without fresh outlets, it is to be feared that the production will, of necessity, be curtailed, since the prices obtained for the crops of 1891 and 1892 barely covered the cost, and left no margin whatever as a return on the capital invested.

II.—COST OF PRODUCTION, QUALITY, AND DISTRIBUTION.

THE cultivation of the currant vine has of late years been brought almost to perfection. The ravages wrought by the phylloxera on the French vines have given a powerful stimulus to the production, by opening a new outlet for the article. The growers, assured of a market, have been only thinking for the last fifteen years of how to increase their plantations. Hence the doubling of the crop in the space of twelve years.

The increase of the crop has, however, brought with it a corresponding increase in the cost of production. No machinery can enter into the cultivation of currant plantations. The whole work has to be done by manual labour, and labour is very dear in Greece. It is estimated that the average bare cost of currants, free on board, in cases, is over 15s. per cwt., without allowing for any return on the original capital. The fine qualities, such as Vostizza, are, of course, a good deal more expensive to grow, while the common, such as Olympia and Calamata, cost much less,

The growths are broadly divided into fine and provincial. The former definition comprises the produce of the three provinces, Patras, Aegialia and Corinthia on the Peloponnesian coast of the Gulf of Corinth (our Exhibits Nos. 4 to 8); the latter, all other currants except those grown in the Ionian Islands, which are known as Island fruit, and the produce of Acarnania, which holds the middle place between the fine and provincial. Of the fine growths, the fruit of Aegialia, known as Vostizza in the markets of consumption, is the best quality, and is followed by that of Corinthia, known as Gulf. Of the provincial growths, the fruit of Campos stands highest (our Exhibit No. 3.), being followed by the growth of Trifyllia (Kyparissia, Filiatra and Gargagliano—Exhibit No. 2). Pyrgos produces some very good currants, but being a very extensive district the quality varies to a corresponding extent. The good sound Provincial (our Exhibit No. 1), grown in the provinces of Olympia, Pylia and Messenia, must be taken as the lowest grade. There is, nevertheless, a great diversity in the quality of the same

growth; for instance, Corinthia often grows as fine currants as Aegialia, and Patras not less often surpasses Corinthia. There are fine currants grown in Pyrgos, and not infrequently the fine Provincial are far superior to common Campos.

The figures as to the distribution of the crop to the several districts of production are given on a separate table at the end. The fine growths are almost exclusively consumed in England. The United States of America have lately commenced taking a few Patras and Vostizza, and it may be hoped that they will in future take more. It is our firm belief that if better qualities were offered to the American consumers, instead of the filth that has been placed before them during the last two seasons, the consumption in the States would increase by leaps and bounds, and reach a total of over 50,000 tons instead of less than a third of that figure. The difference between the price of fine Patras currants and that of common Provincial, which the American importers buy under the comprehensive and meaningless description of "good sound Provincial," is so small (often less than a cent. per pound), that it is with a lively sense of satisfaction that we record the fact that some enterprising firms have of late cut out a new path, by offering their customers an infinitely better article at very little more money. Up to lately quality was sacrificed to price; we venture to hope that in future all American dealers will work this article on the principle that nothing is too good for their customers.

The growth of Campos goes mostly to England; that of Trifyllia is in great favour with the Australian colonies and Germany, but a good deal of it is sent to England. Pyrgos is shipped everywhere, but mostly to France, to which country also go almost all the other Provincial growths, excepting that part of them which is sent to America. The island fruit is taken principally by the Netherlands, though the finest of it is sent to England and the commonest to France. The growths of Acarnania and Argolis are consigned to the United Kingdom. England takes the fruit in cases, half-cases, and quarter-cases; the two last packages being the most favoured. The Australian Colonies take it mostly in cases; the north of Europe (Germany, Holland, and Belgium) in barrels and occasionally

in bags. The barrel is likewise in favour with America and Canada, but, as it has been stated above, the States have lately shown a decided preference for the fine growths in half-cases. France takes almost all her supplies in bags. The barrel contains about 300 lbs., the bag about 200 lbs., the case 120 lbs., the half-case 65 lbs., and the quarter-case 35 lbs. to 40 lbs

III.—CONSUMPTION.

IN all countries but France currants are used as an article of food. They are wholesome, nutritious, and cheap. There is no better food for imparting to the system warmth and comfort in cold weather. Currants contain all the virtues (if there be any) of alcoholic drinks, with none (and there are many) of their vices. We often wonder why temperance advocates in the States, England, and elsewhere, do not strongly recommend currants as the best food for total abstainers.

The use of currants for wine making commenced in earnest in France in the year 1878. A large part of the crop of 1877, much damaged by rain, remained unsold in London. In the spring of 1878, the bulk of these damaged currants were bought at very low prices by the French wine makers, and were soon converted into wine. The industry thrived and grew rapidly, till in 1889 France outstripped England (hitherto the largest consumer), having taken and used 70,000 tons against 45,000 consumed in the United Kingdom. In the following years the consumption fell below 50,000 tons, in consequence of the protective policy adopted by the French legislature which raised the duty from six to fifteen francs per 100 kilos.

The following extract from a report of Mr. R. S. Warburton, British Vice-Consul at La Rochelle, near Bordeaux, is very interesting in connection with the manufacture of wine from currants. He says that there are scarcely any vines left in the district, and there is very little wine made of grapes. In fact, most of what is sold as claret is manufactured by steeping raisins and currants in water, and then adding a little Spanish wine to give the proper colour. "This stuff," says the Vice-Consul, "is pleasant

" and perfectly wholesome, but it costs about sixpence a " gallon, and is sent over to England to be sold as claret " at a high price."

A large quantity of currants are made into wine by the French housewife, the process being of the simplest. One pound of good currants, which may be bought at every grocer's in the States for four cents, and in the United Kingdom for two-pence, infused into three pints of tepid water, will give four pints of excellent wine of about the same strength as the Claret or Vin Ordinaire sold in England. It may be drunk in its natural state, which resembles somewhat that of the Sauterne and Chablis, or it may be blended with 10 % of Californian or any other red wine to give it the colour of Claret. It costs about one cent per pint, and it is superior to the vile concoctions sold as claret, being absolutely pure. It is the juice of the grape; the water added takes the place of the water dried away by the action of the sun. All the other properties of the grape are enclosed in that pretty little stoneless black berry, and faithfully preserved in it. There is no adulterating or doctoring the wine contained in this tiny cask.

A large quantity of the currants sent to France are used by the wine growers for fortifying and improving their own vintage. The bulk of the grapes produced now by the French vineyards are deficient in alcohol and many other properties which go far to make good, useful, and keeping wine; but by the combination of fresh grapes and currants, an excellent result has been obtained, and many wine growers by this expedient save their vintages, which otherwise would be perfectly worthless. We strongly recommend the use of currants to the Californian wine growers. An addition of 20 pounds of currants to 100 pounds of fresh grapes, during fermentation, will greatly improve the taste as well as the quality of their wines. It is an ascertained fact that Californian wines have been imported into Bordeaux, and after undergoing a certain transformation (*traitement*) by the addition of a quantity of currant wine, have been re-exported to the States as Médoc wines of very well known brands. Why not do on the spot what is done thousands of miles away from California?

IV.—CONCLUSION.

GREECE is the only country where currants are and can be produced. The real currant vine will not thrive in any other part of the world, and all attempts to transplant it have failed. On the other hand, all kinds of vines prosper in Greece as well as in any other clime. The finest Sultanas are grown on the plains of Argolis, while the Spanish raisins have been successfully cultivated in Pyrgos and elsewhere; but their cultivation, having been found unremunerative, has been discontinued. It is not only the geological formation of the soil, the temperature of the climate, or the position of the lands on the face of the globe; it is the combination of all these, with the action of the mountain air and the breeze of the sea, and of many other countless influences with which nature has favoured exclusively this classic land, which tend to secure—to Greece and to Greece alone—the production of this delicious fruit.

We supply all growths and all qualities of currants, sultanas, figs, raisins, and all kinds of dried fruit in quantities of 5 tons and upwards, at a cost, freight, and insurance price to all parts of the world. Orders and applications for quotations and other information may be addressed to the firms below:—

BURLUMI & Co., 7 & 8, Idol Lane, London, E.C.

BURLUMI & Co., 21, Rue Sénac, Marseilles, France.

N. A. BURLUMI, Patras, Greece.

Agents.

For the United States:

Mr. J. A. HAWKESWORTH, The Fruit Exchange Buildings, 68-78, Park Place, New York.

For Canada:

Messrs. GILLESPIES & Co., Montreal.

TABLE I.

CROPS.

Year.		Tons.	Year.		Tons.
1800	about	4,000	1873	about	72,873
1810	,,	5,500	1874	,,	76,660
1821	,,	6,000	1875	,,	72,300
1831	,,	8,000	1876	,,	86,750
1841	,,	10,000	1877	,,	80,860
1845	,,	17,000	1878	,,	100,700
1851	,,	37,000	1879	,,	92,698
1859	,,	24,000	1880	,,	91,600
1860	,,	51,750	1881	,,	124,000
1861	,,	42,800	1882	,,	109,700
1862	,,	49,600	1883	,,	114,200
1863	,,	56,800	1884	,,	133,036
1864	,,	50,600	1885	,,	113,448
1865	,,	52,300	1886	,,	129,159
1866	,,	54,700	1887	,,	127,300
1867	,,	65,794	1888	,,	160,000
1868	,,	55,283	1889	,,	145,000
1869	,,	51,916	1890	,,	147,500
1870	,,	53,836	1891	,,	162,000
1871	,,	81,374	1892	,,	112,000
1872	,,	71,500			

TABLE II.

Districts of Production of Crop, 1891.*

		Tons.
Corinthe	about	8,500
Vostizza	,,	10,500
Patras	,,	15,000
Pyrgos	,,	33,000
Campos	,,	19,000
Olympia	,,	7,000
Trifyllia	,,	17,000
Pylia	,,	9,000
Messenia	,,	19,000
Gythion, Nauplia, Argolis	,,	1,000
Acarnania	,,	2,500
Zante	,,	8,500
Cephalonia	,,	10,000
Ithaca & St. Maura	,,	2,000
		162,000

*We have given the figures of the 1891 Crop, the ravages of the *peronospora* having rendered unreliable and misleading those of 1892.

TABLE III.

Distribution of the Crop of ... ... 1891. *	Tons.
United Kingdom and Colonies	73,000
United States and Canada	17,000
Germany, Holland, Belgium, &c.	18,700
France	40,500
Russia	1,500
Austria and Switzerland	3,300
Total to 31st July, 1892	154,000
Unshipped in Greece	8,000
	162,000

TABLE IV.

Home Consumption in the United Kingdom.

	Tons.		Tons.
1820 ...	5,631	1875 ...	44,101
1825 ...	5,276	1880 ...	41,861
1830 ...	5,717	1885 ...	45,678
1835 ...	9,685	1886 ...	42,988
1840 ...	8,246	1887 ...	46,202
1845 ...	15,489	1888 ...	50,847
1850 ...	20,270	1889 ...	45,039
1855 ...	7,817*	1890 ...	55,765
1860 ...	32,081	1891 ...	57,050
1865 ...	40,103	1892 ...	50,648
1870 ...	38,800		

Vine disease. Page 4.

Proportion of Currants to Figs and Raisins of all sorts consumed in the United Kingdom.

Decade of	Currants.	Raisins.	Figs.
1831–40 ...	48 % ...	46 % ...	6 %
1841–50 ...	56 ,, ...	38½ ,, ...	5½ ,,
1851–59 ...	52 ,, ...	41½ ,, ...	6½ ,,
1860–69 ...	66 ,, ...	27 ,, ...	7 ,,
1870–79 ...	63½ ,, ...	30 ,, ...	6½ ,,
1880–90 ...	63 ,, ...	30 ,, ..	7 ,,

* We have given the figures of the 1891 Crop, the ravages of the *peronospora* having rendered unreliable and misleading those of 1892.

TABLE V.

Consumption in the United States and Canada.

		Tons.
1881	...	20,000
1882	...	16,500
1883	...	16,000
1884	...	13,000
1885	...	10,000
1886	...	12,500
1887	...	14,500
1888	...	15,000
1889	...	15,000
1890	...	16,500
1891	...	17,000
1892	...	14,500

TABLE VI.

Consumption in France.

		Tons.
1879–80	about	17,000
1880–81	„	24,500
1881–82	„	28,000
1882–83	„	29,500
1883–84	„	26,500
1884–85	„	38,000
1885–86	„	51,000
1886–87	„	53,000
1887–88	„	33,000
1888–89	„	40,000
1889–90	„	70,000
1890–91	„	50,000
1891–92	„	35,000

TABLE VII.

Universal Consumption of the last decade.

		Tons.
1882	about	116,000
1883	„	111,000
1884	„	114,000
1885	„	126,000
1886	„	116,000
1887	„	135,000
1888	about	121,000
1889	„	137,000
1890	„	149,000
1891	„	162,000
1892	„	137,000

28.

GREECE.

Official Catalogue

WORLD'S COLUMBIAN EXPOSITION,

CHICAGO.

1893.

Σ.Ν.ΑΡΑΓΟΥΜΗΣ

GREECE.

OFFICIAL CATALOGUE

WORLD'S COLUMBIAN EXPOSITION,

CHICAGO.

1893.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

PRESS OF
KNIGHT, LEONARD & CO.
CHICAGO.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

COMMITTEE OF OLYMPIA, ATHENS.

A. VALETTA, - - President.

COMMISSIONERS.

CHARLES L. HUTCHINSON, President, Chicago.
OTHO S. A. SPRAGUE, Chicago.
D. JANNOPOULO, St. Louis.
CHARLES WALDSTEIN, Athens.

BY Royal Decree of the 25th of August, 1892, a Committee, named the "Committee of Olympia," was appointed to prepare and install an exhibit for Greece at the World's Columbian Exposition in Chicago. The collecting of exhibits was subject to great difficulties, as many of those who could take part in the Exhibition were disheartened on account of the then existing financial conditions in Greece, now happily past. Notwithstanding this and other discouragements the Committee succeeded in gathering and sending to the Exposition an exhibit worthy of the country. Exhibits are made in five departments. In Department "A" can be found honey, tobacco, cigarettes, silk, silk cocoons, soap, olives and oil. On account of the failure of the olive crop in Greece last year there is but a small exhibit of them. In Department "B" there is a fine exhibit of wines, cognacs and liquors of every kind; in this department is also exhibited the most precious product of Greece, the Corinthian currant. The Greek Government at its own expense has purchased and sent to Chicago a large quantity of currants, representing all local productions and all qualities. It is particularly desirous of creating, if possible, a greater demand for currants in the United States. In Department "D" there is a small but very interesting exhibit of sponges. In Department "E," a valuable collection of minerals and metals. In Department "M" there is a highly interesting collection of plaster casts of Hellenic art. This collection was made by the Greek Government especially for this Exposition, and is quite remarkable in that it contains casts of many antiquities never before reproduced.

DEPARTMENT M.

ETHNOLOGY.

Catalogue of Casts Exhibited by the Greek Government.

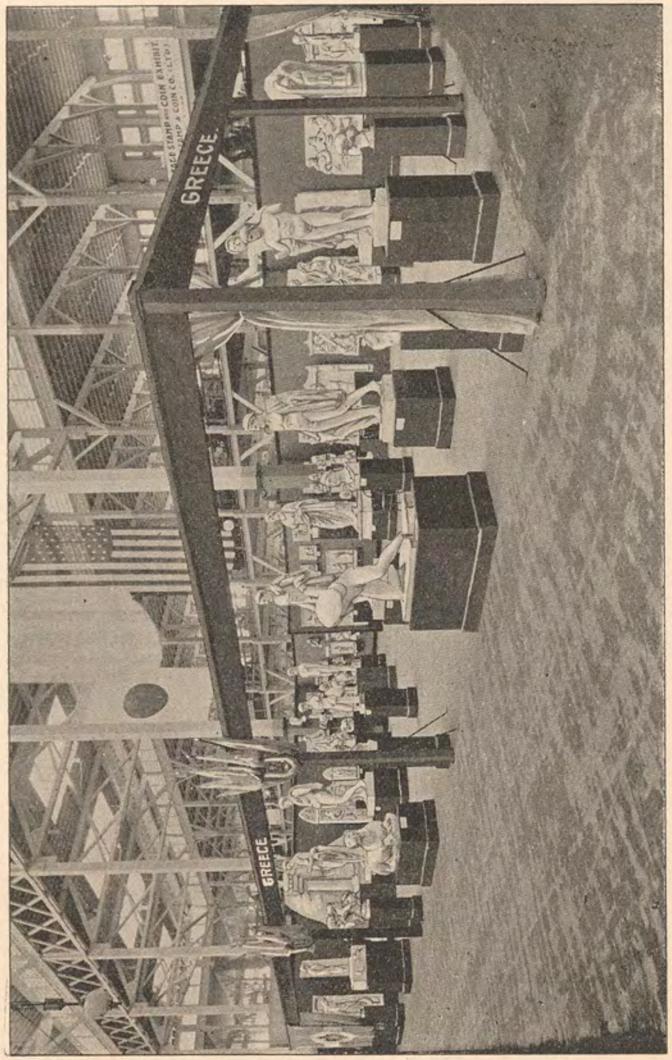

ABBREVIATIONS.

Καββαδίας . . .	*Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου*, 1892.
" . . .	Fouilles d'Épidaure, 1893.
Ἐφ. Ἀρχ. . . .	*Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική*.
BCH	Bulletin de Correspondance Hellénique.
Conze.	Die Attischen Grabreliefs, 1890, etc.
F - W.	Friederichs - Wolters. Bausteine zur griechischen Plastik, 1885.
Mitth.	Mittheilungen des deutschen archæologischen Instituts zu Athen.
L - R.	Lebas-Reinach, Monuments figurés.
Sybel.	Catalog der Sculpturen zu Athen, 1881.
Waldstein . . .	Excavations at the Heraion, 1882.

CATALOGUE OF CASTS.

ARCHAIC SCULPTURES.

1. Relief from the "Lion Gate" at Mycenæ. This relief, perhaps the most ancient work of sculpture in Greece, is still in position over the lintel of the principal gate of the citadel of Mycenæ. The missing heads were made separately and attached.

2. Very primitive statue from Delos, representing probably Artemis (Diana). It was dedicated to Artemis by a Naxian woman named Nicandre, as appears from an inscription cut on the lower part of the body, left side. The statue has the form of a *xoanon* (wooden image) and is one of the earliest of Greek sculptures in marble.

Καββαδίας, 1; BCH, 1879, Pl. 1.

3. "Apollo" from Melos, a naked youthful male figure of the same type as the "Apollos" of Thera, Tenea, etc. The right leg below the knee and both feet have been, in the original, restored in plaster.

4. Winged figure from Delos, representing apparently Niké (Victory). It was probably made by Archermos of Chios, one of the earliest famous sculptors in marble.

Καββαδίας, 21; BCH, 1879. Pls. 6, 7.

5. Male head, found in Bœotia, in the sanctuary of the Ptoan Apollo; important from the point of view of the history of art, for

the style betrays that the artist was accustomed to work, not in marble, but in wood.

Καββαδίας, 15; BCH, 1886, Pl. 5.

6. Female head, from the same source as No. 5.

Καββαδίας, 17; BCH, 1887, Pl. 7.

7. Female head, from Delos.

Καββαδίας, 23; BCH, 1879, Pl. 8.

8. Male head from Epidaurus, of the type of No. 3.

Καββαδίας, 63.

9. Pedestal of a grave monument, found in Attica. On the front is a young man on horseback, on one side mourning women; on the other a bearded man.

Καββαδίας, 41; Mitth. 1887, Pl. 2, Conze, Pl. 11.

10. Grave monument, found in Attica. It was made in the 6th Cent. B. C. by Aristocles. Aristion, the deceased, is represented in the armor of a hoplite. Of such appearance we imagine those warriors, who in 490 B. C. repulsed at Marathon the invasion of the Persians. This relief is executed with admirable care and minuteness, and is one of the finest examples of the sculpture of its period.

Καββαδίας, 29; Conze, Pl. 2.

11. Relief, with head of a young man holding a *discus*, found in or near the Dipylon (principal gate of ancient Athens).

Καββαδίας, 38; Conze, Pl. 4.

12. Grave monument made by Alxenor of Naxos, found in Bœotia. The deceased is represented as playing with a dog. He holds out a grasshopper, which the dog jumps to seize.

Καββαδίας, 39; Sybel, 8.

13. Grave monument from Larissa in Thessaly, with the inscription *Πολυξεναια εμμι*.

Καββαδίας, 733; Mitth. 1883, Pl. 2.

14. Grave monument from Larissa in Thessaly, with the inscription *Γεκεδαμος*.

Καββαδίας, 734; Mitth. 1883, Pl. 3.

15. Large grave monument from Larissa in Thessaly, representing a young man holding a hare on his right fore-arm and an apple in his left hand.

Καββαδίας, 714, BCH, 1888, Pl. 6.

16. Grave monument from Bœotia, with the inscription *Αμφοττο*. A young woman is represented, dressed in a long garment (*χιτὼν ποδηρης*). In her left hand she holds a fruit (apple?), in her right some small object, originally represented in color.

Καββαδίας, 739.

17. Head of Apollo, found at Athens; archaistic.

Καββαδίας, 47; Mitth. 1876, Pls. 8-10.

18. Bearded head of Hermes (Mercury) or Bacchus, found at Delos; archaistic.

Καββαδίας, 49.

SCULPTURES OF THE FIFTH AND FOURTH CENTURIES B. C.

---

19. Large bas-relief, found at Eleusis and representing the goddesses especially worshipped there, Demeter (Ceres) and Persephone (Proserpina), with the young Triptolemos between them. This work, executed about the middle of the 5th Cent., is of great artistic merit, and is made especially noteworthy by its profoundly

religious character. In this respect it may be compared with the paintings of the great Italian artists before Raphael.

Καββαδίας, 126; Welcker, Denkmäler V, Pl. 6.

20. Relief from the Acropolis of Athens, representing Athena (Minerva); the so-called "Mourning Athena."

Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον 1888, p. 123; Harpers' Magazine, March, 1892.

21. Statue of a youth, from the Acropolis of Athens.

Mitth. 1880, Pl. 1, 1890, p. 78.

22. Slab from the Parthenon frieze, belonging near the middle of the east front. It represents three seated divinities, Poseidon (Neptune) and perhaps Dionysos (Bacchus) and Peitho.

Michaelis, Der Parthenon, Pl. 14, Nos. 38-40.

23-25. Three slabs from the balustrade originally surrounding the temple of Niké Apteros (Wingless Victory) on the Athenian Acropolis. On the first is a Niké standing erect; on the second, another Niké untying her sandal; on the third, two Nikés leading a cow or bull to sacrifice.

Kekulé, Balustrade der Athena Niké, Pl. I, A, Pl. IV, M, and O.

26. Sculptured block from the Erechtheum.

Mauch, Die architektonischen Ordnungen, Pl. 25, 5.

27. Statuette of Athena (Minerva), found at Athens in 1859. It owes its celebrity to the fact that it was the first to be recognized as a copy, though an imperfect one, of the gold and ivory statue of Athena by Phidias. Since its discovery other copies have been recognized in several European Museums.

Καββαδίας, 128; Archäologische Zeitung, 1865, Pl. 196.

28. Statuette of Athena (Minerva), found at Athens in 1880. It is a copy, made in the Roman period, of the gold and ivory statue of Athena by Phidias. This statuette is inferior to the preceding one

in omitting the reliefs on the pedestal and the shield, but is in other respects more exact.

Καββαδίας, 129; Mitth. 1881, Pl. 1.

29. Female head, from the sanctuary of Hera (Juno) near Argos; found in the excavations conducted by the American School of Classical Studies at Athens in 1892.

Waldstein, Excavations at the Heraion, Pls. 4, 5.

30. Metope, from the temple of Hera near Argos, representing a youthful warrior; found as No. 29.

Waldstein, Excavations, etc., Pl. 6.

31-32. Two heads, of about half life size, representing barbarians (Amazons or Persians); found as No. 29.

Waldstein, Excavations, etc., Pl. 7.

33. Female head, of about half ife size, found on the same site as Nos. 29-32 by Rhangabé and Burian in 1854.

Revue Archéologique, 1867, Pl. 15; F-W, 877.

34. Lion's head gargoyle from the temple of Hera near Argos; found as No. 33.

F-W, 879.

35. Torso of a Niké, probably from the same source as Nos. 33-34.

36-38. Three heads found near Tegea in Arcadia and belonging to the pediment sculptures of the temple of Athena Alea there. The temple was built soon after 395 B. C. by Scopas. The sculptures were probably executed by Scopas, or at least by one of his pupils. Nos. 36-37 are heads of young men, the one severely wounded, the other still in active combat. No. 38 is the head of the Calydonian boar, which figured in the east pediment.

Καββαδίας, 178-180; Mitth. 1881, Pls. 14, 15.

39. Niké (Victory) found in the sanctuary of Asclepius at

Epidaurus. It resembles the Niké of Pæonius, found at Olympia. Apparently it served as the *acroterium* of a temple, probably that of Artemis.

Καββαδίας, 159; Fouilles d'Epidaure, Pl. X, 15.

40-41. Two heads of Nikés from Epidaurus, similar to the foregoing.

Καββαδίας, 160-161; Fouilles d'Epidaure, Pl. X.

42-48, 50. Sculptures found in the sanctuary of Asclepius at Epidaurus and belonging to the pediments of the temple of Asclepius. They date from the first third of the 4th Cent. B. C. The subject represented in the west pediment was certainly a battle of Greeks and Amazons, that in the east pediment probably a battle of Centaurs and Lapiths. No. 42, a mounted Amazon, dealing a blow at an antagonist; No. 43, a wounded Amazon, falling from her horse; No. 44, an Amazon's head; No. 45, a horse's head; No. 46, a Centaur's head; No. 47, an Amazon's head; No. 48, head of a woman veiled; No. 50, torso of a Niké (Victory).

Καββαδίας, 136, 137, 140, 143, 144, 153, 154, 155; Fouilles d'Epidaure, Pl. IX, 1, 4, 9, 12, 13, 19, 8, 5.

49. Nereid from Epidaurus, perhaps an *acroterium* of the temple of Asclepius.

Καββαδίας, 157; Fouilles d'Epidaure, Pl. IX, 3.

51. Relief representing Asclepius seated; found as Nos. 39-50.

Καββαδίας, 173; Fouilles d'Epidaure, Pl. X, 21.

52. Lion's head gargoyle from the *Tholos* (circular building) at Epidaurus.

Καββαδίας, 164; Fouilles d'Epidaure, Pl. X.

53. Square pedestal. On the front is an inscription, from the last line of which we learn that the object supported by the pedestal and, probably, the pedestal itself were the work of the artist Bryaxis (ca. 360 B. C.). On the three sides are three horsemen,

who had been successful competitors in the cavalry exercise called ἀνθιππασία.

'Αρχαιολογικὸν Δελτίον, 1891, p 34; BCH, 1892, Pl. 3.

54-56. Three bas-reliefs found at Mantinea in Arcadia. Pausanias says that in one of the temples of Mantinea there was a group of statues by Praxiteles, representing Leto (Latona), Artemis (Diana) and Apollo, and adds that on the pedestal were sculptured "a Muse and Marsyas playing the flute." Nos. 54-56 certainly belong to this pedestal, and are therefore to be regarded as a work of Praxiteles or his school. They represent the musical contest of Apollo and Marsyas, at which the Muses, the usual companions of Apollo, assist as arbiters. No. 54 represents Apollo, a Phrygian slave and Marsyas. The god is seated, holding the cithara with his left hand. Marsyas, whose violent attitude contrasts with the calmness of Apollo, is playing for the last time on the flute; between them stands the slave, holding the knife with which he is to execute the impending sentence, the flaying of Marsyas. Nos. 55 and 56 represent Muses.

Καββαδίας, 215-217; BCH, 1888, Pls. 1-3.

57. Relief representing, probably, a priestess found at Mantinea; a work of the 5th Cent.

Καββαδίας, 226; BCH, 1888, Pl. 4.

58. Hermes (Mercury) with the infant Dionysus (Bacchus), an original work of Praxiteles, found at Olympia, and now in the museum there. Hermes' right leg from knee to ankle and left lower leg and foot have been, in the original, restored in plaster. In his right hand he held some object, perhaps a bunch of grapes. This is the only authenticated original sculpture by Praxiteles in existence, and is an unrivalled specimen of Greek art in the 4th Cent. B. C.

59. Hermes (Mercury) found on the island of Andros in 1833. It is, beyond a doubt, the finest statue in the National Museum at Athens. Its resemblance to No. 58, as well in workmanship as in pose, is obvious. It is therefore probably a work (original or copy) of the school of Praxiteles.

Καββαδίας, 218; Εφημ. 'Αρχ, 1842, No. 915.

60. Youthful male head, above life size, found at Eleusis; an admirable work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 181; Εφημ., 'Αρχ, 1886, Pl. 10.

61. Head closely resembling the foregoing, also from Eleusis.

Mitth. 1891, Pl. 2.

62. Head of a goddess, found in the sanctuary of Asclepius at Athens; a masterpiece of the 4th Cent.

Καββαδίας, 182; Mitth, 1876, Pl. 13.

63. Female head found at Delos; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 185; BCH, 1879, Pl. 16.

64. Head of Apollo, found at Laurium; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 183.

65. Female head found in the sanctuary of Asclepius at Athens, and representing probably Hygeia, the goddess of Health; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 190; Mitth. 1885, Pl. 8.

66-69. Colossal sculptures found at Lycosoura in Arcadia; a female head wearing a veil, another female head, a male head, and a large piece of drapery ornamented with figures and decorative patterns in relief. These fragments belong to a group of four statues, which stood in the temple of Despoina (Persephone), and which represented Despoina, Demeter (Ceres), Artemis (Diana) and the Titan Anytos. The sculptor was Damophon, a Messenian artist, who flourished toward the middle of the 4th Cent.

P. Cavvadias; Fouilles de Lycosoura, Pls. I-V.

70-72. Sculptures found at Eleusis. They are reduced copies, made in the Roman period, of sculptures of the Parthenon pediments.

Καββαδίας, 200-202; 'Εφ. 'Αρχ. 1890, Pls., 12, 13.

73. Grave relief from Thespiæ in Bœotia, representing a standing youth and a dog. The monument was executed in the latter part of the 5th Cent., but was used a second time in the Roman period, when the inscription "Ἀγαθοκλῆ χαῖρε" was engraved.

Καββαδίας, 742; Mitth. 1890, p. 38.

74. Grave relief from Aegina, representing a youth standing before a square pillar, on which here is a cat. He holds a bird in his left hand and extends his right hand towards a suspended bird-cage (?). Below, at the left, crouches a young slave.

Καββαδίας, 715; Expédition de Morée, III, Pl. 41.

75. Grave relief from the Dipylon cemetery at Athens, representing a seated woman clasping the hand of a young man; between the two a bearded man.

Καββαδίας, 717; Conze, Pl. 80.

76. Grave relief found near Athens, representing a young man, his father, a sorrowing slave and a dog.

Καββαδίας, 869; Revue Archéologique, 1875, Pl. 14; Annali dell' Instituto, 1876, Pl. H.

77. Grave monument in the form of a *lekythus* (slender, one-handled vase), found to the east of ancient Athens, near the modern palace.

Καββαδίας, 835; Archäologische Zeitung, 1864, Pl. 183.

78. Grave relief, found near Athens, representing two women, a bearded man and a young girl.

Καββαδίας, 832; Conze, Pl. 85.

79. Grave relief from the Dipylon cemetery, commemorating a woman named Phrasicleia.

Καββαδίας, 834; Conze, Pl. 67.

80. Grave relief from the Piræus, commemorating Ameinocleia.

Καββαδίας, 718; L-R, Pl. 65.

81. Grave relief from Attica, commemorating Archestraté.

Καββαδίας, 722; L-R, Pl. 68; Conze, Pl. 68.

82. Grave relief, still in the Dipylon cemetery, commemorating Dexileos, who, according to the accompanying inscription, fell in battle in 394 B. C., in the twentieth year of his age. He is represented on horseback, in the act of striking down an enemy.

Conze, No. 3312; Revue Archéologique, 1863, Pl. 15. F-W. 1005.

83. Grave relief, still in the Dipylon cemetery, commemorating Demetria and Pamphilé.

Sybel, 3343; Archäologische Zeitung, 1871, Pl. 44; F-W. 1051.

84. Grave relief found in the Dipylon cemetery in 1890, and still there. It represents a standing woman, holding in her right hand an *œnochoe*.

85. Grave relief still in the Dipylon cemetery. It represents the deceased Hegeso, daughter of Proxenus, seated upon a chair. Before her stands a female slave, holding out a box, from which she takes some object—necklace or the like—which was probably represented originally by color. This is one of the most beautiful of Attic grave reliefs.

Sybel, 3332; Archäologische Zeitung, 1871, Pl. 43; F-W. 1030; Conze, Pl. 30.

86. Grave relief still in the Dipylon cemetery, commemorating Corallion, wife of Agathon.

Sybel, 3316; F-W. 1048; Conze, Pl. 98.

87. Hound, serving as a grave monument, and still in the Dipylon cemetery.

Sybel, 3325.

88. Grave relief still in the Dipylon cemetery. It represents two bearded men reclining on a couch, before which is a table with eatables. At each end of the table is a seated woman. Below, at

the left, is the forward end of a boat, with a boatman. Interpretation doubtful.

Sybel, 3328: F-W. 1057.

89. Votive relief of the class known as "Funeral Banquets." This one goes under the name of "The Death of Socrates."

Sybel, 325; L-R, Pl. 52; F-W, 1052.

90. Votive relief to Asclepius, from Thyrea.

Annali dell' Instituto, 1773, Pls. M. N; Sybel, 319; F-W, 1150.

91. Votive relief from Piræus, representing Dionysus reclining on a couch, with a female figure seated at his feet; to the left, a company of three actors.

Mitth. 1882, Pl. 14; F-W, 1135.

92. Three-sided pedestal, found at Athens by the ancient "Street of Tripods." On the sides are Dionysus and two Nikés.

Sybel, 305; F-W, 2147; Annali dell' Instituto, 1861, Pl. G.

SCULPTURES OF THE HELLENISTIC AND ROMAN PERIODS.

93. Colossal statue of Themis (Justice), found at Rhammus in Attica. It is the work of one Chærestratus, who lived about the beginning of the 3d Cent. B. C.; one of the most important sculptures of the National Museum at Athens.

Καββαδίας, 231; 'Εφ. 'Αρχ, 1891, Pl. 4.

94. Colossal statue of Poseidon (Neptune) found on the island of Melos. This statue is not distinguished for delicacy in the rendering of details. The artist has aimed rather at general effectiveness,

and in that he has succeeded. The work seems to belong to the Hellenistic period. A trident is to be restored in the right hand.

Καββαδίας, 235; BCH, 1889, Pl. 3.

95. Asclepius, found in Piræus.

Καββαδίας, 258; Mitth. 1892, Pl. 4.

96. Hermes, found at Atalante. It was probably made late in the Hellenistic period, after a model of the 4th Cent. In the right hand is a purse, in the left the *caduceus* (herald's wand).

Καββαδίας, 240; Sybel, 41; Gazette archéologique II, Pl. 22.

97. Hermes, found at Trœzen in Argolis. This is an excellent work of the Roman period, after a model of the 4th Cent. By the side of the god is a ram, which he grasps by the horns.

Καββαδίας, 252; L-R, Pl. 30.

98. Statuette of Pan, from Sparta, holding the *syrinx* (shepherd's pipe) in his left hand.

Καββαδίας, 252; L-R, Pl. 30.

99. Colossal head of Athena (Minerva) found at Athens; an interesting copy, made probably in the 3d Cent., of the original represented by the Velletri Pallas.

Καββαδίας, 234; Mitth. 1882, Pl. 5.

100. Warrior in combat, found at Delos. The statue is remarkable as well for the vigor of its conception as for the anatomical knowledge it displays. In both respects it suggests comparison with the "Borghese gladiator" of the Louvre.

Καββαδίας, 247; BCH, 1889, Pl. 2.

101. Youth from Athens. In the proportions and form of the body and in the somewhat archaistic style, this statue resembles the Orestes by Stephanus in the Villa Albani, Rome.

Καββαδίας, 248.

102. Bust of the Emperor Hadrian (2d Cent. A. D.) from Athens.

Καββαδίας, 249.

103. Bust of a bearded man from Athens.

Καββαδίας, 427.

104. Bust of Antinous, the favorite of the Emperor Hadrian; found at Patras.

Καββαδίας, 417.

105. Statue of a young man, from Eleusis. He was represented as a victor in the games, in the act of placing a crown upon his head. It is a copy of a work, of which other copies exist.

Καββαδίας, 254; 'Εφ. 'Αρχ. 1890, Pls. 10, 11.

106. Statue of Bacchus (?) found in the American excavations at Sicyon.

Καββαδίας, 256; Papers of the American School of Classical Studies at Athens, Vol. V, Pl. III.

107. Head of Medusa, in the Museum at Argos.

Mitth. 1879, p. 156, d.

108-109. Two reliefs found in the Dionysiac theatre at Athens, representing dancing women; Roman period.

Καββαδίας, 259-260; 'Εφ. 'Αρχ. 1862, Pl. 27; F-N, 1878-1879.

110. Bust of Hermarchus, disciple and successor of Epicurus.

Καββαδίας, 368; Archäologische Zeitung, 1884, p. 153.

111. Statue of Tyché (Fortune) found in Egypt and presented to the National Museum of Greece by Dranet Pasha. The goddess holds in her right hand a horn of plenty, in her left, a rudder.

112. Pedestal found in the sanctuary of Asclepius at Athens. On it are represented various surgical instruments.

Sybel, 3299; BCH, 1877, Pl. 9.

DEPARTMENT "A."—AGRICULTURE.

THE COMMITTEE OF OLYMPIA, a collection of the best productions of tobacco and cigarettes.................... ... Athens
THE COMMITTEE OF OLYMPIA, Attic honey..... ....Athens
ANASTASTIOS BROTHERS, white soap......................Zante
ABRAMIS, ANASTASIOS, olive oil..........................Corfou
BAZAKIS, SPYRIDION, white soap ....Zante
CHARILAOS & KANELLOPOULOS, white soap............. Athens
CHRYSOMALLIS, J., olive oil ....Calamai
DANESSIS, SPYRIDION, raw silk..........................Calamai
KASSIMATIS, STYLIANOS, Cerigo honey...................Athens
KALLITZIS, P., cocoons ....Pireus
KOROPOULIS, G., honey and honey-comb of Hymettus....Athens
KOULOURIOTIS, P., cigarettes and manufactured tobacco..Athens
MARABA BROTHERS, raw silk...........................Calamai
MERCATI & CO., olive oil soap .. ..Zante
MAKEDOS, SPYRIDION, olive oil ....Corfou
PAPACONSTANTINOU, SCARLATOS, aromatic Thessalian tobacco ....Pharsala
PAPAYANNAKIS, STAMATIOS, Hymettus honey ....Athens
SARAINTARIS, GEORGE, common soap... ....Pireus
SARAINTARIS BROTHERS, olive oil.........................Pireus
STASINOPOULI BROTHERS, raw silk ....Calamai
SOUTZOS, DEMETRIOS, olive oil ....Athens
STRANGAS, EUTHYMIOS, black and green olives ....Pireus
SYNGROS, ANDREW, olive oil.............................Athens
TRIANTAFYLLIDES, ALEXANDER, leaf tobacco and cigarettes ....Athens
ZAROYANNIS BROTHERS, common soap.........................

DEPARTMENT "B"—HORTICULTURE.

THE COMMITTEE OF OLYMPIA, currants.......... ....Athens
ACHAIA, THE COMPANY, cognac wines, (Maurodafni and Achaia) ....Patras
AGAPITOS, THEODOROS, six varieties of wines.............Patras
ANGELOPOULI BROTHERS, mastic and citron liqueurs.....Calamai
ANTONIOU, GEORGE, red wine..........................Kyme
ARGYROS, NICOLAS, wines of Thera, red, white and sweet..Athens
BARBARESSO BROTHERS, cognac, ouzo, spirits of wine and mastic liqueurs..........................Pireus
BOLLAS, JOHN, white wines, 1, 2, 3 and 5 years old.........Athens
BAGATZOULAS, PANAGIOTIS, sultanas.......................Athens
BOUILOUMIS, N. A., Peloponnessos currants...............Patras
CHRYSOMALLIS, JOHN, figs...........................Calamai
CALKOUNIS, GEORGE, mastic, citron and cedrat liqueurs..Calamai
DAMBO, WILLIAM, red and white wines...................Athens
DENAXAS, SPYRIDION, wines of Thera, red, white and sweet ....Athens
GEORGIADAS, JOHN, white, red and effervescent wine of Mantineia ....Tripolis
GREGORIOU, P. H., raki..............................Tripolis
HAMBOURGER & CO., currants of Patras ....Patras
HATZIPANAGIOTOU & BROTHERS, cognac................Chaleis
KALOULIS, JOHN, citron liqueurs ....
KAMPAS, ANDREW P., cognac, mastic liqueurs, spirits of wine, ...Kantza
KOLAKIS, JAMES, cognac, mastic liqueurs, chartreuse, cacao, curaçoa..Athens
KARARIAS, HIPPOCRATES, red wine of Ithaca,...........Athens
LADA BROTHERS, wines of Mycenæ.......................Athens
MAKEDOS, SPYRIDION, wines of Corfou...................Corfou
MARCOPOULOS, CHR., cognac.................Pyrgos in Elis
MERLIN, CHARLES, wines of Attica.......................Athens

METAXA BROTHERS, muscat wine, cognac and spirits of wine ....Pireus
MARCOPOULIS & SON, currants of Patras..................Patras
MESSINEZIS, M. L., Vostizza currants......................Egion
MORAITIS BROTHERS, red and white wines...............Athens
PSALTIS & PAPAPHOTINOS, currants....................Calamai
PAPANICOLAOU BROTHERS, effervescent wines............Athens
PAPAYANNAKIS, STAMATIOS, mastic liqueurs..............Athens
PACHYS, GEORGE, wines,......" La tour de la Reine" near Athens
PANAGOS & PHOUSSARAS, cognac, mastic liquors and ouzo........ ....Chalcis in Eubœa
POLITIS & GEORGOPOULOS, cognac.......................Pireus
SAMARTZI BROTHERS, cognac............................Chalcis
SCOUZES, PAUL G., wines of Attica..............................
SENGOPOULI BROTHERS, cognac............................Volos
SKOUZIS, ALEXANDER, white wine.........................Athens
SOLON & SON, cognac, bitters, vermouth, maraschino, anisette, chichona, mandarin, nectar, mint, chartreuse, white curaçoa, cacao, kumel, and wines of 1883-4-5-6-7-8-9-90.........Athens
SOUTZOS, DEMETRIOS, white and red wines of Attica......Athens
SYNGROS, ANDREW, wines...................................Athens
SYPSOMOS, L. A., white and red wines of Patras...........Patras
THOMAS BROTHERS & CHALIOULIAS, cognac...............Chalcis
TRIPOS, STAMATIOS, cognac, Mycenæ wines..............Corinth
TSERONIS, K., currants....................................Patras
TZAN, VICTOR, figs.....................................Calamai
TZALLAS, D. M., wines of Nemea, red, white, sweet, muscat, ...Athens
VOSTIZZA CURRANT GROWERS' ASSOCIATION, Vostizza Currants, ...Egialeia
ZANNOS & ROS, wines of the islands Petalei, Eubœa, and Paros, 1884-5-6-7-8-9-90-1-2.........................Athens
ZARACHANIS, THEODOROS, spirits of wine..............Tripolis

DEPARTMENT "D."—FISH AND FISHERIES.

BOYATZIS, NICETAS, sponges and curious sponges..........Egina
TELIACOS, NICOLAS, sponges.............................Athens

DEPARTMENT "E."—MINES AND MINING.

THE GREEK GOVERNMENT—Ministry of Finances.
Emery of Naxos, Fine and coarse salts,
Antimonite of Volos, Talc of Tinos,
Barytine of Melos, Terre de Santorin,
....Athens

THE COMMITTEE OF OLYMPIA—A collection of the best sorts of Hellenic marbles ....Athens

APOSTOLIDIS, MARGARITIS—Chrome ore from Thessaly.....Volos

THE FRENCH COMPANY OF MINES—Mining and metallurgical products ....Laurium

THE GREEK METALLURGICAL COMPANY—
Ancient land scories, Scories sea brysakia,
Scories conglomerated, Sea scories with lead and litharge,
Scories with haurconite, Litharge,
Ancient clay (old slimes), Yellow ecvolades,
Ecvolades souriza,
Sand, Fine sand (or slime), Fine slime, } Product of the ore dressing rooms,
Prepared bricks, Unroasted arsenical fumes,
Roasted fumes, Iron ore for Europe,
Iron ore for smelting, Argentiferous lead,
Spiess, Soft lead,
Smithsonite, Brown coal, or lignite,
....Laurium

THE SOCIETY OF THE PUBLIC AND MUNICIPAL WORKS—
Briques de magnesie refractaires,
Magnesie calcinée faiblement,
Magnesie calcinée à haute temperature,
Giobertite whitstone,
Souffre en saumons obtained by fusion and by distillation,
Farine de souffre,
Minerais du souffre.

FORTIN, PAUL—Emery and emery products.

29

CATALOGUE OF CASTS

EXHIBITED BY

THE GREEK GOVERNMENT

AT THE

WORLD'S COLUMBIAN EXPOSITION

IN CHICAGO.

ATHENS
PRESS OF S C. VLASTOS
14 Victory Street. 14

1893

CATALOGUE OF CASTS

EXHIBITED BY

THE GREEK GOVERNMENT

AT THE

WORLD'S COLUMBIAN EXPOSITION

IN CHICAGO.

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHENS
PRESS OF S. C. VLASTOS
14 Victory Street. 14

1893

ABBREVIATIONS.

Καββαδίας . . .	Γλυπτὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου, 1892.
» . . .	Fouilles d'Épidaure, 1893.
» . . .	Fouilles de Lycosoura, 1893.
Ἐφ. Ἀρχ. . . .	Ἐφημερὶς Ἀρχαιολογική.
BCH	Bulletin de Correspondance Hellénique.
Conze.	Die Attischen Grabreliefs, 1890 etc.
F - W.	Friederichs - Wolters. Bausteine zur griechischen Plastik, 1885.
Mitth.	Mittheilungen des deutschen archæologischen Instituts zu Athen.
L - R.	Lebas-Reinach, Monuments figurés.
Sybel.	Catalog der Sculpturen zu Athen 1881.
Waldstein. . .	Excavations at the Heraion, 1892.

CATALOGUE OF CASTS.

Archaic Sculptures.

1. Relief from the «Lion Gate» at Mycenæ. This relief, perhaps the most ancient work of sculpture in Greece, is still in position over the lintel of the principal gate of the citadel of Mycenæ. The missing heads were made separately and attached.

2. Very primitive statue from Delos, representing probably Artemis (Diana). It was dedicated to Artemis by a Naxian woman named Nicandre, as appears from an inscription cut on the lower part of the body, left side. T e statue has the form of a *xoanon* (wooden image) and is one of the earliest of Greek sculptures in marble.

Καββαδίας, 1; BCH, 1879 Pl. 1.

3. «Apollo» from Melos, a naked youthful male figure of the same type as the «Apollos» of Thera, Tenea etc. The right leg below the knee and both feet have been, in the original, restored in plaster.

4. Winged figure from Delos, representing apparently Niké (Victory). It was probably made by Archermos of Chios, one of the earliest famous sculptors in marble.

Καββαδίας, 21; BCH, 1879 Pls. 6, 7.

5. Male head, found in Bœotia, in the sanctuary of the Ptoan Apollo; important from the point of view

of the history of art, for the style betrays that the artist was accustomed to work, not in marble, but in wood.

Καββαδίας, 15; BCH, 1886, Pl. 5.

6. Female head, from the same source as n° 5.

Καββαδίας, 17; BCH, 1887, Pl. 7.

7. Female head, from Delos.

Καββαδίας, 23; BCH, 1879, Pl. 8.

8. Male head from Epidaurus, of the type of n° 3.

Καββαδίας, 63.

9. Pedestal of a grave monument, found in Attica. On the front is a young man on horseback, on one side mourning women, on the other a bearded man.

Καββαδίας, 41; Mitth. 1887, Pl. 2, Conze, Pl. 11.

10. Grave monument, found in Attica. It was made in the 6th Cent. B. C. by Aristocles. Aristion, the deceased, is representend in the armor of a hoplite. Of such appearance we imagine those warriors, who in 490 B. C. repulsed at Marathon the invasion of the Persians. This relief is executed with admirable care and minuteness, and is one of the finest examples of the sculpture of its period.

Καββαδίας, 29; Conze Pl. 2.

11. Relief, with head of a young man holding a *discus,* found in or near the Dipylon (principal gate of ancient Athens).

Καββαδίας, 38; Conze Pl. 4.

12. Grave monument made by Alxenor of Naxos,

found in Bœotia. The deceased is represented as playing with a dog. He holds out a grasshopper, which the dog jumps to seize.

Καββαδίας, 39; Sybel 8.

13. Grave monument from Larissa in Thessaly, with the inscription Πολυξεναια εμμι.

Καββαδίας, 733; Mitth. 1883, Pl. 2.

14. Grave monument from Larissa in Thessaly, with the inscription Fεκεδαμος

Καββαδίας, 734; Mitth. 1883, Pl. 3.

15. Large grave monument from Larissa in Thessaly, representing a young man holding a hare on his right fore-arm and an apple in his left hand.

Καββαδίας, 714, BCH, 1888, Pl. 6.

16. Grave monument from Bœotia, with the inscription Αμφοττο. A young woman is represented, dressed in a long garment (χιτὼν ποδήρης). In her left hand she holds a fruit (apple?), in her right some small object, originally represented in color.

Καββαδίας, 739.

17. Head of Apollo, found at Athens; archaistic.

Καββαδίας, 47; Mitth. 1876, Pls. 8 - 10.

18. Bearded head of Hermes (Mercury) or Bacchus, found at Delos; archaistic.

Καββαδίας, 49.

Sculptures of the Fifth and Fourth Centuries B. C.

19. Large bas-relief, found at Eleusis and representing the goddesses especially worshipped there, Demeter (Ceres) and Persephone (Proserpina), with the young Triptolemos between them. This work, executed about the middle of the 5th Cent, is of great artistic merit, and is made especially noteworthy by its profoundly religious character. In this respect it may be compared with the paintings of the great Italian artists before Raphael.

Καββαδίας, 126; Welcker, Denkmäler V, Pl 6.

20. Relief from the Acropolis of Athens, representing Athena (Minerva); the so-called « Mourning Athena ».

'Αρχαιολογικὸν Δελτίον 1888, p. 123; Harpers' Magazine, March 1892.

21. Statue of a youth, from the Acropolis of Athens.

Mitth. 1880, Pl. 1, .890, p. '8.

22. Slab from the Parthenon frieze, belonging near the middle of the east front. It represents three seated divinities, Poseidon (Neptune) and perhaps Dionysos (Bacchus) and Peitho.

Michaelis, Der Parthenon, Pl. 14, nos. 38 - 40.

23-25. Three slabs from the balustrade originally surrounding the temple of Niké Apteros (Wingless Victory) on the Athenian Acropolis. On the first is a Niké standing erect; on the second, another Niké

untying her sandal; on the third, two Nikés leading a cow or bull to sacrifice.

Kekulé, Balustrade der Athena Niké, Pl I, A, Pl. IV, M, and O.

26. Sculptured block from the Erechtheum.

Mauch, Die architektonischen Ordnungen Pl. 25, 5.

27. Statuette of Athena (Minerva), found at Athens in 1859. It owes its celebrity to the fact that it was the first to be recognized as a copy, though an imperfect one, of the gold and ivory statue of Athena by Phidias. Since its discovery other copies have been recognized in several European Museums.

Καββαδίας, 128; Archäologische Zeitung 1865, Pl. 196

28. Statuette of Athena (Minerva), found at Athens in 1880. It is a copy, made in the Roman period, of the gold and ivory statue of Athena by Phidias. This statuette is inferior to the preceding one in omitting the reliefs on the pedestal and the shield, but is in other respects more exact.

Καββαδίας 129; Mitth. 1881, Pl. 1.

29. Female head, from the sanctuary of Hera (Juno) near Argos; found in the excavations conducted by the American School of Classical Studies at Athens in 1892.

Waldstein, Excavations at the Heraion, Pls. 4, 5

30. Metope, from the temple of Hera near Argos, representing a youthful warrior; found as n° 29.

Waldstein, Excavations etc. Pl. 6.

31-32. Two heads, of about half life size, repre-

senting barbarians (Amazons or Persians); found as n° 29.

Waldstein, Excavations etc. Pl. 7.

33. Female head, of about half life size, found on the same site as n°s 29-32 by Rhangabé and Bursian in 1854.

Revue archéologique 1867, Pl. 15; F-W, 877.

34. Lion's head gargoyle from the temple of Hera near Argos; found as n° 33.

F-W, 879.

35. Torso of a Niké, probably from the same source as n°s 33–34.

36-38. Three heads found near Tegea in Arcadia and belonging to the pediment sculptures of the temple of Athena Alea there. The temple was built soon after 395 B. C. by Scopas. The sculptures were probably executed by Scopas, or at least by one of his pupils. N°s 36–37 are heads of young men, the one severely wounded, the other still in active combat. N° 38 is the head of the Calydonian boar, which figured in the east pediment.

Καββαδίας, 178-180; Mitth. 1881, Pls. 14, 15.

39. Niké (Victory) found in the sanctuary of Asclepius at Epidaurus. It resembles the Niké of Pæonius, found at Olympia. Apparently it served as the *acroterium* of a temple, probably that of Artemis.

Καββαδίας, 159; Fouilles d'Epidaure, Pl. X, 15.

40-41. Two heads of Nikés from Epidaurus, similar to the foregoing.

Καββαδίας, 160-161; Fouilles d'Epidaure, Pl X.

42-48, 50. Sculptures found in the sanctuary of Asclepius at Epidaurus and belonging to the pediments of the temple of Asclepius. They date from the first third of the 4th Cent. B. C. The subject represented in the west pediment was certainly a battle of Greeks and Amazons, that in the east pediment probably a battle of Centaurs and Lapiths. N° 42, a mounted Amazon, dealing a blow at an antagonist; N° 43, a wounded Amazon, falling from her horse; N° 44, an Amazon's head; N° 45, a horse's head; N° 46, a Centaur's head; N° 47, an Amazon's head; N° 48, head of a woman veiled; N° 50, torso of a Niké (Victory).

Καββαδίας, 136, 137, 140, 143, 144, 153, 154, 155; Fouilles d'Epidaure Pl. IX, 1, 4, 9, 12, 13, 19, 8, 5.

49. Nereid from Epidaurus, perhaps an *acroterium* of the temple of Asclepius.

Καββαδίας, 157; Fouilles d'Epidaure, Pl. IX, 3.

51. Relief representing Asclepius seated; found as n°s 39-50.

Καββαδίας, 173; Fouilles d'Epidaure, Pl. X, 21.

52. Lion's head gargoyle from the *Tholos* (circular building) at Epidaurus.

Καββαδίας, 164; Fouilles d'Epidaure, Pl. X.

53. Square pedestal. On the front is an inscription, from the last line of which we learn that the object supported by the pedestal and, probably, the pedestal itself were the work of the artist Bryaxis (ca. 360 B. C.). On the three sides are three horsemen, who had been successful competitors is the cavalry exercise called ἀνθιππασία.

Ἀρχαιολογικὸν Δελτίον, 1891, p 34; BCH, 1892, Pl 3.

54-56. Three bas-reliefs found at Mantinea in Arcadia. Pausanias says that in one of the temples of Mantinea there was a group of statues by Praxiteles, representing Leto (Latona), Artemis (Diana) and Apollo, and adds that on the pedestal were sculptured «a Muse and Marsyas playing the flute». N°s 54-56 certainly belong to this pedestal, and are therefore to be regarded as a work of Praxiteles or his school. They represent the musical contest of Apollo and Marsyas, at which the Muses, the usual companions of Apollo, assist as arbiters. N° 54, represents Apollo, a Phrygian slave and Marsyas. The god is seated, holding the cithara with his left hand. Marsyas, whose violent attitude contrasts with the calmness of Apollo, is flaying for the last time on the flute; between them stands the slave, holding the knife with which he is to execute the impending sentence, the flaying of Marsyas. N°s 55 and 56 represent Muses.

Καββαδίας, 215-217; BCH, 1888, Pls. 1-3.

57. Relief representing probably a priestess, found at Mantinea; a work of the 5th Cent.

Καββαδίας, 226; BCH, 1888, Pl. 4.

58. Hermes (Mercury) with the infant Dionysus (Bacchus), an original work of Praxiteles, found at Olympia and now in the museum there. Hermes'right leg from knee to ankle and left lower leg and foot have been, in the original, restored in plaster. In his right hand he held some object, perhaps a bunch of grapes. This is the only authenticated original sculpture by Praxiteles in existence, and is an unrivalled specimen of Greek art in the 4th Cent. B. C.

59. Hermes (Mercury) found on the island of Andros in 1833. It is, beyond a doubt, the finest statue in the National Museum at Athens. Its resemblance to n°, 58, as well in workmanship as in pose, is obvious. It is therefore probably a work (original or copy) of the school of Praxiteles.

Καββαδίας, 218; 'Εφημ. 'Αρχ. 1842, n° 915.

60. Youthful male head, above life size, found at Eleusis; an admirable work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 181; 'Εφημ. 'Αρχ. 1886, Pl. 10.

61. Head closely resembling the foregoing, also from Eleusis.

Mitth. 1891, Pl. 2.

62. Head of a goddess, found in the sanctuary of Asclepius at Athens; a masterpiece of the 4th Cent.

Καββαδίας, 182; Mitth. 1876, Pl. 13.

63. Female head found at Delos; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 185; BCH, 1879, Pl. 16.

64. Head of Apollo, found at Laurium; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 183.

65. Female head found in the sanctuary of Asclepius at Athens, and representing probably Hygieia, the goddess of Health; a work of the 4th Cent.

Καββαδίας, 190; Mitth. 1885, Pl. 8.

66-69. Colossal sculptures found at Lycosoura in Arcadia; a female head wearing a veil, another female head, a male head, and a large piece of drapery

ornamented with figures and decorative patterns in relief. These fragments belong to a group of four statues, which stood in the temple of Despoina (Persephone), and which represented Despoina, Demeter (Ceres), Artemis (Diana) and the Titan Anytos. The sculptor was Damophon a Messenian artist, who flourished toward the middle of the 4th Cent.

P. Cavvadias : Fouilles de Lycosoura, Pls I - V.

70-72. Sculptures found at Eleusis. They are reduced copies, made in the Roman period, of sculptures of the Parthenon pediments.

Καββαδίας, 200 - 202; Ἐφ. Ἀρχ. 1890. Pls. 12, 13.

73. Grave relief from Thespiæ in Bœotia, representing a standing youth and a dog. The monument was executed in the latter part of the 5th Cent, but was used a second time in the Roman period, when the inscription «Ἀγαθοκλῆ χαῖρε» was engraved.

Καββαδίας, 742; Mitth. 1890, p. 38.

74. Grave relief from Aegina, representing a youth standing before a square pillar, on which there is a cat. He holds a bird in his left hand and extends his right hand towards a suspended bird-cage (?). Below, at the left, crouches a young slave.

Καββαδίας, 715; Expédition de Morée. III, Pl. 41.

75. Grave relief from the Dipylon cemetery at Athens, representing a seated woman clasping the hand of a young man; between the two a bearded man.

Καββαδίας, 717; Conze, Pl. 80.

76. Grave relief found near Athens, representing a young man, his father, a sorrowing slave and a dog.

Καββαδίας, 869; Revue Archéologique 1875, Pl. 14; Annali dell'Instituto 1876, Pl. H.

77. Grave monument in the form of a *lekythus* (slender, one-handled vase), found to the east of ancient Athens, near the modern palace.

Καββαδίας, 835; Archäologische Zeitung, 1864, Pl. 183.

78. Grave relief, found near Athens, representing two women, a bearded man and a young girl.

Καββαδίας, 832; Conze Pl. 85.

79. Grave relief from the Dipylon cemetery, commemorating a woman namend Phrasicleia.

Καββαδίας, 834; Conze, Pl. 67.

80. Grave relief from the Piraeus, commemorating Ameinocleia.

Καββαδίας, 718; L-R, Pl. 65.

81. Grave relief from Attica, commemorating Archestraté.

Καββαδίας, 722; L-R, Pl. 68; Conze, Pl. 68.

82. Grave relief, still in the Dipylon Cemetery, commemorating Dexileos, who, according to the accompanying inscription, fell in battle in 394 B. C. in the twentieth year of his age. He is represented on horseback, in the act of striking down an enemy.

Conze, nº 3312; Revue archéologique 1863, Pl. 15, F-W. 1005.

83. Grave relief, still in the Dipylon cemetery, commemorating Demetria and Pamphilé.

Sybel, 3343; Archäologische Zeitung 1871, Pl. 44; F-W. 1051.

84. Grave relief found in the Dipylon cemetery in 1890 and still there. It represents a standing woman, holding in her right hand an *œnochoe*.

85. Grave relief still in the Dipylon cemetery. It represents the deceased Hegeso, daughter of Proxenus, seated upon a chair. Before her stands a female slave, holding out a box, from which she takes some object —necklace or the like—, which was probably represented originally by color. This in one of the most beautiful of Attic grave reliefs.

Sybel, 3332; Archäologische Zeitung 1871, Pl. 43; F-W. 1030; Conze, Pl. 30.

86. Grave relief still in the Dipylon cemetery, commemorating Corallion, wife of Agathon.

Sybel, 3316; F-W. 1048; Conze, Pl. 98.

87. Hound, serving as a grave monument, and still in the Dipylon cemetery.

Sybel 3325.

88. Grave relief still in the Dipylon cemetery. It represents two bearded men reclining on a couch, before which is a table with eatables. At each end of the table is a seated woman. Below, at the left, is the forward end of a boat with a boatman. Interpretation doubtful.

Sybel, 3328; F-W, 1057.

89. Votive relief of the class known as «Funeral Banquets». This one goes under the name of «The Death of Socrates».

Sybel, 325; L-R, Pl. 52; F-W, 1052.

90. Votive relief to Asclepius, from Thyrea.

Annali dell'Instituto 1773, Pls. M. N; Sybel, 319; F-W, 1150.

91. Votive relief from Piræus, representing Dionysus reclining on a couch, with a female figure seated at his feet; to the left, a company of three actors.

Mitth. 1882. Pl. 14; F-W, 1135.

92. Three-sided pedestal, found at Athens by the ancient «street of Tripods». On the sides are Dionysus and two Nikés.

Sybel, 305; F-W, 2147; Annali dell'Instituto, 1861, Pl. G.

Sculptures of the Hellenistic and Roman Periods.

---

93. Colossal statue of Themis (Justice), found at Rhammus in Attica. It is the work of one Chærestratus, who lived about the beginning of the 3d Cent. B. C.; one of the most important sculptures of the National Museum at Athens.

Καββαδίας, 231; Ἐφ. Ἀρχ. 1891, Pl. 4.

94. Colossal statue of Poseidon (Neptune) found on the island of Melos. This statue is not distinguished for delicacy in the rendering of details. The artist has aimed rather at general effectiveness, and in that he has succeeded. The work seems to belong to the Hellenistic period. A trident is to be restored in the right hand.

Καββαδίας, 235; BCH, 1889, Pl. 3.

95. Asclepius, found in Piraeus.

Καββαδίας, 258; Mitth. 1892, Pl. 4.

96. Hermes, found at Atalante. It was probably made late in the Hellenistic period, after a model of the 4th Cent. In the right hand is a purse, in the left the *caduceus* (herald's wand).

Καββαδίας, 240; Sybel, 41; Gazette archéologique I, Pl. 22.

97. Hermes, found at Trœzen in Argoli. This is an excellent work of the Roman period, aftr a model of the 4th Cent. By the side of the god s a ram, which he grasps by the horns.

Καββαδιας, 252; L-R, Pl. 30.

98. Statuette of Pan, from Sparta, holding the *syrinx* (shepherd's pipe) in his left hand.

Καββαδίας, 252; L-R, Pl. 30.

99. Colossal head of Athena (Minerva) found at Athens; an interesting copy, made probably in the 3d Cent., of the original represented by the Velletri Pallas.

Καββαδίας 234; Mitth. 1882, Pl. 5.

100. Warrior in combat, found at Delos. The statue is remarkable as well for the vigor of its conception as for the anatomical knowledge it displays. In both respects it suggests comparison with the «Borghese gladiator» of the Louvre.

Καββαδίας 247; BCH, 1889, Pl. 2.

101. Youth from Athens. In the proportions and form of the body and in the somewhat archaistic

style, this statue resembles the Orestes by Stephanus in the Villa Albani, Rome.

Καββαδίας, 248.

102. Bust of the Emperor Hadrian (2d Cent. A. D.) from Athens.

Καββαδίας, 249.

103. Bust of a bearded man from Athens.

Καββαδίας, 427.

104. Bust of Antinous, the favourite of the Emperor Hadrian; found at Patras.

Καββαδίας, 417.

105. Statue of a young man, from Eleusis. He was represented as a victor in the games, in the act of placing a crown upon his head. It is a copy of a work, of which other copies exist.

Καββαδίας, 254; 'Εφ. 'Αρχ. 1890, Pls. 10, 11.

106. Statue of Bacchus (?) found in the American excavations at Sicyon.

Καββαδίας, 256; Papers of the American School of Classical Studies at Athens, Vol. V, Pl. III.

107. Head of Medusa, in the Museum at Argos.

Mitth. 1879, p. 156, d.

108-109. Two reliefs found in the Dionysiac theatre at Athens, representing dancing women; Roman period.

Καββαδιας, 259-260; 'Εφ. 'Αρχ. 1862, Pl 27; F-N, 1878-1879.

110. Bust of Hermarchus, disciple and successor of Epicurus.

Καββαδίας, 368; Archäologische Zeitung 1884, p. 153.

111. Statue of Tyché (Fortune) found in Egypt and presented to the National Museum of Greece by Dranet Pasha. The goddess holds in her right hand a horn of plenty, in her left, a rudder.

112. Pedestal found in the sanctuary of Asclepius at Athens. On it are represented various surgical instruments.

Sybel, 3299; BCH, 1877, Pl. 9.

30

THE MINING AND METALLURGICAL INDUSTRIES

OF LAURIUM

FOR

THE EXHIBITION OF CHICAGO U. S. AMERICA

BY

A. CORDELLA
GENERAL MANAGER OF THE GREEK METALLURGICAL
COMPANY OF LAURIUM

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHENES
PRINTING OFFICES ALEXANDRE PAPAGEORGIOU
3. OFTHALMIATRIO STREET 3.
1893

THE MINING AND METALLURGICAL INDUSTRIES

OF LAURIUM

FOR

THE EXHIBITION OF CHICAGO U. S. AMERICA

BY

A. CORDELLA

GENERAL MANAGER OF THE GREEK METALLURGICAL
COMPANY OF LAURIUM

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHENES

PRINTING OFFICES ALEXANDRE PAPAGEORGIOU

3. OFTHALMIATRIO STREET 3.

1893

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

A.

EXHIBITION OF CHICAGO

THE MINING AND METALLURGIC

INDUSTRIES OF LAURIUM

Towards the East of Continental Greece, inland from where the Cape of Sounium stretches into the Aegian Sea, extends the various shaped hilly country of Laurium.

Minerals richly abound in this place, consisting of Mica-Slate and Marble. It has an area of about 20,000 hectares and contains minerals, of different kinds, viz; lead, silver, zinc and iron in abundance. These riches the ancients exploited and the moderns are utilizing now. The ancients principally exploited the lead and silver, leaving almost untouched the minerals, iron and zinc, because the use of the latter was unknown to them. The former they procured from other richer mines, existing in abundance in different parts of Greece. After working them for about three centuries, by nearly 15,000 slaves, they had extracted 2,100,000 tons of lead, mixed with silver, to the value of 4,171,000,000 fr.

(L. 166,840,000), while those of today profit not only from the mineral riches of the place, but also from the refuge of the ancient mines and metallurgical works.

In fact, on account of the imperfect means they then had, the Laurium mines were not exhausted, as the ancients thought. Besides that, they left waste heaps all about the place, then useless and valueless, but capable now to generously repay any who undertakes to use them. Thus remain to day not only minerals of iron and zinc, but also lead and silver and the waste heaps of the old Silver mines and metallic washings on the one hand, which now bear the name of ECBOLADES, and on the other the ancient SCORIES OR SLAGS of the Lead-Smelting and metallurgic works. The former are counted at 105,000,000 tons, each ton of which has in proportion 4—8 °/₀ of lead, while in each ton of lead there are 1000—1300 grs. of silver (ounces 32—41). But it is understood that hardly the $^1/_{10}$ of the above quantity can be extracted without great care-the latter, the scories or slags-was once çounted at 1,515,107 tons, containing lead in proportion 10. 5 °/₀. Afterwards many other heaps were found either underneath the Ecvolades or in the sea. Therefore one can well reckon to day the sum of them to be about 2,500,000 tons [1].

The operations upon the Laurium mineral riches, which began at a very early period lasted untill the

[1] See A. Cordella «Greece examined geologically and mineralogically». page 115. (2) Le Laurium p. 21 par A. Cordella.

first century A.D. After that epoch desolation and silence reigned, in that place, which had once seen so much energy and life, and which supplied the Athenians with the means to resist and subdue the Asiatic enemy. Only towards the end of 1860, the moderns turned their attention to the yet remaining treasures. Then once again this desolate and abandoned place began to revive; the shafts and ancient exploitations were examined with extraordinary activity; necessary buildings were raised; roads and railroads were made, and the surroundings were colonized with, what may be called, American speed.

Twenty five years have hardly passed since then, and to day the fine and industrius town of Laurium numbers some thousands of inhabitants, of which 7000 are workmen. Electric lamps light up the furnaces and the Ore dressing departments. Railroads a metre wide and 100 miles long, unite different parts of the Laurium, country with the Capital. Hundreds of steamers enter every year into the two very safe ports of Laurium, that of Ergastiria and Thorico, transporting metals and metallurgical products to Europe and bringing thence coals e.c.t.

From the year 1864 to 1892 were produced:

1) 250,000 tons of argentiferous-lead with 1800 grs. of silver (ounces 57) in each ton of lead.

2) 550,000 tons of iron Ore of maganeze (till the end of December 1891).

3) 500,000 tons of Calamine (Smithsonite roasted) till the end of December 1891.

At the Mining and Metallurgical works of Laurium are the following companies:

A'.) The Greek Metallurgical company of Laurium, (Usines du Laurium) which employs a total of 2800 workmen.

B'.) The French Mining company of Laurium (Mines du Laurium) which employs 3800.

C'.) The French Mining company of Sounium, which has 100 workmen.

D'.) The metal Mines of Drossopoulo which have 300 workmen.

The yearly products of these companies, which have greatly increased during the last years are as follows:

I). 15,000 tons of argentiferous-lead from which:

A'.) The Greek Metallurgical company of Laurium, produced up to 8,000 tons with 1700—2500 grs. of silver (ounces 54—80) in each ton of lead.

B'.) The French Mining company of Laurium produced 7,000 tons with 1700 grs. (ounces 54) of silver in each ton of lead.

II). 150,000—160,000 tons of iron Ore of Maganeze, from which produced:

A'.) The Greek Metallurgical company of Laurium 45,000 tons.

B'.) The French Mining company of Laurium 36,000 tons.

C'.) The French Mining company of Sounium 45,000 tons and

D'. The Drossopoulo mines 30,000 tons.

III). 30,000 tons of roasted Smithsonite from which extraced:

A'.) The Greek Metallurgical company of Laurium 2,000 tons.

B'.) The French Mining company of Laurium 26,000 tons, and

C'.) The French Mining company of Sounium 2,000 tons.

The above mentioned companies have the right to trade extract the silver lead, the iron Ore of Maganeze, and the zinc in the mines, working only underground. Only the Greek Metallurgical company of Laurium, besides this, has also the right to utilize all the Ecvolades and scories or slags, which are scattered on the ground of the Laurium country, as well as in the sea.

B'.

DESCRIPTION OF EXHIBITS

OF THE GREEK METALLURGICAL

COMPANY OF LAURIUM

---

1). Ancient land scories or slags (Barbaliaki).

2). Ancient Sea scories or slags (Brysaki).

3). Ancient Sea scories or slags conglomerated.

4). Ancient scories with lead and Litharge.

5). Ancient scories with Laurionite.

These scories containing 8—13 % of lead, while each ton of lead contains 400—600 grs. (ounces 12—19). of silver, are smelted without any former preparation. They are often found in the sea, where they are drifted by the water, and whence they are dragged out by dredging machines or diving bells. Sometimes these sea scories are conglomerated with limestone and they contain lead in metallic state, or pieces of litharge with sea-shells between.

Number 5 scories or slags are extracted from a place

called Brysaki. They contain new mineral, much formed by the action of the sea water upon the metallic lead, and Galena (sulphate of lead) of the scories or slags, that is the Laurionte. This mineral appears in the form of small needlepointed trapizonium crystals, based with lines of rhomboid crystalline fashion. It has the following chemical consistence $Pb_2\ Cl_2\ 0_2{}^1/_2$ or 2 Pb Cl. In these scories or slags are found also, sometimes, phogenite crystals. Laurionite is lately discovered and described by Professors Köchling and Rath.

6). Litharge of the Ancients is found in small quantities with the scories or slags of the Ecvolades.

7). Ancient Clay (old slimes).— Containing 10-12 % lead and 1500—1800 grs. of silver (ounces 47—57) per ton of lead. It is the product of the ancient Ore washing rooms, and as such it is either smelted with the scories or slags directly, or made into bricks mixed with the product of the Ore dressing rooms of the moderns.

8), Yellow Ecvolades.—Waste heaps of the old silver mines containing 5—6 % lead and 1300—1500 grs. of silver (ounces 41—47) per ton of lead. In that state they are taken to the ore dressing rooms te be washed and prepared, where if richer they are smelted without preparation.

9). Ecvolades Souriza.—Waste washing-room heaps of metallic Ore containing 3. 5—4 % of lead and 3000—3500 grs. (ounces 96—112) of silver per ton of lead. These are taken to be washed and prepared at

the Ore dressing factory of the company. — The Greek Metallurgical company of Laurium possess the largest Ore dressing rooms in Europe. Untill 1891 she had in use a large Ore dressing factory for washing Ecvolades. But on account of the lack of crushing machines and suitable machinery for washing the slimes, the heaps which were produced by the Ore dressing rooms of the moderns, were thrown away as useless though they still contained aboud 3—3. 5 °/₀ of lead, and 1500-1800 grs. (ounces 47—57) of silver per ton of lead, and slimes of the moderns, containing 4. 5-6 °/₀ lead and 2000-2500 grs. of silver (ounces 64—80) per ton of lead.

Therefore in order to overcome this difficulty and to utilize that which was thrown away untill now as useless, though still containing in large quantities these mineral substances, the Company resolved to erect an other Ore dressing factory of vast power and extent which can wash 1000—1200 tons of the said substances per day. This new Ore dressing house having percussion tables with india-rubber sheets, and general machinery of the latest and most perfect kind for the needs, and by the alreaby acquired experience of the employeès of the company, affords excellent results, from which we produce:

10). Sand.—Product of the sieve gigger (Cribles), containing 20—23 °/₀ of lead and 2500—4300 grs. (ounces 80—38) of silver.

11), Fine sand (or Slimes).—Product of the percussion elastic (india-rubber) tables, contains also 20-23 °/₀ of lead and 2000—2800 grs. (ounces 64—90) of silver per ton of lead.

12). Fine Slimes.—These they gather into cess-pool's outside the Ore dressing factory, and contain 5—6 °/₀ lead of which each ton contains 1500—1800 grs, of silver (ounces 47—57).

These products containing lead, most part of which is oxide of lead nonsulphurous, are smelted in the blast furnaces whithout any preceding roasting. Previously though, they are made by machinery into:

13). Bricks. Containing 10—11 °/₀ of lead and 2500 grs. of silver (ounces 80) per ton of lead, as also iron flux (fondant) according to the varions needs.

14). Arsenical unroasted fumes. — The furnace fumes are carried away in a stone built flue, about 1200 metres long and 9 □ metres in section (about 10,800 cub. metres). Inside this flue the fumes are condensed and falling afterwards, they are gathered and resmelted. They contain 30—38 °/₀ of lead and 100 – 120 grs. of silver (ounces 3, 2—3, 8) per ton of lead; also 30—35 °/₀ of arsenic ($As_2 O_3$). The yearly product of this fume varies between 3000 to 3500 tons. Formely the fume was smelted directly with other metals in blast furnaces (cylindrical). Three years ago the roasting of the leaden fumes before smelting, was considered more advantageous and the metallic loss was less. These roastings are done inside reverberatory furnaces, and

they yield from the one hand arsenic inseparate flues, sold in the markets of Europe, and on the other :

15). Roasted Lead-fume—Containing 50—55 °/₀ lead and 100 – 105 grs. silver (ounces 3, 2-3, 4) and 5-7 °/₀ arsenic, and resmelted in the furnaces.

16). Iron Ore of Maganeze.—The Company exploits a thick and extensive bed of Maganeze iron Ore, combined in many parts with Galena, Cerusite (white lead ore). The obtained metal, selected by hand, produces: on one side iron Ore of Maganeze, containing 35—38 °/₀ iron, and 15—18 °/₀ maganeze, and is sent to European and American iron foundries; and on the other :

17). Maganeze Iron ore and lead.—Containing 5-7 °/₀ lead and 1500—2200 grs. of silver (ounces 47—70) per ton of lead, as also 28-30 °/₀ of iron and 10-12 maganeze. This lead Ore sometimes is brought into the Ore dressing house of the Company to separate the lead from the iron, and at other times is sent directly to the blast furnaces.

18). Argentiferous-Lead.—The aforementioned leaden metals, that is the ancient scories or slags, the products of the Ore dressing rooms, the fumes, and the iron flux, mixed suitably, are smelted in 14 cylindrical blast furnaces, producing annualy 8000 tons of lead, containing 2500—2600 grs. (ounces 80—84) silver per ton. This silver lead bears the impressed type «ΕΛΛΑΣ» and is sold in the markets of England, and a small quantity in Germany and Italy.

19). Speiss.—Every year as a second product of the smelting, is produced 1200—1500 tons of Speiss, which contains 3 °/₀ lead with 400 grs of silver (ounces 12), 56 °/₀ iron, 24 °/₀ arsenic and 3—5 °/₀ Copper. Of this product a small quantity only is sold annually, the rest is kept at the stores of the Company, for the purpose of extracting the copper, the arsenic and the silver-lead out of it.

20). Soft Lead.—About 500 tons from the annual produce of hard silver-lead the Company transforms into soft lead, extracting the silver by Zincage and separating the other metals by steam. This soft lead is used entirely in this country, serving for the construction of lead pipes and hunting shots of the industry of the country. It bears the type ΛΑΥΡΙΟΝ. These new processes of Desilverization were added by the Company to their works, about three years ago.

21). Smithsonite. This is found in griffons of minerals passing through the limestone. It contains 30-36 °/₀ of oxide of zinc before being roasted ; it is transported to the Metallurgical works of the company where it is calcinated in cylindrical furnaces, and yields oxide of zinc (45-48 °/₀)· which is sent to the markets of Europe.

22). Brown coal (Lignite). — This mineral coal is found in thick beds, inside the eocene system at Oropo which is about 5 hours far from Athens. At the Metallurgical works, it is used for roasting the Smithsonite

Ore, and feeding the reverberatory furnaces. Also it is used to heat the boilers for the steam Engines, being mixed with English coal.

The chemical consistence of the above exhibits appears in the following index.

Nº	Metallurgical products	Pb %	Ag. gr. per 1 ton of Met.	Fe %	SiO_2 %	Zn %	Cao %	Al_2O_3 %	As %	Sb %	Cu %	Mn %	Ashes %	C Coal
1	Ancient land Scories	10.70	613	11.90	33.80	5.40	13.80	3.90						
2	Scories sea Brysakia	11.50	450	12.30	26.50	5.60	14.70	3.60						
3	Scories Conglomerated........	8.50	480	10.30	27.00	4.80	14.50	3.40						
4	SeaScories with lead and litharge	13.50	390	10.50	32.00	5.00	13.00	3.80						
5	Scories with Laurionite	10.00	385	10.50	30.00	5.00	15.00	3.80						
6	Litharge	65.00	123	—	—	—	—	—						
7	Ancient Clay (old Slimes)	10.30	1.850	10.55	42.50	5.95	6.30	4.50						
8	Yellow Ecvolades............	7.30	1.481	15.75	36.50	3.20	5.30	1.70						
9	Ecvolades Souriza...........	3.60	3.366	3.50	15.00	6.50	25.00	—						
10	Sand } Products of	31.65	4.344	5.55	21.50	7.20	18.10	—						
11	Fine sand (or slime) } theOre dress	32.65	2.833	7.05	11.00	7.20	17.30	—						
12	Fine Slime } ing rooms.	5.25	1.797	9.64	42.20	4.30	8.00	6.70						
13	Prepared Bricks.............	10.20	25.00	10.35	20.00	4.30	15.50	3.00						
14	Unroasted arsenical fumes.....	38.50	116	—	—	—	—	—	35.00	3.50				
15	Roasted fumes	50.00	103	—	—	—	—	—	7.00	—				
16	Iron Ore for Europe	—	—	37.97	3.80	1.20	5.80	—	—	—	—	15.25		
17	Iron Ore for Smelting........	6.50	2.235	29.50	6.00	1.40	5.30	—	—	—	—	12.25		
18	Argentiferous-Lead	—	2.520	0.014	—	—	—	—	0.374	0.713	0.31	—		
19	Speiss	4.00	3.135	56.00	—	—	—	—	24.00	—	5.00	—		
20	Soft Lead	—	20	0.049	—	—	—	—	0.0236	0.250	0.0079	—		
21	Smithsonite	—	—	—	—	42.00	—	—	—	—	—	—		
22	Brown coal, or Lignite.......	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	14.00	49.50

Laurium 5 Janary 1893.

The General Manager of the Greek
Metallurgical company of Laurium (Usines du Laurium)

A. CORDELLAS

Πρὸς τὸν Κύριον Στ. Δραγούμην
Φ. Νέγρης 31

LA SOCIÉTÉ

DES

TRAVAUX PUBLICS ET COMMUNAUX

A L'EXPOSITION DE CHICAGO

PAR

PH. NEGRIS

INGÉNIEUR ADMINISTRATEUR DE LA SOCIÉTÉ

MINES DE GIOBERTITE
(CARBONATE DE MAGNÉSIE) DE L'ILE D'EUBÉE
MINES DE SOUFRE DE MILO

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHÈNES
1893

LA SOCIÉTÉ

DES

TRAVAUX PUBLICS ET COMMUNAUX

A L'EXPOSITION DE CHICAGO

PAR

PH. NEGRIS

Ingénieur Administrateur de la Société

MINES DE GIOBERTITE
(CARBONATE DE MAGNÉSIE) DE L'ILE D'EUBÉE
MINES DE SOUFRE DE MILO

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ATHÈNES
1893

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

LA SOCIÉTÉ

DES

TRAVAUX PUBLICS & COMMUNAUX

A L'EXPOSITION DE CHICAGO

MINES DE GIOBERTITE
(CARBONATE DE MAGNÉSIE) DE L'ILE D'EUBEE
MINES DE SOUFRE DE MILO

Les mines de Giobertite de l'île d'Eubée et les mines de soufre de Milo dont la Société des Travaux Publics et Communaux expose les produits présentent diverses particularités intéressantes tant au point de vue des gisements, qu'au point de vue des produits eux-mêmes. Nous avons cru utile de les exposer ci-après

GIOBERTITES D'EUBÉE (whitstone). La giobertite d'Eubée se trouve en filons dans la serpentine. La direction dominante de ces filons est NO c.-a.-d. celle des côtes le long du mont *Kandyli* et suivant qu'ils se trouvent sur le versant de l'Archipel ou sur le versant du canal *d'Atalanti* ils plongent vers l'une ou l'autre mer. Il semble ressortir de ce que la direction des filons qui est la direction dominante des côtes vers lesquelles ils plongent, qu'ils sont de la même date que la formation de ces côtes. Si d'autre part on se reporte pour un moment *à Kymi* et qu'on y observe les terrains tertiai-

res parfaitement définis appartenant à l'époque miocène on y retrouve cette même direction dominante dans ces terrains. Il nous semble donc comme très-probable que les filons de giobertites sont posterieurs aux terrains tertiaires de *Kymi*.

Nous admettons volontiers qu'à cette époque relativement récente qui a donné à l'île d'Eubée sonrelief pour ainsi dire définitif, les serpentines ont subi des cassures suivant cette direction NO. Ces cassures auraient donné lieu à des dégagements de sources riches en acide carbonique, qui auraient attaqué la serpentine et formé à ses dépens la giobertite.

Ce qui donné à cette supposition un certain degré de probabilité c'est que l'on trouve souvent dans les interstices de la giobertite de la silice, qui proviendrait aussi dans notre supposition de la même décomposition de la serpentine par les sources riches en acide carbonique, cette silice soluble au moment de la décomposition se serait précipité dans des conditions spéciales de concentration et aurait ainsi enduit la giobertite après coup. On pourrait se demander qu'est devenule fer contenu dans les serpentines.

Nous pensons qu'il se retrouve dans les argiles que l'on trouve souvent au milieu des cavités nombreuses que présente la giobertite. Ces argiles sont de deux sortes l'une rouge, l'autre steatiteuse de couleur claire tirant sur le café: voici quelques analyses de ces argiles:

Argile rouge	Nº 1.	Nº 2.
Silice	51.30	50.63
Peroxyde de fer / alumine	27.18	16.63 / 18.00
Chaux. . . -	0.31	0.29
Magnesie	4.79	3.32
Eau	15.50	11.00

Argile Stéatiteuse	Nº 1.	Nº 2.	Nº 3.
Silice	57.90	57.50	42.69
Peroxyde de fer .	8.30	8.63	5.44
Alumine . . .	3.30	11.00	9.34
Chaux	0.20	0.13	0.51
Magnésie . . .	18.10	11.12	19.32
Eau	12.20	11,60	22.70

Dans ces analyses le fer est dosé à l'état de peroxyde mais se présente probablement dans la substance tantôt à l'état de protoxyde et tantôt à l'état de peroxyde: dans les argiles stéatiteuses à cause de leur coloration claire il est à supposer que tout le fer est à l'état de protoxyde ou du moins presque la totalité.

La présence de l'alumine ne saurait étonner car les serpentines d'Eubée tiennent de l'alumine.

Dans ce qui précéde nous avons admis que l'agent de transformation de la roche serpentineuse aurait été les sources chargées d'acide carbonique qui se seraient fait jour à travers les cassures.

On pourrait peut-être admettre que les eaux chargées d'acide carbonique qui auraient produit cette transformation auraient été non souterraines mais les eaux superficielles.

On constate en effet que la serpentine à la surface et au contact de l'atmosphère se ternit et se recouvre à la longue d'une buée de carbonate de magnesie. Si cet effet se produit sur la substance compacte, il doit s'être produit à plus forte raison sur une substance finement broyée, et rien n'empêche d'admettre que les directions de filons n'aient été des directions de fortes pressions ayant produit un broyage de la roche. La matière ainsi broyée, peut-être porphyrisée même, aurait été beaucoup plus sensible aux agents atmos-

pheriques particulièrement aux eaux pluviales qui auraient petit à petit transformé la partie ainsi porphyrisée, en produisant les mêmes effets qu'auraient pu produire des sources thermales.

Entre les deux hypothèses nous n'osons encore nous prononcer quoique nous inclinions vers la première.

Les gisements de giobertite en Eubée sont d'une puissance et d'une richesse exceptionnelle. Ainsi le filon *d'Elaphossouvala* près Mantoudi à une puissance de 15 m, et est reconnu sur plus de 300m en direction. Il est en pleine exploitation et les chargements qu'on expédie de ce filon en Europe tiennent de 97 à 98 °|o de carbonate de magnésie.

L'échantillon exposé a pour analyse:

Silicc	0,45
Oxyde de fœr . . .	0.25
Alumine	0.10
Carbonate de chaux .	1.40
Carbonate de Magnésie .	97.80
	100.00

D'autres filons non moins importants sont suivant les besoins de la Société prêts à être exploités: tels sont celui *de Kouphala*, près du village d'Achmet-Aga, celui d'Ypsili Rachi, près du village de Kechriés etc.

USAGES. — La giobertite est vendue à l'état cru à diverses industries qui utilisent l'acide carbonique pour les eaux gazeuses et la magnésie à l'état de sulfate ou sel anglais. Le carbonate de magnésie est préféré au calcaire pour la fabrication de l'acide carbonique, parceque le sulfate de magnésie produit dans la réaction est soluble et ne gêne pas les réactions, et qu'il

a un écoulement facile soit comme produit pharmacentique, soit dans l'apprêt des cotonnades. Mais le minerai est surtout employé à l'état calciné c-à-d a l' ttaé de magnésie.

MAGNESIE. — La Société des Travaux Publics et Communaux s'est installée pour livrer ce produit calciné à divers degrés de température. On sait en effet que la magnésie obtenue par la calcination du carbonate naturel jouit de propriétés spéciales à divers degrés de calcination. Ainsi calcinée au rouge sombre elle est caustique c-a-d absorbe l'eau avec dégagement de chaleur et est en même temps hydraulique c-à-d durcit très-rapidement après avoir été mouillée et est en général très-propre aux diverses réactions chimiques utilisées dans l'industrie. C'est ainsi que l'on fabrique les meules d'emeri en ayant recours aux propriétés agglutinantes des oxychlorures de magnésium. Le même principe est appliqué à la fabrication des stucs magnésiens qui remplacent avantageusement ceux de plâtre. On a de même utilisé dans le procédé Ekman le biselfite de magnésie pour séparer de la pâte de bois dans la fabrication du papier les resines et matières incrustantes du bois.

La magnésie calcinée a été aussi utilisée pour fixer à l'état de phosphate ammoniaco-magnésien l'ammoniaque contenu dans les eaux des égoûts,et produire ainsi des engrais excellents tout en assainissant les égoûts.

BRIQUES DE MAGNESIE.—A des températures plus fortes la magnésie se contracte et la contractionarrive à 40 °|o linéairement si la temperature est suffisamment élevée, c-à-d qu'une brique en magnésie caustique ayant 10c-m de longueur n'aura plus que 6c-m si elle est suffisamment calcinée.

Cette contraction avait été l'obstacle le plus considérable à la fabrication de briques de magnésie, à cause des températures énormes nécessitées pour arriver au maximum de contraction, sans faire perdre à la brique sa solidité.

Il était d'ailleurs évident que si on parvenait à fabriquer couramment la brique de magnésie ayant subi le maximmum de contraction on aurait, par là resoln le problème de la fabircation d'un produit éminemmen refractaire aux temperatures les plus fortes employées dans l'industrie. Ce problème qui avait été résolu par Tessié du Motay, d'abord mais sans résultat pratique à cause des prix énormes que lui coutait la fabrication, vient d'être repris par la Société des Travaux Publics et Communaux qui expose aujourd'hui ses produits d'une parfaite solidité aussi bien contre les efforts mécaniques que contre les effets des plus fortes chaleurs industrielles.

Pour faire comprendre la supériorité de ces briques il suffit de faire remarquer qu'aux températures où elles sont produites, toutes les autres briques refractaires aussi bien en terre refractaire qu'en silice fondent avec la plus grande facilité.

La Société produit ses énormes températures dans un four à Gaz à chauffe méthodique du système Mendheim. Les parois de ce four, et les voûtes sont bien entendu construites avec les mêmes briques de Magnésie, aucune autre brique ne pouvant résister à ces hautes températures.

L'analyse de ces briques est la Suivante:

Silice	1.50	à	2.50
Alumine et oxyde de fer	0.75	»	1.25
Chaux	1.50	»	3.00
Magnésie. . . .	96.25	»	93.25
	100.00	à	100100

Elles ne sauraient donc craindre la concurrence d' aucune autre marque de Styrie ou autre qui présentent avec une quantité de silice plus forte une quantité de magnésie bien moindre.

MINES DE SOUFRE DE MILO

Ce sont des gîtes d'émanation dans des roches trachytiques très-acides (rhyolithes). Nous devons à ce sujet donner quelques détails sur les roches éruptives de Milo.

Les roches trachytiques ont coulé *à* Milo à diverses époques: on distingue en effet toute la série trachytique, les liparites granitoïdes qui apparaissent au fond de la baie, les andésites avec amphibole et pyroxène et les rhyolithes.

Nous serions disposés à attribuer aux liparites granitoïdes de Milo le même âge qu'à celles de l'île d'Elbe et à les considérer comme contemporaines du soulèvement de la chaîne Achaïque qui dessina le golfe de Corinthe. L'île de Milo est en effet, comme on sait sur une ligne de dislocation parallèle à celle de ce golfe, ligne qui comprend les îles volcaniques de Santorin, de Pholegandro, de Polyno, de Kimolo, de Milo, d'Antimilo, de Falconero, de Belopoulo et les boues thermales sulfureuses de Katacolo. On sait d'ailleurs qu'encore plus loin, sur la même ligne de fracture Zante vient d'être éprouvee par des tremblements de terre importants qui ont détruit la ville et à quelques kilomètres au sud de l'île M. Foster a constaté quelque temps avant les tremblements un affaissement brusque du fond de la mer. Les chaînes principales de l'île de Milo ont aussi une direction parallèle à cette ligne et auront par leur

soulèvement contribué à la formation de la baie caractéristique de l'île dont, l'axe a sensiblement la même direction. Cette première éruption aurait donc en lieu à lafin de l'époque éocène.

Depuis d'autres éruptions d'andésite ont eu lieu dont les unes ont précédé et les autres ont suivi le terrain pliocène de Milos.L'une d'elles a du probablement coincider avec la formation des rivages du canal d'Atalante sur le continent et l'île d'Enbée,suivant une direction parallèle à la chaîne Achaïque à une époque post-miocène, comme cela ressort des dislocations produites dans le terrain miocène de Koumi suivant cette même direction,et comme il a été dit plus haut à propos des giobertites. A cette époque,post-miocène, la dislocation de la chaîne Achaïque a été de nouveau accentuée: on trouve en effet le terrain miocène de la chaîne Achaïque formant des terrasses allongées suivant cette direction. Il est donc assez probable que l'une des nombreuses éruptions de l'île de Milo a eu lieu à la fin du terrain miocène.

Enfin les rhyolithes dans lesquelles se trouvent les gisements de soufre en exploitation doivent être la manifestation la plus récente de l'action volcanique: nous fondons pour le moment cette opinion sur ce que les phénomènes d'émanations sulfureuses se continuent encore aujourd'hui dans ces roches quoique les véritables phénomènes éruptifs aient cessé. Nous ne pouvons pas encore affirmer que les rhyolithes soient sorties à la suite d'une dislocation parallèle à la chaîne Achaïque. En effet nous avons àMilo une autre direction importante qui est celle de la côte sud dirigée E quelques degrès N' qui correspond à la direction des Alpes principales. Il se pourrait bien que tout le pliocène de l'île dût son soulevement jusqu'aux hauteurs actuelles à ce phénomène important, et qu'à la même époque il y ait eu

un épanchement consitérable auquel appartiendraient les rhyolithes.

Suivant cette même direction E quelques degrès N on trouve dans le centre de l'île depuis Triada, jusqu'à Pilonisi et au delà sur l'île de Kimolos les gisements argentifères barytiques dont il a été fort question dernièrement.

Rien d'étonnant qu'à cette époque de soulèvement du pliocène, des fissures se soient produites dans les trachytes préexistant, fissures qui auraient donné passage à des émanations solfatariennes, accompagnées de sources siliceuses et barytiques argentiferes.Ces sources ont formé des chapeaux concretionnés en maints endroits. Le trachyte est altéré sur une zône étendue de part et d'autre des chapeaux barytiques et est impregné de composés argentifères.

Quoiqu'il en soit les rhyolithes sont la roche mère du soufre: elles sont poreuses, généralement âpres au toucher, quelquefois elles deviennent compactes et porphyroïdes et souvent elles se divisent en belles colonnes, comme cela arrive à la pointe sud de Phirlingo. Généralement au contact du sonfre la roche est altérée et transformée en une poudre fine blanche, qu'on prendrait souvent pour du kaolin si l'analyse ne décélait pas 95 o[o de silice. On ne peut douter de l'origine volcanique de cette roche friable parcequ'elle tient des morceaux anguleux du terrain primitif entrainés par la masse rhyolithique lorsqu'elle était en fusion. Ce sont des morceaux de gneiss et de quartzite.

Exploitation. Le soufre se présente dans les rhyolithes en amas très-importants atteignant en direction 200^{m} et plus, et en puissance dix mètres et plus: en profondeur le gisement de Firlingo est reconnu sur plus de cent mètres.

Le minerai est exploité par galeries et par chambres par le système du remblayage.

Le minerai tient avant d'être livré à la fonderie de 20 à 30 o[o de soufre.

Fusion. Le soufre est obtenu par distillation: l'opération a lieu dans des fours doppioni: les cornues en fonte sont un nombre de 8 dans chaque four et d'une capacité de 125 litres chaque. Elles sont rangées par quatre de part et d'autre de la chambre de combustion: chaque groupe de 4 est relié par un tuyan en foute avec un chaudron vertical en tôle servant de condenseur. L'air atmosphèrique sert de réfrigérant.

Le soufre produit est presque chimiquement pur: il tient à peine 0,25 o[o d'impuretés composées presqu'exclusivement de silice.

Mouture. La mouture du soufre est réalisée par un broyeur Vapart dont la plupart des parties qui broient sont en bronze. On a utilisé le bronze au lieu du fer dans la construction du broyeur pour éviter que des étincelles dues à la présence du fer n'allument les fines poussières desoufre et ne produisent des incendies. En effet comme on peut s'assurer par la finesse du produit exposé qui est bien supérieure à la finesse des soufres moulus de Sicile, ce broyeur broit très-fin.

PH. NEGRIS

Ingénieur Administrateur de la Société
de la Société des Travaux Publics et Communaux.

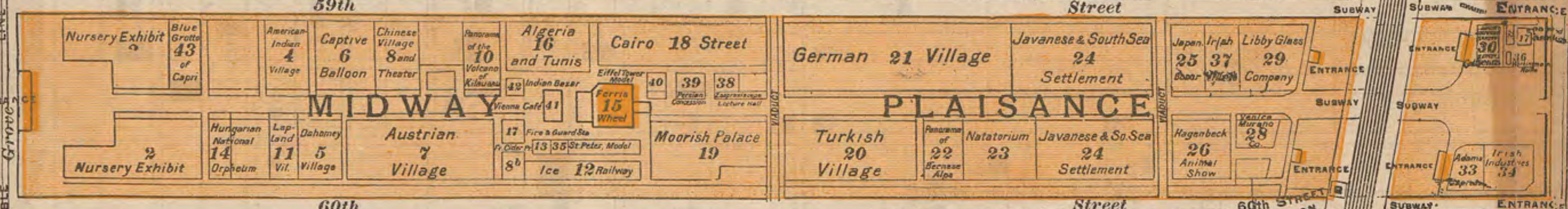

GENERAL INDEX.

Administration....N-18
Agricultural Implements....O-22
Agriculture....O-22
Anthropological....Q-25
Art Galleries....C-17
Art Galleries, Eastern Annex....C-18
Art Galleries, Western Annex....C-15
Basin....M-20
Buffalo Bill's Wild West....K-13
Carpenter Shop....Q-14
Car Shops....R-25
Casino....M-23
Charging Station for Launches....O-23
Choral Building....J-15
Cliff Dwellers....Q-24
Cold Storage....O-15
Convent of La Rabida....M-23
Dairy....Q-24
Dairy Barns....R-24
Electricity....L-18
Esquimaux Village....A-14
Ethnographical Exhibit....O-24
Express Building and Barn....R-16
Fisheries....F-18
Fish Storage Yard....E-19
Forestry....Q-25
French Colonies....Q-24
Government Plaza....H-19
Harbor....L-24
Horticulture....H-15
Hunters' Camp....K-17
Illinois Cent. R. R., Sixtieth Street Sta....G-12
Illinois Cent. R. R., South Park Sta....A-13
Illinois Cent. R. R., Woodlawn Park Sta....L-11
Illinois State Building....E-16
Intramural (El) R. R. Stations F-19, A-17, B-14, F-14, J-14, M-15, O-16, P-21 and Q-25
Kitchen....R-14
Krupp's Gun Exhibit....O-24
Lagoon....K-18
Landscape Department....S-25
Leather Exhibit....P-24
Lumber Yard....Q-15
Machinery....P-19
Machinery Annex....P-17
Machine Shop and Boiler House....Q-19
Manitoba Exhibit....C-14
Manufactures and Liberal Arts....K-20
Midway Plaisance....F-6
Mines....L-17
Movable Sidewalk....L-25
Music Hall....L-22
Naval Exhibit....F-21
North Canal....L-19
North Inlet....E-22
North Loop....G-18
North Pond....D-17
Northwest Pond....B-14
Oil Industries....Q-19
Outside Exhibit of Germany....Q-21
Outside Exhibit of Machinery....Q-19
Perron....O-17
Pier....L-26
Power House....R-26
Railroad Depot....O-17
Rose Garden....J-17
Saw Mill....Q-19
Service Building....J-15
South Canal....O-20
South Inlet....N-24
South Loop....O-23
South Pond....P-23
South Side Rapid Transit R. R. Station....M-15
Stock Exhibit....R-20
Terminal Railroad....O-16
Terminal Station....O-17
Transportation....L-16
United States Bonded Warehouse (A)....R-15
United States Government Building....H-19
Vanderbilt Railroad Exhibit....M-15
Warehouses (B and C)....R-19
Warehouses for Packing Cases (D, E, & F)....U-16
Whaling Bark "Progress"....P-23
Wind Mills....Q-23
Woman's Building....F-15
Wooded Island....J-17
Yards of Buildings and Grounds....Q-17

INDEX TO MIDWAY PLAISANCE.

No. 33. Adams Express Company....G-13
" 16. Algeria and Tunis, 165x280....F-5
" 4. American-Indian Village....F-3
" 7. Austrian Village, 195x510....G-4
" 43. Blue Grotto of Capri....F-2
" 18. Cairo, Street, 223x391....F-7
" 6. Captive Balloon, 205x225....F-4
" 8. Chinese Village and Theater, 150x225....F-4
" 5. Dahomey Village, 150x195....G-4
" 32. Diamond Match Company....F-14
" 40. Eiffel Tower, Model....F-6
" 15. Ferris Wheel....F-6
" 17. Fire and Guard Station....G-5
No. 13. French Cider Press, 40x50....G-5
" 21. German Village, 223x780....F-8
" 26. Hagenbeck Animal Show....G-11
" 14. Hungarian National Orpheum....G-2
" 12. Ice Railway, 60x400....G-6
" 42. Indian Bazar....F-5
" 30. International Dress and Costume Co....F-13
" 34. Irish Industries....G-14
" 37. Irish Village....F-11
" 25. Japanese Bazar....F-11
" 24. Javanese and South Sea Settlement....G-10
" 11. Lapland Village....G-3
" 29. Libby Glass Company....F-12
No. 19. Moorish Palace....G-7
" 23. Natatorium....G-9
" 2. Nursery Exhibit....G-2
" 22. Panorama of Bernese Alps....G-9
" 10. Panorama of the Volcano of Kilaueau, 135x225....F-5
" 39. Persian Concession....F-7
" 35. St. Peter, Model....G-5
" 20. Turkish Village, 190x450....G-8
" 28. Venice Murano Company....G-11
" 41. Vienna Café....F-5
" 36. Workingman's Home....F-14
" 38. Zoopraxiscope—Lecture Hall....F-7

INDEX TO STATE SITES AND BUILDINGS.

No. 2. Arkansas....B-15
" 3. California....D-15
" 4. Colorado....D-14
" 5. Connecticut....B-18
" 6. Delaware....B-17
" 7. Florida....B-15
" 9. Idaho....A-17
" 10. Indiana....D-15
" 11. Iowa....A-18
" 1. Joint Territorial (Arizona, New Mex., Oklaho.) B-16
" 12. Kansas....A-15
" 13. Kentucky....B-16
No. 8. Louisiana....B-15
" 15. Maine....B-18
" 17. Maryland....B-17
" 16. Massachusetts....B-17
" 18. Michigan....D-15
" 19. Minnesota....B-15
" 21. Missouri....B-16
" 24. Montana....A-16
" 23. Nebraska....B-15
" 25. New Hampshire....B-18
" 26. New Jersey....B-17
" 28. New York....C-17
No. 29. North Dakota....B-15
" 31. Ohio....D-15
" 33. Pennsylvania....B-16
" 34. Rhode Island....B-17
" 36. South Dakota....C-15
" 37. Texas....A-15
" 38. Utah....A-16
" 39. Vermont....B-18
" 40. Virginia....A-17
" 41. Washington....C-15
" 42. West Virginia....B-16
" 43. Wisconsin....D-15

INDEX TO FOREIGN SITES AND BUILDINGS.

G. Brazil....E-17
S. Canada....E-20
O. Ceylon....C-18
U. Colombia....D-18
I. Costa Rica....D-18
T. East India....E-18
P. France....C-18
C. Germany....D-19
A. Great Britain....E-21
J. Guatemala....D-18
B. Haiti....E-19
Q. Japan....G-16
L. New South Wales....E-19
H. Nicaragua....E-18
M. Norway....D-18
V. Siam....D-19
R. Spain....D-19
D. Sweden....E-18
F. Turkey....E-17
E. Venezuela....E-18

INDEX TO OTHER BUILDINGS AND ARRANGEMENTS.

hh. Admissions and Collections Bldg....I-15
o. Army Hospital....H-19
ez. Australian Squatters' Hut....K-17
aa. Banquet Hall....E-19
gz. Blooker's Cocoa Wind Mill....Q-23
c. Café de Marine....F-17
l. Children's Building....G-15
ll. Chocolate Menier....M-23
b. Clam Bake....E-19
cz. Coal Shed....Q-18
1e. Colonnade....P-21
v. Columbian Fountain....N-19
az. Crane Co.'s Store....Q-18
vv. Distillery....R-25
ff. Ducker Hospital....G-14
1i. Dwelling....S-24
w. Electric Fountains....M-19
1h. Engle's Garbage Furnace....S-27
a. Fire and Guard Station....E-19
iz. French Bakery Exhibit....P-22
yy. Great White Horse Inn....Q-22
m. Green House....I-14
ii. Hayward Restaurant....M-16
1a. Homeopathic Headquarters....G-14
y. Hygeia Cooling Plant....N-16
1g. Indian School....O-23
fz. Izaak Walton's House....F-18
rr. Jackson's House....P-14
q. Japanese Tea House....E-17
g. Life Saving Station....F-19
e. Lighthouse Exhibit....F-19
jz. Log Cabin....Q-23
1c. Logger's Camp....P-20
xx. London & Provincial Dairy Co....P-22
dd. Merchant Tailors' Exhibit....E-16
ee. Merck & Co., Drugs....F-14
r. Music Stand....I-21
d. Naval Observatory....F-20
kz. N.Y. Workingman's Home....Q-24
1f. Obelisk....P-21
zz. Office Electrical Department....P-20
qq. Oil House....P-14
1l. Oil Tank Vault....S-26
mz. Old Times Distillery Co....R-24
oo. Ore Mining Company....N-15
mm. Outside Exhibit Transp'tion Dep't....K-14
1b. Paint Shop....P-14
z. Pennsylvania Railroad Exhibit....N-15
t. Peristyle....K-23
n. Photo Building....J-14
bb. Polish Café....E-18
h. Public Comfort Bldg. (Bicycle Crt.)....E-15
k. Puck....G-15
1d. Pump House....P-20
1m. Pump House....S-26
lz. Restaurant Forest King....Q-24
hz. Rolling Chair Co....H-20
ww. Ruins of Yucatan....Q-24
nn. Scales Office....N-14
1k. Sewage Cleansing Works....S-25
uu. Signal Station....R-15
tt. Smith, Crimp & Eastman's Shop....R-14
i. Soda Pavilion....E-20
jj. Statue of Franklin....M-18
u. Statue of the Republic....L-22
cc. Swedish Restaurant....E-17
z. U. S. Wind Engine and Pump Co....N-15
p. Van Houten & Zoon Company....H-20
s. Walter Baker & Co....K-22
kk. Walter M. Lowney Co.'s Pavilion....L-22
f. Weather Bureau....F-19
j. White Star Line....G-15
pp. W. C. E. Barn....O-14
bz. Westinghouse's Office....Q-18
dz. Westinghouse Co.'s Storehouse....R-16

EXPLANATION.

Railroads
Elevated R. R.
Cable Cars
Electric Cars

Rand, McNally & Co.'s Indexed Standard Guide Map of the World's Columbian Exposition.

Copyright, 1892, by Rand, McNally & Co.

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

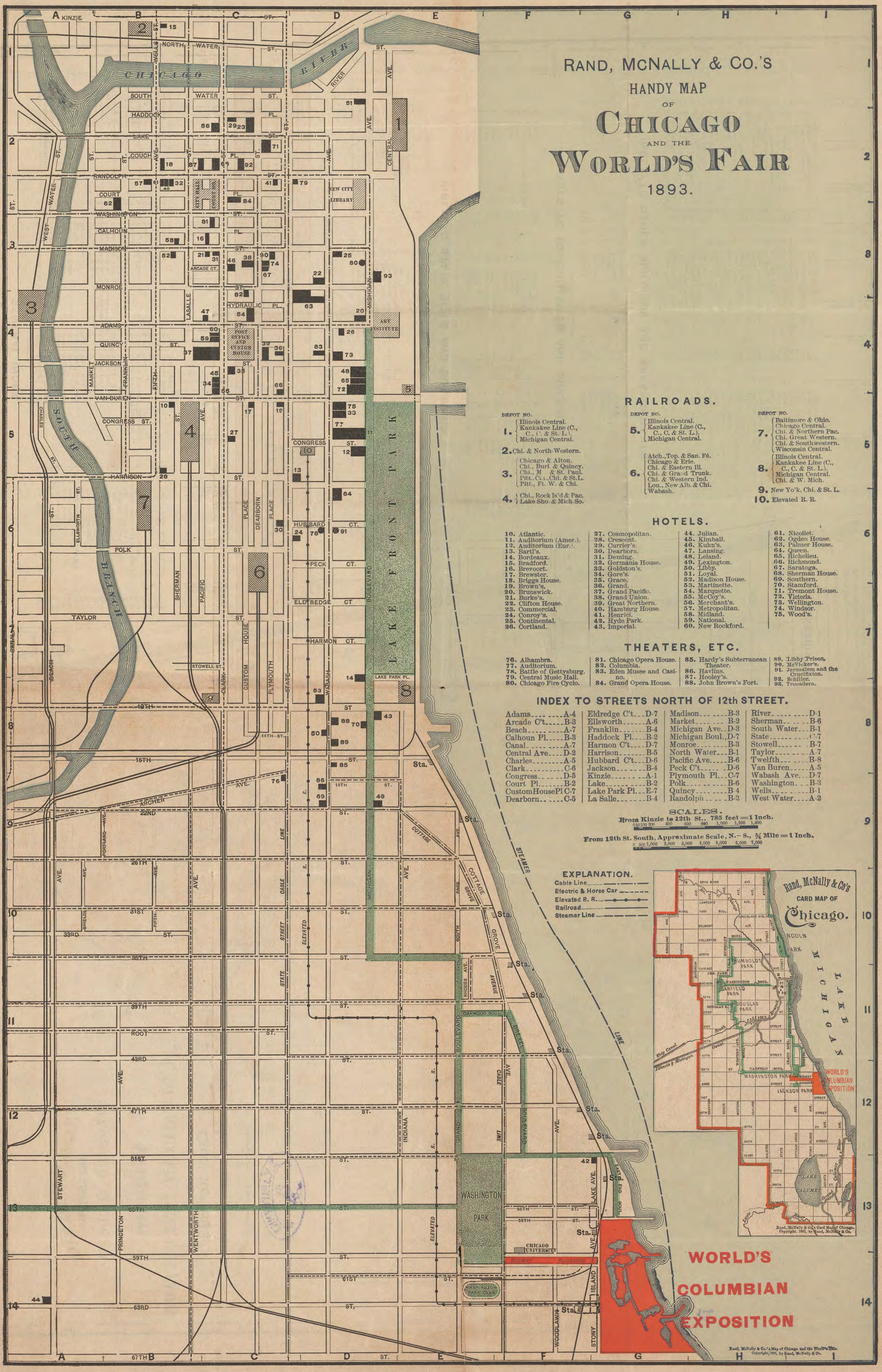

RAND, McNALLY & CO.'S
HANDY MAP
OF
CHICAGO
AND THE
WORLD'S FAIR
1893.
RAILROADS.
DEPOT NO.
1. Illinois Central. Kankakee Line (C., C., C. & St. L.). Michigan Central.
2. Chi. & North-Western.
3. Chicago & Alton. Chi., Burl. & Quincy. Chi., M & St. Paul. Pitt., Cin., Chi. & St.L. Pitt., Ft. W. & Chi.
4. Chi., Rock Is'd & Pac. Lake Sho. & Mich.So.
5. Illinois Central. Kankakee Line (C., C., C. & St. L.). Michigan Central.
6. Atch., Top. & San. Fé. Chicago & Erie. Chi. & Eastern Ill. Chi. & Grand Trunk. Chi. & Western Ind. Lou., New Alb. & Chi. Wabash.
7. Baltimore & Ohio. Chicago Central. Chi. & Northern Pac. Chi. Great Western. Chi. & Southwestern. Wisconsin Central.
8. Illinois Central. Kankakee Line (C., C., C. & St. L.). Michigan Central. Chi. & W. Mich.
9. New Yo'k, Chi. & St. L.
10. Elevated R. R.
HOTELS.
10. Atlantic.
11. Auditorium (Amer.).
12. Auditorium (Eur.).
13. Bartl's.
14. Bordeaux.
15. Bradford.
16. Brevoort.
17. Brewster.
18. Briggs House.
19. Brown's.
20. Brunswick.
21. Burke's.
22. Clifton House.
23. Commercial.
24. Conroy's.
25. Continental.
26. Cortland.
27. Cosmopolitan.
28. Crescent.
29. Currier's.
30. Dearborn.
31. Deming.
32. Germania House.
33. Goldston's.
34. Gore's.
35. Grace.
36. Grand.
37. Grand Pacific.
38. Grand Union.
39. Great Northern.
40. Hamburg House.
41. Henrici.
42. Hyde Park.
43. Imperial.
44. Julian.
45. Kimball.
46. Kuhn's.
47. Lansing.
48. Leland.
49. Lexington.
50. Libby.
51. Loyal.
52. Madison House.
53. Martinette.
54. Marquette.
55. McCoy's.
56. Merchant's.
57. Metropolitan.
58. Midland.
59. National.
60. New Rockford.
61. Nicollet.
62. Ogden House.
63. Palmer House.
64. Queen.
65. Richelieu.
66. Richmond.
67. Saratoga.
68. Sherman House.
69. Southern.
70. Stamford.
71. Tremont House.
72. Victoria.
73. Wellington.
74. Windsor.
75. Wood's.
THEATERS, ETC.
76. Alhambra.
77. Auditorium.
78. Battle of Gettysburg.
79. Central Music Hall.
80. Chicago Fire Cyclo.
81. Chicago Opera House.
82. Columbia.
83. Eden Musee and Casino.
84. Grand Opera House.
85. Hardy's Subterranean Theater.
86. Havlins.
87. Hooley's.
88. John Brown's Fort.
89. Libby Prison.
90. McVicker's.
91. Jerusalem and the Crucifixion.
92. Schiller.
93. Trocadero.
INDEX TO STREETS NORTH OF 12th STREET.
Adams A-4
Arcade C't B-3
Beach A-7
Calhoun Pl. B-3
Canal A-7
Central Ave D-2
Charles A-5
Clark C-6
Congress D-5
Court Pl. B-2
CustomHousePl C-7
Dearborn C-5
Eldredge C't D-7
Ellsworth A-6
Franklin B-4
Haddock Pl. B-2
Harmon C't D-7
Harrison B-5
Hubbard C't D-6
Jackson B-4
Kinzie A-1
Lake B-2
Lake Park Pl. E-7
La Salle B-4
Madison B-3
Market B-2
Michigan Ave. D-3
Michigan Boul., D-7
Monroe B-3
North Water B-1
Pacific Ave. B-6
Peck C't D-6
Plymouth Pl. C-7
Polk B-6
Quincy B-4
Randolph B-2
River D-1
Sherman B-6
South Water B-1
State C-7
Stowell B-7
Taylor A-7
Twelfth B-8
Van Buren A-5
Wabash Ave. D-7
Washington B-3
Wells B-1
West Water A-2
SCALES.
From Kinzie to 12th St., 785 feet = 1 Inch.
From 12th St. South, Approximate Scale, N.-S., ¾ Mile = 1 Inch.
EXPLANATION.
Cable Line
Electric & Horse Car
Elevated R. R.
Railroad
Steamer Line
Rand, McNally & Co's
CARD MAP OF
Chicago.
LAKE MICHIGAN
WORLD'S COLUMBIAN EXPOSITION
WORLD'S
COLUMBIAN
EXPOSITION
LAKE FRONT PARK
WASHINGTON PARK
CHICAGO RIVER
SOUTH BRANCH
STEAMER LINE
CHICAGO UNIVERSITY
MIDWAY PLAISANCE
POST OFFICE AND CUSTOM HOUSE
ART INSTITUTE
NEW CITY LIBRARY
Rand, McNally & Co.'s Map of Chicago and the World's Fair.
Copyright, 1893, by Rand, McNally & Co.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Τρίμηνος	δρ. 9	....
Ἑξάμηνος	» 16	χρυσᾶ φράγκα 25
Ἐτησία	» 30	χρυσᾶ φράγκα 45

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
τὴν 1 καὶ 15 ἑκάστου μηνός, καὶ εἶναι
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ „ΑΣΤΕΩΣ„

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΘΕΜ. ΑΝΝΙΝΟΣ — ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Δ' σελίδι ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος λεπτὰ 50
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας, διατριβάς,
ὡς καὶ διὰ καταχωρίσεις Α' καὶ Β' σελίδος

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ
4 ΑΡΙΘ. ΟΔΟΣ ΣΙΝΑ, ΑΡΙΘ. 4

ΟΝΕΙΡΑ

Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα διασκεδαστικώτερον τῆς ἀναγνώσεως τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἵτινες χωρίζουσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ὁ ἀναγινώσκων αὐτὰς μεταφέρεται εἰς φανταστικόν τινα κόσμον, ὅπου βλέπει πράγματα ἐκπληκτικά, καὶ ὅπου τὰ ἐλάχιστα λαμβάνουσι τρομακτικὰς διαστάσεις.

Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ τῶν ὀνείρων, ὅστις, ὡς συνήθως συμβαίνει, εἶνε πολὺ εὐαρεστότερος καὶ πολὺ γλυκύτερος τοῦ πραγματικοῦ, βουλευταὶ σωρηδὸν μεθίστανται ἀπὸ τῆς κυβερνητικῆς πτέρυγος πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν· ὑπουργικαὶ κρίσεις παράγονται μετὰ καταπληκτικῆς εὐκολίας· κυβερνήσεις παραιτοῦνται ἐπὶ τῇ προαισθήσει ὅτι δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἀπαρτία πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς· ἄχροα ὑπουργεῖα σχηματίζονται, Βουλαὶ διαλύονται, νέαι ἐκλογαὶ διατάσσονται, καὶ μειδιῶσιν ἀπὸ τοῦδε ἐκ τῆς εὐχαριστήσεως τὰ πρόσωπα τῶν εὐτυχῶν θνητῶν, οἵτινες θεωροῦσιν ἐξησφαλισμένην ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν νίκην ἐν ταῖς ἐκλογαῖς, ἐνῷ ἄλλοι ἐκ τῶν ἀντιπολιτευομένων, ὑποθέτοντες ὅτι οἱ ἐκλογεῖς δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ τοὺς εὐνοήσωσιν, ἀφοῦ θὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν τὰ πρόσφατα ἔτι ἀνοσιουργήματα τῆς ἑξαμήνου ἀντικοινοβουλευτικῆς ὑπουργείας των, ξυνίζουν τὰ μοῦτρα διὰ τὰ περὶ ἀχρόων ὑπουργείων καὶ περὶ διαλύσεων ὑπὸ τῶν ἄλλων ὀνειροπόλων λεγόμενα, καὶ ἀπειλοῦσι τό τε Στέμμα καὶ τὴν χώραν διὰ τῶν δέκα πληγῶν τοῦ Φαραώ, ἐὰν δὲν κληθῶσιν ἀμέσως τώρα, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς, αὐτοὶ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Καὶ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῶν ὀνείρων, εἰς τὸν εὐχάριστον, εἰς τὸν γλυκύν, εἰς τὸν ἑλκυστικὸν κόσμον, θὰ ζῶσιν ἀκόμη ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας οἱ ἀντιπολιτευόμενοι. Μόνον ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ἀκόμη ἡμέρας θὰ μᾶς διασκεδάζωσι μὲ τὰς ὀπτασίας αὐτῶν περὶ μεταστάσεων, περὶ ματαιώσεως ἀπαρτιῶν, περὶ παραιτήσεως ὑπουργῶν, περὶ διαλύσεων, περὶ ἀχρόων, περὶ χρωματισμένων. Καὶ μετὰ τοῦτο θέλει ἀρχίσει καὶ δι' αὐτοὺς καὶ δι' ἡμᾶς ἡ πραγματικότης, ἡ σκληρὰ πραγματικότης, ἡ ἐξεγείρουσα ἀποτόμως τοὺς κοιμωμένους ἐκ τῶν ὀνείρων των, καὶ ἐξαναγκάζουσα αὐτοὺς εἰς τὴν ἐργασίαν. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας, αἱ στῆλαι, αἵτινες πληροῦνται σήμερον μὲ ὀνειροπολήσεις τόσον εὐχαρίστους, καὶ ἐν ταῖς ὁποίαις διεξάγεται ὁ τόσον διασκεδαστικὸς ἀγὼν περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ σχηματισθῇ κυβέρνησις ἄχρους ἢ χρωματισμένη, θὰ περιλαμβάνωσι τὰ πεζότατα πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, τὰς ἔτι πεζοτέρας ἐπερωτήσεις τοῦ κ. Βάλληνδα καὶ τὴν πεζοτάτην ἀπαρίθμησιν τῶν ψηφιζομένων ἐν ἑκάστῃ συνεδριάσει νομοσχεδίων. Θὰ καταπέσῃ ὅλη ἡ σημερινὴ γοητεία, θὰ ἐκλείψῃ ἡ φαιδρότης, θὰ ἀπαλειφθῇ τὸ μειδίαμα τῶν φανταζομένων ἐκλογικὰς νίκας, καὶ τὸ πολὺ πολὺ ἡ ἐκ τῆς κωλυσιεργίας ἀμυδρὰ ἐλπὶς θὰ ἱλαρύνῃ ἐνίοτε τὰς στυγνὰς φυσιογνωμίας.

Ἀπολαύσατε λοιπόν, ὦ φιλαναγνῶσται, τὰ ἄρθρα καὶ τὰς πληροφορίας τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων, ἐνόσῳ ἀκόμη εὑρίσκονται ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ὀνείρων· εὐφράνθητε, συζῶντες μετ' αὐτῶν ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας ἐν τῷ γλυκεῖ τῆς φαντασίας κόσμῳ· γελάσατε ἀκόμη ἐπ' ὀλίγον, ἀναγινώσκοντες τὰς περὶ ἀχρόου ἢ χρωματιστοῦ ὑπουργείου λογομαχίας των· διότι μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας θὰ στερηθῆτε πλέον τῶν ἀπολαύσεων τούτων. Τὰ ὄνειρα, φεῦ! δὲν διαρκοῦσιν εἰς τὸν σκληρὸν τοῦτον κόσμον περισσότερον τῶν ῥόδων τοῦ Ἀπριλίου. Τὰ ὄνειρα ὡς ὄνειρα ἀνὰ τὸν κόσμον ζῶσι, κατὰ τὸν ποιητήν, τὰ δὲ ῥόδα θάλλουσι καὶ εὐωδιάζουσι μίαν καὶ μόνην αὐγήν.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Οἱ ἄγαν πρακτικοὶ ἄνθρωποι, οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸ ἐθνικὸν ἰδανικόν, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν πρακτικὴν ὠφέλειαν ἐκ τῆς καλῆς διοικήσεως, ἔστω καὶ ξένης, εἶναι ἠναγκασμένοι ν' ἀναγνωρίσωσιν ὅτι οἱ Ἄγγλοι διαψεύδουσιν ἐν Κύπρῳ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν των. Ἀληθῶς σήμερον, μετὰ δεκαπενταετῆ ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἡ ἐσωτερικὴ συγκοινωνία τῆς νήσου, τὴν ὁποίαν οἱ Ἄγγλοι δικαίως ὠνόμασαν τὸν «Παράδεισον τῆς Ἀνατολῆς», εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν χείρονα παρὰ τὴν ἐπὶ τῆς τουρκοκρατίας. Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αἱ ὀλίγαι παλαιαὶ ἑνετικαὶ γέφυραι παρασύρονται ὑπὸ τῶν χειμάρρων, δὲν ἀντικαθίστανται διὰ νέων, καὶ αἱ ὀλίγαι ἀταλῶς κατασκευασθεῖσαι ὁδοὶ καταστρέφονται, οὕτως ὥστε νὰ παρεμποδίζουν μᾶλλον τὴν συγκοινωνίαν, ἀντὶ νὰ τὴν διευκολύνωσι. Τοιουτοτρόπως ἤδη τὸν χειμῶνα τοῦτον αἱ συγκοινωνίαι αὐτόθι εἶνε δυσχερεῖς ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν πόλεων, καὶ μεταξὺ τῶν χωρίων καὶ τῶν πόλεων, ἀλλὰ δὲν εἰμποροῦν οἱ γεωργοὶ νὰ μεταβαίνωσιν ἀπὸ τὰς οἰκίας εἰς τοὺς ἀγρούς των διὰ νὰ τοὺς καλλιεργήσωσι, διότι δὲν ὑπάρχουν γέφυραι, δι' ὧν νὰ διέλθωσι τὰ ζῷά των, δὲν ὑπάρχουν ὁδοί, δι' ὧν νὰ διέλθουν αὐτοὶ ἄνευ κινδύνου ζωῆς! Διὰ νὰ μεταβῇ ὁ κάτοικος τῶν ὀρεινῶν χωρίων τῆς Κύπρου εἰς τὰς πόλεις, πρέπει νὰ περιμένῃ ἐπὶ ἑβδομάδας, ἐπὶ μῆνας, ἕωσοῦ ἐλαττωθῶσι τὰ ὕδατα καὶ γίνουν οἱ χείμαρροι διαβατοί.

Πλὴν τὸ ἀξιοσημείωτον καὶ λίαν χαρακτηριστικὸν τῆς διοικήσεως τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ἐν Κύπρῳ, εἶνε, ὅτι ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως τῆς συγκοινωνίας μισθοδοτεῖται ἀδρῶς ἐν Κύπρῳ *μηχανικὸν τμῆμα* μὲ ἀρχιμηχανικούς, μηχανικούς, γεωμέτρας, γραμματεῖς κτλ., κτλ., οἵτινες [illegible] ἐκτελοῦν. Γίνονται ἀληθῶς κατ' ἔτος ὀλίγαι ὁδοί, ἐπιδιορθοῦνταί τινες γέφυραι, ἀλλὰ ταῦτα κατασκευάζονται τόσον ἀτελῶς, ὥστε καταστρέφονται ὑπὸ τῶν πρώτων φθινοπωρινῶν ὄμβρων.

Ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς μέχρι σήμερον ὁ Κυπριακὸς λαὸς ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς νέους κυρίους του πολλὰς δεκάδας ἑκατομμυρίων φράγκων, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου δαπανηθέντα ἀποτελοῦσι ποσὸν ἐλάχιστον καὶ ὅλως ἀσήμαντον.

Τοιαύτη διοίκησις βεβαίως δὲν συντελεῖ εἰς τὸ νὰ κρατήσῃ τὰς ὑπὲρ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας προκαταλήψεις τινῶν, καὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἡμεῖς βεβαίως ἐν Ἑλλάδι δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀντίρρησιν.

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

Τὸν συνεπῆρε καὶ αὐτὸν τὸν καϋμένον ἡ τελευταία πανωλεθρία τῆς ἰμφλουέντζας.

Ἔπασχεν ἓν εἶδος ψυχώσεως κατερχόμενος τακτικὰ εἰς τὸ Φάληρον τὰς ἡλιολούστους ἡμέρας τοῦ χειμῶνος—ποτὲ τὸ καλοκαίρι—καθήμενος ἐκεῖ εἰς ἠγαπημένην γωνίαν ἀπωτάτου καφενείου, παρατηρῶν τὸν πηγαινοερχόμενον κόσμον, ἀρεσκόμενος εἰς τὸν δροσερὸν ἀέρα, εἰς τὴν κίνησιν, εἰς τὸν περίπατον. Καὶ πέθανε μίαν ἡμέραν, ἡλιόλουστον ἡμέραν, πολὺ κατάλληλον διὰ τὸ Φάληρον, καὶ ὁ τροχιόδρομος, ἐνῷ παρήρχετο ἡ κηδεία του ἀναχωρῶν, σπεύδων, βιαζόμενος τὸν ἔκραζε γοργὰ διὰ τῆς συρίκτρας του, βραδύνοντα διὰ πρώτην φοράν, καὶ ἐξεπλήσσετο τὸ καλὸν ζῷον τὸ ταχυφεῦγον, καὶ τοῦ ἐφώναζε καὶ πάλιν μήπως δὲν ἤκουσε, μὲ μικρὰ συρίγματα βραχέα καὶ ἔπειτα ἐρρίφθη οἰστρηλατηθείς, θυμωμένος, ἠγανακτημένος ταχὺς εἰς τὸν δρόμον του, ἐξεμῶν, ξεθυμαίνων μὲ στήλας ἀτμοῦ, ἐνῷ ἐκεῖνος ἔβαινε σιγὰ κίτρινος ἐντὸς τῆς ἁμάξης του, ἀκαταλλήλως ἀξιοπρεπής, διὰ πρώτην φορὰν ἀπιστῶν εἰς τὴν ἡμέραν τὴν θερμὴν καὶ τὸν ἀνυπόμονον τροχιόδρομον καὶ τὴν ἠγαπημένην του ἐξοχήν.

Τὸν ἐνθυμοῦμαι πάντοτε—διότι ἐγνωριζόμεθα ὀλίγον—καὶ τὸν ἐνθυμήθην καὶ χθὲς κατερχόμενος εἰς τὸ Φάληρον ἐντὸς τοῦ ἀνοικτοῦ βαγονίου, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐκεῖνος ἠρέσκετο. Πολύ, παραπολὺ θὰ τοῦ ἤρεσε ἡ ἡμέρα, καὶ μετὰ μεγάλης προθυμίας θὰ μὲ ἐσυνόδευε.

— Τὸ καλήτερο ἀπὸ τὸ Φάληρο τόρα τὸ χειμῶνα εἶνε αὐτὸς ὁ περίπατος μὲ τὸν τροχιόδρομο, μοῦ ἔλεγε.

Καὶ τῳόντι, νομίζω ὅτι τόρα ποῦ λείπει τὸ μαρτύριον τοῦ καλοκαιρινοῦ ἡλίου καὶ τῆς ζέστης, τὸ μικρὸ αὐτὸ ἐξοχικὸν ταξείδιον εἶνε κυριολεκτικῶς μία ἀπόλαυσις. Ὅλος ὁ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν διανυόμενος δρόμος ὑπὸ τὸν θόρυβον τὸν λικνιστικὸν συρομένου σιδηρουργείου καὶ τὰς τολύπας τοῦ ἀτμοῦ: σύννεφα λευκὰ κερματιζόμενα, σκορπιζόμενα, καταπίπτοντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, καὶ τὴν αἴσθησιν τὴν κάπως ἰλιγγιώδη, ἀλλ' εὐχάριστον τῆς ταχύτητος, ὑπὸ τὴν παρέλασιν τὴν ἀέναον ὅλων τῶν ἀποχρώσεων τοῦ πρασίνου εἰς τὰς πεδιάδας τὰς ἀνίσους καὶ τὰ ὑψώματα, καὶ τὰ δένδρα καὶ τοὺς ἀγροὺς πράσινα κιτρινόχροα, πράσινα χρυσᾶ, πράσινα ἀνοικτά, βαθέα, σκοτεινόχροα, θάλασσαι πράσιναι λουόμεναι ἀπὸ ἀτμοσφαῖραν χρυσῆν, διάπυρον, διακοπτόμεναι μόνον, περιοριζόμεναι μακρὰν ὑπὸ τῶν λαμπροστολίστων, τῶν φωτεινῶν ὀρέων, στιζόμεναι ὑπὸ οἰκιῶν λευκῶν, ἐνῷ, μακρὰν ἐκεῖ κάτω, ἡ θάλασσα ἡ Φαληρικὴ καίεται ὅλη ἀργυρόχρους, ἀπαστράπτουσα ὡς λίμνη βεγγαλικοῦ φωτὸς—ὅλα καθιστῶσιν εὐχάριστον, πολὺ εὐχάριστον τὴν κάθοδον αὐτὴν διὰ τοῦ τροχιοδρόμου, τὴν παρατεινομένην, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται κανεὶς νὰ ὑποφέρῃ τὸ καλοκαῖρι, ὅταν ὁ μόνος πόθος εἶνε νὰ φθάσῃ εἰς ἀέρα δροσερόν, νὰ φύγῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ἀδιαφορῶν, ἐνοχλούμενος μάλιστα ἀπὸ τὸ ταξείδιον.

Εἶνε καὶ αὐτὸ μία διαφορὰ μεγάλη, ὑπάρχουσα μεταξὺ θερινοῦ καὶ χειμερινοῦ Φαλήρου ἄλλη, οὐσιώδης καὶ αὐτή, εἶνε ἡ ἀλλαγὴ τοῦ κέντρου. Τὸ κομψόν, τὸ στολισμένον, τὸ ἠλεκτρόφωτον, τὸ ἐκπαρισινισμένον Νέον Φάληρον, τὸ προσφιλὲς ραντεβοῦ τῆς καλῆς ἀθηναϊκῆς παραγκωνίζεται χάριν τοῦ Παλαιοῦ, ὅπου συρρέει ὁ περισσότερος καὶ ἐκλεκτότερος κόσμος.

Καὶ νομίζομεν ὅτι εἶνε δικαία αὐτὴ ἡ προτίμησις. Διὰ τὰς ὀλίγας ὥρας τῆς διαμονῆς, τὰς ὁποίας ἐπιτρέπει ἡ ἐποχή—κατὰ τὰς ὁποίας εἶνε ἄχρηστα τἀἠλεκτρικὰ φῶτα καὶ τἀκομψὰ καφενεῖα, ὥρας ἀποκλειστικὰς περιπάτου, ἁρμόζουν καλλίτερα οἱ βράχοι, οἱ ἐκτεταμένοι, οἱ ἄνισοι, τοῦ Παλαιοῦ, μὲ τὸν ἀναπεπταμένον ὁρίζοντα, μὲ τὴν ἀγριότητα καὶ τὴν ξηρότητα τῆς φύσεως, τὴν ὅλως χειμερινήν...

Τὰ βαγόνια ἀνοίγονται καὶ ὡς φωλεαὶ παραδεισίων πτηνῶν ἀφίνουν νὰ ἐξέρχωνται, νὰ διασπείρωνται ζωηραί, ποικιλόχρωμοι, αἱ κυρίαι καὶ αἱ δεσποινίδες, μὲ ἀντιθέσεις χρωμάτων καὶ πίλων καὶ πτερῶν παραδόξων. Καὶ σπείρονται αἱ ἀτραποί, αἱ καμπυλούμεναι, αἱ ὀφιοειδεῖς, αἱ κονιορτώδεις, μὲ περιπατητὰς κομψοὺς καὶ διασχίζονται ὑπὸ ἁμαξῶν, ὑπὸ ἐφίππων καὶ στολίζονται ἀπὸ ἀξιωματικοὺς καὶ λαμβάνουν κάποιαν ζωήν, ζωὴν ἐκλεπτυσμένην, ἀρωματώδη, κομψήν, ἀριστοκρατικήν,—ἄγριοι αὐτοὶ καὶ ξηροὶ καὶ ἄγονοι.

Τόπος περιωρισμένος περιπάτου, κέντρον συναθροίσεως δὲν ὑπάρχει καὶ ὁ κόσμος διασπείρεται, περιπατεῖ συνήθως καὶ μόλις κάθηται ἔξωθεν τῶν δύο ἢ τριῶν πενιχρῶν καφενείων ἢ τοῦ κομψοῦ φορητοῦ ζυθοπωλείου, τοῦ κρυσταλλίνου.

Εἴτε διεσπαρμένοι ὅμως, εἴτε συνηνωμένοι πολυπληθεῖς οἱ περιπατηταί, πάντοτε ὅμως κ' ἐμοῦ διεγείρουν τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν, ἐντύπωσιν ἀγορᾶς, ἐπιδείξεως, ἐντύπωσιν ἀγῶνος ζωδους, κρυπτοῦ, αἱ γυναῖκες ἐκτεθειμέναι εἰς πώλησιν, ἐρχόμεναι ἐπίτηδες δι' αὐτὸ μὲ τὰς πιλοχρώμους ἐνδυμασίας, μὲ τὰς ψευδεπινοήσεις τοῦ συρμοῦ, ζηλευόμεναι, προσπαθοῦσαι νὰ ἐφελκύσωσι τὰ βλέμματα· καὶ οἱ ἄνδρες μαῦροι, σοβαρευόμενοι, κομψοί, μὲ προσηλωμένα τὰ μάτια ἐπὶ τοῦ κυνηγίου τοῦ ἐπιθυμητοῦ, ἐπὶ τῆς στολισμένης, τῆς ἐπιδεικνυομένης σαρκός, ἐν τῷ βωβῷ συναγωνισμῷ, ἐν τῇ σιωπηλῇ μάχῃ, τῇ θριαμβευτικῇ μάχῃ τοῦ ἰσχυροτέρου. Ἀγὼν πρωτογενής, ἀγὼν διενεργούμενος ἄλλοτε μεταξὺ ἀγρίων, μὴ δυνάμενος καλὰ νὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὰς γούνας, τὰς πλουσίας, τοῦ πολιτισμοῦ ἀπὸ τὸ παχὺ στρῶμα, τὸ ἀδιαπέραστον, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως καὶ τῆς εὐγενείας.

Ἡ ἐντύπωσις ὅμως αὕτη κρύπτεται συνήθως τόσον καλὰ ὑπὸ τὴν ἀθῴαν, τὴν ἐπίσημον μορφὴν τοῦ περιπάτου, ὅσον κρύπτεται καὶ ἡ ἐποχή, ἡ χειμερινή, ὑπὸ τὴν γαλήνην καὶ τὴν θαλπωρὴν τῆς ἀτμοσφαίρας, ὑπὸ τὴν ἠρεμίαν τῆς θαλάσσης, ὑπὸ τὴν διαύγειαν τοῦ οὐρανοῦ. Πρέπει κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ καλῶς τὰ βλέμματα, τὰς κινήσεις, νὰ μελετήσῃ τοὺς σκοπούς, ὅπως πρέπει πάλιν νὰ κυττάξῃ ὀπίσω τὴν χιονισμένην κορυφὴν τοῦ Πάρνηθος, διὰ νὰ ἐννοήσῃ καὶ τῶν δύο τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην.

Καὶ πραγματικῶς μέχρι τῆς τετάρτης ἡ αἴσθησις τοῦ καλοκαιριοῦ εἶνε πλήρης. Ὁ ἥλιος θερμὸς καταπλημμυρεῖ ὅλην τὴν πρασίνην ἔκτασιν, ῥίπτει ἐπὶ τῆς θαλάσσης βροχὴν ἀδαμάντων, ζωντανῶν, σπινθηροβολούντων, βροχὴν πυγολαμπίδων κινουμένων, φρικιωσῶν κατὰ τὰς ἄκρας.

Ὁ οὐρανὸς γαλάζιος, διαφανής, ἐκτυφλωτικὸς ἐκ τοῦ ἀστραπηβόλου ἄστρου. Ὅλα: οὐρανός, θάλασσα, γῆ, φωτίζονται ἀπλέτως, ἐξιδανικεύονται ἐν τῇ λάμψει τῇ ὑπερβολικῇ. Ὁ Ὑμηττὸς εἰς τὰ πλάγια ξαπλωμένος ὡς τερατῶδες ζῷον μὲ τὸ δέρμα ἐλέφαντος, μὲ τὴν εὐμέλειάν του ἄνευ γραμμῶν βιαίων, μὲ μεταβάσεις, μὲ modulations γλυκυτάτας καμπύλας, πλασμένος καλλιτεχνικῶς, ἐνδεδυμένος τὸν ἰόχρουν ἀερώδη πέπλον του. Ἐκεῖ κάτω ἐν ἀπόπτῳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Λυκαβηττοῦ καὶ τῆς Ἀκροπόλεως λευκάζει ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν, ὡς μεγάλη ἔκτασις χιονισμένη. Ὁ Παρθενών, μικρός, ἀθυρματώδης ἐν κομψότητι καὶ λεπτότητι ὑπερβολικῇ, ἐγείρει κυρτωμένας τὰς στήλας του καὶ ἐν τῇ μυθώδει συμμελίᾳ του ὑψοῦται ἰδεώδης, μηκύνεται, ἀνέρχεται μέχρι τῶν οὐρανῶν.

Καὶ τὰ τραῖνα καὶ αἱ ἅμαξαι, μὲ ἁμαξηλάτας ἐπισήμους, φέρουν καὶ ἄλλους περιπατητάς, ἡ κίνησις ἐκζωηρεύεται, ἔρχεται ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια — τὸ ἐννοεῖ κανεὶς μακρὰν ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες μένουν αἰφνιδίως ὡς ἀπολιθωμένοι ἐν στάσει προσοχῆς—τὰ καφενεῖα γεμίζουν, ἡ ἀγρία ἀκτὴ ἐμψυχοῦται περισσότερον.

Εἶνε βραχεῖα ὅμως ἡ διασκέδασις, ἡ διαμονὴ πρόσκαιρος ὅπως κάθε πρᾶγμα χειμερινόν. Ταχέως τὸ λευκὸς φωτεινὸν τοῦ ἡλίου δολίζεται [illegible] κιτρίνης κροκοχρόου χροιᾶς, ἡ θάλασσα [illegible] ὑπὸ ἀνέμου ψυχροῦ, οἱ [illegible] λαμβάνουν χρῶμα μαργαριτωδέστερον εἰς τὴν ἐπιφάνειάν των, ἀρχίζει τὸ ψῦχος τὸ ἑσπερινόν, γίνεται ἐνοχλητικός, ἐπικίνδυνος μάλιστα ὁ περίπατος, ἡ ἐνύπαιθρος διαμονή, καὶ ταχέως οἱ ἐπισκέπται ὅλοι φεύγουν τάχιστα, ἀπάγονται ὑπὸ τῶν ἁμαξῶν καὶ τῶν βαγονίων, πρὶν ἡ δύσις ἐκτυλίξῃ τὴν πορφύραν της, πρὶν ὁ ἥλιος ἀποσύρῃ τὰ πύρινα φιλήματά του ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πρὶν σκοτισθῇ τὸ ἰῶδες τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ αἱ καθαραὶ γραμμαὶ τοῦ Παρθενῶνος συγχυσθῶσιν ἐν τῇ γενικῇ ἀπαλείψει τῆς μορφῆς.

Καὶ φεύγουν ὅλοι μὲ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ τεχνητοῦ, τοῦ ἀπροσδοκήτου, τοῦ ἐκτοπισμένου τῆς τοιαύτης ἀκαίρου διασκεδάσεως, τῆς βεβιασμένης,—τῆς τόσον ἡδονικῆς κατὰ τὸ θέρος, τῆς τόσον ἐπιτηδευμένης κατὰ τὸν χειμῶνα, ὁ ὁποία μοῦ ἐνθύμιζε πάλιν ἀκουσίως τὸν γέροντά μου, τὸν μανιώδη μὲ τὸ χειμερινὸν Φάληρον, ὅστις μοῦ ἔλεγεν—ἐνῷ προσεπάθει νὰ συσπειρωθῇ, νὰ χωθῇ ἐντὸς τοῦ βαγονίου ἐν μέσῳ τῶν γυναικῶν, ῥιγηλός, διψῶν θέρμην γυναικείαν ἐν τῇ γεροντικῇ του ἐπιθυμίᾳ ἐρωτικῶν περιποιήσεων, ἀρεσκόμενος καὶ αὐτὸς ὀλίγον νὰ φιλοσοφῇ—ἐνῷ τὸ πρόσωπόν του διέστελλε μικρὸν εἰρωνικὸν μειδίαμα χειμερινόν, ψυχρόν, ὡς τὸ Φάληρον.

— Ἔ! κόσμος εἶνε αὐτός! Ἂν δὲν ἦταν καὶ τὰ Φάληρα τὰ χειμωνιάτικα τί θὰ γινόμαστε!...

....Πῶς τὸν συνεπῆρε καὶ αὐτὸν τὸν καϋμένον ἡ πανωλεθρία τῆς ἰμφλουέντζας!

N. Ἐπ.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΧΩΡΙΣ ΒΟΥΛΗΝ

Ὁ ἥλιος λάμπει καὶ πλημμυρεῖ τὴν πόλιν ἀπὸ ζωὴν καὶ εὐθυμίαν, ὁ κονιορτὸς σχηματίζει χρυσᾶ νέφη, κατὰ τοὺς ποιητάς, καὶ ὅμως αἱ Ἀθῆναι εἶνε εἰς ἄκρον μελαγχολικαί, εἰς ἄκρον ἀνήσυχοι. Αἱ Ἀθῆναι δὲν ἔχουν Βουλήν· καὶ ἂν τὴν ἔχουν εἶνε κλεισμένη. Κλεισμένη ἡ Βουλή! καὶ πῶς εἰμπορεῖ ν' ἀναπνεύσουν αἱ ἑκατὸν τριάκοντα χιλιάδες ψυχαί της! Κάθε πρωΐ, εἶνε ἄρκεταί ἡμέραι τόρα, ποῦ σηκόνονται ἀπὸ τὸ κρεββάτι τους μὲ τὴν ἐφημερίδα εἰς τὸ χέρι. Οἱ ὀφθαλμοὶ κατατρώγουν τὸ φύλλον. Ἀλλ' οἴμοι! Αἱ περὶ Βουλῆς εἰδήσεις δὲν παρέχουν τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα. Ὅλα σκοτεινά, ὅλα ἀμφίβολα τοὺς φαίνονται. Καὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς Βουλῆς, ἄρχονται αἱ ἀσαφεῖς καὶ παράδοξοι διαδόσεις, αἱ ψιθυριζόμεναι ἐμπιστευτικῶς ἀπὸ στόματος εἰς στόμα περὶ βεβαίας προσεχοῦς κρίσεως. Καὶ ὅμως βεβαιοτέρα ἐγκεφαλικὴ κρίσις ἀπ' αὐτὴν ποῦ νοιώθουν, ποῦ δοκιμάζουν αἱ Ἀθῆναι αὐτὰς τὰς ἡμέρας, δὲν μᾶς ἐπιφυλάσσεται.

Διανύομεν τὰς κλασικὰς ἐκείνας στιγμάς, τὰς περιφήμους ἐκείνας ἡμέρας, ὅπου ἡ πολιτικὴ ἔξαψις, ἐξεγειρομένη ἀπὸ τὰς ἀσημαντοτέρας περιστάσεις, εἰσδύει δι' ὅλων τῶν πόρων τῶν σωμάτων, εἰς τὰς ψυχάς. Ἡ γαλβανικὴ ἐπίδρασις τοῦ σοβαροῦ κτιρίου τῆς ὁδοῦ Σταδίου συγκλονίζει τὰς διανοίας. Τὰς συγκλονίζει, διότι δὲν ἔχει ἀνοικτὴν τὴν θύραν του, ἀναμμένον τὸν ἠλεκτρικόν του φανόν, τοὺς ῥήτοράς του ὁμιλοῦντας μέσα μέχρι πρωΐας, καὶ τοὺς συντάκτας τῶν πρακτικῶν τῶν ἐφημερίδων, ἀπορροφῶντας ἐν μέσῳ χασμημάτων λόγια, λόγια καὶ ἐξασφαλίζοντας ὥρας ὁλοκλήρους ἀναγνώσεως τὴν ἐπομένην. Τίποτε περισσότερον. Ἀπολύτως σχεδόν. Ἡ ἀνησυχία τῶν πνευμάτων δὲν εἶνε παρὰ ἕνας πιθηκισμός, μιὰ παντομίμα, ποῦ παίζουν ὅλοι εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰ σπίτια, ἄνευ βάθους, χωρὶς ἴχνος αὐτενεργείας. Οἱ νόμοι τῆς μιμήσεως εὐρύτατα ἐφαρμοζόμενοι ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῶν ῥωμηῶν. Ἀρκοῦν δύο-τρεῖς δαιμονισμένοι ἀπὸ συμφεροντικοὺς λόγους, ἀπὸ ἰδιοτελεῖς στοχασμοὺς νὰ μεταδώσουν τὸν πολιτικὸν σάλον ὡσεὶ δι' ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος. Αἱ Ἀθῆναι τοὐλάχιστον εἰς τὰς πολιτικάς των ἐξάψεις, τοιοῦτο θέαμα παριστῶσι. Καὶ παράδειγμα ἡ ὁδὸς Σταδίου, ἡ μεγάλη ἀρτηρία τῆς πόλεως. Διὰ μίαν ἡμέραν θὰ διέλθουν ἀπ' ἐκεῖ ὅλαι αἱ Ἀθῆναι. Ἐκεῖ θὰ βγάλουν τὰ καπέλλα των, ἐκεῖ θὰ κλίνουν μ' ἐπιχαρίτους κινήσεις, ἐκεῖ θὰ συνάψουν χειραψίας θερμὰς καὶ θερμοτέρας ἐπὶ ποδὸς συζητήσεις. Ἀπ' ἐκεῖ κατόπιν θ' ἀποκομίσῃ ὁ καθεὶς ἀνὰ τὰ μέσα καὶ τὰ ἄκρα, ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ἀγυιὰς τῆς πόλεως τὸ τυχαῖον ἢ τὸ ἐπιζητούμενον θήραμα τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Ἡ ὁδὸς Σταδίου εἶνε ἡ μεγάλη φάμπρικα ἡ κατεργαζομένη τὰ τόσα κομψοτεχνήματα καὶ τὰ τόσα χονδροτεχνήματα τῆς πολιτικῆς.

— Καλὴ μέρα σας...

— Καλὴ μέρα σας... Εἶσθε καλά!... Μερσί, σεῖς...Πῶς τὰ περάσατε μὲ τὴν ἰμφλουέντζαν;.. Εὐτυχῶς ὁ καιρὸς ἐβελτιώθη... Καὶ ἡ πολιτική;... Τί γίνονται αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς;...

— Ἆ! τί νὰ σᾶς εἰπῶ, φοβοῦμαι, πολὺ φοβοῦμαι. Ἡ προσεχὴς ἑβδομὰς δὲν θὰ μᾶς βρῇ καλά. Μοῦ ἔλεγε ὁ κ.... νά!, [illegible] καὶ εἰς τρίτον βῆμα.

— Μπὸν ζοὺρ, Γιῶργο· ἔ; καὶ ἡ Βουλή;

— Ἄσχημα... ἄσχημα. Δὲν θ' ἀνοίξῃ οὔτε αὔριο. Πῶς δὲ θὰ τἄμαθες μὲ τοὺς βουλευτὰς τῆς... Ποῦ ζῇς, καλέ!... Φαίνεται δὲν θἄχῃ ἀπαρτίαν, ὀρεβουάρ...

Καὶ ἀπὸ τὰ συγκεκομμένα λόγια, καὶ ἀπὸ τὴν μακρὰν φλυαρίαν, καὶ ἀπὸ τὰς μυστικὰς διαδόσεις καὶ ἀπὸ τὰς καθυποχρεωτικὰς συντόμους πληροφορίας, καὶ ἀπὸ μίαν διέλευσιν μιᾶς ἁμάξης πολιτικοῦ ἀνδρός, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐξορκισμοὺς τοῦ ἑνὸς καὶ ἀπὸ τὰ γεμάτα καπνόν, ἀπὸ εὐωδιάζοντα καπνὸν Ἀγρινίου ἢ Θεσσαλίας λόγια τοῦ ἄλλου, πληροῦνται, συντίθενται ὁλονὲν οἱ κρῖκοι τῆς μαγευτικῆς ἁλύσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς ἡμέρας, οἱ κρῖκοι τῆς ἁλύσεως, οἵτινες ἀφοῦ κάμουν τὸν γῦρόν των ἀνὰ τὴν πόλιν, ἀφοῦ διαταράξουν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν ἀστῶν, θὰ διασκεδασθοῦν τὴν ἐπομένην ὡς ἂν ἦσαν σάπωνος παμφόλυγες ἰριδόχροες.

Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ κάμνει ἡ Βουλὴ μὲ τὸ ἐρμητικὸν καὶ ἐπίμονον κλείσιμόν της. Ἡ Βουλή, ποῦ τὸ μικροσκοπικὸν ὁμοίωμά της ἔχει ἀποτυπωθῇ βαθύτατα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ῥωμηῶν, ἡ Βουλὴ ἥτις ἂν δὲν ἀνοίξῃ αὔριον μεθαύριον, θὰ γείνῃ αἰτία μιᾶς νέας ἐξαπλώσεως τῆς ἰμφλουέντζας εἰς τὴν πόλιν, χιλίων πολυκρότων διαδόσεων περὶ μεταστάσεων καὶ διαλύσεων καὶ νέων ἐκλογῶν, καὶ αἰτία αὐτοκτονιῶν ἀκόμη. Καὶ αὐτοκτονιῶν μάλιστα. Τοὐλάχιστον οὕτω ἐβεβαίου χθὲς ὁ κ. Μοντενέγρος τοὺς θεατάς του, βλέπων ἕνα τῶν λεόντων του χασμώμενον πρὸ τῆς ἐπανειλημμένως πρὸ αὐτοῦ παρατεθείσης τροφῆς του:

—Αὐτὸ τὸ λεοντάρι θὰ ψοφάῃ τὸ πεῖνας, γιατὶ ντὲν ἔχει Μπουλή!...

Μποέμ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΠΩΣ ΑΝΤΕΠΡΟΣΩΠΕΥΘΗ Η ΕΛΛΑΣ

Ἡ ἔκθεσις τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρόπων.—Τὰ ἑλληνικὰ ἐκθέματα.—Οἱ βραβευθέντες.—Τὰ συμπεράσματα.

[Λαβόντες δημοσιεύομεν ἐνταῦθα κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ τῶν ἔκθεσιν τὴν κατὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ Σικάγου Ἑλλήνων ἐπιτρόπων πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, συνιστῶμεν δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς γενικῶς ὡς παρέχουσαν πολύτιμα διδάγματα εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν παραγωγοὺς καὶ βιομηχάνους].

Κύριε πρόεδρε,

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, οἷς ἐνεπιστεύθη ἡ τοποθέτησις τῶν ἑλληνικῶν ἐκθεμάτων, τῶν ἀποσταλέντων ὑπὸ τῆς ἀξιοτίμου ὑμῶν ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κολομβιακὴν παγκόσμιον ἔκθεσιν, αἰτοῦνται τὴν ἄδειαν, ἵνα ὑποβάλωσι τὴν ἑπομένην ἔκθεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν.

Ἕνεκα τῆς βραδείας ἀφίξεως τῶν ἐκθεμάτων οὐδὲν ἐκ τῶν τμημάτων ἡμῶν εὑρίσκετο τακτοποιημένον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως, οὐχ ἧττον εὐθὺς ὡς ἔφθασαν ἐτοποθετήθησαν ἀμελητί, καί, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν δυσχερειῶν, ἐγκαίρως. Τὰ ἐκθέματα ἔφθασαν, καθ' ὃν χρόνον (ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκθέσεως) ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ δέουσα ἐργασία μὲ τὰς συνήθεις τιμάς· ἕνεκα τούτου ἡ τοποθέτησις ὑπῆρξε δαπανηροτέρα πως ἢ ἐὰν τὰ ἀντικείμενα ἔφθανον ἐνωρίτερον, Φρονοῦμεν, ὅτι θέλετε ἐκτιμήσει τὰς δυσκολίας, ὑφ' ἃς εἰργάσθημεν.

Τὰ ἐκθέματα ἡμῶν, καίτοι μικρὰ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἦσαν λίαν ἐνδιαφέροντα καὶ προεκάλεσαν σπουδαῖον περὶ αὐτὰ λόγον. Προτιμότερον βεβαίως θὰ ἦτο ἐὰν ἐξεθέτομεν πάντα ὑμῶν τὰ ἐκθέματα εἰς ἓν μέρος, ἀλλ' οἱ κανονισμοὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπέβαλλον ἡμῖν νὰ τοποθετήσωμεν τὰ ἡμέτερα ἐκθέματα εἰς ἓξ διαφόρους θέσεις· τοῦτο ἐπράξαμεν, ἐκθέσαντες αὐτὰ ὅσον τὸ δυνατὸν καλλίτερον.

Ἐν τῇ συναγωγῇ Α ὁ παραχωρηθεὶς εἰς ὑμᾶς χῶρος ἔκειτο εἰς τὴν νοτιανατολικὴν γωνίαν τοῦ ὀρόφου τοῦ γεωργικοῦ κτιρίου, χωρητικότητος 25 ποδῶν μήκους πρὸς εἴκοσι πέντε πλάτους, ἤτοι 625 τετραγωνικῶν ποδῶν. Ἐνταῦθα ἐξεθέσαμεν καπνόν, σιγαρέτα, σάπωνα, ἐλαίας, ἐλαιόλαδον, μέταξαν καὶ κουκούλια. Κατὰ τὰς ὁδηγίας ὑμῶν ἐπροσπαθήσαμεν νὰ πωλήσωμεν τὰ σιγαρέτα διαρκούσης τῆς ἐκθέσεως ἀλλ' ἕνεκεν παραλόγου ἀπαγορεύσεως τῆς πωλήσεως σιγαρέτων ἐν τῇ Ἐκθέσει, μετ' ἐπανειλημμένας ἡμῶν προσπαθείας δὲν ἠδυνήθημεν [illegible]

Βραβεῖα καὶ με[illegible]

Μετὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν [illegible] μίσαμεν ὅτι πρῶτον ἡμῶν καθῆκον ἦτο νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῶν κατὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βραβείων, λαμβανομένων δ' ὑπ' ὄψιν τῆς ἐκτάσεως τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων ἡ ἐπιτυχία αὐτῶν ὑπῆρξεν ἀξία θερμῶν συγχαρητηρίων. Καίτοι οἱ ἑλλανοδίκαι συνετέλεσαν τὸ ἔργον αὐτῶν καὶ ἀπένειμαν τὰ βραβεῖα, θὰ παρέλθωσιν ἱκανοὶ μῆνες, ἕως οὗ ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπονείμει τὰ μετάλλια. Θὰ γνωρίζετε δ' ἴσως ὅτι ἓν μόνον εἶδος βραβείων καὶ μεταλλίων ὑπάρχει.

Ἐν τῇ συναγωγῇ Α εἰδοποιήθημεν ὅτι οἱ ἀκόλουθοι ἐκθέται θέλουσι λάβει μετάλλια διὰ τὰ ἑπόμενα προϊόντα.

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὸ μέλι.

Οἱ ἐν Ζακύνθῳ ἀδελφοὶ Ἀναστασίου διὰ σάπωνα.

Ὁ ἐν Κερκύρᾳ Ἀναστάσιος Ἀβράμης δι' ἔλαιον.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ Σπυρ. Βαζάκης διὰ σάπωνα.

Ὁ ἐν Καλάμαις Ι. Χρυσομάλλης δι' ἐλαιόλαδον.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ Π. Καλίτσης διὰ κουκούλια.

Οἱ ἐν Καλάμαις ἀδελφοὶ Μαραβᾶ δι' ἀκατέργαστον μέταξαν.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ Μερκάτης καὶ Σα διὰ σάπωνα.

Ὁ ἐν Κερκύρᾳ Σπ. Μακέδος δι' ἐλαιόλαδον.

Ὁ ἐν Φαρσάλοις Σ. Παπακωνσταντίνου διὰ καπνόν.

Οἱ ἐν Πειραιεῖ ἀδελφοὶ Σαραντάραι δι' ἐλαιόλαδον.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ „ΑΣΤΕΩΣ„
Δευτέρα 24 Ἰανουαρίου

ΑΝΑ ΤΑΣ ΞΕΝΑΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ

ΣΟΥΗΔΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τὸ Δίκαιον, τὴν ἀποτυχοῦσαν περὶ ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος ἀπόπειραν ὀνομάζει στάσιν, τὴν δ' ἐπιτυχοῦσαν ἐπανάστασιν. Καὶ ἡ μὲν πρώτη καταδικάζεται, ἡ δὲ δευτέρα ἀμνηστεύεται. Εἰς τὴν πρώτην ἡ ἱστορία μόλις παραχωρεῖ ἐπιεικῶς μίαν σελίδα, ἐνῷ εἰς τὴν δευτέραν σύρεται ὄπισθέν της αἰχμάλωτος καὶ δούλη. Ὅ,τι εἰς τὴν πολιτείαν, τὸ αὐτὸ ἀπαραλλάκτως καὶ εἰς τὴν τέχνην καὶ τὴν ἐπιστήμην συμβαίνει. Τὰ φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ καθεστῶτα ἀνατρέπονται πολλάκις, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ μὲν πρῶτα διατηροῦσιν ἱστορικῶς ἀμείωτον τὸ μεγαλεῖον αὐτῶν, ἐνῷ τὰ δεύτερα, κατ' ἀνάγκην ἐπιβαλλομένην παρὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς ἀληθείας, καταρρέουν εἰς σωρὸν ἐρειπίων.

Ὁ Οὐγγώ, εἰς τὰς «Ἀναμίκτους Φιλολογικὰς καὶ Φιλοσοφικὰς Μελέτας» αὐτοῦ, ἐξετάζει φιλοσοφικῶς καὶ διὰ μακρῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὴν ὑπεροχὴν τῆς τέχνης πρὸς τὴν ἐπιστήμην. Οὐδεὶς τοῦ Ὁμήρου στίχος ὠχριᾷ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν αἰώνων, ἐνῷ πολλαὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐπιστημονικαὶ θεωρίαι ἀνετράπησαν ἄρδην. Καὶ ἡ τέχνη, φύσει προνομιοῦχος, προπορεύεται, ἐνῷ ἡ ἐπιστήμη ἕπεται. Καὶ ὁ αἰώνιος τῶν πνευμάτων πόλεμος, ὁ ἄϋλος καὶ μυστικός, ἐξακολουθεῖ διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μέγας καὶ ὑψηλός. Αἱ ἀναρχικαὶ τῆς μεγαλοφυΐας τάσεις ἐκδηλοῦνται ἑκάστοτε, χαρακτηριζόμεναι εἴτε ὡς στάσεις εἴτε ὡς ἐπαναστάσεις ἢ εἰς τὴν τέχνην ἢ εἰς τὴν ἐπιστήμην, ἀναλόγως τῆς εὐτυχοῦς ἢ ἀτυχοῦς αὐτῶν ἐκβάσεως. Καὶ ὑπὸ τὴν κυματίζουσαν ἐκ τῆς πνοῆς τῆς μεγαλοφυΐας ἐρυθρὰν σημαίαν τῶν μεγάλων ἐπαναστατῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, τοῦ Δάρβιν, τοῦ Ἴψεν, τοῦ Βάγνερ, τοῦ Ζολά, τοῦ Ρενάν, τοῦ Λομπρόζο, τοῦ Ἔδισσων, τοῦ Σπένσερ καὶ ἄλλων, συντελοῦνται αἱ μεγάλαι τῆς ἀνθρωπότητος πρόοδοι, καὶ ὑπὸ τὴν οὐρανομήκη ἐκ τροπαίων νίκης θριαμβευτικὴν ἀψῖδα, ἣν ἀνεγείρει ἀοράτως ἡ τέχνη μετὰ τῆς ἐπιστήμης, παρελαύνει ὁ νεώτερος κόσμος ἀποθαυμάζων καὶ εὐγνωμονῶν.

Ὁ φιλόσοφος καὶ ποιητὴς Ρύδβεργ, περὶ τοῦ ὁποίου σήμερον γράφω, ἀνήκει εἰς τὰς Σκανδιναυικὰς χώρας, ὧν ἡ ἐπαναστατικὴ φιλολογία ὑποβοηθεῖ τὴν ὁσημέραι μεταβαλλομένην μορφὴν τῆς τέχνης.

Ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ ῥωσσικοῦ μυθιστορήματος εἰσρέουσα ἐξ ἀνατολῶν, ὁ σκανδιναυϊκὸς συμβολισμός, ὁ ὑψηλὸς καὶ φιλοσοφικός, ὁ πνέων ἀπὸ τοῦ Βορρᾶ, καὶ ὁ αἰθέριος λυρισμὸς τῶν Ἄγγλων ἐκ δυσμῶν, πολεμοῦν ἀτρομήτως ἐν συμμαχικῇ εἰσβολῇ τὴν κυριαρχοῦσαν νευροπάθειαν τῆς γαλλικῆς φιλολογίας, ἥτις ἀφοῦ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ἐδέσποσεν ἐπιδράσασα εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τὴν σήμερον αἰσθάνεται αὐτὴ ἡ ἰδία κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν, τὴν ἐπίδρασιν τῶν ξένων φιλολογιῶν.

Ὁ Βίκτωρ Ρύδβεργ, ἐντελῶς ἄγνωστος ἐν Ἑλλάδι, ἀποτελεῖ ὑπέροχον προσωπικότητα καὶ ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ. Καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Στοκχόλμης, διδάσκει μαθήματα τῆς Γενικῆς ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ, λατρευόμενος παρὰ τῆς σουηδικῆς νεότητος, ἀγαπητότατος καὶ δημοτικώτατος, ἀνήκει δ' ἐξ ἴσου καὶ εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν τέχνην. Φιλόσοφος καὶ ποιητής. Διδάσκων καὶ ἐμπνέων. Ἀναμορφωτὴς ψυχῶν καὶ ἐμφυσητὴς ἰδανικοῦ. Διότι εἰς τὴν Σουηδίαν, τὴν κατ' ἐξοχὴν χώραν τῆς ἀνθούσης δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τὰ Πανεπιστήμια σελαγίζουν ὡς φάροι γνώσεως καὶ σοφίας.

Εἰς τὰ φιλοσοφικὰ ἔργα τοῦ Ρύδβεργ παρατηρεῖται μεγάλη ὁμοιότης πρὸς τὰ τοῦ Ρενάν. Ὅσην ἐξήσκησεν ὁ δεύτερος ἐπιρροὴν τ[illegible] σην καὶ ὁ πρῶτος. Ὁ εἷς ἐνθυμίζει τὸν ἄλλον. Ἀμφότεροι ἐμβαθύναντες εἰς τὴν φιλοσοφικὴν μελέτην τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ, κατέληξαν σχεδὸν εἰς ὅμοια ἐπιστημονικὰ συμπεράσματα. Τὴν παρατηρουμένην ὅμως ταύτην κατ' ἐπιφάνειαν πρὸς τὸν Ρενὰν ὁμοιότητα, ἀλλοιοῖ μεγάλως ἡ φύσις τοῦ ὅλως ἰδίου αἰσθήματος τοῦ Σουηδοῦ φιλοσόφου, αἰσθήματος χαρακτηριστικοῦ τῶν δύο φυλῶν. Ἐνῷ ὁ Ρενὰν ἀναλύει ὡς αἰσθητικὸς τὸ μεγαλεῖον τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ὕφους του μειδιᾷ κἄποτε ἐπιχαρίτως, ὁ Ρύδβεργ συναρπάζεται ὡς ἐν μαγείᾳ ἀπὸ τὴν ἠθικὴν λαμπρότητα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ, οὐδ[illegible] ἀρνούμενος, ἀλλὰ ζητῶν ἀπὸ τὸν «Υἱὸν τοῦ Ἀνθρώπου» ὄχι ἐλπίδα, οὐδὲ βαυκαλίζον [illegible]νειρον, ἀλλὰ κανόνα καὶ νόμον βίου εὐτυχ[illegible] καὶ διὰ τὸν λαόν του καὶ δι' ἑαυτόν. Οἱ ἐπιστημονικῶς ὁρίζοντες τὴν φιλοσοφίαν του τὸν ἀποκαλοῦν Νεο-Χριστιανόν.

Ὁ Ρύδβεργ ἐξέδωκε κατὰ πρῶτον φιλοσοφικὸν μυθιστόρημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ τελευταῖος Ἀθηναῖος», ἐν ᾧ ὑποτυπώνει διὰ ζοφερῶν θελγήτρων τὴν παρακμὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ θνήσκοντος πρὸ τῆς ῥοδοδακτύλου αὐγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ. Τὸ ἔξοχον μυθιστόρημά του ἐγράφη πρὸ τριακονταετίας καὶ μετεφράσθη εἰς πλείστας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας. «Ὁ τελευταῖος Ἀθηναῖος» ἤρκεσεν ὅπως καταστήσῃ τὸν συγγραφέα του μέγαν καὶ ἐν Σουηδίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ. Κατόπιν ἔγραψε βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀποκαλύψεις τῆς Βίβλου περὶ τοῦ Χριστοῦ», δι' οὗ ἤρχισε τὰς κριτικὰς αὐτοῦ μελέτας ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ. Αἱ «Ρωμαϊκαὶ Ἡμέραι» του ἱστορικὸν σύγγραμμα, ἀποτελοῦν πρότυπον μελέτης τῶν μεγάλων τῆς Ρώμης αὐτοκρατόρων, τὰ δὲ διάφορα περιοδικὰ βρίθουν διατριβῶν καὶ ἐρευνῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου ἀναφερομένων εἰς ζητήματα τῆς γερμανικῆς καὶ σκανδιναυικῆς μυθολογίας.

Τὰ φιλολογικὰ ἔργα τοῦ συγγραφέως τοῦ «Τελευταίου Ἀθηναίου» διακρίνει ἁρμονικὴ καὶ σοφὴ ἁπλότης, γλωσσικὴ ἀκρίβεια καὶ καθαρολογία, καὶ ἰδίως ποίησις. Συνενοῖ τὴν χάριν τῶν περιγραφῶν καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν μὲ τὸ θέλγητρον τῆς συμβολικῆς τῶν πραγμάτων ὑποτυπώσεως, ἀπαραλλάκτως ὅπως ὁ Ζολά, ὁ συμβολικώτατος εἰς τὰς εἰκόνας καὶ φωτογραφήσας τὴν πραγματικότητα. Ἀλλ' ὁ Ρύδβεργ δὲν φθάνει μέχρι τῶν ἄκρων ὅπως ὁ Ζολά. Παραμένει λεπτότερος, εὐγενέστερος, συντηρητικώτερος. Εἶνε ὁ τύπος τοῦ κλασικοῦ. Ἡ μεγάλη του δημοτικότης ὀφείλεται εἰς τὰ ποιήματά του κυρίως, τὰ ὁποῖα διαπνέει φιλοσοφικὸς συμβολισμὸς καὶ βαθύτης νοημάτων.

Πρωτοτυπία, ἀληθὴς ἔξαρσις ὑψηλὴ καὶ ὄχι θυρυβώδης ἢ θεατρική· ἁρμονία μουσική, λακωνισμὸς ἐκφράσεως, δύναμις συγκεντρωτικὴ καὶ ἐλαφρά τις ἀοριστία ἢ σκοτεινότης ἐπιπνέουσα, ἰδιότητες ἀναφαίρετοι τῆς λυρικῆς ποιήσεως, ἄνευ τῶν ὁποίων αὕτη κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰς πεζογραφικὴν ἀρθογραφίαν αὐστηροτάτου ἄλλως τε κατὰ παντὸς νεωτερισμοῦ ἐν τῇ φιλολογίᾳ.

Πρὸς ἀκριβῆ χαρακτηρισμὸν τῆς ποιήσεως τοῦ Ρύδβεργ, πρέπει νὰ ὁμιλήσω περὶ τῶν δύο διαφόρων αἰσθητικῶν θεωριῶν, τὰς ὁποίας ἠκολούθησαν καὶ ἀκολουθοῦν κατ' ἀρέσκειαν οἱ λυρικοὶ ποιηταί. Τὴν λυρικὴν ποίησιν διακρίνει ἡ *ὑποκειμενικότης* καὶ ἡ *ἀντικειμενικότης* (1). Διὰ τοὺς ποιητὰς τῆς δευτέρας σχολῆς, τὸ ποίημα ἅπαξ συντεθέν, ὀφείλει νὰ ὑπάρχῃ ὡς πραγματικὸν *ἀντικείμενον*, ἀνεξάρτητον ἐκείνου, ὅστις τὸ συνέθεσεν. Πρέπει νὰ ζῇ, ὡς ἰδία ὕπαρξις, ζωὴν ἰδίαν καὶ ἀνεξάρτητον τῆς προσωπικῆς τύχης τοῦ γράψαντος. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅπως ἰσχυρίσθησαν τῆς αἰσθητικῆς ταύτης θεωρίας οἱ ἀντίπαλοι, ὅτι τὸ ἔργον οὕτω ῥιφθὲν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου τοῦ ποιητοῦ δὲν δύναται νὰ εἶνε τρυφερὸν ἢ περιπαθές· ἀπεναντίας θὰ ἔχῃ πάντοτε τὴν τρυφερότητα καὶ τὸ πάθος, τὰ ὁποῖα ἐντὸς αὐτοῦ κυκλοφοροῦν, ὅπως τὸ αἷμα τοῦ σώματός μας διατρέχει αὐτὸ σφύζον καὶ ἀόρατον. Ἐὰν ποίημα τῆς τοιαύτης σχολῆς παριστᾷ σκηνὴν τραγικήν, ὅπως π. χ. τὸ περίφημον σοννέτον τοῦ Ἑρεδιά, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ἀντώνιος ἀκουμπῶν ἐπὶ τῆς Κλεοπάτρας προαισθάνεται τὴν ἧττάν του, τὸ δρᾶμα τοῦτο ἀρκεῖ, ὅπως μᾶς συγκινήσῃ, ὡς ἐὰν παριστάμεθα πραγματικῶς εἰς τὴν σκηνὴν ἐκείνην. Ἡ θεωρία τῆς ἀντικειμενικότητος συνοδεύεται ἀναγκαίως—ἀλλ' εἶνε ὑπερήφανον ἀκριβῶς τοῦτο πλεονέκτημά της—ἀπὸ ἀνέκκλητον περιφρόνησιν πρὸς τὸ εὐτελὲς ἀνέκδοτον, τὸ τοπικὸν καὶ προσωπικὸν γεγονός, τὰς παιδαριώδεις ἐκμυστηρεύσεις τοῦ «ἐγὼ» τῶν ἀνοήτων. Ἀλλ' οὐδεὶς λέγει ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη στερεῖται λαμπρότητος, ὅταν ἡ καρδία τοῦ ποιητοῦ ἀξίζει τὸν κόπον νὰ φανερωθῇ. Ἡ ὑποκειμενικότης τοῦ Χάϊνε ἢ τοῦ Σουλλὺ-Προδώμ, παραδείγματος χάριν, εἶνε θαυμασία, εἰλικρινής, περιπαθής, ἐγκλείουσα τὴν ἀνθρωπίνην καλλονήν,—τὸ κάλλος ἑνὸς προσώπου καὶ ἑνὸς βλέμματος!

Ἡ *ὑποκειμενικότης* ἀπαιτεῖ ἀλήθειαν καὶ προσωπικὰ αἰσθήματα ἄξια ἀναγραφῆς, ἡ *ἀντικειμενικότης* ἀπαιτεῖ εὐσυνειδησίαν διπλῆν ἐργασίας περὶ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὁ Λεκὸντ-Δελίλ, διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὸν κόσμον τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Βαρβάρων, ἐχρειάσθη σειρὰν ἐτῶν μελέτης καὶ σπουδῆς καταλλήλου πρὸς ἀναπαράστασιν. Ὁ Φωλμπὲρ ἔγεινεν ἀρχαιολόγος διὰ νὰ γράψῃ τὴν «Σαλαμπό». Ὁ Γκαῖτε ἀνέζησε τὸν μεσαίωνα χάριν τοῦ Φάουστ, τόσῳ δὲ ἡ ἀντικειμενικότης τῆς σκέψεως εἶχε καταπνίξει τὴν ὑποκειμενικότητα τῆς αἰσθήσεως, ὥστε λέγει κἄπου ὁ ἴδιος ὅτι «ἐσυνείθιζα νὰ βλέπω τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὰ γεγονότα τῆς ζωῆς μου, ἱστορικῶς πλέον»· ὁ Τουργκένιεφ ὅταν συνέγραψε «τοὺς Πατέρας καὶ τὰ Τέκνα» καὶ τὰς «Παρθένους Γαίας» ἔθηκε μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ρωσσίας ἀπόστασιν μακρῶν ἐτῶν. Μόνον ὁ Σαίξπηρ, ἀναπαραστήσας τὴν ἀρχαίαν Ρώμην διὰ τῆς φαντασίας του, ἀναγκαίως περιέπεσεν εἰς ἱστορικὰς ἀνακριβείας.

Ὁ Ρύδβεργ, ὡς λυρικὸς ποιητής, ἀκολουθεῖ τὴν αἰσθητικὴν θεωρίαν τῆς ὑποκειμενικότητος, ἀλλ' ὁ συμβολισμός του ὁ φιλοσοφικός, ἡ ὑψηλή του ἔμπνευσις καὶ ἡ ψυχολογικὴ ἀλήθεια τῶν σκέψεών του ἀποπνίγουσι τὸ «ἐγὼ» καὶ ἡ μελαγχολική του ψυχὴ ὁμοιάζει πρὸς τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐξ ἐλάτης δάση τῆς πατρίδος του, αἱ δὲ ἰδέαι του, τὰς κορυφὰς τῶν πανυ-

(1) «Journal des Débats», 23 Mars 1893. Revue Littéraire: Les Trophées, par M. J. M. de Herédia, par Paul Bourget.

Οἱ ἐν Καλάμαις ἀδελφοὶ Στασινόπουλοι δι' ἀκατέργαστον μέταξαν.

Ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Ἀνδρέας Συγγρὸς δι' ἐλαιόλαδον.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Αλ. Τριανταφυλλίδης διὰ σιγαρέτα· καὶ

Οἱ ἀδελφοὶ Ζαφογιάννη διὰ σάπωνα.

Ἐν τῇ ἀπονομῇ τοῦ διὰ τὸ μέλι βραβείου οἱ ἑλλανοδίκαι ἀπεφάσισαν ν' ἀπονείμωσιν αὐτὸ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων, καίτοι ἐφρόνουν ὅτι τὸ μέλι τὸ ἐκτεθὲν παρ' ἰδιωτῶν ἐξισοῦτο κατὰ τὴν ποιότητα πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτεθέν. Κατωρθώσαμεν νὰ πωλήσωμεν ἅπαν τὸ ἔλαιον, τὸν σάπωνα καὶ τὸ μέλι, ἐλπίζομεν δὲ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐκθέσεως ταύτης νὰ πωλήσωμεν τὴν μέταξαν, τὸν καπνὸν καὶ τὰ σιγαρέτα. Φοβούμεθα ὅτι ἕνεκα τῆς βαρείας φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ τῶν σιγαρέτων δὲν θέλομεν ἐπιτύχει πολὺ ἱκανοποιητικὰς δι' αὐτὰ τιμάς. Οἱ ἑλλανοδίκαι ἐκήρυξαν τὸ ἡμέτερον ἔλαιον ὡς τὸ ἄριστον πάντων τῶν ἐκτεθέντων.

Ἐν τῇ συναγωγῇ Β γεωργικῇ, τὰ ἡμέτερα ἐκθέματα διηρέθησαν. Εἰς τὸ μεσημβρινὸν περίστοον τοῦ γεωργικοῦ μεγάρου ἐξεθέσαμεν τοὺς ἡμετέρους οἴνους καὶ τὰ πνευματώδη ποτά. Ταῦτα ἐξετέθησαν, ἀλλ' οἱ οἶνοι, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας ὑμῶν, ἐστάλησαν εἰς τὸ ψυγεῖον καὶ ἀντ' αὐτῶν ὑπεκατεστήσαμεν ἐν τῇ ἐκθέσει φιάλας πεπληρωμένας διὰ κεχρωματισμένου ὕδατος, φερούσας τὰς διπλᾶς ἐπιγραφάς, ἃς ἀπεστείλατε. Ὡς ἤδη γινώσκετε ἡ ἀποθήκη, ἐν ᾗ εὑρίσκοντο οἱ οἶνοι ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρὸς τὴν 10 Ἰουλίου καὶ μετ' αὐτοῦ πάντες οἱ ἡμέτεροι οἶνοι, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δειγμάτων, ἅτινα εἴχομεν ἀποστείλει εἰς τοὺς κριτάς. Τὸν οἶνον τοῦτον δὲν εἴχομεν ἀσφαλίσει καθόσον τὰ ἀσφάλιστρα ἦσαν βαρύτατα, ὁ δὲ κίνδυνος κατενέμετο μεταξὺ πλείστων ἰδιοκτητῶν. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν οἴνων ἐλάβομεν τὴν ἄδειαν τῶν ἑλλανοδικῶν νὰ ὑποβάλωμεν δείγματα, ἅτινα ἀποσταλέντα ἐξ Ἑλλάδος ἐλήφθησαν ἐν δέοντι.

Ὑπ' ὄψιν ἔχοντες τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἑλληνικοὶ οἶνοι εἶνε ὀλίγον γνωστοὶ εἰς τὴν χώραν ταύτην, εἴμεθα λίαν εὐτυχεῖς ὅτι ἐξησφαλίσθησαν ὑπὲρ αὐτῶν βραβεῖα.

Κατεβάλομεν τὰ τέλη ἐπὶ πάντων τῶν ἐκθεμάτων τοῦ οἴνου καὶ τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καὶ ἐπωλήσαμεν μέρος αὐτῶν. Θα προσπαθήσωμεν νὰ πωλήσωμεν καὶ τὸ ὑπολειπόμενον εἰς τὰς κατὰ τὸ δυνατὸν καλλιτέρας τιμὰς συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας ὑμῶν.

Εἰς τὴν βορείαν ἄκραν τοῦ Μεγάρου ἐξεθέσαμεν τὰς σταφίδας, τὰς σταφυλὰς καὶ τὰ σῦκα. Ἐνταῦθα διενείμαμεν δωρεὰν εἰς τὸ κοινὸν πεντήκοντα χιλιάδας μικροὺς φακέλλους περιέχοντας σταφίδα τῶν διαφόρων ἐκθεμάτων μετὰ μικρᾶς ἐγκυκλίου.

Ἡ σταφὶς καὶ οἱ οἶνοι

Ἀναγνωρίζοντες τὴν σπουδαιότητα, ἣν κέκτηται διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ παραγωγὴ τῆς σταφίδος, ἐπράξαμεν ὅ,τι ἠδυνήθημεν, ὅπως ἑλκύσωμεν ἐπὶ τοῦ προϊόντος τούτου τὴν προσοχὴν τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ. Τῆς ἀποστολῆς τοσοῦτον μεγάλης ποσότητος σταφίδος δὲν βλέπομεν, καθόσον τὸ ἥμισυ αὐτῆς θὰ ἤρκει ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς πᾶσαν ἀνάγκην. Οὐχ ἧττον ἐπωλήσαμεν ὁλόκληρον τὴν σταφίδα, ἐκτὸς τῆς μικρᾶς ποσότητος ἥτις διενεμήθη ὡς εἴρηται, καὶ εὐτυχῶς ἐπωλήσαμεν πολὺ αὐτῆς μέρος πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῶν τιμῶν.

Τὰ ἑπόμενα βραβεῖα ἀπενεμήθησαν·

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων διὰ σταφίδα.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Π. Μπακατσούλαν διὰ κονιάκ.

Εἰς τὸν ἐν Πάτραις Ν. Βουρλούμην διὰ σταφίδα.

Εἰς τὸν ἐν Καλάμαις Ι. Χρυσομάλλην διὰ σῦκα.

Εἰς τὸν ἐν Πάτραις Μαρκόπολιν καὶ Υἱὸν διὰ σταφίδα.

Εἰς τὴν ἐν Πάτραις ἑταιρίαν ἡ «Ἀχαΐα» δι' οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Πάτραις Θεόδ. Ἀγαπητὸν δι' οἴνους.

Εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἀδελφοὺς Βαρβαρέσου διὰ πνευματώδη ποτά.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Δεναξᾶν βραβεῖα δύο δι' οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Τριπόλει Ι. Γεωργιάδην δι' οἴνους.

Εἰς τοὺς ἐν Χαλκίδι ἀδελφοὺς Χατζηπαναγιώτου διὰ κονιάκ.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἀνδρέαν Π. Καμπᾶν βραβεῖα δύο διὰ κονιάκ, μαστίχαν καὶ πνευματώδη ποτά.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἰάκωβον Κολάκην διὰ κονιάκ.

Εἰς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἀδελφοὺς Μεταξᾶ δι' οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γεώργιον Παχὺν δι' οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Παῦλον Σκουζὲν δι' οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Σόλωνα καὶ υἱὸν βραβεῖα τρία διὰ κονιάκ, βερμοὺτ καὶ οἴνους.

Εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ζάνον καὶ Ρὸς δι' οἴνους.

Εἰς τὸ παραχωρηθὲν ἡμῖν τμῆμα τοῦ ἰχθυολογικοῦ μεγάρου ἐτοποθετήσαμεν τὰ δύο ἐκθέματα τῶν σπόγγων, ἀμφότερα λίαν ἐνδιαφέροντα καὶ τυχόντα μεταλλίων. Ἐκθέται αὐτῶν εἰσιν οἱ Νικόλαος Βογιατζῆς ἐξ Αἰγίνης καὶ Νικήτας Τηλιακὸς ἐξ Ἀθηνῶν.

Τὰ μεταλλεύματα

Ἱκανὴν προσοχὴν εἵλκυσε τὸ ἐν τῷ διαμερίσματι Ε' ἡμέτερον τμῆμα τῶν μεταλλείων καὶ μεταλλευμάτων. Βραβεῖα ἔλαβον:

Ἡ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων.

Ἡ ἐν Λαυρίῳ Γαλλικὴ ἑταιρία τῶν Μεταλλουργείων.

Ἡ ἐν Λαυρίῳ Ἑλληνικὴ Μεταλλευτικὴ ἑταιρία.

Ἡ ἑταιρία τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων.

Καὶ ὁ ἐν Παρισίοις Παῦλος Φυρτέν.

Κατὰ τὰς ὁδηγίας ὑμῶν ληφθείσας τηλεγραφικῶς παρὰ τοῦ κ. Δραγούμη, προσηνέχομεν πάντα τὰ ἐκθέματα ἐκτὸς τῶν ὄγκων τοῦ μολύβδου εἰς τὸ Κολομβιακὸν Μουσεῖον ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Ἡ γενναία αὕτη δωρεὰ ἐξετιμήθη μεγάλως ὑπὸ τῶν ἐφόρων τοῦ Μουσείου, οἵτινες ἐξέφρασαν τὴν ἐκτίμησιν καὶ ὑποχρέωσιν αὐτῶν.

Τοὺς ὄγκους τοῦ μολύβδου ἐξεποιήσαμεν.

Εἰς τὸ διαμέρισμα Μ τῆς ἀνθρωπολογίας ὑπῆρξαν τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα τῶν ἡμετέρων ἐκθεμάτων, ἤτοι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν ἀρχαίων ἀγαλμάτων. Ἐν τῷ διαμερίσματι τούτῳ παρεχωρήθη ἡμῖν μία τῶν ἀρίστων τοῦ οἰκοδομήματος θέσεων ἐκτάσεως 4800 τετραγωνικῶν ποδῶν, ἐν ᾗ ἐτοποθετήσαμεν τὴν συλλογὴν τῶν ἐκμαγείων, δυνάμεθα δὲ ἀσφαλῶς νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔκθεμα ἐν τῷ ἀνθρωπολογικῷ Μεγάρῳ εἵλκυσε τοιαύτην προσοχήν.

Σοφῶς ἐπράξατε ἀποστείλαντες τὴν συλλογὴν ταύτην τῶν ἐκμαγείων. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι πολλὰ τῶν μουσείων τῆς χώρας ταύτης θέλουσι παραγγείλει ἀντίτυπα τῶν ἐκτεθέντων ἐκμαγείων. Μετὰ σπουδαίας διαπραγματεύσεις ἐξεποιήσαμεν ὁλόκληρον τὴν συλλογὴν ὡς εὑρίσκεται ἀντὶ τεσσάρων χιλ. δολλαρίων. Συνεστήθη ὅπως ἀπονεμηθῇ βραβεῖον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων διὰ τὰ ἐκθέματα ταῦτα. Δὲν εὑρίσκομεν λέξεις, ὅπως ἐξάρωμεν τὴν συλλογὴν ταύτην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, ὅπερ ἐξήγειρεν.

Ἡ ἔκθεσις καταλήγει διὰ τῶν ἑξῆς:

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι φρονίμως ἔπραξεν ἡ Ἑλλὰς μετασχοῦσα τῆς μεγίστης τῶν ἐκθέσεων, εἰς τὴν ὁποίαν τεσσαράκοντα ἓξ ἐκ τῶν ἐθνῶν τοῦ κόσμου ἀντεπροσωπεύθησαν, καὶ πεποίθαμεν ὅτι πολλαχῶς θέλει συντελέσει εἰς τὸ γόητρον αὐτῆς.

Κάρολος Χότσινσων
Γιαννόπουλος

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης ἄρχίζουν νὰ δημοσιεύωνται αἱ περίφημαι

ΣΚΗΝΑΙ ΤΟΥ ΒΟΗΜΙΚΟΥ ΒΙΟΥ
τοῦ Μυρζὲ

κατὰ γλαφυρωτάτην μετάφρασιν τοῦ κ. ΕΜ. ΡΟΙΔΟΥ.

Ἑτοιμάζεσθε δι' ἀτέλειωτα γέλοια.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ποῦ ἄγει καμμίαν φορὰν ἡ δημοσιογραφία. Εἷς πρώην δημοσιογράφος, ὁ Χάρδεν-Χίκεϋ, ἐπὶ μακρὸν ἀρχισυντάκτης τοῦ *Τριβουλέτου* ἔγεινε... βασιλεύς.

Μάλιστα, βασιλεύς.

Ἡ μέθοδος εἶνε ἁπλουστάτη. Δὲν εἰμπορούμεν [illegible] ἀλλὰ τὴν συνιστῶμεν εἰς τοὺς πλουσίους.

Ὁ Χάρδεν-Χίκεϋ εἶχε χρήματα καὶ ἠγόρασε μίαν νῆσον, τὴν νῆσον τῆς Τριάδος (Trinidad). Τῆς νήσου αὐτῆς ἀνεκήρυξεν ἑαυτὸν βασιλέα, δι' ἐπισήμου διπλωματικῆς ἀνακοινώσεως, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς ὅλας τὰς αὐλὰς καὶ τὰς κυβερνήσεις, μηδὲ τῆς ἰδικῆς μας ἐξαιρουμένης.

Καὶ αἱ Δυνάμεις τὸν ἀνεγνώρισαν ὡς βασιλέα. Μόνον ἡ Ἐλβετία δυστροποῦσα, δὲν ἀπήντησεν ἀκόμη εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς νεοτεύκτου Μεγαλειότητος. Ἐλπίζομεν νὰ μὴ γείνῃ τοῦτο ἀφορμὴ πολέμου...

Παραλειπόμενα ἐκ τῆς περιφήμου συνεντεύξεως μεταξὺ Γουλιέλμου καὶ Βίσμαρκ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἔπεμψε πρὸς τὸν πρώην ἀρχικαγγελάριον μίαν φιάλην οἴνου τοῦ Στάϊνβεργ, ἐκ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου οἴνου τοῦ Ρήνου, τὸν ὁποῖον τόσον ἠγάπα ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Α'.

Ἐκτὸς τούτου τῷ ἔπεμψε καὶ τεμάχιον ἐριούχου φαιοῦ, διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἐξ αὐτοῦ ἕνα μανδύαν.

Καὶ μία ἄλλη λεπτομέρεια.

Οὐχὶ ὡς υἱὸς τοῦ αὐτοκράτορος, ἀλλ' ὡς οἱ νεώτεροι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πρωσσικοῦ στρατοῦ, διετάχθησαν ἐπισήμως νὰ παρουσιασθοῦν πρὸ τοῦ στρατάρχου Βίσμαρκ ὁ πρίγκηψ Γουλιέλμος (ἐτῶν 10) καὶ ὁ πρίγκηψ Ἔτελ Φρειδερῖκος (ἐτῶν 11).

Καὶ μία σχετικὴ διάψευσις:

Ἡ θρυληθεῖσα μεταξὺ Βίσμαρκ καὶ Καπρίβη συνέντευξις εἶνε μῦθος.

Ὁ πρίγκηψ δὲν ἠθέλησε νὰ δεχθῇ εἰς ἀκρόασιν τὸν ἀρχικαγκελάριον, ὅταν δὲ τῷ παρουσίασε τὸ ἐπισκεπτήριόν του, εἶπε: «Empêché!»

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς γερμανικῆς αὐλῆς, πόσοι ἡγεμόνες καὶ ἡγεμονίδες συνηθροίσθησαν ἐκ τῶν περάτων τῆς αὐτοκρατορίας εἰς τὸ Βερολῖνον!

Ἀκούσατε:

Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἑρμάνος τῆς Σαξωνικῆς Βεϊμάρης μετὰ τῆς θυγατρὸς των.

Ὁ πρίγκηψ Ἰούλιος Σλέβιχ—Ὀλστάϊν-Σούδενβουργ—Γκλύξβουργ.

Ὁ βασιλεύων μέγας δοὺξ καὶ ὁ διάδοχος μέγας δοὺξ τῆς Βάδης μετὰ τῆς συζύγου του.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας.

Ὁ μέγας δοὺξ καὶ ἡ μεγάλη δούκισσα τῆς Τοσκάνης.

Ὁ πρίγκηψ Φρειδερῖκος Αὔγουστος τῆς Σαξωνίας.

Ὁ μέγας δοὺξ τῆς Ἔσσης—Δαρμστάτης.

Ὁ πρίγκηψ Φρειδερῖκος—Φεριδάνδος τοῦ Γκλύξβουργ.

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Σαουμβούργου—Λίππε.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βυρτεμβέργης.

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Βαλδὲκ Πυρμόν.

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Σβάρτσβουργ Ρουδολστάτ.

Ὁ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα τοῦ Ρόϋς.

Ὁ πρίγκηψ διάδοχος καὶ ἡ πριγκήπισσα τοῦ Σὰξ—Μάϊνιγγεν.

Ὁ μέγας δοὺξ καὶ ὁ διάδοχος τοῦ Ὀλδενβούργου.

Ὁ δοὺξ τοῦ Σὰξ—Ἀλτεμβούργου.

Ὁ πρίγκηψ τοῦ Χοεντζόλλερ.

Ἡ δούκισσα τοῦ Μεκλεμβούργου Σβέριν.

Ἐδῶ, μωρὲ μάτια μου, χρειάζονται οἱ μνημοτεχνικοὶ στίχοι, τοὺς ὁποίους δημοσιεύουν, προκειμένου περὶ τῶν γερμανικῶν Κρατῶν, μερικαὶ ἑλληνικαὶ γεωγραφίαι. Πῶς ἄλλως νὰ ἐνθυμηθῇ κανεὶς τόσα ὀνόματα.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ἁλιέως τῆς Ἰσλανδίας» καὶ τοῦ «Ἀδελφοῦ Ἴβ», ὁ ἀκαδημαϊκὸς Πιὲρ Λοτὶ, ἑτοιμάζεται διὰ μακρὰν περιοδείαν, ἥτις θὰ διαρκέσῃ, καθὼς ἔλεγεν εἰς ἕνα τῶν συντακτῶν τοῦ «Φιγαρῶ», πέντε ὁλοκλήρους μῆνας.

Ἐκ Μασσαλίας θὰ διευθυνθῇ εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Καΐρου καὶ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ εἰς τὴν Ἀραβίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην. Δὲν θέλει μαζί του συντροφίαν, μολονότι πολλοὶ φίλοι του ἠθέλησαν νὰ τὸν συνοδεύσουν. Εἰς τὰ μακρὰ αὐτὰ ταξείδια οἱ φίλοι, λέγει, εἶνε πολὺ ἐνοχλητικοί, ἀπαιτητικοὶ καὶ νομίζοντες ὅτι ὅλα δύνανται νὰ τὰ ἔχωσι, καὶ ἐντὸς τῆς ἐρήμου ἀκόμη. Ὁ Λοτὶ ἤθελε πρὸ πολλοῦ νὰ φύγῃ, ἀλλ' ἠμποδίσθη ἐκ τῶν τελευταίων ἀκαδημαϊκῶν ἐκλογῶν, διότι, ὡς γνωστόν, συγκινεῖται πολὺ διὰ τὰ κρῖνα τῶν ἀθανάτων. Τώρα ἐπὶ τέλους τὸ ἀπεφάσισε. Πρὸ δεκαπέντε ἡμερῶν τὸν περιμένουν εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Σουὲζ ἐν καραβανίῳ μὲ τριάκοντα ἀνθρώπους καλῶς ὡπλισμένους καὶ ἄλλας τόσας καμήλους, ἐπειδὴ τὰ ἄλογα εἶνε ἀνεπαρκῆ διὰ τοιαύτην ὁδοιπορίαν. Μόλις θὰ μείνῃ ὀλίγον εἰς τὸ Κάϊρον, ὅπως μεταμορφωθῇ εἰς Βεδουΐνον, διότι εἶνε πολὺ δύσκολος εἰς Εὐρωπαῖον ἡ διάβασις τῶν ἐρήμων, δυσκολευομένη παντοιοτρόπως ὑπὸ τῶν ἀγρίων ἀραβικῶν *σεχῶν*, καὶ ἀμέσως θὰ ἀνταμώσῃ τοὺς συντρόφους του εἰς τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ.

Πρὸ πάντων ὁ Λοτὶ φοβεῖται πολὺ τὸν *σεχὴν* τῆς Πέτρας, ὅστις δυνατὸν νὰ τοῦ ἀπαγορεύσῃ τὴν δίοδον καὶ θὰ τοῦ ματαιώσῃ σχεδὸν τὸ ταξείδιον. Ἐκτὸς τούτου ἐν Πέτρᾳ ὑπάρχουν πολλαὶ Ἀσσυριακαὶ καὶ Ρωμαϊκαὶ [illegible] θὰ ζημιωθῇ, ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ. Σκοπεύει διὰ τῆς ἐρήμου νὰ φθάσῃ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἕνα μῆνα πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ ἐκεῖθεν μετὰ τὸ Πάσχα εἰς Δαμασκόν, οὐχὶ πλέον διὰ καραβανίου. Ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ δὲν θὰ σταματήσῃ τὸ ταξείδιόν του. Ἀπεναντίας σκέπτεται διὰ τοῦ Βααλβὲκ νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ θαλάσσης εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ διὰ τῆς Κριμαίας νὰ διευθυνθῇ εἰς Μόσχαν, ὅπου θὰ εἶνε ὁ τελευταῖος σταθμός του. Δὲν θὰ εἶνε βεβαίως καὶ πολὺ εὐχάριστος ἡ ὁδοιπορία τοῦ Λοτὶ διὰ μέσου τῆς ἐρήμου πρὸ πάντων, μὲ μόνην τροφὴν ψητὸν πρόβειον ἐψημένον ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ νερὸν λερωμένον ἀπὸ τὰς καμήλους, ἀλλ' ὡς γνωστὸν ὁ περιώνυμος μυθιστοριογράφος εἶνε συνειθισμένος εἰς τὰς ὁδοιπορίας καὶ δὲν θὰ δυσαρεστῆται καὶ πολὺ ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἔχῃ ἐντὸς τοῦ καραβανίου καὶ συνοδίαν ἰθαγενῶν μουσικῶν, τῶν ὁποίων οἱ μονότονοι σκοποὶ τοῦ ἀρέσουν πολύ.

Καλὸ ταξεῖδι!

Ὁ Κρουπ ἐχάρισεν ἐσχάτως εἰς τὸ δημαρχεῖον τῆς Ἔσσης ποσὸν 125,000 φράγκων πρὸς σύστασιν ἀγαθοεργοῦ καταστήματος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος Β'.— Πρίγκηψ Βίσμαρκ» πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἐπετείου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τῆς ὑποσχέσεως τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ὅλη ἡ Γερμανία ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Εἰς τὰς «Παιδικὰς ἀναμνήσεις» του ὁ Ρενὰν ἀνέφερε τὴν ἑξῆς κρίσιν τοῦ Σαλλεμὲλ—Λακοὺρ, περὶ τοῦ συγγραφέως τοῦ «Βίου τοῦ Ἰησοῦ», ἡ ὁποία εἶπεν ὁμοιάζει πολὺ μὲ τὰ ὑπὸ τοῦ νέου ἀκαδημαϊκοῦ τελευταίως λεχθέντα.

«Τὸ ἓν μου ἥμισυ εἶνε ἐπασχολημένον εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑτέρου, ὅπως τὸ μυθολογούμενον ἐκεῖνο τέρας, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Κτησίας, τὸ ὁποῖον ἔτρωγε ἐν ἀγνοίᾳ τοὺς πόδας του. Εἶνε ἀκριβῶς ὅ,τι εἶπε ἐπιτυχῶς ὁ μεγάλος ἐκεῖνος παρατηρητὴς Σαλλεμὲλ-Λακούρ: «Σκέπτεται ὡς ἀνήρ, αἰσθάνεται ὡς γυνὴ καὶ ἐνεργεῖ ὡς παιδίον». Ἄλλως τε δὲν παραπονοῦμαι ἀφοῦ ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἠθικὴ ἰδιοσυγκρασία μου μοῦ προξενεῖ τόσας ζωηρὰς πνευματικὰς ἀπολαύσεις!»

Πόθεν ἡ Αὐγή, Δυπέν, βαρώνη Δυδεβάνδη, προσέλαβε τὸ φιλολογικὸν ὄνομα Γεωργία Σάνδ;

Τὸ Σάνδ εἶνε τὸ ἥμισυ τοῦ Σανδὼ (Sandeau).

Ὅταν ἡ μεγάλη μυθιστοριογράφος ἐχωρίζετο ἀπὸ τὸν συνεργάτην της καὶ ἐραστήν τῷ εἶπε:

— Μοῦ ἐπῆρες τὸ ἥμισυ τῆς ζωῆς μου, θὰ πάρω τὸ ἥμισυ τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ τὸ ἐπῆρε καὶ τὸ διετήρησε καὶ τὸ ἐδόξασεν, ὅπως καμμία ἄλλη γυνή, τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἐπῆρεν ὁλόκληρον...

Ἓν δῶρον πραγματικῶς *βαρυσήμαντον*: Ὁ μέγας δοὺξ τῆς Βάδης ἔπεμψε κατ' αὐτὰς πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον ἕνα ὀγκόλιθον γρανίτου ἐκ τοῦ Μέλανος Δρυμοῦ, ζυγίζοντα 16,000 χιλιόγραμμα!!

Μία σκέψις τοῦ Χάϊνε:

«Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀνωμάλων καὶ τῶν ὁμαλῶν ῥημάτων εἶνε ὅτι διὰ τὰ πρῶτα ξυλιζόμεθα περισσότερον ἀπὸ τὸν διδάσκαλον.»

Καὶ ἕνας ὁρισμὸς τοῦ ἰδίου, σατανικώτατος: «Ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀμβούργου εἶνε Ἑβραῖοι. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς εἶνε βαπτισμένοι καὶ λέγονται χριστιανοί».

ψήλων δένδρων των.

Παραθέτω ἐκ τοῦ προχείρου μετάφρασιν ἐξόχου ποιήματος ὑπὸ τὸν τίτλον: «Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι; ποῦ πᾶς;

— Ὅταν τόρα τελευταῖα προχωροῦσα ἀπὸ κεῖνο τὸ δρόμο, ἡ ἄνοιξι στόλιζε τὰ δάση καὶ τὰ λειβάδια, καὶ στὸ μικρὸ ποταμάκι τὰ λουλούδια ἐκαθρεφτίζονταν καὶ ὁ ἀγέρας γέμιζε ἀπὸ χαροπὰ κουδουνίσματα ποῦ σκορπίζουν οἱ καμπάνες. Καὶ ὁ ἥλιος ἔλαμπε στὴν καταχνιὰ τῆς αὐγούλας καὶ ἡ ἀχερένια καλύβα, πίσω ἀπ' τὴ ζωγραφιστὴ γρίλλια, ἐπρόβαλλε ὁλοκαίνουργη.

Ἀπ' τὴ θύρα κάποιος μὲ χαιρέτισε. Ἦτανε ἕνα χωριανὸ παλληκάρι μὲ τὴν νιόνυφη γυναῖκά του, ντυμένοι κ' οἱ δύο τὰ γιορτιανά τους ροῦχα. Εὐτυχισμένοι, χαμογελούσανε καὶ μ' ἐρωτήσανε:

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι καὶ ποῦ πᾷς, καλὲ προσκυνητή;

Μὰ τόρα, ὅσο προχωρῶ τὸν ἴδιο δρόμο, ὁ ἥλιος γέρνει μὲς τὰ φορτωμένα σύννεφα, καὶ τὸ μικρὸ ποταμάκι εἶνε θολωμένο, κ' ὁ οὐρανὸς συννεφιασμένος, κ' οἱ καμπάνες χτυποῦν λυπητερὰ λυπητερά. Στὸν ἐρημότοπο φυσάει ὁ φθινοπωρινὸς ἀγέρας ποῦ τὰ χαλάει ὅλα καὶ τὰ ρίχνει.

Ἡ μικρούλα καλύβα ἄσπρισε ἀπ' τὰ χρόνια. Κανεὶς πειὰ δὲ μὲ χαιρετάει. Ἡ θύρα εἶνε ἀνοιχτὴ σὰν πρῶτα, μὰ ἕνα σωρὸ μαυροφορεμένοι τραβᾶνε κατὰ τὰ κιτρινισμένα δέντρα τοῦ νεκροταφείου.

— Προσκυνητή, ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι καὶ ποῦ πᾷς;

Ἔτσι τραβοῦσα τὸ μοναχικό μου δρόμο. Ἀκούω τὸν Καιρὸ νὰ στριφογυρίζῃ τὴν ἀλυσσίδα του. Μετράει τὴν γρηγοράδα ποῦχουν τὰ δευτερόλεπτα, μὲ καρδιὲς ποῦ χτυποῦν καὶ σὲ λίγο σπάζουν. Μετράει τὶς ἐποχές, ἀπὸ χρόνια σὲ χρόνια, μὲ τὶς γενεὲς ποῦ ἀκολουθοῦνε τὰ πατήματα ἡ μία τῆς ἄλλης. Ἀφίνει νὰ βουλιάζῃ τὸ παλαμάρι, ὅσο μπορεῖ βαθύτερα, κόμπο σὲ κόμπο, ν' ἀνοίγῃ τάφο δίπλα σὲ τάφο, γιὰ νὰ μετρήσῃ τὴ θάλασσα τοῦ ἀπείρου. Κι' ἄδικα ψάχνει γιὰ ναὕρῃ τὸ βυθό, γιὰ νὰ ρίξῃ τὴν ἄγκυρα τῆς αἰωνιότητος.

* * *

Ὀνειρευόμουνα πῶς πετοῦσα μέσ' στοὺς τόσους ἥλιους, ἀπὸ ἕνα ἀστροφύτευτο τόπο σ' ἄλλο. Κάθε τόπος ἀπ' αὐτούς, ὤιμέ! ἔμοιαζε φυλακὴ ποῦχε κλεισμένη μέσα ἡ Ἀμφιβολία, ἡ Συμφορὰ κ' ἡ Καταστροφή. Ὁ ἴδιος στεναγμὸς ἀκουγότανε παντοῦ: «ἀπὸ ποῦ βγήκαμε; γιατί γεινήκαμε;» Κάθε ἀστεριοῦ ἀχτίδα ποῦ πετάει στἄπειρο, μοιάζει σὰν ἀγγελοῦδι πλανεμένο ποῦ ζητάει καὶ παρακαλεῖ νὰ τ' ἀποκριθοῦνε. Μὰ ἡ ἀπόκρισι στὴν αἰωνία ἐρώτησι εἶνε χρυμμένη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Σκότους ποῦχει τὸ στόμα σφαλιστό.

* * *

Ὀνειρευόμουνα πῶς ἤμουνα στὸ καλλίτερο λιμάνι. Παιδὶ μικρὸ στὰ χέρια τῆς μάννας μου. Στὴ συνειθισμένη ἐρώτησι ποῦ ἔκαναν τἄστρα, αὐτὴ ἀπαντοῦσε μονάχα μ' ἕνα γλυκὸ φιλί. Κυτταζόμαστε, κυττάζαμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο... Ὅλα στὸν κόσμο χανόντουσαν, μόνο αὐτὴ ἔμενε. Τἄπειρο ἐμαζεύονταν στὸ γαλανό της μάτι. Καὶ ὁ καιρὸς σταματοῦσε: Στὴ ματιὰ τῆς μανούλας μου, ἔβλεπα τὴν αἰωνιότητα...

Στ. Στεφάνου

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
(Τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία Χαβάς)

Ἀσθένεια τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 Ἰανουαρίου.— Ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας Καρνώ, ὑποφέρων ἐκ ῥευματισμῶν, θὰ ἀναγκασθῇ νὰ οἰκουρήσῃ ἐπί τινας ἡμέρας.

Δελτίον τῶν χρηματιστηρίων Παρισίων καὶ Λονδίνου.—Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα.—Αἱ ξέναι ἀξίαι.

(Κλείσιμον)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 22 Ἰανουαρίου

Γαλλικὴ ῥάντα	97.65
Ἡνοποιημένον Αἰγυπτιακὸν	ἐλλείπει
Τουρκικὸν δάνειον	—.—
Συνάλλαγμα	—.—
Ἑλληνικὸν δάνειον 5 ο/ο 1884	ἐλλείπει
Λαύριον	—.—

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 Ἰανουαρίου

Ἑλληνικὸν δάνειον 5 ο/ο 1881	32 —
» » 5 ο/ο 1884	30 1/2
» » 4 ο/ο 1887	35 —
» » 4 ο/ο 1889	26. —
Ἀγγλικὰ πάγια	99. —
Νέον Ρωσσικὸν δάνειον	100.1/4
Αἰγυπτιακόν	101.5/8
Ἰταλικόν	73 —

Η ΒΟΥΛΗ

Πρόσκλησις βουλευτῶν — Διὰ τὴν Τετάρτην — Ἡ ἀπαρτία.

Προκειμένου νὰ ἐπαναληφθῶσιν αἱ πρὸ μηνὸς διακοπεῖσαι ἐργασίαι τοῦ κοινοβουλίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐκάλεσε τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς εἰς συνεδρίασιν διὰ τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 26ην τοῦ μηνός, ὥραν 3ην μετὰ μεσημβρίαν. Ὑπολογιζομένων τῶν χθὲς ἀφιχθέντων ὑπουργικῶν βουλευτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐντὸς τῆς σήμερον καὶ αὔριον ἀναμενομένων, ἡ ἀπαρτία θέλει ἀποτελεσθῇ ὑπὸ μόνων τῶν φίλων τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΛΟΓΙΟΥΧΩΝ

Ἡ προχθεσινὴ συνέλευσις. — Ἡ ἀπόφασις. — Νέα συνέλευσις.

Κατ' ἰδιωτικὰς ἐκ Παρισίων εἰδήσεις, τὰς ὁποίας κατὰ καθῆκον χρονογραφικὸν ἀναφέρομεν, ἡ προχθὲς συνελθοῦσα αὐτόθι γενικὴ συνέλευσις τῶν ὁμολογιούχων ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς κοινὴν διαμαρτύρησιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Ἡ συνέλευσις θὰ συνέλθῃ εἰς νέαν συνεδρίασιν, σήμερον Δευτέραν, διὰ νὰ συντάξῃ τὸ κείμενον τῆς διαμαρτυρήσεως.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ἡ θυγάτηρ τοῦ Τσάρου. — Ἐπίσημος ἀναγγελία. — Ἀναχώρησις τῆς Βασιλίσσης

Ἐπισήμως ἀνηγγέλθησαν ἐκ μέρους τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν εἰς τ' ἀνάκτορα οἱ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον τελεσθησόμενοι γάμοι τῆς τριτοτόκου θυγατρὸς τοῦ μεγάλης δουκίσσης Ξενίας Ἀλεξανδρόβνης μετὰ τοῦ πρωτεξαδέλφου αὐτοῦ καὶ μεγάλου δουκὸς τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου Μιχαήλοβιτς υἱοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός του Μιχαὴλ Νικολάεβιτς. Τὸ εὐτυχὲς τοῦτο γεγονὸς ἀνήγγειλεν ὁ Τσάρος δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν θ' ἀπαντήσῃ ὁ ἡμέτερος Βασιλεὺς ἐκφράζων τὰς εὐχάς του. Ἡ νύμφη διατρέχει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ὁ δὲ γαμβρὸς εἶνε μόλις εἰκοσιοκταετής. Ἡ Βασίλισσα Ὄλγα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν, ὅπως παραστῇ εἰς τὴν εὐλογίαν τῶν γάμων τούτων, πιστεύεται δ' ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν μέχρι τῆς 20ῆς προσεχοῦς Μαρτίου.

Η ΔΙΚΗ ΖΑΠΠΑ

Ἡ σημερινὴ συζήτησις. — Ὁριστικὴ λύσις.

Σήμερον εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου Ἰλομίτσης ἡ πολυθρύλητος ὑπόθεσις τῆς περιουσίας Ζάππα, τὴν κυριότητα τῆς ὁποίας διεκδικοῦν ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Ρουμανικὴ κυβέρνησις καὶ οἱ φυσικοὶ αὐτοῦ κληρονόμοι. Πιστεύεται ὅτι εἰς τὴν περίστασιν ταύτην θὰ ἐκδοθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς τύχης τῆς περιουσίας ταύτης ἥτις ἕνεκεν τῆς ἐκκρεμότητος ὑπέστη τοιαύτην ζημίαν ὥστε ἤδη ἔχει μειωθῇ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας της.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν θὰ παραστοῦν ὅλοι οἱ δικηγόροι, ἵνα ὑποβάλουν τὰς προτάσεις των καὶ ἀναπτύξουν αὐτάς, τὸ δὲ δικαστήριον θὰ ἐπιφυλαχθῇ νὰ ἀποφασίσῃ, διότι ἡ ὑπόθεσις εἶνε τόσον πολύπλοκος καὶ τὰ πρὸς λύσιν νομικὰ ζητήματα τόσον πολλά, ὥστε πολλὰς ἡμέρας θ' ἀπορροφήσῃ ἐμβριθὴς διάσκεψις, ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται νὰ λυθῇ τὸ ζήτημα ὁριστικῶς ἄνευ παρεμπιπτούσης ἀποφάσεως.

Η ΕΝ ΚΡΗΤΗ: ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Νεώτεραι πληροφορίαι. — Ἡ παρέμβασις τῶν δυνάμεων. — Κατευνασμὸς τῶν πνευμάτων.

Κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἡ ἐν Κρήτῃ κατάστασις, τὴν ὁποίαν ἐπροκάλεσαν οἱ τελευταῖοι ἄδικοι ἀπαγχονισμοὶ καὶ ἥτις ἠπείλει νὰ λάβῃ ἐπικινδύνους διαστάσεις καθ' ὅλην τὴν νῆσον φαίνεται ὅτι εἰσῆλθεν εἰς στάδιον ὁμαλότητος συνεπείᾳ τῆς ἀπὸ κοινοῦ παρεμβάσεως τῶν δυνάμεων ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ καὶ τῶν ἐθνῶν πρὸς τὴν Πύλην παραστάσεών των. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξάψει ἔτι μᾶλλον τὰ πνεύματα ἦτο ἡ μετ' ἐπιτάσεως κυκλοφορήσασα καὶ δικαίως πιστευθεῖσα διάδοσις περὶ προσεχοῦς ἀπαγχονισμοῦ καὶ ἄλλων καταδίκων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ Κρῆτες διὰ διάφορα καὶ ἐν πολλοῖς ἀνυπόστατα ἐγκλήμαατα διατελοῦν κειργμένοι εἰς τὰς φυλακὰς τῆς νήσου, προεκάλεσεν αὐτὴ μέγαν ἐρεθισμὸν κ' εὑρίσκοντο εἰς νευρικὴν ἀναστάτωσιν πάντα σχεδὸν τὰ χωρία ἀποροῦντα πῶς νὰ προλάβουν τὸ μελετώμενον πραξικόπημα καὶ ἕτοιμα εἰς πᾶσαν θυσίαν νὰ προβοῦν πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ θανάτου τῶν συμπολιτῶν των.

Εὐτυχῶς ἡ Πύλη κατενόησε τὸν κίνδυνον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐξώθει τὴν ἡσυχίαν τῆς νήσου, ἂν ἐνέκρινε τὰ αἱματηρὰ σχέδια τοῦ διοικητοῦ τῆς Κρήτης, ἔδωκε δέ, καθὰ διεδόθη, διαταγάς, ὅπως ἀνασταλῇ πᾶσα θανατικὴ ἐκτέλεσις. Τοιουτοτρόπως τὰ πνεύματα κατηυνάσθησαν ἐν μέρει, διότι πολλοὶ ἀκόμη φοβοῦνται, ὅτι τὸ μέτρον αὐτὸ εἶνε πρόσκαιρον, δὲν πιστεύουν δὲ ὅτι ἡ μετάνοια αὕτη εἶνε εἰλικρινής, ἐφόσον δὲν βλέπουν νὰ μετριασθῇ ἡ ποινὴ τῶν εἰς θάνατον καταδίκων. Οὐχ ἧττον ἡ ὀξύτης τῆς καταστάσεως παρῆλθεν, ἐλπίζεται δ' ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ἡ νῆσος ὑπὸ τὸ κράτος τῆς τάξεως, ἐὰν μὴ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπρόοπτόν τι γεγονὸς διαταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῶν ἀτυχῶν τούτων μαρτύρων.

Η ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ: ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Κατεύνασις πνευμάτων. — Ἐκλογαί. — Ἐμπορικὴ σύμβασις.

Ἡ ἐκ τῆς ἀπροόπτου ἀποπομπῆς τῆς τέως κυβερνήσεως προκληθεῖσα ἐν Βελιγραδίῳ συγκίνησις, ἥτις ἠπείλησε πρὸς στιγμὴν γενικὴν ἐξέγερσιν ἐν τῇ χώρᾳ, κατὰ νεωτέρας πληροφορίας κατηυνάσθη χωρὶς νὰ συμβῇ δυσάρεστόν τι. Καὶ ἀκόμη μὲν διατελοῦσιν ἐρεθισμένοι οἱ ὀπαδοὶ τῆς πεσούσης πολιτικῆς καὶ προσεπάθησαν νὰ ὑποκινήσουν στάσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἀλλ' ὁ σερβικὸς λαὸς μετὰ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐξεμεταλλεύθησαν δεξιῶς, ὑπεχώρησε πρὸ σκέψεων ψυχροτέρων καὶ ἀπέκρουσε τὰς εἰσηγήσεις τῶν ὀνειρευομένων στάσεις καὶ σπαραγμοὺς ἐμφυλίους. Ἐν τούτοις λέγεται, ὅτι ὁ νεαρὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, ὅπως περισπάσῃ τὴν προσοχὴν τῆς χώρας ἐπ' ἀντικειμένου ἄλλου σκέπτεται νὰ διαλύσῃ τὴν σημερινὴν Σκουψίναν καὶ νὰ καλέσῃ τοὺς ἐκλογεῖς πρὸς ὑπόδειξιν κοινοβουλευτικῆς κυβερνήσεως. Ἡ πολιτικὴ ὅμως κατάστασις τῆς χώρας φαίνεται ὅτι εἶνε τοιαύτη, ὥστε δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν νέων ἐκλογῶν κυβέρνησις βιώσιμος, κατὰ συνέπειαν ἡ ἀβεβαιότης τῶν ἐν Σερβίᾳ πραγμάτων θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ μακρόν, μόνον δ' ἐκ τῆς συνέσεως τοῦ βασιλέως προσδοκᾶται ἡ ἀποσόβησις τῶν κινδύνων, εἰς τοὺς ὁποίους διαρκῶς θὰ διατελῇ ἐκτεθειμένη ἡ χώρα μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν ἐξουσίαν ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως, ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς καὶ ἀπολαυούσης τῆς συμπαθείας καὶ ἐμπιστοσύνης τοῦ Στέμματος.

Ἕνεκα τῆς ἀνωμαλίας, εἰς ἣν περιέστη ἡ κατάστασις διεκόπησαν καὶ αἱ ἀρξάμεναι μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἑλλάδος διαπραγματεύσεις πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συμβάσεως, θὰ ἐπαναληφθῶσι δ' αὗται, ὅταν καθαρισθῇ ὁ πολιτικὸς ὁρίζων τῆς χώρας παντὸς νέφους ἀπειλοῦντος τὴν ἐσωτερικὴν ἡσυχίαν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ:

Ἐπικύρωσις νόμου. — Δηλώσεις ὁμογενῶν.

Ἐκ Σοφίας ἀγγέλλεται ὅτι ἐπεκυρώθη ὁ ὑπὸ τῆς Σοβράνιε ψηφισθεὶς νόμος, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλύθη κατὰ τὰς εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, οὐδεμίαν δὲ πλέον δυσχέρειαν ἐν ταῖς διαφόροις αὐτῶν σχέσεσιν ἀπαντῶσιν οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ ζῶντες ὁμογενεῖς, οἵτινες ἀπολαύουσιν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πάντων [illegible] πάντες οἱ ξένοι ὑπήκοοι. Ἐπειδὴ ὅμως ἀπαιτοῦνται διατυπώσεις τινὲς πρὸς ἐκκαθάρισιν ὁριστικὴν τοῦ ζητήματος τούτου, ἰδίως δὲ εἶνε ἀνάγκη νὰ τυγχάνωσιν ἐφωδιασμένοι διὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἐγγράφων πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητός των, κατακλύζονται καθ' ἑκάστην τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τῶν ὁποίων ὅσοι δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἐκ τῶν δήμων των ἀποδεικτικὸν τῆς ἰθαγενείας των, λαμβάνουσι περὶ τῆς ἑλληνικῆς ὑπηκοότητός των πιστοποιήσεις παρὰ τῶν προξενείων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΠΛΑΣΤΟΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Ἡ Δοῦζε ἔρχεται καὶ δὲν εἶνε ἡ Δοῦζε. — Ἡ Δοῦζε εἶνε ἐν Μονάχῳ

Ὡς ἀνηγγείλαμεν ἡ Δοῦζε, κατ' ἐπιστολὴν ἐκ Καΐρου πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τοῦ ἐργολάβου αὐτῆς, ἦλθεν εἰς διαπραγματεύσεις διὰ παραστάσεις δεκαπέντε εἰς τὸ μέγα θέατρον. Καὶ ἡ ἄδεια ἐδόθη, καίτοι ἐφάνη περίεργον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ μέγα ποσὸν τῶν δοθησομένων παραστάσεων, δι' ἃς ἀπῃτεῖτο τοὐλάχιστον τριῶν ἑβδομάδων διαμονὴ ἐν Ἀθήναις. Κατόπιν ἐζητοῦντο τηλεγραφικῶς πληροφορίαι περὶ διαφόρων λεπτομερειῶν, αἵτινες παρεσχέθησαν, ἀλλ' ἐκ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήγαγεν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς καθ' ἑαυτὸ Δοῦζε. Αἱ ὑποψίαι τῆς ἐπιτροπῆς βεβαιοῦνται ἐκ τῶν χθὲς κομισθέντων φύλλων τῆς «Γενικῆς Ἐφημερίδος» τοῦ Μονάχου, καθ' ἃ ἡ Ἐλεονόρα Δοῦζε μετὰ τοῦ θιάσου της προερχομένη ἐκ Βερολίνου ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ τὰς παραστάσεις της ἐν τῷ αὐλικῷ θεάτρῳ τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 14|26 Ἰανουαρίου διὰ τῆς «Κυρίας μὲ τὰς Καμελίας». Δηλαδὴ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπεστέλλετο ἐκ Καΐρου ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἐργολάβου τῆς Δοῦζε.

Πρόκειται ἑπομένως περὶ προστύχου πλαστοπροσωπίας τοῦ ἐσχάτου εἴδους. Καὶ πρέπει ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὄνομα τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ἤθελε νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τοὺς Ἀθηναίους τίς οἶδε τίνα κοινὴν ἠθοποιόν, ἀντὶ τῆς μεγάλης Ἰταλίδος τραγῳδοῦ.

ΑΙ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Τὸ εἰκοσαήμερον τοῦ μηνός. — Εὐχάριστον ἀποτέλεσμα.

Κατὰ τὰς τηλεγραφικῶς ὑποβληθείσας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καταστάσεις περὶ τῶν γενομένων εἰσπράξεων εἰς τὰ διάφορα τελωνεῖα τοῦ Κράτους κατὰ τὸ λῆξαν εἰκοσαήμερον τοῦ τρέχοντος μηνός, εἰσεπράχθησαν ἐκ φόρων μὲν εἰσαγωγῆς 883,836 δραχμῶν, ἐν συνόλῳ δὲ 1,119,674. Ὁ ἀντίστοιχος μὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀπέφερεν εἰσπράξεις ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς μὲν 1,433,973 ἐκ τοῦ συνόλου δὲ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς 1,774,862. Ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εἰκοσαημέρου τούτου παρέχει τὴν βεβαιότητα, ὅτι αἱ ὁλικαὶ εἰσπράξεις τοῦ μηνὸς κατ' ὀλίγας ἑκατοντάδας δραχμῶν θὰ ὑπολειφθῶσι τοῦ ἀντιστοίχου μηνός.

Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Ὑποβολὴ ἐκθέσεως. — Ἡμέρα συζητήσεως

Οἱ πραγματογνώμονες κ. κ. Λαπαθιώτης, Πετρινὸς καὶ Μπαῖρας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη τὸ ἔργον τῆς ἐξετάσεως κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσε συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ συμβολαίου τὰς ὑποχρεώσεις της ἡ ἑταιρία τῆς προεκτάσεως τοῦ ΠΑΠ, περαιώσαντες τὰς δοκιμὰς συνέταξαν τὴν ἔκθεσίν των, ἥτις ὑπογραφομένη παρ' αὐτῶν σήμερον, θὰ κατατεθῇ αὔριον εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ ἐφετείου συντασσομένου τοῦ οἰκείου τῆς παραδόσεως πρωτοκόλλου. Λέγεται ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὗρεν ἀσημάντους τινὰς ἐλλείψεις, αἵτινες ὅμως δὲν παρεῖχον τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ἑταιρίαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ν' ἀρνηθῇ τὴν παραλαβήν, διότι αὗται εἶσι τόσῳ μικραὶ καὶ ἄσχετοι πρὸς τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ὥστε δὲν παραβιάζεται δι' αὐτῶν οὐδεὶς ὅρος τῆς συμφωνίας. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης συζήτησις θὰ γείνῃ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι τὴν προσεχῆ Τρίτην, ἀλλὰ φόβος ὑπάρχει ὅτι καὶ ἡ νέα ἀπόφασις θὰ εἶνε ἀναβλητική, διότι καὶ ἄλλας αἰτιάσεις θὰ προβάλῃ ἡ ἑταιρία τοῦ ΠΑΠ.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Βουλγαρίᾳ. – Ἡ συνθήκη τοῦ 1855.

Καὶ ἄλλο ζήτημα διευθετήθη ἐν Βουλγαρίᾳ κατ' εὐχὴν μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου ἐν Σοφίᾳ πράκτορος καὶ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Ὡς γνωστόν, τὰ εἰσαγόμενα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ προερχόμενα ἐξ Ἑλλάδος οἰνοπνεύματα ὑπεβάλλοντο αὐθαιρέτως εἰς φορολογίαν βαρυτέραν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ἐξ ἄλλων χωρῶν, μολονότι διὰ πάντα τὰ Κράτη ἡ μετὰ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης συνομολογηθεῖσα τῷ 1855 ἐμπορικὴ σύμβασις καθιέρου τὴν ἰσοτέλειαν, εἶχε δ' αὕτη ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὴν Βουλγαρίαν. Εὐτυχῶς ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὸ ἄδικόν της, εἰς τὸ ὁποῖον προῆλθεν ἐκ λόγων ἀντιζηλίας, διέταξεν ὅπως τοῦ λοιποῦ ὑπάγωνται εἰς τὴν αὐτὴν μετὰ τῶν ἄλλων κατηγορίαν καὶ τὰ ἑλληνικὰ οἰνοπνεύματα, οὐδεμία δ' ἐξαιρετικὴ φορολογία νὰ ἐπιβάλλεται ἐπ' αὐτῶν.

ΟΙ ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἀπόρριψις αἰτήσεων. — Ἀναφορὰ πρὸς τὴν αἰγυπτιακὴν κυβέρνησιν.

Κατ' εἰδήσεις ἐξ Ἀλεξανδρείας, πολλοὶ τῶν ἐν Σουδὰν παθόντων ὁμογενῶν ἐμπόρων καὶ λοιπῶν, τῶν ὁποίων αἱ αἰτήσεις ἀποζημιώσεως ἀπερρίφθησαν ὑπὸ τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς, συνέταξαν ἀναφοράν, τὴν ὁποίαν προτίθενται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν αἰγυπτ. κυβέρνησιν διὰ μέσου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Πράκτορος κ. Γρυπάρη. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης παρακαλοῦσιν αὐτὴν ἵνα φανῇ καὶ πρὸς αὐτοὺς εὐεργετικὴ ἀπολέσαντας κατὰ τὰ συμβάντα ἐκεῖνα σπουδαιότατα ποσά. Ὁμοίαν ἀποζημίωσιν σκέπτονται νὰ ζητήσωσιν καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐξεδιώχθησαν αὐθαιρέτως ἐξ Ἀσσουὰν κατὰ τὸ 1886 ὑπὸ τῆς αἰγυπτιακῆς ἢ μᾶλλον ἀγγλικῆς ἀστυνομίας.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν

23 Ἰανουαρίου

Ἡ ἀτμοσφαιρικὴ κατάστασις ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτή· βαρομετρικὴ πίεσις λίαν ὑψηλή, συνοδευομένη ὑπὸ ὡραίου καιροῦ ἐκτείνεται εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην. Νέος ἀτμοσφαιρικὸς στρόβιλος λίαν ἀσθενὴς ἐκτείνεται πρὸς τὰ ΝΔ τῆς Ἰταλίας. Τὸ βαρόμετρον κατῆλθεν ἐλάχιστα ἐν Ἑλλάδι καὶ Τουρκίᾳ, κατὰ 6 χιλιοστόμετρα ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ. Ἀνῆλθεν κατὰ [illegible] Ἡ βαρομετρικὴ πίεσις ἦτο μεγίστη ἐν Παρισίοις 776,4· ἐλαχίστη δὲ εἰς Μελίτην 766,6· Ἐν Ἀθήναις σήμερον 8 π.μ. βαρομ. 769,9.

Ἡ θερμοκρασία ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ μένει σχεδὸν στάσιμος· κατῆλθεν ἐν Γαλλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ· σήμερον τὴν πρωΐαν ἦτο ἐν Ἀθήναις 7ο,8, Κερκύρᾳ 6ο.8, Τρικκάλοις 1ο.3, Λαρίσῃ 3ο.0, Βόλῳ 4ο.4, Χαλκίδι 5ο.3, Δελφοῖς 6ο,4, Λαμίᾳ 7ο,6, Μεσολογγίῳ 8ο.2, Πάτραις 8ο.8, Κεφαλληνίᾳ 8ο,0, Ζακύνθῳ 11ο,9, Ναυπλίῳ, Ἄνδρῳ 7ο.0, Τριπόλει 5ο.0, Σύρῳ 11ο.6, Βιέννῃ 3ο.6, Ρώμῃ 3ο.2, Κωνσταντινουπόλει 4ο.2, Παρισίοις 0ο,5, Σμύρνῃ 3ο,2, Καΐρῳ 13.2

Ἄνεμοι ἐπικρατοῦντες ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ Β, ΒΔ καὶ ΒΑ, ἐν Γαλλίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ Ν καὶ ΝΔ μετρίας ἐντάσεως· ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν πρωΐαν ΑΒΑ ἀσθενής.

Βροχὴ ῥαγδαία ἐν Κερκύρᾳ, ὀλίγη ἐν Ἄνδρῳ, Πράγᾳ, Παρισίοις.

Θάλασσα γαληνιαία ἐν τῷ Παγασητικῷ καὶ Σαρωνικῷ κόλπῳ. Κυματώδης ἐν Κυθήροις καὶ Θήρᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ τεταραγμένη.

Ἐν Ἀθήναις θερμοκρασία μεγίστη 12ο.7, ἐλαχίστη 5ο,1, ὑγρασία 56, οὐρανὸς αἴθριος.

ΟΙ ΟΥΓΓΡΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ

Καὶ εἰς τὴν Πρυτανείαν καὶ εἰς τὸν «Σύνδεσμον Ἑλλήνων σπουδαστῶν» ἀνηγγέλθη δι' ἐπισήμων ἐγγράφων ἡ προσεχὴς κάθοδος εἰς Ἑλλάδα τῶν Οὔγγρων φοιτητῶν. Οὗτοι θὰ κατέλθωσι διὰ Βιέννης—Θεσσαλονίκης κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα καὶ ἀφοῦ ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἀθήνας, τὴν Ἀργολίδα, τοὺς Δελφοὺς καὶ τὴν Ὀλυμπίαν θὰ ἐπανακάμψωσιν εἰς τὴν πατρίδα των διὰ Κερκύρας καὶ Τεργέστης. Εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἀπόκειται ἡ συνεννόησις πρὸς ὅσον ἔνεστι ἀξιοπρεπεστέραν καὶ εὐπροσωποτέραν δεξίωσιν τῶν Οὔγγρων φοιτητῶν, διερχομένων διὰ τῆς ἡμετέρας χώρας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ 23 Ἰανουαρίου. — *Τηλεγραφικῶς*. — Μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβάλλον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐτελέσθη σήμερον ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ὑπὲρ τοῦ μεταστάντος συμπολίτου ἡμῶν Γερασίμου Δρακοπούλου. Πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, οἱ Δήμαρχοι, οἱ ἔξοχοι πρόξενοι τῶν Δυνάμεων καὶ ἄπειρον πλῆθος λαοῦ παρέστη ἐν αὐτῷ. Λόγοι ἐξεφωνήθησαν δύο. Ἡ συγκίνησις τῶν παρισταμένων ἦτο ζωηρά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΑΝΤΖΑΡΗ

ΑΣΤΑΚΟΣ, 23 Ἰανουαρίου. — *Τηλεγραφικῶς*. — Σήμερον περὶ ὥραν 1 μ. μ. ἀπεβίωσεν ἡ νεαρὰ σύζυγος Θεοδώρα Ἀριστοβούλου Μαντζάρη, προϋχόντος ἐνταῦθα ἐκ Καρβασαρᾶ καταγομένη, τὸ γένος Τσιμπούκη, μετὰ πολυώδυνον δυστοχίαν βυθίσασα εἰς μέγα πένθος συγγενεῖς καὶ τὴν κωμόπολιν Ἀστακοῦ.

Φ. ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ
ἰατρὸς
ἐπὶ πενταετίαν τελειοποιηθεὶς ἐν Παρισίοις
δέχεται ἀσθενεῖς
ἀπὸ τῆς 8—9 π. μ. καὶ 1—3 μ. μ.
Ισόγειον πάτωμα οἰκίας Μελᾶ
πλατεῖα Νέου Θεάτρου

On demande une chambre meublée chez une famille française ou allemande. S'adresser au bureau de l'Hestia.

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Δευτέρα 24 Ἰανουαρίου 1894

Τὰ Γραφεῖα τοῦ ΑΣΤΕΩΣ εὑρίσκονται ἐν ὁδῷ Σίνα, ἀριθ. 4.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τιμαὶ διὰ	τρεῖς μῆνας	Ἓν ἔτος	ἓξ μῆνας
τὸ Ἐσωτερικὸν	9 δραχ.	30 δραχ.	16 δραχ.
τὸ Ἐξωτερικὸν	—	45 φ. χρ.	25 φ. χρ.

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1 καὶ 15 ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 24 Ἰανουαρίου. — Νέα Σελήνη —Ἀνατ. ἡλ. ὥρ. 7, λ. 1.—Δύσις ὥρ. 5, λ. 28. Ξένης τῆς ὁσίας.

FÉVRIER 5, LUNDI, ste Agathe V.

Εἰς πρωϊνὴν συνάδελφον ἐδημοσιεύθη μία διατριβὴ τοῦ κ. Γενναδίου, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τριῶν ἀποφοίτων τῆς Τριανταφυλλιδείου γεωργικῆς σχολῆς, ἡ ὁποία ἠμποροῦσε νὰ εἶνε καὶ διατριβὴ τριῶν ἀποφοίτων τῆς σχολῆς, φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ κ. Γενναδίου. Ὁ πρώην τμηματάρχης τῆς Γεωργίας ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἡμετέρου συνεργάτου κ. Λοβέρδου, κατειρωνεύεται δὲ καὶ ἡμᾶς, διότι ἐξήραμεν τὸ περὶ δημητριακῶν καρπῶν γαλλικὸν σύγγραμμα τοῦ κ. Λοβέρδου, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὡς δημοσιευθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Μπαγιέρ. Ὁ κ. Λοβέρδος μᾶς ἐκοροΐδευσεν. Ἀλλ' ἂν μᾶς ἐκοροΐδευσε κανείς, αὐτὸς εἶνε ὁ Μπαγιέρ, ὅστις ὄχι ἁπλῶς ἐξέδωκε τὸ βιβλίον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξέδωκεν εἰς τὴν περίφημον σειρὰν τῆς Bibliothèque Scientifique Contemporaine, μαζὶ μὲ ἔργα τοῦ Κλὼδ Βερνάρ, τοῦ Βουσαρδᾶ, τοῦ Γωδρύ, τοῦ Δυχλῶ, τοῦ Γκωτιέ. Ἐὰν ὁ κ. Γεννάδιος πείσῃ τὸν Μπαγιὲρ νὰ μᾶς κοροϊδεύσῃ καὶ περὶ αὐτοῦ, ἐκδίδων εἰς τὴν αὐτὴν σειρὰν κανὲν βιβλίον του, ὑποσχόμεθα εἰς τὸν πρώην τμηματάρχην νὰ μὴ ξεκαρδιζώμεθα πλέον εἰς τὰ γέλοια, μὲ τὴν περιβόητον φράσιν του: ὅτι «ὁ κ. Γεννάδιος φέρεται πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὡς ἡ κυπάρισσος πρὸς τὸν οὐρανὸν» ἢ τὴν ἄλλην, ὅτι «εἶνε εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων μεγάλων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος».

Ἓν ἐπεισόδιον τοῦ Ρότσχιλδ Ὁ περιοδεύων ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐνδιατρίβων βαθύπλουτος βαρῶνος Ρότσιλδ, ἔσχε χθὲς καὶ ἓν νοστιμώτατον ἐπεισόδιον. Γνωστὸν εἶνε ὅτι εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα τὸ ὄνομα τοῦ βαθυπλούτου τραπεζίτου κατέστη παροιμιῶδες. Εἰς τοιαύτην ἀφορμὴν ἀνάγεται καὶ τὸ χθεσινὸν ἀνέκδοτόν του. Ὁ κ. Ρότσχιλδ διήρχετο ἐφ' ἁμάξης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του διὰ τῆς ὁδοῦ Φιλελλήνων. Ἡ συγκέντρωσις τῶν ἁμαξῶν ἐν αὐτῇ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔτυχε νὰ εἶνε μεγάλη καὶ ἡ ἅμαξα ἔβαινε βραδέως. Ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου δύο διαβάται συνεζήτουν ζωηρῶς χρηματικήν τινα διαφορὰν μεταξύ των, ὁπότε εἷς ἐξ αὐτῶν διεμαρτυρήθη μεγαλοφώνως:

— Τί γιὰ Ρότσχιλδ μ' ἐπέρασες ἐμένα!...

Ὁ Ρότσχιλδ, διὰ τὸν ὁποῖον λέγεται, ὅτι ἐννοεῖ ἀμυδρῶς τὰ ρωμαΐϊκα, ἤκουσε τὸ ὄνομά του τόσον θυμωδῶς προφερόμενον καὶ διέταξε τὸν διερμηνέα του νὰ σταματήσῃ τὴν ἅμαξαν καὶ νὰ ἐρωτήσῃ τὸν διαβάτην τί ἐζήτει ἐξ αὐτοῦ. Ὁ διερμηνεὺς ὑπήκουσεν εὐπειθῶς. Ἔκπληκτος ὁ συζητῶν ἠκούσθη λέγων ἀφελῶς:

— Δὲν λέγω γιὰ σᾶς κ. Ρότσχιλδ. Καὶ ἐξηκολούθησε τὴν συζήτησίν του.

Αἱ εἰσπράξεις τῶν καπνοκοπτηρίων Ἔληξε καὶ τὸ β' δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ εἰς τὰ διάφορα καπνοκοπτήρια τοῦ Κράτους ἐλειτούργησαν οἱ αὐτοὶ νόμοι, οἱ ὁποῖοι καὶ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἀλλὰ εἰσεπράχθη ἐφέτος περίσσευμα 185,130 δρ. ἐν ὅλῳ ἀπὸ τῶν περυσινῶν εἰσπράξεων. Τὸ ἀξιοπαρατήρητον αὐτὸ γεγονός, δὲν σᾶς ἐνθυμίζει καθόλου τὴν νεαρὰν στρατιωτικὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν κανονικὴν καὶ αὐστηρὰν λειτουργίαν της; Πῶς ἄλλως ἐξηγεῖται τὸ περίσσευμα καὶ αἱ καθημεριναὶ κατασχέσεις τῶν λυμαινόντων τὸν τόπον λαθρεμπόρων; Εἰξεύρετε, ἄλλοτε πῶς ἐκόπτετο ὁ καπνὸς ἀνὰ τὰ καπνοκοπτήρια τοῦ Κράτους; Μὲ ὅλην τὴν ἐλαστικότητα τῶν διευθυντῶν των καὶ τῶν δημοτικῶν ἀστυνόμων. Καὶ ἐπομένως, εἰξεύρετε καὶ τὰ συνεπαγόμενα ἐλλείμματα. Τώρα, μανθάνετε ὅτι καταπολεμουμένου κατακέφαλα τοῦ λαθρεμπορίου, τὰ καπνοκοπτήρια παρουσιάζουν περίσσευμα ἀξιοσήμαντον, καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ παρουσιάζουν.

Καὶ μία ἐφεύρεσις ἐν Πύργῳ Πολὺ περίεργα πράγματα ἀγγέλλονται ἐκ Πύργου. Ὁ ἀστυνόμος Πύργου διαβεβαιοῖ, ὅτι τὰ γραμμάτια τῆς Ἠπειροθεσσαλικῆς Τραπέζης ἀποκολλῶνται διὰ μυστηριώδους τρόπου εἰς δύο τεμάχια καὶ διὰ καταλλήλου προσκολλήσεως χάρτου εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος κυκλοφοροῦν μιὰ χαρὰ εἰς τὴν ἀγοράν. Τρία εἰκοσιπεντάδραχμα ἐπῆραν τὸν κατήφορον εἰς τὸν Πῦργον, καὶ ποιὸς ξέρει, πόσα ἄλλα ἀκόμη. Ἄξιος ὁ μισθὸς τοῦ μεγάλου ἐφευρέτου, ὅστις κατώρθωσε τόσον ἁπλᾶ νὰ ὑπερτιμήσῃ τὸ καταπιέζον τὰς ἀγοράς μας χαρτονόμισμα διπλασιάζων τὴν ἀξίαν του!

Ἡ Δοῦζε Ὥστε τὴν ἐπάθαμεν, τὴν ἐπάθατε, τὴν ἔπαθαν. Τὴν ἐπάθαμεν οἱ δημοσιογράφοι, τὴν ἐπάθετε οἱ ἀναγνῶσταί μας, τὴν ἔπαθεν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου. Ἡ Δοῦζε δὲν ἔρχεται, ἡ Δοῦζε δὲν εἶνε εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ Δοῦζε παριστάνει εἰς τὴν Γερμανίαν. Καὶ φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ ἄλλου ἰταλικοῦ θιάσου Δοῦζι, ἐρχομένου ἐξ Ἀλεξανδρείας. Εἶνε δὲ Δοῦζι ὄχι θήλεια, ἀλλ' ἄρρην καλλιτέχνης. Καὶ οὕτω μετὰ τὴν ἀπαγοήτευσιν τοῦ Φέβρ ταχέως εἴχαμεν τὴν ἀπαγοήτευσιν τῆς Δοῦζε. Ὁ χειμὼν ἦτο πεπρωμένον νὰ παρέλθῃ ἀτελευτήτως πληκτικός, ὡς λόγος τοῦ κὺρ Θανάση Εὐταξία.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ἀπὸ προχθὲς πυρέσσων παραμένει κλινήρης ὁ κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης. Ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων, πάντες εὔχονται ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀναρρώσεως τοῦ ἀξιοτίμου πολιτευτοῦ.

Ἀφίχθησαν χθὲς οἱ βουλευταὶ κκ. Α. Σπηλιάδης, Α. Κωστάμης, Χαλκιόπουλος, Μ. Πολίτης καὶ Ἰω. Καλούτσης.

ΜΙΚΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Πρό τινων ἡμερῶν ἐτελέσθησαν ἐν Κερκύρᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Δημητρίου Ἰω. Θεοφανίδου πρωτοδίκου ἐν Κυπαρισσίᾳ μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἄννας Σαρακωμένου τῆς γνωστῆς ἐν Κραβασαρᾷ οἰκογενείας. Τοῖς μνηστευθεῖσι εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Γενομένων χθὲς ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῶν Πιεστῶν-Τυπογράφων ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς: Πρόεδρος ὁ κ. Ἰω. Διαλέτης, ἐλεγκτὴς ὁ κ. Β. Καραμαλῆς, ταμίας ὁ κ. Γ. Πιπινάκης, γραμματεὺς ὁ κ. Γ. Γονίδης καὶ σύμβουλοι οἱ κ. κ. Δημ. Ριζᾶς, Σπ. Μπέτσης, Θ. Χῖος, Ἀθ. Κοτζιᾶς, Π. Μπουγκέας καὶ Σπ. Μασούρας, ἀναπληρωματικοὶ δὲ οἱ κ. κ. Κ. Μπάρδης καὶ Ἀλ. Βαφειαδάκης.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ζητεῖται ὑπάλληλος

Πρὸ 15 ἡμερῶν κάποιος κύριος δημοσιεύει καθημερινῶς ἀγγελίαν ἔν τινι πρωϊνῇ ἐφημερίδι, διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὑπάλληλον πεπειραμένον, μεσήλικα κτλ. ὁ ἔχων τ' ἄνω προσόντα δύναται ν' ἀποστείλῃ ἐπιστολὴν μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Πυρασφαλιστικὴ ἑταιρία Ρ. Α. Πολλοὶ λοιπὸν διατελοῦντες ἄνευ θέσεως ἔσπευσαν, ὡς εἰκός, νὰ ἀποστείλωσιν ἐπιστολὰς ταχυδρομικῶς· ἀπάντησιν ὅμως οὐδεμίαν ἐλάμβανον οὔτε πρόσκλησιν. Παρῆλθον δέκα ἡμέραι καὶ αὐτὸς ὁ ὑποκρυπτόμενος ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ρ. Α. δὲν εἶχε τὴν καλοσύνην οὔτε τὴν περιέργειαν νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον νὰ ζητήσῃ τὰς ἀποσταλείσας ἐπιστολάς, ἵνα ἴδῃ ποῖοι εἶνε οἱ μνηστῆρες τῆς προταθείσης θέσεως. Προσῆλθον 4—5 εἰς τὸν διανομέα τῆς ἐσωτερικῆς ἀλληλογραφίας καὶ ἠρώτων μήπως ἦλθε κανεὶς καὶ ἐζήτησε τὰς ἀποσταλείσας ἐπιστολὰς μὲ τὴν διεύθυνσιν Poste Restante Ρ. Α. Ἐλάμβανον δὲ πάντες ἀρνητικὴν ἀπάντησιν. Ὁ ἁρμόδιος ὑπάλληλος χάριν περιεργείας ἐπεδείκνυε εἰς τοὺς ἐρωτῶντας ὁρμαθὸν ἐπιστολῶν ἀπευθυνομένων πρὸς τὸν κ. Ρ. Α. Αἱ ἀποσταλεῖσαι ἐπιστολαὶ ὑπερβαίνουν τὰς 300.

Πολὺ ἄσχημον παιγνίδι ζητεῖ νὰ παίξῃ αὐτὸς ὁ κύριος μὲ πτωχούς, ἐξαπατῶν αὐτούς· ἡμεῖς ὑποθέτομεν ὅτι ὁ κ. θὰ εἶνε ἀντιπρόσωπος χαμμιᾶς ἑταιρίας γραμματοσημοφίλων καὶ θέλει δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ ἀποστείλῃ γραμματόσημα ἵνα κερδοσκοπήσῃ. Διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ προέρχηται ἀπὸ Ἑταιρίαν Πυρασφαλιστικὴν ἡ εἰδοποίησις αὐτὴ ἐκτὸς ἂν θὰ θέλῃ νὰ κάμῃ, ἐξόδευσιν τοῦ ταχυδρομείου μας εἰς βάρος ἄλλων

X

Πῶς κλέπτεται ἕνα δακτυλίδι.

Ὁ Ἰω. Μιλτιάδης ἦλθεν ἀπὸ τὴν πατρίδα του τὴν Μεγαλόπολιν, πτωχότατος, ἡλικίας 16 ἐτῶν, ἵνα εὕρῃ ἐνταῦθα πόρον ζωῆς εἰσερχόμενος εἴς τι παντοπωλεῖον. Παρεκάλει ὅθεν θερμῶς τὸν συμπολίτην του Χαριτάκην, ὅπως ἐν ὅσῳ μένῃ ἄνευ ἐργασίας κοιμᾶται ἐν τῷ δωματίῳ του. Ὁ Μιλτιάδης, ἐν ᾧ ἐκοιμᾶτο βαρούχειον ὕπνον ὁ ξενίζων αὐτὸν Χαριτάκης, ἠγέρθη κατὰ τὸ μεσονύκτιον καὶ διὰ ψηλαφήσεων ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐπίπλων ἕνεκεν τοῦ σκότους, κατώρθωσε νὰ εὕρῃ τὸ κιβώτιον, τοῦ ὁποίου διαρρήξας τὸ κλεῖθρον ὑπεξῄρεσεν νέα δακτύλιον πολύτιμον ἀξίας ἄνω τῶν 100 δρ. καὶ ἓν μεταξωτὸν ρινόμακτρον μὲ ἀρχικὰ στοιχεῖα Α. Ρ. χαμμιᾶς ἐρωτικῆς κατακτήσεως.

Τὴν πρωΐαν ἐγερθεὶς ὁ Χαριτάκης καὶ ἐννοήσας τὰ τῆς νυκτερινῆς κλοπῆς, ἕνεκεν τῆς διαρρήξεως τοῦ κλείθρου, ὅπερ παρετήρησεν, εὐθὺς ἅμα ἄνοιξε τὰ μάτια του, μετέβη εἰς τὸ β' ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ κατήγγειλε τὸ γεγονός. Ὁ δράστης τῆς κλοπῆς Μιλτιάδης συνελήφθη καὶ ἀνακριθεὶς ὡμολόγησε τὴν κλοπήν, καταθέσας ὅτι εἶχε πωλήσει τὸ δακτυλίδιον εἴς τινα ἀδαμαντοπώλην ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς ἀξίας του.

Αὐτὸ ἦτο τὸ εὐχαριστῶ τῆς ξενίας τοῦ Μιλτιάδου πρὸς τὸν Χαριτάκην.

X

Γάμος ὑπαλλήλου μεθ' ὑπηρετρίας

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαμιώτου γ ωστὸν βαφεῖον τοῦ κ. Γ. Μεταξᾶ ὑπηρετεῖ ὁ Γ. Κωστόπουλος ὡς ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ γαλανομάτα καὶ ροδαλὴ νεᾶνις Εὐαγγελία. Οἱ δύο οὗτοι μαζὶ μὲ τὴν βαφὴν τῶν ἐνδυμάτων, ἔβαφον ποικιλοτρόπως διακαιόμενον εἰς τὰς καρδίας ἔρωτα, ὁ ὁποῖος κατέληξε εἰς τὸ ν' ἀποφασισθῇ ὁ γάμος αὐτῶν. Εἶχον ἑτοιμασθῆ τὰ πάντα καὶ ἄδεια ἐπισκοπικὴ εἶχεν ἐκδοθῆ, καὶ κουμπάρος εἶχε παρουσιασθῆ γιὰ νὰ τοὺς στεφανώσῃ. Αἴφνης παρουσιάζεται συγγενής τις τοῦ γαμβροῦ, ὁ ὁποῖος κατήγγειλεν αὐτὸν ἐπὶ ἀπαγωγῇ καὶ ὅτι ὑπάρχει συγγένεια 6ου βαθμοῦ μεταξὺ τῶν μελλονύμφων. Ἕνεκεν τούτου προσήχθησαν χθὲς οἱ δύο νέοι ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ συζευχθῶσιν.

Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ὁ κακὸς δαίμων ἐφθόνησε τὰς δύο ἐρωτευμένας καρδίας.

Ὁ κ. Γ. ἤγειρεν ὑπονοίας ὅτι οἱ δύο νέοι ἀπὸ πολλοῦ ἀποφασίσαντες τὰ τοῦ γάμου των ἐποίουν κατὰ καιροὺς ἐκ τοῦ βαφείου διαφόρους ἀφαιμάξεις, ὑπεξαιροῦντες λάθρα διάφορα μάλλινα ὑφάσματα, διὰ νὰ κατασκευάσωσι φαίνεται τὴν προῖκα των πλουσιωτέραν. Ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ θ' ἀφήσῃ αὐτοὺς νὰ τελέσωσι τοὺς γάμους των καὶ νὰ διέλθωσιν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος καὶ ἔπειτα θὰ ἐπιληφθῇ ἀνακρίσεων διὰ τὴν ὑποπτευθεῖσαν κλοπήν.

X

Τοῦ ἐξώρυξε τὸν ὀφθαλμόν

Ὁ οἰνέαρος Θεοδ. Λουμπάκος πλανόδιος πωλητὴς πορτοφολίων ἐγχωρίων ἐκάθητο χθὲς ἔν τινι γωνίᾳ τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου ἀναμένων κανένα ἀγοραστήν. Προσῆλθε ἐν καταστάσει μέθης διατελῶν ὁ ἐργάτης Ἀνδρ. Ζιμενόπουλος, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ συμφωνῇ ἓν πορτοφόλιον, χωρὶς ἐννοεῖται μὲ τὸ μεθύσι ποῦ εἶχε νὰ ἔχῃ τὴν διάθεσιν νὰ ἀγοράσῃ αὐτό. Ὁ Λουμπάκος τῷ λέγει:

— Ἀφοῦ δὲν ἔχεις ὄρεξιν νὰ ἀγοράσῃς τὸ πορτοφόλιον, τί κάμνεις ἀδίκως συμφωνίας.

Ὁ μέθυσος Ζιμενόπουλος ὀργισθεὶς ἐπετέθη κατὰ τοῦ δυστυχοῦς Λουμπάκου καὶ δι' ἐπανειλημμένων γρονθοκοπημάτων ἐξώρυξε σχεδὸν τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἔτυχε νὰ διέρχηται ὁ ἀστυνόμος κ. Ζάχος, ὁ ὁποῖος συνέλαβε τὸν Ζιμενόπουλον καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον.

X

Τὸ διεθνὲς συνέδριον ἐν Βουδαπέστῃ

Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων διεβίβασεν ἔγγραφον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνακοινοῖ αὐτῇ ὅτι κατὰ τοὺς μῆνας Αὔγουστον καὶ Σεπτέμβριον τρ. ἔτους συνέρχεται τὸ 8ον συνέδριον τῆς ὑγιεινῆς καὶ δημοσιογραφίας.

Ἡ ἀστυνομία θέλει κάμει τοῦτο γνωστὸν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἰατροὺς καὶ ἄλλους ἐπιστημονικοὺς κύκλους, ὅπως εὐαρεστούμενοι συμμετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου δι' ἀντιπροσώπου.

Ὁ γενικὸς γραμματεὺς κ. Κ. Μύλερ τοῦ συσταθέντος κομητάτου ἐν Βουδαπέστῃ παρέχει πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν περὶ τοῦ συνεδρίου.

X

Ἡ ἰνφλουέντζα

Ἡ ἰνφλουέντζα ἐξακολουθεῖ εὐτυχῶς βαίνουσα εἰς ὕφεσιν. Τὰ κρούσματα εἶνε κατὰ πολὺ ὀλιγαριθμότερα τῶν κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας, δυστυχῶς ὅμως φέρουσι κινδυνώδη χαρακτῆρα, κατὰ τὴν γνώμην ἰατρῶν. Συνιστᾶται δὲ παρὰ τῶν ἰατρῶν ἄκρα προφύλαξις εἰς τοὺς ἀναρρωνύοντας ἐκ τῶν ἀπατηλῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας καιρικῶν μεταβολῶν. Αἱ ἀπολαυστικαὶ αὗται λιακάδες, αἵτινες θεωροῦνται μικροβιοκτόνοι διὰ τὴν ἐπιδημίαν τῆς ἰνφλουέντζας, ἐλπὶς ὑπάρχει ὅτι θέλουσι μᾶς ἀπαλλάξει αὐτῆς, ἐὰν ἐξακολουθήσωσιν ἐπὶ 10 ἡμέρας τοὐλάχιστον.

X

Τρίδυμος τοκετὸς ἐν Ἀθήναις

Τρίδυμος τοκετὸς ἐγένετο ἐνταῦθα σπάνιος ὑπὸ τὰς περιστάσεις ὑφ' ἃς παρουσιάζεται. Τὴν προπαρελθοῦσαν νύκτα ἡ ἐξ Ἄνδρου γυνὴ Ε. Καλαφάτη σύζυγος ἐργάτου ἐξ Ἄνδρου κατοικοῦσα παρὰ τὴν συνοικίαν Τσαχαγιάννη, ἔτεκε τρίδυμα τέκνα, ὧν τὸ ἓν ἄρρεν, τὰ δύο δὲ ἄλλα θήλεα, τῇ βοηθείᾳ τοῦ εὐπαιδεύτου μαιευτῆρος ἰατροῦ κ. Ἰω. Πούμπουρα, ὅστις διὰ καταλλήλων ἐγχειρισμῶν ἐξήγαγε τὰ βρέφη ζῶντα καὶ τὰ τρία. Ἡ λεχὼ καὶ τὰ γεννηθέντα τρίδυμα χαίρουσιν ἄκραν ὑγείαν· ἐλπίζεται ὅτι θέλουσι ζήσει.

X

Νοσηλεία ἀστυφυλάκων

Κατ' ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, οἱ ἀσθενοῦντες ἀστυφύλακες ἂν μὲν ἀνήκωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς θὰ θεραπεύωνται ὑπὸ τῶν ἀστυϊάτρων, ἐὰν δὲ εἰς ἐπαρχιακὰς περιφερείας, τότε ὅπου ὑπάρχῃ στρατιωτικὸν φαρμακεῖον, οὗτοι θὰ ἐπισκέπτωνται ὑπὸ τῶν ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν τῆς φρουρᾶς, εἰ δὲ μὴ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν τῶν θεραπευτηρίων.

X

Ὁ χθεσινὸς τραυματισμὸς

Χθὲς περὶ τὴν 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον συνευθυμῶν ἔν τινι οἰνοπωλείῳ παρὰ τὴν Ἁγίαν Μαρίναν ὁ Κ. Κριτσόπουλος μετ' ἄλλων δύο συναδέλφων του, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἐγνώσθησαν, συνεπλάκη μετ' αὐτῶν.

Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ Κριτσοπούλου ὑπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν δύο συντρόφων του δι' ἐγχειριδίου κατὰ τὸ δεξιὸν οὖς καὶ τὸ ἥμισυ τῆς δεξιᾶς παρειᾶς. Εἰς τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς κατέφθασεν ἡ ἀστυνομία συλλαβοῦσα τὸν δράστην. Ὁ τραυματισθεὶς μετηνέχθη εἰς τὸ πολιτικὸν νοσοκομεῖον, ὅπου τοῦ παρέσχε τὰς πρώτας βοηθείας ὁ ἐφημερεύων ἰατρὸς κ. Ματσαντώνης.

X

Μικραὶ εἰδήσεις

Ἐπιθεωρήσας χθὲς τὰ παρὰ τὴν νέαν ἀγορὰν ὀπωροπωλεῖα ὁ ἀστυνόμος κ. Α. Ζάχος κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀστυϊάτρου κ. Φωτεινοῦ, ἐξηφάνισε πολλὰς σεσηπυίας καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν τῶν πολιτῶν ὀπώρας ἀνηκούσας εἰς διαφόρους ὀπωροπώλας.

— Γενομένης χθὲς πλειοδοτικῆς δημοπρασίας πρὸς ἐνοικίασιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου τοῦ δήμου Ἀθηναίων, κατεκυρώθη οὗτος ἐπ' ὀνόματι τῶν κ. κ. Μαυρουδῆ καὶ Μαρθακοπούλου ἀντὶ 1,070,100 δραχμῶν.

— Ὁ Ἀλεξ. Μοῦχος εἰσελθὼν εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ν. Ἰγγλέση ἀφήρεσε λάθρα ἕνα τίτλον ξυλογραφημένον, τὸν ὁποῖον ἔκρυψεν ἐντὸς τοῦ θυλακίου του. Ὁ δράστης τῆς κλοπῆς καὶ ὁ συνεργὸς αὐτῆς Γ. Τσοκάνης συνελήφθησαν καὶ ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τὸ ζήτημα τῶν πλοηγῶν. — Τὰ παράπονα τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιρειῶν.

Ὀλίγα πρακτορεῖα ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν ὑπάρχουσι σήμερον ἐν Πειραιεῖ, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ παραπονῶνται κατὰ τῆς τακτικῆς, ἥτις καθιερώθη πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς Πειραιῶς, καὶ ἥτις δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ἐφαρμόζηται διὰ τοὺς ἐν τῷ λιμένι αὐτῷ ἐξασκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλοηγοῦ. Οἱ πλοηγοί, ὅπως σήμερον ἐργάζονται, προκαλοῦσι πολλὰ παράπονα, τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἐγίνοντο ἐν ᾗ περιπτώσει εἰς τὸ ζήτημα τῶν πλοηγῶν ἐδίδετο μία καταλληλος λύσις. Τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον προχθὲς μόλις ἔλαβε χώραν ἐπὶ ἀτμοπλοίου τῆς Γερμανικῆς ἀτμοπλοΐας, ἀνεγράψαμεν, καὶ τὸ ὁποῖον καθὼς πληροφορούμεθα θὰ ἔχῃ τὰς συνεπείας του, καθ' ὅσον τὸ πρακτορεῖον τῆς Γερμανικῆς ἀτμοπλοΐας καὶ ὁ κυβερνήτης τοῦ Γερμανικοῦ σκάφους ἐκτὸς τῆς καταγγελίας, ἣν ἐπέδωκε κατὰ τοῦ παρεκτραπέντος πλοηγοῦ, πρόκειται νὰ ἀναφερθῶσιν καὶ δι' ἀναφορᾶς των πρὸς τὴν Γερμανικὴν πρεσβείαν, ζητοῦντες τὴν ἔμμεσον αὐτῆς συνδρομὴν χάριν τῶν συμφερόντων τῆς Γερμανικῆς ἀτμοπλοΐας, ἧς ἐτάχθησαν ἀντιπρόσωποι.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην δὲν ὑπάρχει ἄδικον, καθ' ὅσον συναινούσης καὶ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐπεκράτησε ἡ τακτικὴ μεταξὺ τῶν ἐξασκούντων τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πλοηγοῦ, ὅπως ὁσάκις καταπλέῃ ἀτμόπλοιόν τι, νὰ εἰσάγῃ αὐτὸ εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνος ὁ πλοηγός, ὅστις ἔχει τὴν σειράν του. Ἀλλὰ τὸ πρακτορεῖον τῆς ἀτμοπλοΐας, εἰς ἣν τὸ καταπλέον ἀτμόπλοιον ἀνήκει ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ σκάφους ἐνδεχόμενον νὰ μὴ ἔχωσι τὴν προσήκουσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ πλοηγοῦ, καὶ νὰ θέλωσιν, ὅπως εὑρίσκωνται ἐν ἀσφαλείᾳ νὰ προσλάβωσιν ἕτερον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἱκανότητα ἐμπιστεύονται, ἢ τοὐναντίον νὰ μὴν ἔχουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἀνάγκην πλοηγοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιστάσει νομίζομεν, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τυχόντα πλοηγὸν νὰ ἀνέρχεται ὅλως ἀπροσκλήτως, παρὰ μόνον διότι ἔχει τὴν σειράν του ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου. Καὶ τὸ τοιοῦτον μὲν θὰ ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς κυβερνήτας παντὸς σκάφους, ἂν οἱ πλοηγοὶ εἶνε διωρισμένοι ἀπ' εὐθείας παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ παράπτωμα αὐτῶν ἔφερε τὴν εὐθύνην τὸ δημόσιον ἀφοῦ ὅμως ὅλως τὸ ἐναντίον συμβαίνει δὲν γνωρίζομεν διατὶ τὰ πρακτορεῖα καὶ οἱ πλοίαρχοι νὰ μὴ ἀφίνωνται ἐλεύθεροι νὰ προσλαμβάνωσιν, ὅν τινα θέλωσι πλοηγόν.

Κατόπιν ὅλων τούτων, τὸ ζήτημα τῶν πλοηγῶν ἐλπίζομεν νὰ λάβῃ ἓν πέρας καὶ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τούτου ἢ νὰ παραστῶμεν μάρτυρες νέων σκηνῶν ἥκιστα κολακευτικῶν διὰ τὰς λιμενικὰς ἀρχάς μας.

Ὁ χθεσινὸς φόνος ἐντὸς ἱστιοφόρου. — Διὰ τὸ τίποτε

Ἐκ Ρωσσίας προερχόμενον κατέπλευσε χθὲς περὶ τὴν 7 μ. μ., εἰς Πειραιᾶ τὸ ἱστιοφόρον «Ὁμόνοια» τοῦ πλοιάρχου Νικολάου Τσαμασφήρου μὲ φορτίον σίτου προωρισμένον διὰ τὴν ἀγορὰν Πειραιῶς. Δυστυχῶς ἡ εἴσοδος τοῦ ἱστιοφόρου τούτου εἰς τὸν λιμένα δὲν ἐγένετο ὑπὸ καλοὺς οἰωνούς, καθ' ὅσον μόλις εἶχε ρίψει τὰς ἀγκύρας του ἔλαβε χώραν ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ἑξῆς λυπηρὸν γεγονός. Ὁ κυβερνήτης τοῦ σκάφους θέλων νὰ τύχῃ ἀμέσως ἐλευθεροκοινωνίας ἐπέβη μιᾶς λέμβου τοῦ ἱστιοφόρου καὶ ἔσπευσεν εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ὅπως πρὶν ἀπέλθωσιν ἐξ αὐτοῦ οἱ ὑπάλληλοι ἐπιδώσῃ τὰ ναυτιλιακὰ αὐτοῦ ἔγγραφα, οἱ δὲ ἐναπομείναντες ναῦται κατεγίνοντο ἀκόμη νὰ προσδέσωσιν ἐπὶ τῆς Ἠετιωνείας ἄκρας τὰ πρυμνήσια σχοινία. Τὸ ἱστιοφόρον ἐπὶ τέλους ἐξησφαλίσθη καὶ ὁ ναύτης Γεώργιος Γρίζαλης κατῆλθεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ κουκέταν, ὅπως ἐνδυθῇ καὶ ἐξέλθῃ. Ὁ συνάδελφός του Κωνσταντῖνος Οἰκονόμου ἤθελε φαίνεται καὶ αὐτὸς νὰ ἐξέλθῃ, πλὴν ἐργασία τις ἐντὸς τοῦ πλοίου ἀπῄτει τὴν διαμονὴν τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν. Ἦλθον εἰς λόγους διὰ τοῦτο καὶ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ὕβρεών τινων ὁ δεύτερος ἐξήγαγε μάχαιραν καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ πρώτου. Τὸ τραῦμα ὑπῆρξε καίριον καὶ ὁ ἀτυχὴς ναύτης κατέπεσεν ἀμέσως ἀναίσθητος, ἐνῷ ὁ φονεὺς κατελθὼν τοῦ πλοίου ἐπέβη λέμβου καὶ προσποιούμενος τὸν ἀμέριμνον ἐκραύγαζεν ὅτι θὰ μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ πλοιάρχου καὶ ἐκφράσῃ πρὸς αὐτὸν τὰ παράπονά του. Οἱ λοιποὶ ναῦται ἰδόντες τὸν συνάδελφόν των πεσόντα ὑπὸ τὸ καίριον τραῦμα παρέλαβον τοῦτον καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ. Λαζάρου πρὶν δὲ ὁ σπεύσας ἰατρὸς δυνηθῇ νὰ τοῦ παράσχῃ χαμμίαν συνδρομὴν ἐξέπνευσεν. Εἰς τὸ φαρμακεῖον ἔσπευσεν ὁ ἀστυνόμος κ. Οἰκονομόπουλος οὐδεμίαν ὅμως κατάθεσιν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ἀτυχοῦς ναύτου ἐκπνεύσαντος ἐκ τῆς ἐπελθούσης ἐκ τοῦ τραύματος ἐσωτερικῆς αἱμορραγίας. Τὸ σῶμά του μετεφέρθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον, διετάχθη δὲ ἡ δραστηρία καταδίωξις τοῦ φονέως, ἥτις ἐλπίζεται νὰ κατορθωθῇ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐπεισόδιον ναυαγοσωστικοῦ ἀγγλικοῦ

Εἰς Πειραιᾶ χθὲς κατέπλευσε ναυαγοσωστικὸν ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Καῖσαρ Ἰούλιος» ἐκ Σεβαστουπόλεως προερχόμενον. Ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ ἀγνοῶν φαίνεται ὅτι ὡς ἐκ τῆς προσελεύσεώς του ὑπεβάλλετο εἰς κάθαρσιν, δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν προειδοποιήσασαν αὐτὸν ἐκτὸς τοῦ λιμένος ἀτμάκατον, ἀλλ' εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα καὶ διηυθύνετο εἰς τὴν πρὸ τοῦ τελωνείου παραλίαν, ὅπως ἀγκυροβολήσῃ. Τὸ γεγονὸς ἀνηγγέλθη ἐγκαίρως εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ναυαγοσωστικὸν πλοῖον ἠναγκάσθη νὰ ὀπισθοχωρήσῃ καὶ νὰ κατευθυνθῇ εἰς Δῆλον, ὅπως τελέσῃ τὴν νενομισμένην κάθαρσιν.

Δυστύχημα εἰς ἐμποροναύτην

Ἐπὶ ἱστιοφόρου τινὸς ἐκ Κρήτης ἠγκυροβολημένου εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς, ἔλαβε χώραν χθὲς λυπηρὸν δυστύχημα. Ὁ ἐν αὐτῷ ὑπηρετῶν ναύτης Ἰωάννης Γιλαδάκης ἀνελθὼν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ πρωραίου ἱστοῦ, ὅπως προσδέσῃ σχοινίον τι, ὠλίσθησεν καὶ πεσὼν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὑπέστη ὁ ἀτυχὴς σοβαρὰ κατὰ τὸ σῶμα τραύματα. Ἀμέσως παραληφθεὶς ἀπεβιβάσθη εἰς τὴν παραλίαν καὶ τεθεὶς ἐφ' ἁμάξης μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον νοσοκομεῖον πρὸς νοσηλείαν. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ ἐπισκεφθέντος αὐτὸν ἰατροῦ ἐκ τῶν τραυμάτων, καίτοι σοβαρῶν οὐδένα διατρέχει κίνδυνον θὰ παραμείνῃ δὲ κλινήρης ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας.

Ἀπόπλους θαλαμηγῶν

Αἱ προχθὲς καταπλεύσασαι εἰς Πειραιᾶ δύο θαλαμηγοί, «Monsan» καὶ «Εὐθαλία», ἧς ἐπιβαίνει ὁ ζάπλουτος Ρότσχιλδ ἀπέπλευσαν χθὲς π. μ. ἀμφότεραι φέρουσαι ἑκάστη τοὺς περιηγητάς της. Ἡ θαλαμηγός, ἧς ἐπιβαίνει ὁ Ρόστιχιλδ, κατευθύνεται εἰς Βόλον, ἔνθα θὰ ἀποβιβάσῃ τὸν ἐπίσημον περιηγητήν, σκοποῦντα νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κοιλάδα τῶν Θεσσαλικῶν Τεμπῶν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἰς Ναύσταθμον

Σήμερον τὴν πρωΐαν κατέρχεται εἰς Πειραιᾶ καὶ μεταβαίνει εἰς Ναύσταθμον ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς κ. Μπούμπουλης. Ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπισκευῆς τῶν ἐκσφενδονιστικῶν μηχανημάτων τοῦ μεθορμισθέντος προχθὲς εἰς Ναύσταθμον θωρηκτοῦ «Ὕδρα».

Μικραὶ εἰδήσεις

Τὸ Φάληρον χθὲς μὲ τὴν θεσπεσίαν ἐαρινὴν ἡμέραν ἦτο μία ἀπόλαυσις, ὁ κόσμος δὲ τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς τρελλὸς ἐξεχύθη εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου Φαλήρου καὶ ἐμέθυσεν ἐκ τῆς μοναδικῆς χθεσινῆς ἀπολαύσεως.

—Ἄγγλος ναύτης ἐμπορικοῦ ἀγγλικοῦ ἀτμοπλοίου περιελθὼν εἰς ἐσχάτην μέθην χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰσῆλθεν εἴς τινα καταστήματα καὶ ἐπροξένησε σημαντικὰς ζημίας. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τὸν ταραξίαν Ἄγγλον καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τὸ κρατητήριον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ

Εἰδοποιοῦνται ἅπαντες οἱ ἔν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ Τουρκίᾳ εὑρισκόμενοι, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἤρξατο ἡ λειτουργία τοῦ νόμου, δι' οὗ παρέχεται τὸ προνόμιον τῆς ἀτελείας τῆς ζαχάρεως πρὸς κατασκευὴν λουκουμίων διὰ τὴν ἐξωτερικὴν κατανάλωσιν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ προμηθευθῶσιν λουκούμια τῆς Σύρου, τὰ περιώνυμα πλέον καταστάντα ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἀποτεινόμενοι πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ κ. Δημήτριον Ι. Ζουμπουλάκην, ἱδρυτὴν τοῦ μεγάλου ἀτμοκινήτου ἐργοστασίου ζαχαροπλαστικῆς καὶ προμηθευτὴν τῆς Β. Αὐλῆς πωλοῦντα τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας ταύτης εἰς τιμὰς ἐξόχως συγκαταβατικάς· καθότι γνωστὸν τυγχάνει ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἐργοστάσιον εἶνε τὸ μόνον ἐν Σύρῳ ἀτμοκίνητον, καὶ δύναται νὰ καυχᾶται ὡς πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν εἰδῶν, διάτε τὴν ἀρίστην ποιότητα τῶν ὑλικῶν καὶ τὴν μεγίστην κατανάλωσιν αὐτῶν· ἰδίως τῶν λουκουμίων, κομφέτων χαλβάδων κλπ. τοσαύτην ὅσην ἴσως ὅλα ὁμοῦ τὰ ἐν Σύρῳ χειροκίνητα ζαχαροπλαστεῖα δύνανται ν' ἀξιώσιν.

Ὥστε οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προμηθευθῶσι λουκούμια Συριανὰ τοῦ ρηθέντος ἐργοστασίου ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν ἐν Σύρῳ κ. Δ. Ι. Ζουμπουλάκην, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ἐκ τῶν προτέρων ὅτι θέλουσιν εὕρει μεγίστην προθυμίαν, σπανίαν ποιότητα, καὶ τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ-ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΔΡ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ Π. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ-ΚΛΙΝΙΚΗ

29, ὁδὸς Βουλῆς, 29

Ἐσπούδασεν ἐν Βιέννῃ παρὰ τοῖς διασήμοις καθηγηταῖς Billroth, Albert, Schrötter, Stoërk καὶ Chiari. Θεραπεύει ἀποτελεσματικῶς πᾶσαν νόσον τοῦ λάρυγγος καὶ τὴν χρονιωτέραν. Λαρυγγολογικαὶ ἐγχειρήσεις αἱ νεώταται. Θεραπεία τῆς Διφθερίτιδος τῶν παίδων διὰ τῶν νεωτέρων μεθόδων. Θεραπεία τῆς Συφιλίδος τοῦ Λάρυγγος. Καυτηριάσεις ἐξωγκωμένων ἀμυγδαλῶν καὶ κοχκιάσεων τοῦ Φάρυγγος.

Ὧραι ἐπισκέψεων 8 1)2 — 10 1)2 π. μ. καὶ 2—4 μ. μ. καθ' ἑκάστην. ὁδὸς Βουλῆς 29, παραπλεύρως τῆς «Στρατιωτικῆς Ἑνώσεως».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὅροι καταθέσεων μέχρι νεωτέρων

3 1]2 ο]ο διὰ καταθέσεις μὲ 3 ἡμερῶν προειδοποίησιν

4 ο]ο διὰ καταθέσεις ἐν ὄψει, μὲ 1]2 ο]οο προμήθειαν

4 1]2 ο]ο διὰ καταθέσεις ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, ἐλεύθεραι

4 1]2 ο]ο διὰ καταθέσεις ταμιευτηρίου

4 1]2 ο]ο » » ἑνὸς ἔτους

5 ο]ο » » δύο ἐτῶν

5 1]2 ο]ο » » τριῶν ἐτ. καὶ πέραν

Καταθέσεις δεκταὶ εἰς χαρτονόμισμα ἢ χρυσὸν ἐπὶ ὁμοίοις ὅροις κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ καταθέτου.

Ἀθῆναι, 1/13 Ἰανουαρίου 1893.

Εἰδοποίησις

Ὁ διακεκριμένος καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς κ. Λουδοβῖκος Σμὶθ., παραιτηθεὶς κατ' αὐτὰς ἐκ τοῦ λυκείου τοῦ κ. Σιμοπούλου ἔχει διαθεσίμους ὥρας τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆς 8 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας.

Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἡμέρας κατὰ τὴν 11 π.μ.

Γνωστοποίησις

Τὸ γραφεῖον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Λουκιανοῦ Φιλιππίδου μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μηλιώνη, παρόδου τῆς ὁδοῦ Κανάρη, ἀρ. 4, ἐν τῇ συνοικίᾳ Κολωνακίου. Δέχεται δὲ τὴν σύνταξιν σχεδίων οἰκοδομῶν, διανομὰς οἰκοπέδων, καταμετρήσεις αὐτῶν καὶ χωροσταθμικὰς ἐργασίας. Τὸ γραφεῖον εὑρίσκεται ἀνοικτὸν π. μ. 8—12 καὶ μ. μ. 2—6.

ΤΟ "ΑΣΤΥ„ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Γραφεῖον ἐν τῷ πρακτορείῳ τῶν Ἐφημερίδων ὁδὸς Κορίνθου

Συνδρομαὶ καὶ καταχωρίσεις δεκταὶ αὐτόθι

Τὸ σκάνδαλον ἐκ τοῦ κλεισίματος τῶν δημοτικῶν ἀγορῶν

ΠΑΤΡΑΙ, 23 Ἰανουαρίου. — *Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ «Ἄστεως».*—Συγχρόνως μὲ τὴν κυκλοφορίαν χθὲς ἐνταῦθα τοῦ φύλλου τοῦ «Ἄστεως», τοῦ διαπραγματευομένου περὶ τοῦ σκανδάλου, τὸ ὁποῖον θὰ προκύψῃ ἐκ τοῦ κλεισίματος τῶν δημοτικῶν ἀγορῶν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν μέχρι τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας, συγχρόνως, λέγομεν, ἐκυκλοφόρουν ἀνὰ τὴν κάτω καὶ ἄνω πόλιν καὶ τελάληδες εἰδοποιοῦντες καὶ καλοῦντες ἐκ μέρους τῶν κρεωπωλῶν καὶ ἰχθυοπωλῶν τὸν κόσμον, ὅπως ὅσοι θέλωσι νὰ γευματίσωσι τὴν μεσημβρίαν τῆς αὔριον Κυριακῆς, νὰ τρέξωσιν ἀπὸ τῆς σήμερον Σαββάτου νὰ προμηθευθῶσι τὸ κρέας των· διότι κατ' ἀστυνομικὴν διακήρυξιν δὲν ἀνοίγει ἡ ἀγορὰ πρὸ τῆς 9ης ὥρας.

Ὥστε ὅ,τι ἡμεῖς ἠθελήσαμεν νὰ προλάβωμεν, φέροντες τοῦτο ὑπὸ ἐμβριθῆ καὶ ὥριμον σκέψιν τῶν ἁρμοδίων, συνετελέσθη ταχύτατα, καὶ μεθ' ὅλης τῆς κατεπειγούσης, ὡς ἀντικείμενον μεγίστης σπουδαιότητος, καὶ ἀπολύτου ἀνάγκης, συνετελέσθη δὲ μάλιστα καὶ μετ' ἄκρας πληρότητος μέχρι τοῦ γελοιωδεστάτου, διότι δὲν ἐξῃρέθησαν τοῦ κλεισίματος καὶ αὐτὰ *τὰ φαρμακεῖα*. Ὥστε ὡς βλέπετε ἡμεῖς ἐδῶ πέρα κλείομεν καὶ τὴν ἡμέραν ἀκόμη τὰ φαρμακεῖα, ἐν ᾧ σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι καὶ σύμπας ὁ ἄλλος κόσμος τὰ ὑποχρεόνεται νὰ μένωσιν ἀνοικτὰ καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἀπέναντι τῆς εὐλαβείας μας, ἀπέναντι τοῦ βαθυτάτου θρησκευτικοῦ αἰσθήματός μας, καὶ ἀπέναντι τῆς κρατούσης σήμερον ἀμερικανικῆς θεότητος τῆς ρεκλάμας, δὲν οἰκτείρομεν οὐδὲ τοὺς ἀσθενοῦντας, οὐδὲ ἂν ἔκτακτόν τι καὶ ἐπεῖγον δυστύχημα εἰς θνητὸν ἀπαιτῇ τὴν προσφυγήν του εἰς τὸ φαρμακεῖον πρὸ τῆς 9ης ὥρας.

Αἰωνία ἡ μνήμη ἐκείνου, ὅστις τυχὸν ἀπέθανε πρὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας. Ἐκέρδισεν οὗτος ἄλλο τι πολυτιμότερον τῆς παρούσης ζωῆς, τὸν παράδεισον, ἔγινεν ἅγιος, διότι ἔπεσε θῦμα τῆς θρησκευτικῆς μας εὐλαβείας.

Ἀλλά, κύριοι ἁρμόδιοι, καὶ εἴσθε γνωστοί τίνες ὑπέχετε τὴν εὐθύνην τῶν τοιούτων πραξικοπημάτων, αἱ ἔγγραφοι διατάξεις εἶνε μὲν *νεκραὶ* ὡς γράμματα, ἔχουσιν ὅμως *πνεῦμα*. Τὸ δὲ πνεῦμα αὐτῶν ζωοποιοῦσι καὶ ἑρμηνεύουσιν αἱ ζῶσαι καὶ ἁρμόδιαι ἀρχαί. Τὰ ἐντὸς λοιπὸν τῶν δημοτικῶν ἀγορῶν ἐργαστήρια, ἐξ ὧν πωλοῦνται τὰ κρέατα καὶ οἱ ἰχθύες, καὶ τὰ ἐκτὸς αὐτῶν ἐν τῇ πόλει φαρμακεῖα δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διατάξεως, τῆς διατασσούσης τὸ κλείσιμον τῶν ἐργαστηρίων πρὸ τῆς ἑωθινῆς λειτουργίας. Οὐδὲ κατορθοῦται μὲ τοῦτο τίποτε ἄλλο, εἰμὴ ἐμβάλλετε ἀνισότητα εἰς τὰς κοινωνικὰς τάξεις, στενοχωρεῖτε καὶ περιάγετε μόνον τὰς ἐργατικὰς εἰς ἀμηχανίαν· διότι εἰς τὰς ἀνωτέρας καὶ ὁ κρεωπώλης θὰ στείλῃ τὸ πρωῒ τὴν Κυριακὴν εἰς τὸν οἶκον τὸ κρέας, καὶ ὁ ἰχθυοπώλης τοὺς ἰχθῦς, καὶ ὁ λαχανοπώλης τὰ λάχανα, καὶ ὁ ἀρτοπώλης τὸ ψωμί, καὶ αὐτὸς ὁ κουρεὺς θὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς κείρῃ καὶ νὰ μᾶς ξυρίσῃ. Μόνον οἱ ἐργατικοὶ θὰ στενοχωρῶνται, οἵτινες καὶ καθ' ὅλον τὸ Σάββατον θὰ ἐργάζωνται, τὸ δὲ χρῆμα τῆς ἐργασίας των θὰ ἔλθῃ εἰς χεῖρας των τὴν Κυριακήν, ἢ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου εἰς τινας. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἔχομεν σὺν Θεῷ καὶ δύο λειτουργίας, καὶ ἐὰν δὲν προφθάσωμεν τὴν μίαν, πηγαίνομεν εἰς τὴν δευτέραν. Εὐδοκήσατε λοιπὸν νὰ ἐπανορθώσητε τὸ σφάλμα σας, καὶ μὴ τὰ βάλλετε μὲ τὰς δημοτικὰς ἀγορὰς καὶ μὲ τὰ φαρμακεῖα, ἀλλ' ἔλθετε εἰς τὰ τόσα ἄλλα ἀντικείμενα τῶν βουλευμάτων καὶ τῆς δράσεώς σας, τὰ ὁποῖα σᾶς ἀναμένουσιν ἀνυπομόνως.

Διανομὴ βοηθημάτων εἰς τοὺς ἐκ τῆς ἐξολισθήσεως τοῦ Ἐσχατοβουνίου παθόντας

Ὁ κ. Νομάρχης λαβὼν λεπτομερῆ ἔκθεσιν τοῦ Νομομηχανικοῦ κ. Γράβαρη, ἐν ᾗ λεπτομερῶς ἀναγράφονται αἱ ἐκ τῆς ἐξολισθήσεως τοῦ λόφου Ἐσχατοβουνίου προκύψασαι ζημίαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν πλησιέστατα τῷ λόφῳ κειμένων οἰκιῶν, προσεκάλεσε τὸν κ. δήμαρχον, νομομηχανικόν, καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἐράνων ἐπιτροπῆς, οἵτινες συνῆλθον χθὲς ἐν τῷ Νομαρχιακῷ καταστήματι καὶ ἀπεφάσισαν τὴν διανομὴν τῶν εἰσπραχθεισῶν 3,200 ἐν ὅλῳ δραχμῶν. Ἕκαστος δὲ τῶν ζημιωθέντων θὰ λάβῃ 12—15 δραχμὰς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, ἣν ὑπέστη.

ΕΚ ΝΑΥΠΑΚΤΟΥ

Ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία. — Τροποποίησις ἀστυνομικῶν περιφερειῶν. — Ἀναίρεσις συκοφαντιῶν. — Δασοφύλαξ ἀργυρολογῶν. — Σχετικὰ πρὸς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ, 21 Ἰανουαρίου.— Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία τοῦ «Ἄστεως».— Ἄσκοπον ἐθεώρησα ν' ἀναγγείλω ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τὴν κατὰ τύπους ἐγκατάστασιν τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας. Ἤδη ἂν καὶ μόλις εἰκοσαήμερον ἀριθμεῖ βίον ἐφαρμογῆς, πολὺ θὰ ἐπεσκίαζον τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς ὑπ' αὐτῆς συντελεσθείσης ἐκπολιτιστικῆς ἐπαναστάσεως ἂν ἀντὶ τῆς ξηρᾶς ἀφηγήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐφαρμογῆς της, προὐτίμων τὴν διὰ πομπωδῶν ἐκφράσεων ἐξύμνησιν τῆς ὑπεροχῆς της ἀπὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ δημοτικῆς ἀστυνομίας. Αἱ ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου μέχρι σήμερον ἀφειδῶς ἐντυπωθεῖσαι εἰς τὸν ἄψυχον χάρτην ὑπὸ τῆς πολιτείας σοφαὶ διατάξεις, αἱ εἰδικῶς σκοποῦσαι τὴν καθημερινὴν εὐημερίαν τῶν πολιτῶν διὰ τῆς τηρήσεως τῆς δημοσίας τάξεως, ἠθικῆς, ὑγιεινῆς κλπ ἤρχισαν νὰ ἐνσαρκῶνται ἐν τῇ πόλει μας καὶ ν' ἀνταλλάσσωσι τρυφερὸν ἀσπασμὸν μετὰ τῆς πραγματικότητος, ἀφ' ὅτου ἐγκατέστη ὡς ἀστυνόμος ὁ εὐπαίδευτος ἀνθυπομοίραρχος κ. Ἀγ. Τσαμαλῆς, ὅστις αὐτοστιγμεὶ ἐπελήφθη διὰ τῆς μιᾶς μὲν χειρὸς τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, διὰ τῆς ἑτέρας δὲ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐφαρμογῆς 45 ἀστυνομικῶν διατάξεων. Διὰ τὸ εὐγενὲς τῆς συμπεριφορᾶς του καὶ τὴν ἀπαρέγκλιτον ἐκπλήρωσιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του, προτείλκυσεν ἀμέριστον τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

Καὶ περὶ τῶν ἀστυνόμων κ. κ. Σπαθῆ καὶ Σωτηροπούλου τῶν ἑτέρων δύο περιφερειῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν, πληροφορούμεθα ὅτι μετὰ φρονήσεως καὶ ἀμεροληψίας ἐπαινετῆς προβαίνουσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ὁ ἐντεῦθεν ἐπιστέλλων πρὸς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Συζητήσεων,» ἐν ἀνταποκρίσει του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 ἱσταμένου, πολὺ δικαίως, ἀλλ' ἀκαίρως, θεωρεῖ ὡς τραγελαφικὴν τὴν πρώτην διαίρεσιν τῶν τεσσάρων ἀστυνομικῶν περιφερειῶν τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 22 Ἀπριλίου π.ἔ. Ἀληθῶς τραγελαφικὴ σύγχυσις ἡ ἐπελθοῦσα εἰς τὴν διάνοιάν του ἐκ τῆς ἐπιζητήσεως καὶ συσσωρεύσεως χονδρικῶς θεμάτων πρὸς δυσφημισμὸν τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας ἡμῶν κ. Καλαντζοπούλου, τοσοῦτον ἐπεσκότισεν αὐτόν, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ 20 ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως του, δημοσιευθέντος μεταρρυθμιστικοῦ Β. Δ. τῆς 24 Δεκεμβρίου, δι' οὗ αἱ πρὶν τέσσαρες ἀστυνομικαὶ περιφέρειαι συνεπτύχθησαν εἰς τρεῖς, ὑπαχθέντος καὶ τοῦ δήμου Πελλήνης εἰς τὴν ἀστυνομικὴν περιφέρειαν Προσχίου, τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Καλαντζοπούλου, τοῦ μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ἐργαζομένου διὰ πᾶσαν ἐπαρχιακὴν ἡμῶν ὑπόθεσιν καὶ διὰ πᾶν κοινωφελὲς ἔργον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁ κ. ἀνταποκριτὴς ποιούμενος λόγον καὶ περὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων καὶ οἰκοδομῶν μονομερῶς ἐν τοῖς δήμοις Ἀποδοτίας καὶ Ὀφιονείας, χαρακτηρίζει τοὺς καταλόγους μόνον τῶν δήμων τούτων ὡς μεροληπτικῶς συνταχθέντας, καὶ ἀναμασᾷ ἀηδῆ σοφίσματα πρὸς ἀπόδειξιν ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Καλαντζοπούλου εἰς τοὺς δύο μόνον αὐτοὺς δήμους (δὲν λέγει ὅμως διατί ὄχι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους), καὶ μεροληψίας τοῦ ἐφόρου Ναυπακτίας κ. Παναγιωτάκη, ἀποκρύπτει ὅτι οἱ δήμαρχοι ἀμφοτέρων τῶν ρηθέντων δήμων, οἵτινες κατὰ νόμον συμπράττουν μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐφόρου πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου, εἶνε ἀντιθέτων ἡμῶν πολιτικῶν φρονημάτων, καὶ λησμονῶν ὅτι μόνον ἐπὶ Κατσούφριδων καὶ Κουτσοσταύρων εἰρηνοδικῶν, καὶ Δαμασκηνῶν ἐφόρων καὶ τῶν παρομοίων νευροσπάστων καὶ πατρώνων του φορολογοῦνται οἱ ἄνθρωποι γυμνητεύοντες καὶ λιμώττοντες ὡς χαρραγωγεῖς καὶ ἁλιεῖς ἐν τοῖς ὀρεινοῖς δήμοις (πρὸς Θεοῦ!!), καὶ ἐν συντομίᾳ σύρεται εἰς τὸν βόρβορον τῆς πολιτικῆς ἀκολασίας ἡ τήβεννος τοῦ δικαστοῦ, καθίσταται φατριαστικὴ ἡ διοίκησις, ὑπεξαιροῦνται τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ πλαστογραφοῦνται πολλὰ ἐξ αὐτῶν, τὰ δὲ δημόσια γραφεῖα ἐν γένει καθίστανται ἀπρόσιτα τοῖς ἀντιπάλοις αὐτῶν πολιτικῶς, ὡς μαρτυρεῖ ἅπασα ἡ ἐπαρχία Ναυπακτίας. Ὅπως καὶ ἄλλοτε ὁσάκις ἴσχυεν ὁ κ. Καλαντζόπουλος, οὕτω καὶ νῦν ἐναβρύνεται ἡ Ναυπακτία ὅτι οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα ὑπάλληλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοί, εἶνε ἐκ τῶν ἐπιλέκτων συναδέλφων αὐτῶν ὑπό τε τὴν ἔποψιν μορφώσεως καὶ τὸ ἀδέκαστον τοῦ χαρακτῆρος, τὰ γραφεῖα δὲ αὐτῶν εἶνε εἶδος ἀκαδημαϊκῶν ἐντευκτηρίων, ἐν οἷς τάξις καὶ ἀκρίβεια, δικαιοσύνη καὶ εὐπροσηγορία βασιλεύει. Δικαίως ὅθεν ἐχλευάσθησαν παρὰ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως ἡμῶν τοιοῦτοι συκοφαντικοὶ ὑπαινιγμοὶ κατὰ τοῦ κ. Παναγιωτάκη, ὃν ὑπολήπτονται ὁμοθύμως, ὡς ποιοῦνται λίαν εὐφήμου μνείας τοῦ ἄρτι τοποθετηθέντος εἰρηνοδίκου κ. Τυπήλα, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Τὴν μετάθεσιν τοῦ δασοφύλακος Βαρελᾶ ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῶν δήμων τῆς περιφερείας του, ἀδιακρίτως πολιτικῆς ἀποχρώσεως ἐπιζητοῦσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς πληροφορούμεθα, ἕνεκεν τῶν ἁρπακτικῶν διαθέσεών του, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ταῦτα δὲν εἶχον περιέλθει μέχρι τοῦδε εἰς γνῶσιν τοῦ κ. δασάρχου τοῦ νομοῦ μας, ὅστις ἤδη θὰ προβῇ ὡς μετὰ πεποιθήσεως φρονοῦμεν, εἰς τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ. Ἀνεπιτυχῶς λοιπὸν ὁ κ. ἀνταποκριτὴς ἐξελέξατο ὡς βάθρον καὶ τὸν Ζαχχαῖον αὐτόν, ὡς ἐπιχαρίτως τὸν ἐξωμοίωσεν, ἵνα ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ τρομεροῦ κατηγορητηρίου κατὰ τῆς μικροπολιτικῆς, καὶ κάμῃ συνοπτικὴν διδασκαλίαν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ (sic).

Καὶ ἐκ τοῦ ἀκολούθου ζητήματος πειθόμεθα ἀρκούντως ὅτι ἡ ἐφήμερον ἐπισκότισιν ἔχει ὑποστῇ ὁ κ. ἀνταποκριτὴς ἢ πρὸ ἐτῶν κοιμᾶται ἔξυπνος, ἂν τὸ ἐπιτρέπουν οἱ φυσικοὶ νόμοι. Καὶ ταύτην τὴν δικαιολόγησιν χαριζόμενοι τῷ κάμνομεν, διὰ νὰ μὴ ἀνασύρωμεν τὸν πέπλον καὶ ἀποκαλύψωμεν τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῶν Ἱερεμιάδων. Πρόκειται περί τινος οἰκίας μικρᾶς ἰδιοκτήτου ὑπὸ τῆς εὐϋπολήπτου οἰκογενείας Χρόνη, κειμένης εἰς τὸ Δ ἄκρον τῆς πόλεώς μας, κατὰ τὸ ἥμισυ ἐντὸς τῆς κεντρικῆς ὁδοῦ. Ἐπειδὴ κατὰ τὸν εἰδικὸν νόμον πρέπει νὰ ἐκλείψῃ ἡ οἰκία αὕτη, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς ὁδοῦ, κατόπιν ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ δήμου, ἐπανειλημμένως ὡς πρὸ ἐτῶν ὁ κ. Χρόνης καὶ ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. δημάρχου νὰ κανονισθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου καὶ ἀποδοθῇ ἀνάλογος ἀποζημίωσις, ἵνα κατόπιν γείνῃ ἡ κατεδάφισις, ἀλλ' οὐδεμία ἐνέργεια ἐγένετο παρὰ τοῦ κ. δημάρχου. Πρὸ μηνῶν ὁ τότε ἐνταῦθα ἐπαρχιακὸς μηχανικὸς συνέταξε πρωτόκολλον κατεδαφίσεως. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν λαβὼν [illegible] ἠκύρωσε τὸ πρωτόκολλον.

Ἂν λοιπὸν τώρα διὰ πρώτην φορὰν ἐξαιρετικῶς ἠνώχλησε τὰς αἰσθήσεις τοῦ κ. ἀνταποκριτοῦ ἡ δυσμορφία τῆς οἰκοδομῆς καὶ ὄχι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, βλέπει ὅτι εἰς τὴν θέλησιν τοῦ κ. δημάρχου ἐναπόκειται ἡ κατεδάφισις, ἀφ' ἧς συνετάχθη τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τῆς εὐκαιρίας δοθείσης προτρέπομεν τὸν κ. ἀνταποκριτὴν νὰ παύσῃ ἐπιρρίπτων ἀπὸ σκοποῦ, πᾶσαν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀτοπίαν, εἰς τὴν ἰσχύουσαν πολιτικήν, μετὰ ψυχραιμίας δὲ καὶ ἀληθῶς φιλοπροόδων διαθέσεων νὰ ὑποδεικνύῃ πᾶν τὸ τρωτόν, ὅπως καὶ ἡμεῖς σκοποῦμεν νὰ πράξωμεν διὰ πολλὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τῆς πόλεως ἡμῶν καὶ τῶν λοιπῶν δήμων, ἵνα οὕτω ἐνισχύσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν ποθητὴν ἐν πᾶσι βελτίωσιν.

Ἀγέλαος

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2791 ἀπὸ 16 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1893 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἐκδοθείσης μεταξὺ τοῦ ἐκκαλοῦντος Γεωργίου Μαρκοπούλου, διαμένοντος ἐν Πὸρτ-Σαΐδ καὶ τοῦ ἐφεσιβλήτου Δημοσθένους Μαρκοπούλου, διαμένοντος ἐν Φαγιούρε.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐφεσιβλήτου Δημοσθένους Μαρκοπούλου.

Δέχεται τὴν ἀπὸ 23 Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἔφεσιν τοῦ Γεωργίου Μαρκοπούλου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 141 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου Ἀλεξανδρείας, ἣν ἐξαφανίζει καθ' ὅλας της τὰς διατάξεις.

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ἀγωγὴν τοῦ Δ. Μαρκοπούλου κατὰ Γ. Μαρκοπούλου.

Καταδικάζει τὸν ἐφεσίβλητον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην ἀμφοτέρων τῶν βαθμῶν ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τὴν 13 Δεκεμβρίου 1893.

Ὁ προεδρεύων Α. Πεταλᾶς — *Ὁ ὑπογραμματεὺς* Π. Ἀλφιέρης

Ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τὴν 16 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους ἐκτάκτως.

Ὁ πρόεδρος Ε. Ἀμβροσιάδης — *Ὁ ὑπογραμματεὺς* Π. Ἀλφιέρης

ΤΟ ΕΝ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΚΡΥ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ

ΝΕΟΝ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ

Β. ΚΑΣΔΟΝΗ

Παρέλαβεν ἀπὸ τώρα τὰ χρωματιστὰ καὶ μαῦρα ἀνοιξιάτικα σκληρὰ καπέλλα, ἅτινα προμηθεύεται ἀπὸ τὸ μεγαλείτερον Σκοτζέζικον ἐργοστάσιον πίλων.

Διέλθετε καὶ ζητήσατέ τα. Εἶνε ἐν πᾶσιν ἄριστα· εἶνε τὰ εἰς τὰ πρῶτα πιλοπωλεῖα τῆς Λόνδρας καὶ τοῦ Παρισιοῦ πωλούμενα.

ΑΝΤΙΚΡΥ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΑΤΟΥ

ΑΝΘΗ-ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ

Εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου καὶ παραπλεύρως τοῦ θεάτρου Τσόχα *ἀνθοπωλεῖον* εὑρίσκονται τὰ ὡραιότερα ΑΝΘΗ τῆς ἐποχῆς μας. Ἐν ἀφθονίᾳ πρὸ πάντων εὑρίσκονται ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ ὅλων ἐν γένει τῶν εἰδῶν καὶ ΜΕΝΕΞΕΔΕΣ ὅλων τῶν χρωμάτων. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀνθοπωλείου δέχεται παραγγελίας ἀνθοδεσμῶν, στεφάνων, κανίστρων (εὐρωπαϊκῶν) ὑποσχομένη γοῦστο καὶ τιμὴν μὴ ἐπιδεχομένην συναγωνισμόν.

ΗΝΩΜΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΘΩΜΑ & ΙΩ. ΧΑΛΙΟΥΛΙΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1878

ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΑΜΑΡΤΖΗ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1891

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

ΚΟΝΙΑΚ

ΠΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΓΝΗΣΙΟΝ ΕΚ ΜΟΣΧΑΤΩΝ ΣΤΑΦΥΛΩΝ

Τὰ γνωστὰ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα Ἐργοστάσια πνευματοποιίας **Ἀδελφῶν Θωμᾶ** καὶ **Ἰω. Χαλιούλια** καὶ **Ἀδελφῶν Σαμαρτζῆ**, λειτουργοῦντα διὰ τῶν τελειοτέρων γαλλικῶν μηχανημάτων παραγωγῆς ΚΟΝΙΑΚ, συστήματος WAREIN FILS & DEFRANCE ET TRANCHAND, συνεταιρισθέντα δὲ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τρέχοντος ἔτους, προσφέρουν εἰς τὸ κοινὸν τὸ παλαιότερον τῶν ἑλληνικῶν ΚΟΝΙΑΚ, τὸ εὐγευστότερον, τὸ ἀμιγέστερον ξένων ὑλῶν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐν Χαλκίδι παράγεται ἐν ἀφθονίᾳ ἡ σταφυλὴ καὶ ἰδίᾳ ἡ Μοσχάτη, ἧς τὸ μονοπώλιον ἔχουν τὰ ἐργοστάσια ταῦτα, συμβληθέντα μετὰ τῶν παραγωγῶν διὰ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Ἐκ τοῦ ζωμοῦ ταύτης παράγουν τὸ ἀρωματικώτατον ΚΟΝΙΑΚ, ὅπερ εἶνε ἀπηλλαγμένον τῶν τεχνικῶν ἀρωμάτων.

Ἔχουν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατείας των ἔγγραφα πλείστων ἰατρῶν καὶ εἰδικῶν χημικῶν, πιστοποιούντων τὰ προσόντα τοῦ ἐξαιρετικοῦ τούτου προϊόντος τῶν ἐργοστασίων των καὶ συνιστώντων αὐτὸ ὡς τονωτικὸν καὶ χωνευτικόν, χρήσιμον δὲ εἴς τε τοὺς ἀναρρωνύοντας καὶ τοὺς ὑγιεῖς.

Μόνον ἁπλῆ δοκιμὴ ἐφ' ἅπαξ θέλει πείσει τοὺς μὴ γευσαμένους τὸ προϊὸν τοῦτο περὶ τῆς ὑπεροχῆς του.

Ἅπαντα τὰ εἴδη τῶν ποτῶν τῶν Ἡνωμένων Πνευματοποιείων Χαλκίδος εὑρίσκωνται καὶ πωλοῦνται εἰς ποσότητας καὶ εἰς φιάλας ἐν τῷ ἐνταῦθα σιδηροπωλείῳ τῶν κ. κ. **Βαρβαρήγου** καὶ **Θεοδώρου** ἔναντι τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, οἵτινες ἀνέλαβον τὸ μονοπώλειον αὐτῶν, παρ' αὐτῶν δὲ δίδεται καὶ πᾶσα πληροφορία.

ΤΑ ΗΝΩΜΕΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΟΥΣΙΝ:

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ ὁ κ. **Θ. Φιντικάκης**, κάτωθι τοῦ Θεάτρου
Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ οἱ κ. κ. **Στολτενὼφ** καὶ **Λουκᾶς**
Ἐν ΚΕΡΚΥΡᾼ ὁ κ. **Ὄθων Κουρούκλης**
Ἐν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ὁ κ. **Θρ. Καμαράδος**
Ἐν ΣΜΥΡΝῌ οἱ κ. κ. **Ἰωαννίδης Κομνηνὸς** καὶ Σα
Ἐν ΡΟΥΤΣΟΥΚΙῼ ὁ κ. **Ι. Ἀποστολίδης**
Ἐν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙᾼ ὁ κ. **Πολυχρόνης Λένωσης**
Ἐν ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῌ ὁ κ. **J. BURKHARDT**
Ἐν ΒΙΤΩΛΙΟΙΣ ὁ κ. **Ἀριστοτέλης Περρῆς**
Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙῼ Κρήτης ὁ κ. **Χαρίλαος Ροδόπουλος**
Ἐν ΡΕΘΥΜΝῼ ὁ κ. **Ἡρακλῆς Σιγανὸς**
Ἐν ΧΑΝΙΟΙΣ ὁ κ. **Μιχαὴλ Μάστρακας**
Ἐν ΒΟΛῼ οἱ κ. κ. **Ἡλιόπουλος** καὶ **Σαμαρτζῆς**
Ἐν ΛΑΡΙΣΣῌ ὁ κ. **Νικόλαος Πάγκας**

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ:

Ἡ ἀρχαιότης τῶν Ἐργοστασίων καὶ ἡ πόλις Χαλκὶς διακρινομένη διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν σταφυλῶν καὶ τῶν οἴνω
Ποσότης δυναμένη ν' ἀνταποκριθῇ εἰς πᾶσαν ζήτησιν, ὑπαρχούσης παρακαταθήκης ὑπὲρ τὰς 100,000 ὀκάδας.
Αἱ ἀποθῆκαι τῶν Ἐργοστασίων εἶνε προσιταὶ τοῖς βουλομένοις ν' ἀντιληφθῶσι τὰ πράγματα.

Προσφέρομεν ἀμοιβὴν δραχμῶν 100,000 εἰς ὅντινα ἀνακαλύψῃ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ ΚΟΝΙΑΚ τῶν Ἐργοστασίων μας δὲν εἶνε ἁγνὸν καὶ ἐκ σταφυλῶν Μοσχάτων. Ἐγγυώμεθα δὲ διὰ τὴν ἀμοιβὴν μὲ αὐτὰ τὰ Ἐργοστάσιά μας.

Τὰ Ἡνωμένα Πνευματοποιεῖα Χαλκίδος προσφέρουν ὡσαύτως ἀρίστους μέλανας οἴνους εὐβοϊκοὺς εἰς φιάλας καὶ βαρέλια.

ΑΤΜΟΜΥΛΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Σ. ΔΟΥΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐπιδιώκων ἀείποτε ἐλάχιστον κέρδος ἐν τῇ καταναλώσει δημοσιεύω καθ' ἑκάστην τιμολόγιον πρὸς γνῶσιν τῶν καταναλωτῶν ἀλεύρων, οὓς ἀφίνω νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν μετ' αὐστηρὰν μάλιστα δοκιμασίαν, καὶ παρακαλῶ νὰ ἀπφανθῶσι περὶ τῆς ἀληθείας, ἀναδεχόμενος πάσας τὰς πρὸς τοῦτο ἐξηγήσεις.

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΛΕΥΡΩΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Σιμιγδάλια ἀρίστης ποιότητος	λεπτὰ	51
Ψιλοσιμίγδαλα	»	48
Ἀζύμα Ρωσσίας εκλεκτὴ Α'	»	47
Ἄλευρα ΑΑΑ'	»	44
» ΑΑ'	»	41
» πιτυράτα	»	39
» δεύτερα	»	38
» τρίτα	»	28
Πίτυρα χονδρὰ	»	16
» ψιλὰ	»	16

Διὰ τοὺς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγοραστὰς ἐκπίπτονται αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ κατὰ 6 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

Δ. Σ. Δοῦμος

ΤΟ ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ
ΚΕΚΟΥ & ΚΑΡΕΛΛΑ
παρὰ τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ

Εἰδοποιεῖ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν του, ὅτι ἐφωδιάσθη ἐσχάτως τὰ κατωτέρω εἴδη τῆς ἐποχῆς, ἅτινα ἐπρομηθεύθη ἀπ' εὐθείας· ἤτοι

ΧΑΒΙΑΡΙ ΜΑΥΡΟΝ Γέλβας γλυκύτατον ἀρίστης ποιότητος.

ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ πρωτοφανὲς διὰ τὰς Ἀθήνας (ἰδιαιτέρως δὲ συνιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῖς καταναλωταῖς, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων τοιούτου ἐκ διαφόρων βαφῶν καὶ ἄλλων ὑλῶν.)

ΑΥΓΟΤΑΡΑΧΟΝ Μεσολογγίου ἐκλεκτῆς ποιότητος.

ΑΣΤΑΚΟΥΣ φρέσκους τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας τοῦ γνωστοῦ ἐργοστασίου Morton.

ΠΑΣΤΑ διάφορα εἰς λιανικὴν πώλησιν κατ' ὀκᾶν καὶ εἰς κυτία. Καθὼς καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ εἴδη τῶν ἀποικιακῶν. Πρὸς τούτοις εἰς τὸ ἀνωτέρω κατάστημα εὑρίσκονται καὶ ΠΟΤΑ διάφορα ὅλων τῶν ἑλληνικῶν ἐργοστασίων, πωλούμενα κατ' ὀκᾶν καὶ εἰς φιάλας. Καθὼς καὶ ΟΙΝΟΣ Ἁγίου Γεωργίου ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Ἁπλῆ ἐπίσκεψις δύναται νὰ πείσῃ καὶ τὸν ἰδιοτροπώτερον πελάτην περὶ τοῦ κύρους τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πρωτοφανοῦς εὐθηνίας, ἣν θὰ ἐπιδιώκῃ πάντοτε ἡ διεύθυνσίς του.

Τρέξατε νὰ προφθάσετε τὸ Μαῦρον Χαβιάρι

ΚΕΚΟΥ & ΚΑΡΕΛΛΑ

Τὸ πρὸ 10ετίας ἱδρυθὲν ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ τῆς νέας ἀγορᾶς γνωστὸν Διεθνὲς Ἀλλαντοποιεῖον τοῦ κ. Ἀντ. Σκορδούλη λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἐνταῦθα ὡς καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατείαν ὅτι ἐπλούτισε τὸ κατάστημα αὐτοῦ διὰ τελειοτάτων μηχανῶν, δι' ὧν κατασκευάζει τὰ ἑξῆς εἴδη Ἀλλαντοποιείας ἐφάμιλλα τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνεπίδεκτα συναγωνισμοῦ οἷον: ΧΟΙΡΟΜΗΡΙΑ, ΜΟΡΤΑΔΕΛΛΕΣ, ΣΑΛΑΜΙΑ μίμησις Βερόνας καὶ Μιλάνου, ΓΛΩΣΣΑΙ βόειαι καὶ χοιριναὶ μίμησις ρωσσική, ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς κατασκευῆς, ΚΟΤΕΚΙΝΑ, ΦΙΛΕΤΑ, ΜΠΕΚΟΝ κλπ.

Ἐπισκεφθῆτε τὸ κατάστημά μας καὶ θέλετε βεβαιωθῆ ὅτι δὲν ρεκλαμάρομεν.

Ἀποφεύγετε πλανοδίους πωλητὰς Σαλαμίων καὶ Λουκανίκων.

Μεταχειρίζονται πρὸς πλήρωσιν τούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βόεια δεύτερα κρέατα, ἡ δὲ γέμισις αὐτῶν ἄνευ μηχανημάτων, ἐννοεῖται ὁποία θὰ εἶνε.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἡμέτεροι πελάται ὅτι ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐργοστασίοις προσεθέσαμεν τμῆμα κατασκευῆς βιβλίων ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν COPIES DES LETTRES.

Ἡ ποιότης αὐτῶν ἀρίστη, αἱ τιμαὶ δὲ μέτριαι καὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΕΦΘΑΣΑΝ τὰ χρωματιστὰ λεπτότατα χαρτιὰ ἀγγλικὰ πρὸς κατασκευὴν A BAS JOUR.

ΤΕΙΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ
ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ

ἐκομίσθησαν πρόσφατα καὶ ἀρίστης ποιότητος εἰς τὸ Φαρμακεῖον Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ, ὁδὸς Ἑρμοῦ, ἀριθ. 206.

ΟΙΝΟΙ, ΕΛΑΙΟΝ, ΟΞΟΣ
ΛΥΚΟΒΡΥΣΕΩΣ (Δ. Ι. ΣΟΥΤΣΟΥ)

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

27 ΑΡΙΘ. — ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ — ΑΡΙΘ. 27, ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ	Εἰς φιάλ. La bouteille		Εἰς 1/2 φιάλ. La 1/2 bouteille		Κατ' ὀκᾶν L'oka	
	Δρ.	λεπ.	Δρ.	Λεπ.	Δρ.	λεπ.
Οἶνος Λυκοβρύσεως ἐρυθρὸς / Clos Lykovryssi rouge	1			75	1	
Οἶνος Λυκοβρύσεως ἐρυθρὸς / Lykovryssi rouge		60				80
Οἶνος Λυκοβρύσεως ἐρυθρὸς / Lykovryssi rouge						60
Οἶνος Λυκοβρύσεως σαβατιανὸς λευκὸς / Clos Lykovryssi savatianos Blanc	1			75	1	20
Οἶνος Λυκοβρύσεως λευκὸς / Lykovryssi Blanc		70				90
Οἶνος Λυκοβρύσεως σουλτανίνης λευκὸς / Clos Lykovryssi Blanc sultanine	1	50	1			
Οἶνος Λυκοβρύσεως λευκὸς Μοσχάτος / Clos Lykovryssi Muscat	2		1	25		

Αἱ φιάλαι τοῦ Clos Lykovryssi λαμβάνονται ὀπίσω πρὸς [illegible]

Ἔλαιον (Huile) εἰς φιάλας Δρ. 3 (ἡ φιάλη λαμβάνεται ὀπίσω πρὸς λ. 30)
Ὄξος λευκὸν (à l'estragon) Vinaigre à l'estragon Δρ. 1) (α)
Ὄξος λευκὸν Vinaigre simple λεπ. 80)
(α) Αἱ φιάλαι λαμβάνονται ὀπίσω πρὸς λεπ. 10.

FRAISSINET & CIE
COMPAGNIE MARSEILLAISE DE NAVIGATION A VAPEUR
SERVICE HEBDOMADAIRE

Départ du Pirée chaque Mercredi à midi, directement pour Smyrne, Dédéagatch, Salonique, Dardanelles, Callipoli, Constantinople et Rodosto.

Départ du Pirée chaque Samedi 2 h. soir directement pour Marseille.

POUR CAUSE DE DÉPART

Meuble d'art et bibelots à vendre. S'adresser au journal.

ΣΑΠΩΝΕΣ ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ
διὰ τὸ πρόσωπον, τὰς χεῖρας κτλ.
Ἀποθήκη Φαρμακεῖον Κρίνου

ΚΟΝΙΑΚ ΚΑΙ ΟΙΝΟΙ
ΖΑΝΝΟΥ ΚΑΙ ΡΩΣ

		1/2 φιάλη	Ἡ φιάλη
Α')	ΚΟΝΙΑΚ (ἐξαίσιον) εἰς φιάλας Δρ.	1.65	3.—
Β')	ΟΙΝΟΙ ΛΕΥΚΟΙ εἰς φιάλας:		
	Ἐσοδείας 1891 »	0.85	1.30
	» 1890 (ἐπιδόρπιοι) »	0.85	1.30
Γ')	ΟΙΝΟΙ ΕΡΥΘΡΟΙ εἰς φιάλας:		
	Ἐσοδείας 1890 »	0.65	1.—
	» 1889 »	0.80	1.50
	» 1888 »	1.15	2.—
	» 1887 »	1.65	3.—
	» 1886 »	2.15	4.—
	» 1885 »	2.65	5.—

Δ') ΟΙΝΟΙ ΕΡΥΘΡΟΙ εἰς χύμα:
Ἐσοδείας 1890 ἡ ὀκᾶ λεπτὰ 80
» 1892 » » 60
» 1892 (γλυκὺς) » 60
Ε') ΟΙΝΟΣ ΛΕΥΚΟΣ ρητινίτης » 80

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ· Εἰς γωνιαῖον ὑπόγειον μεγάλης οἰκίας Μελᾶ ἀπέναντι τοῦ Νέου Θεάτρου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Εἰς διασταύρωσιν ὁδῶν **Βουλῆς** καὶ **Μουσῶν**, παρὰ τὸ γραφεῖον τῆς «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἀποδίδονται λεπτὰ 30 δι' ἑκάστην ἐπιστρεφομένην κενὴν φιάλην καὶ λεπτὰ 25 δι' ἑκάστην ἡμίσειαν.

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ πωλεῖται παρὰ τοῦ **Α. Πρωτοππαπᾶ** (πλατεῖα Τρούμπας)

Μεταφορὰ οἴκαδε δωρεὰν

ΙΩ. ΣΟΛΩΝΟΣ & Σ^ΑΣ
ΟΙΝΟΙ, ΚΟΝΙΑΚ & ΠΟΤΑ
ΟΙΝΟΙ
μέλανες καὶ λευκοὶ ἡ ὀκᾶ λεπ. 80

		Ἑκάστη φιάλη	1/2 φιάλη
ΟΙΝΟΙ μέλανες καὶ λευκοὶ	Δρ.	1.05	0.65
ΟΙΝΟΙ παλαιοὶ δεκαετεῖς δι' ἀσθενεῖς ὡς καὶ ἐπιδόρπιοι Μοσχάτου καὶ Φαλήρου	»	2.50	
ΠΟΤΑ διάφορα (Liqueurs)	»	4.50	2.50
ΚΟΝΙΑΚ παλαιὸν	»	3.50	2.—
ΒΕΡΜΟΥΤ	»	2.50	
ΑΜΕΡ	»	2.—	

Ἐπιστρεφομένων τῶν κενῶν φιαλῶν ἀποδίδονται λεπτ. 25.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν κουλλουροπώλης Δημοσθένης Α. Παπανικολάου, εἰδοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς αὐτοῦ πελάτας ὅτι πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν ἵδρυσεν ὑποκατάστημα τοῦ ἐργοστασίου του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους ἀριθ. 2 πλησίον τοῦ χρηματιστηρίου. Ἐν αὐτῷ δὲ εἰσὶν ἐκτεθειμένα εὐγευστότατα παντοειδῆ κουλλούρια· εἰσὶ δεκταὶ ἐκεῖ παραγγελίαι κουλουρίων. Οἱ παραγγέλλοντες θὰ μείνωσι λίαν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς ποιότητος τῶν κουλλουρίων.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Πειραιεὺς-Ἀθῆναι-Πάτραι-Πύργος-Ὀλύμπια

Σταθμός				
Πειραιεὺς ἀν.		6.20π.	11.25π.	1.45μ.
Ἀθῆναι »		7.—	12.05	2.25
Κόρινθος ἀφ.		10.04	3.—	5.50
Κόρινθος ἀν.		10.24	3.15	4.20μ.
Ἀκράτα ἀφ.		22.56	5.08	7.15
Ἀκράτα ἀν.	6.—π.	12.56	5.10	
Αἴγιον ἀφ.	7.10	2.02	6.—	
Πάτραι ἀφ.	9.15	3.40	7.20	
Πάτραι ἀν.		7.15π.	2.—μ.	4.10μ.
Λεχαινὰ ἀφ.		9.45	4.55	6.18
Λεχαινὰ ἀν.	6.50π.	9.50		6.23
Πύργος ἀφ.	8.55	11.40		8.40
Πύργος ἀν.	7.05π.	1.—		
Ὀλύμπια ἀφ.	8.—	1.55		

Σταθμός				
Ὀλύμπια ἀν.	8.10π.			2.30μ.
Πύργος ἀφ.	9.05			3.25
Πύργος ἀν.		7—π.	2.30	3.40
Λεχαινὰ ἀφ.	6.40π.	8.50	4.40	5.18
Λεχαινὰ ἀν.	9.15	8.55		5.24
Πάτραι ἀφ.		11.05		7.50
Πάτραι ἀν.		7.45	11.50π.	3.05μ.
Αἴγιον ἀν.		9.29	1.80	5.—
Ἀκράτα ἀφ.		10.34	1.58	6.05
Ἀκράτα ἀν.	6.20π.	10.39	2.02	
Κόρινθος ἀφ.	9.—	1.05	3.55	
Κόρινθος ἀν.	7.—π.	1.25	4.15	
Ἀθῆναι ἀφ.	10.25	4.30	7.10	
Πειραιεὺς ἀφ.	11.—	5.—	7.40	

Καβάσιλα-Κυλλήνη-Λουτρὰ

Καβάσιλα	10.15π.	—	6.42π.
Βαρθολομιὸ	10.35	3.10μ.	7.05
Κυλλήνη	11.05	3.40	7.35
Λουτρὰ	12.30	—	—

Λουτρὰ	—	—	2.—μ.
Κυλλήνη	6.20π.	11.25	4.—
Βορθολομιὸ	6.50	11.51	4.33
Καβάσιλα	7.05	—	4.50

Κόρινθος-Ἄργος-Ναύπλιον-Τρίπολις

Κόρινθος ἀν.	10.28 π. μ	1.30μμ. (α)
Ἄργος ἀφ.	12.55	4.10
ΝΑΥΠΛΙΟΝ »	1.40	4.45
Τρίπολις »	4.25	7.45

Τρίπολις ἀν.	7.35 π.μ	9.25 π.μ. (β)
ΝΑΥΠΛΙΟΝ »	9.50	12.20
Ἄργος »	10.35	12.56
Κόρινθος ἀφ.	12.50	3.25

(α) Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευήν, (β) Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον — Μεταξὺ Μύλων. Ἄργους, Ναυπλίου ἓξ ἁμαξοστοιχίαι καθ' ἑκάστην.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «ΑΣΤΕΩΣ», τῆς Δευτέρας, 24 Ἰανουαρίου 1894 (115)

ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΑΡΤΕΜΙΣ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Ἡ Αἰγγιλλέττη

Ἐπεχείρησε νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν φλόγα ἐκείνην, ἡ ὁποία παρουσίαζε δι' αὐτὴν τὴν ὑψίστην ἐλπίδα! τὴν σωτηρίαν, τὴν ζωήν.

Ἡ χαρὰ αὐτὴ ὀλίγην ὥραν διήρκεσε. Τὸ φωτεινὸν ἐκεῖνο σημεῖον ἐμεγεθύνετο, καθίστατο ἀπέραντον.

Ἐννόησε.

— Πυρκαϊὰ εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον!

Ἀνέπνεε φλόγας. Φλόγες εἰσήρχοντο εἰς τὸ στῆθός της.

Ἐπνίγετο! Μόλις εἶχε τὸν καιρὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν διάδρομον τῆς Σαὶντ-Ἐνιμί.

Ἐκεῖ ὑπῆρχε κάπως περισσότερος ἀὴρ διὰ νὰ ἀναπνεύσῃ.

Ἦτο καιρός. Ἡ Κλαίρη ἦτο ἡμιθανής.

Τὸ πῦρ διήρχετο κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην πρὸ τῆς στενῆς ὀπῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ Κλαίρη εἶχεν εἰσχωρήσει, ἀλλὰ δὲν εἰσήρχετο ἐντὸς αὐτῆς· ἡ ἀτραπὸς ἐκείνη, τὴν ὁποίαν εἶχον ἀνασκάψει ἐντὸς τοῦ βράχου ἔμενε πάντοτε ἡ ἰδία, ἀλλ' ἐπειδὴ δι' αὐτῆς εἰσήχετο ἀήρ, ἐσχημάτιζεν ἑστίαν οὕτως εἰπεῖν, ἡ ὁποία κατεβίβρωσκε ἐκεῖ κάτω τὸν βορεινὸν διάδρομον, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁ καπνός, πληρῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸν διάδρομον τῆς Σαὶντ-Ἐνιμί, ἠπείλει τὸν Φίλιππον καὶ τὴν Κλαίρην διὰ νέου κινδύνου.

Ἐτράπη εἰς φυγήν, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποῦ τρέχει, ὅπως εἶχε κάμει προηγουμένως μετὰ τὴν καταβύθισιν καὶ ἐκχωμάτωσιν.

Τρέχει, ἀπομακρυνομένη ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν μακρύτερον τοῦ σημείου ἐκείνου τῆς καταστροφῆς.

Ἀλλ' ἐν τῇ παραφόρῳ ἐκείνῃ φυγῇ της ἐπανέρχεται εἰς τὸ μέρος τῆς καταβυθίσεως, ἡ ὁποία πρὸ ὀλίγου τὴν εἶχε χωρίσει ἀπὸ τὸν Φίλιππον. Δράττεται τῶν ἐρριμμένων ἐκεῖ ξύλων· προσκόπτει ἐπὶ τῶν ἐπιχωμάτων· πληγόνεται· τὸ αἷμά της ῥέει· ἀφίνει νὰ διαφύγουν τῶν χειλέων της ὑπόκωφα βογγητά· αἰσθάνεται ὅτι ὁ νοῦς της ἐξασθενεῖ.

Ἡ ἀγωνία ἐκείνη ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις της Καλλίτερον ν' ἀποθάνῃ ἀμέσως.

— Ναί, ν' ἀποθάνω, ἔλεγε, ν' ἀποθάνω! ἀφοῦ ὁ Φίλιππος εἶνε νεκρός!...

Καὶ ψιθυρίζει δι' ἑαυτήν, ψιθυρίζει περιπαθῶς:

— Φίλιππέ μου! ἀγαπημένε μου Φίλιππε! ἐσὺ ποῦ δὲν μ' ἀγαποῦσες καὶ ποῦ δὲν θὰ μάθῃς ποτὲ πόσον σ' ἀγαποῦσα ἐγώ! Ἄχ! πῶς ἤθελα ν' ἀποθάνω κοντά σου!... Ὁ θάνατος θὰ ἦτο γλυκύτατος ἂν ἤρχετο νὰ μ' εὕρῃ μέσα 'στὴν ἀγκαλιά σου Φίλιππέ μου!..

Ἀφίεται νὰ καταπέσῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ τῆς χρησιμεύσουν ὡς φέρετρον. Ἐξαπλοῦται ἐπ' αὐτῶν κατάκοπος, μὲ παράδοξόν τι αἴσθημα ἡδονῆς, μὲ βαθὺν στεναγμὸν ἀνακουφίσεως.

Εἶνε ὁριστικῶς πλέον ἀποφασισμένη ν' ἀποθάνῃ.

Δὲν θέλει νὰ καταβάλῃ πλέον καμμίαν προσπάθειαν, ὅπως σωθῇ.

— Καὶ κλείει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀναμένουσα τὸ τέλος τῆς ζωῆς της.

Τὰ σκότη, τὰ ὁποῖα τὴν καλύπτουν ὡς σουδάριον, τὰ σκότη ἐκεῖνα τὰ τόσον πυκνά, τὰ ὁποῖα φαίνονται ἔχοντα ἴδιον βάρος καὶ ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῦ στήθους της καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων της ὡς πραγματικὸν φορτίον, τὴν ἐμποδίζουν νὰ βλέπῃ περὶ αὐτήν, ἐξηπλωμένα καὶ αὐτὰ ὡς ἐκείνη ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, τὰ ὁποῖα κατεπλάκωσαν πρὸ ὀλίγου τὸ λιπόθυμον σῶμα τοῦ Φιλίππου.

. . . .

Ἐὰν ἡ Κλαίρη καὶ ὁ Φίλιππος εἶχον ἀποθάνῃ, ὁ Βαρτόλη ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐπανέβλεπε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου!...

Θὰ ἐθάπτετο ὅπως αὐτοὶ ἐν τῇ καταστροφῇ τοῦ ἀνθρακωρυχείου.

Καί, ἂν ἦτο ἀνάγκη, ἀφοῦ προηγουμένως διέτασσε ν' ἀναβῶσιν ὅλοι οἱ ἐργάται, ὡς ὁ πλοίαρχος θὰ διέτασσε νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ πλοῖόν του ὅταν τοῦτο ἔμελλε νὰ βυθισθῇ, θὰ προὐκάλει καὶ αὐτὸς τὴν καταστροφὴν ἐκείνην.

Ἡ Κλαίρη καὶ ὁ Φίλιππος ἦσαν ὁλόκληρος ἡ ζωή του....

Δὲν ἤθελε νὰ ἐπιζήσῃ αὐτῶν!

Ἀλλ' εἶχον ἆρά γε ἀποθάνει;... Τὰ δυστυχήματα αὐτὰ τῶν ἀνθρακωρυχείων, τὰ τόσον φοβερά, τὰ τόσον τρομακτικά, ἀκολουθοῦνται ἐνίοτε ὑπὸ παραδόξου τύχης! Αἱ χρονογραφίαι τῶν μεταλλείων ἀριθμοῦσιν ἄπειρα παραδείγματα ἐργατῶν ταφέντων καὶ ἐπανευρεθέντων ζώντων, κατόπιν μακρῶν καὶ σκληρῶν ἡμερῶν φρικωδῶν πόνων καὶ τρομακτικῶν ἀγωνιῶν.

Δὲν εἶνε ἆρα πιθανὸν ἡ Κλαίρη καὶ ὁ Φίλιππος νὰ μὴ ἔχουν καταληφθῆ ὑπὸ τῆς καταβυθίσεως καὶ νὰ εὑρίσκωνται μακρὰν τῆς πυρκαϊᾶς;

Ἀλλὰ τί νὰ κάμῃ διὰ νὰ τὸ μάθῃ;

Πῶς νὰ φθάσῃ μέχρις αὐτῶν;

Διὰ τοῦ βορεινοῦ διαδρόμου; Ἦτο παραφροσύνη καὶ νὰ τὸ σκεφθῇ κἂν τὸ τοιοῦτον!

Αἱ φλόγες τοῦ πυρὸς ἔλειχον ἤδη τὸν προστατευτικὸν φραγμὸν ὅστις, ἀποκλείων τὴν δίοδον, εἶχε σώσει τὸ ἀνθρακωρυχεῖον ἀπὸ τὴν ἐντελῆ καταστροφήν.

Τὸ νὰ ἐγγίσῃ ἐπὶ τοῦ φραγμοῦ ἐκείνου ἦτο ταὐτὸ ὡς νὰ ἤθελε νὰ ἐκραγῇ ἡ καταστροφή, πλήρης, ἀνεπανόρθωτος, κλονίζουσα ὁλόκληρον τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, καταβιβρώσκουσα αὐτὸ μέχρι τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων διαδρόμων.

Ἓν κτύπημα ἀξίνης ἐπὶ τοῦ φραγμοῦ ἐκείνου θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς νὰ συγκοινωνήσωσι μετὰ τοῦ μεμολυσμένου ἀέρος τοῦ ἀνθρακωρυχείου, τοῦ ἀέρος τοῦ πλήρους εὐφλέκτων ἀτμῶν, τοῦ ἀέρος ὅστις εἶχεν διεισδύσει ἐκεῖ ἐκ τοῦ ἀρχαίου φρέατος καὶ οἱ εὔφλεκτοι ἐκεῖνοι ἀτμοὶ θὰ ἐφλέγοντο, ἐπιφέροντες φρικωδῶς τὴν τελείαν καταστροφὴν τοῦ ἀνθρακωρυχείου.

Καὶ ὁ Βαρτόλη ἐκτὸς ἑαυτοῦ ἔλεγε:

— Ναὶ ἐὰν ἔχουν ἀποθάνει, θ' ἀποθάνω κ' ἐγὼ πλησίον των! Καὶ θὰ ταφῶ εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ Φιλίππου μου, εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἀγαπημένης μου Κλαίρης, ὑπὸ τὰ γιγαντιαῖα ἐρείπια ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρακωρυχείου!

Ἐδοκίμασε νὰ κτυπήσῃ μετὰ δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ἑκατονταπλασιάζει ἡ ἀπελπισία, ἐδοκίμασε ν' ἀνοίξῃ δίοδον πρὸ τοῦ διαδρόμου τῆς Σαὶντ-Ἐνιμί· ἀλλ' αἱ ἡρωϊκαὶ προσπάθειαί του ἀπέβαινον μάταιαι· δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατορθώσῃ μόνος, ὁ δυστυχής, ὅ,τι πρὸ ὀλίγου δὲν ἠδύναντο νὰ κατορθώσουν ἑκατοντάδες χειρῶν ἐπίσης θαρραλέων καὶ ἐπίσης ρωμαλέων.

Ὁ βράχος αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔφραττε τὴν δίοδον.

Θὰ ἦτο λοιπὸν ἀνάγκη νὰ καταρρίψῃ τὸ πρόσκομμα αὐτό.

Ἦτο δυνατόν;

Ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου, ὅπου εὑρίσκετο ἐπείσθη περὶ τῆς ἀπελπιστικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρακωρυχείου.

Ποῦ εἶχε σταματήσει ἡ καταβύθισις τοῦ διαδρόμου τῆς Σαὶντ-Ἐνιμί;

Δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντιληφθῇ καὶ ὁ καιρὸς ἐπεῖγε.

Τότε ἀνέβη καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν κινητῶν κλιμάκων, ἀλλὰ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τοῦ προδρόμου τοῦ ἄνω ὀρόφου.

Ἐκεῖ εἶχεν ἤδη σταματήσει πρὸ ὀλίγου κατὰ τὴν πρώτην του κάθοδον.

Κατώρθωσε νὰ ἴδῃ καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ καταβύθισις τοῦ πρώτου ὀρόφου, εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Αἰγγιλλέττης, ἦτο ἐντελὴς καὶ ἥνωνεν αὐτὸν μὲ τὸν κάτωθεν ὄροφον.

Ἡ καταβύθισις αὕτη ἀνέσκαπτε ἐπικίνδυνον ἄβυσσον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις ἔσπευσεν ἄνευ φόβου: εἶχεν ἤδη θυσιάσει τὴν ζωήν του.

Ἐν τῇ τρομερᾷ ἐκείνῃ καθόδῳ ἐρριψοκινδύνευσεν εἰκοσάκις νὰ κατασυντριφθῇ· συχνὰ ἐβυθίζετο τόσον βαθέως εἰς τὰ συντρίμματα τῶν ἐρειπίων, ὥστε ἐξηφανίζετο σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν. Ἐπνίγετο.

Τὰ ἐρείπια ἐκεῖνα ἐπίεζον τὸ στῆθός του. Ἡ ἀναπνοή του ἐξέλειπε.

Ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ ἀνηκούστους προσπαθείας διὰ νὰ ἐγερθῇ καὶ πάλιν, διὰ νὰ φθάσῃ ἐπί τινος πέτρας, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεκουράζετο καὶ ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀνελάμβανε πάλιν τὴν πορείαν του.

Εἴς τι ὡρισμένον σημεῖον τῆς καθόδου ἀνεπαύθη ὀλίγον.

Δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ βαδίσῃ. Ἦτο ἐξηντλημένος, ἠφανισμένος.

Ἄλλως εἶχεν ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ὑπολογίσῃ, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, κατὰ πόσην ἀπόστασιν ἀπεῖχε τοῦ διαδρόμου τῆς Σαὶντ-Ἐνιμί.

Ὅταν ἔκαμε τοὺς ὑπολογισμούς του εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὅτι θὰ εἶχεν ἤδη φθάσει εἰς τὸν διάδρομον ἐκεῖνον καὶ ὅτι εὑρίσκετο ἤδη εἰς τὸ σημεῖον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἔβαινε.

Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ προχωρήσῃ μακρότερον.

Ὁ ἀδιαχώρητος σωρὸς τῶν ξύλων, ἡ ἄπειρος συσσώρευσις τῶν πετρῶν καὶ τῶν παντὸς εἴδους ἐρειπίων παρουσίαζον πρὸ αὐτοῦ ἀδιάβατον πρόσκομμα.

Ἦτο τὸ ἄκρον τῆς ἰδίας ἐκείνης καταβυθίσεως, ἡ ὁποία εἶχε καταλάβει τὸν Φίλιππον.

Ἀλλ' ἐκεῖ, ὅπου εἶχε ταφῆ, τὰ ξύλα, ὡς εἴδομεν ἤδη, παρουσίαζον σχισμάδας, ἀρκούσας διὰ νὰ διέλθῃ ἄνθρωπος, σχηματίζοντα θόλους ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς.

Ὁ Βαρτόλης, ἐξηντλημένος, ἀνέπνεε βαθύτατα.

Οἷαι δήποτε καὶ ἂν ἦσαν αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας θὰ συνήντα διὰ νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ ἐλευθέρου διαδρόμου, ἐκεῖ ἐν τούτοις, ὅπου εὑρίσκετο ὤφειλε νὰ διευθύνῃ τὰς προσπαθείας τῶν ἐργατῶν.

Ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ φέρῃ τοὺς ἐργάτας, ἀφοῦ προηγουμένως στερεώσῃ τὴν καταβύθισιν ὑπεράνω διὰ νὰ σώσῃ τὰς δύο πολυτίμους ἐκείνας ὑπάρξεις, ἐνόσῳ ἡ ὀρθὴ σκέψις τοῦ τὸ ἐπέτρεπεν.

Ἐσκόπευε ν' ἀνέλθῃ, νὰ ἀναλάβῃ τὴν φοβερὰν πορείαν, ἣν ἤδη εἶχε διέλθει ἅπαξ, ὅταν αἴφνης ἔτεινε τὸ οὖς.

Τοῦ ἐφάνη ὅτι ἤκουεν ὄχι μακρὰν αὐτοῦ πνιγηροὺς στεναγμούς, βογγητά.

Προσηλώθη.

Ἐπὶ πολλὴν ὥραν δὲν ἤκουε πλέον τίποτε.

Ἔπειτα, ἐκ νέου, ἓν παράπονον.

Ὤ! αὐτὴν τὴν φορὰν πλέον εἶχεν ἀκούσει καλῶς!...

Ἡ καρδία του ἔπαλλε τόσον ἰσχυρῶς, ὥστε τοῦ ἐπροξένει πόνον.

Καὶ ἐσκόπει καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ φωνάξῃ, νὰ καλέσῃ, νὰ εἴπῃ ὅτι εὑρίσκετο ἐκεῖ, πολὺ πλησίον, ὅτι προσεπάθει νὰ τοὺς σώσῃ, ὅτι ἐπροτίμα μᾶλλον νὰ χάσῃ τὴν ζωήν του ἢ νὰ τοὺς ἐγκαταλείπῃ ὅταν λόγοι ἐσπευσμένοι, θερμοί, παράφοροι, ἐξερχόμενοι ἐκ τοῦ διαδρόμου ἐκείνου, ἔφθασαν μέχρι τῶν ὤτων του καὶ τὸν ἐπάγωσαν ἐκ φρίκης....

. . . .

Ὁ Φίλιππος ἐπανήρχετο καὶ πάλιν εἰς τὴν ζωήν.

Ἂν καὶ ἦτο κατασυντετριμμένος τόσον, ὥστε μόλις ἠδύνατο νὰ κινῆται, ὑπηγέρθη ἐπὶ τῶν γονάτων του· ἀλλ' ἦτο τόσον ἐξησθενημένος, ὥστε ἐκλονίσθη καὶ αἱ δύο του χεῖρες ἐζήτουν ἓν στήριγμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἀφῆκε νὰ τοῦ διαφύγῃ κραυγὴ ἐκπλήξεως. Οἱ δάκτυλοί του συνήντησαν τὸ σῶμα τῆς Κλαίρης, τῆς Κλαίρης ἀκινήτου καὶ ἀναμενούσης μετ' ἀποφάσεως τὸν θάνατον.

— Κλαίρη! Κλαίρη!

Ἐκείνη ὑπεγείρεται. Τείνει τοὺς βραχίονας. Σύρει πρὸς ἑαυτὴν τὸν Φίλιππον ἐν διαχύσει παραφόρου χαρᾶς.

— Φίλιππε! Φίλιππέ μου! Ζῇς...

— Δὲν εἶσθε πληγωμένη, Κλαίρη;

— Ὄχι ... Καὶ σεῖς, Φίλιππε;

(Ἀκολουθεῖ)

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

1895.

Ἔκθεσις ἐν Βορδεαύ.

34

SOCIÉTÉ PHILOMATHIQUE DE BORDEAUX

Fondée en 1808. Déclarée Établissement d'utilité publique en 1859.

2, cours du XXX-Juillet.

XIIIe EXPOSITION DE BORDEAUX

SOUS LE PATRONAGE ET AVEC LE CONCOURS

De l'État, du Département de la Gironde, de la Municipalité et de la Chambre de Commerce de Bordeaux.

Mai-Novembre

1895

EXPOSITION INTERNATIONALE
POUR
l'Enseignement, les Beaux-Arts, l'Agriculture, l'Industrie, les Arts industriels et l'Art ancien.

EXPOSITION UNIVERSELLE
POUR
les Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées, l'Électricité et les Sciences sociales

RÈGLEMENT SPÉCIAL

A L'EXPOSITION UNIVERSELLE DES VINS,

Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées

TITRE Ier

Dispositions générales.

Article premier.

Ouverture. Caractère. Patronages.

La Société Philomathique de Bordeaux ouvrira, le 1er Mai 1895, sa XIIIe Exposition générale, sur la place des Quinconces. L'Exposition est faite sous le patronage et avec le concours de l'État, du Département de la Gironde, de la Municipalité et de la Chambre de Commerce de Bordeaux.

En ce qui concerne les Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées, cette Exposition sera universelle et ouverte à tous les pays sans distinction.

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

N° 63. — Août 1894. — 15,000 ex.

ART. 2.

Classification.

L'Exposition Universelle des Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées formera la Ve Section de l'Exposition générale.

Cette Section se divisera en 3 groupes et 11 classes de la manière suivante :

17e GROUPE (**Vins**).

Classe 55. — Vins rouges et blancs.
Classe 56. — Vins de liqueur et vins cuits.
Classe 57. — Vins mousseux.

18e GROUPE (**Spiritueux et Liqueurs**).

Classe 58. — Eaux-de-vie de vin.
Classe 59. — Autres Eaux-de-vie.
Classe 60. — Alcools.
Classe 61. — Boissons spiritueuses.
Classe 62. — Rhums.
Classe 63. — Liqueurs.

19e GROUPE (**Boissons fermentées**).

Classe 64. — Bières. — Porters.
Classe 65. — Cidres. — Poirés.

ART. 3.

Délai d'envoi des Demandes d'admission.

Les demandes d'admission devront parvenir avant le 1er Décembre 1894.

(L'espace étant limité, les demandes d'admission tardives risqueraient de ne pouvoir être satisfaites.)

ART. 4.

Conditions d'envoi des produits.

Un règlement spécial déterminera les conditions de l'envoi, de la réception et de la réexpédition des produits ; dans tous les cas, les produits à exposer devront être rendus à destination avant le 1er Mars 1895 ; passé ce délai, la réception sera conditionnelle et pourra même être refusée.

ART. 5.

Retrait des produits.

Tout produit exposé est engagé pour la durée de l'Exposition et ne pourra être retiré qu'avec l'autorisation de la Société.

ART. 6.

Douanes. Contributions indirectes. Octroi.

Par suite des autorisations obtenues des Directeurs des Douanes, des Contributions indirectes et de l'Octroi, les locaux de l'Exposition, ainsi que ceux qui pourraient lui être annexés, seront assimilés à des entrepôts.

TITRE II

Des conditions d'admission.

ART. 7.

Comités régionaux et locaux.

En vue de la propagande et du recrutement des Exposants, il est institué des Comités régionaux ou locaux, en France et à l'Étranger, dont les fonctions consistent :

1° A faire connaître dans toute l'étendue de leur action le présent Règlement, à distribuer des formules d'admission ainsi que tous les autres documents utiles aux Exposants ;

2° A signaler les principaux Propriétaires, Négociants et Fabricants, dont l'admission peut être utile à l'éclat de l'Exposition ;

3° A provoquer les expositions des produits de leur contrée et au besoin à en organiser le groupement collectif.

ART. 8.

Catégories d'Exposants.

Les Vins, Eaux-de-vie et Rhums pourront être présentés par les Propriétaires de vignes et les Négociants. Les Fabricants d'Alcools, Boissons spiritueuses, Liqueurs et Boissons fermentées seront seuls admis à exposer les produits de leurs diverses industries.

L'Exposition des Vins sera divisée en deux catégories distinctes : celle de la Propriété et celle du Commerce.

ART. 9.

Demandes d'admissions.

Chaque Exposant devra préalablement adresser au Président de la Société Philomathique un bulletin de demande d'admission, après avoir rempli le questionnaire qui y est joint. Ce bulletin devra parvenir dans les délais fixés par l'article 3. A cet effet, des formules de demande d'admission indiquant tous les renseignements à fournir seront mises à la disposition des intéressés.

ART. 10.

Correspondants.

Les Exposants domiciliés hors du département de la Gironde devront désigner un Correspondant à Bordeaux.

ART. 11.

Tarifs des emplacements.

Les rétributions à percevoir des Exposants sont fixées de la manière suivante :

1er Tarif. — La Société Philomathique prend à sa charge les frais d'installation et de décoration générales des galeries et de l'ensemble de l'Exposition.

En compensation des frais qui lui incombent ainsi, la Société Philomathique prélèvera sur chaque Exposant, pour l'admission de ses produits à l'Exposition : 1° Un droit fixe de 20 francs par Exposant pour inscription de la demande et en échange du certificat d'admission ; 2° un droit proportionnel à raison de 50 francs par mètre carré. Il ne sera pas accordé moins d'un mètre.

Dans ce prix ne sont pas compris les frais de tables, vitrines, installations et décorations particulières.

Les Exposants désireux d'occuper des emplacements isolés ou des places de coin, seront soumis, outre les taxes ci-dessus, à une plus-value proportionnelle aux façades de leurs installations.

2e Tarif. — Les Exposants qui ne voudraient pas supporter les frais d'installation particulière, mais en laisser la charge à la Société Philomathique, seront admis, moyennant l'unique rétribution de 20 francs, à exposer jusqu'à 6 bouteilles, et devront payer en outre 2 francs par chaque bouteille supplémentaire.

ART. 12.

Paiement.

Le règlement de ces rétributions sera effectué dans le premier mois qui suivra l'ouverture de l'Exposition.

A défaut de paiement dans le délai indiqué, la Société se réserve de prendre toutes mesures qu'elle jugera utiles à la sauvegarde de ses intérêts.

ART. 13.

Engagements des Exposants.

La signature du Bulletin d'admission entraîne pour chaque Exposant l'obligation de se soumettre à toutes les conditions du présent règlement, notamment en ce qui concerne l'article 12, ainsi qu'à toutes les mesures d'ordre et de sûreté qui seraient ultérieurement prescrites par la Société.

ART. 14.

Envoi des produits.

Les produits devront être adressés en port payé jusque dans l'enceinte de l'Exposition, aux risques et périls des expéditeurs et sans responsabilité pour la Société Philomathique ; des démarches seront faites en vue d'obtenir des Compagnies de Chemins de fer et de Navigation des réductions importantes sur les prix de transport.

Art. 15.

Installations particulières.

La Société se réserve le droit de rejeter ou de faire modifier aux frais de l'Exposant toute installation qui ne lui paraîtrait pas compatible avec les convenances générales de l'Exposition.

Art. 16.

Bouteilles destinées au Jury.

Tous les Exposants devront envoyer pour chaque type, en sus des bouteilles devant figurer à l'Exposition, *trois* bouteilles destinées à la dégustation du Jury.

Art. 17.

Types restant après la dégustation.

Tous les Exposants font l'abandon complet à la Société Philomathique des bouteilles qu'ils enverront pour la dégustation.

Ceux qui auront confié leur installation à la Société Philomathique, suivant le second tarif, abandonnent également les bouteilles destinées aux gradins.

TITRE III

Mesures administratives.

Art. 18.

Logement des liquides.

Les divers liquides destinés à l'Exposition, aussi bien que ceux destinés à la dégustation du Jury, et notamment les alcools et spiritueux ne seront reçus qu'en bouteilles.

Art. 19.

Publicité.

Aucune publicité par voie d'affiches, prospectus, etc., ne pourra être faite dans l'enceinte de l'Exposition, sans autorisation spéciale de la Société, et, le cas échéant, acquittement des taxes y afférentes.

Art. 20.

Assurances contre l'incendie.

Une assurance sera prise en vue de préserver les bâtiments proprement dits contre les risques d'incendie ; les Exposants assureront eux-mêmes directement leurs produits s'ils le jugent à propos.

La Société prendra les mesures nécessaires pour protéger les produits exposés contre toute avarie, et pour qu'une surveillance active soit exercée, mais elle ne sera en aucun cas responsable des incendies, accidents, dégâts, détournements, avaries ou dommages dont ces objets pourront avoir à souffrir, quelle qu'en soit d'ailleurs la cause ou l'importance.

Art. 21

Locaux destinés à la dégustation

Des locaux spéciaux seront affectés à la dégustation. Des comptoirs seront mis à la disposition des Exposants, sur leur demande, moyennant le paiement d'un prix de location qui sera ultérieurement établi. La dégustation sera gratuite ou payante à la volonté des Exposants.

TITRE IV

Jury et Récompenses.

Art. 22.

Composition du Jury.

Le Jury d'examen sera composé des représentants les plus autorisés de l'Agriculture, de l'Industrie et du Commerce en France et à l'Étranger.

Art. 23.

Le Jury s'entourera de toutes les garanties qu'il jugera nécessaires à l'accomplissement de sa mission. Il aura toujours le droit d'exclure du concours tout Exposant qui aura tenté de tromper sa bonne foi.

Art. 24.

Récompenses aux collaborateurs

Le Jury appréciera la part que les ouvriers pourront avoir dans les progrès constatés. Les ouvriers seront compris, s'il y a lieu, dans l'attribution des récompenses.

Art. 25.

Nature des récompenses.

Les récompenses décernées par la Société consisteront :

1° En diplômes d'honneur;

2° En diplômes de médailles d'or, d'argent, de bronze, accompagnés d'une médaille commémorative en bronze;

3° En mentions honorables.

Art. 26.

Produits exposés sans concourir.

Les Exposants auront la faculté de présenter leurs produits sans prendre part au Concours des récompenses. Ceux qui les présenteront sans concourir, s'engagent à n'employer en aucun cas la formule : *Hors Concours*.

Les Exposants faisant partie d'une collectivité s'engagent à n'user en aucune manière des récompenses qui pourraient être attribuées par le Jury à cette collectivité.

ART. 27.

Distribution des récompenses. La séance de la distribution des récompenses aura lieu, autant que possible, avant la clôture de l'Exposition.

Le plus grand éclat sera donné à cette solennité et la plus grande publicité au programme des récompenses.

Délibéré en séance du Comité d'Administration, le 9 Juillet 1894.

Le Secrétaire général,
J. AVRIL,
Ingénieur des Arts et Manufactures.

Le Président de la Société,
A.-E. HAUSSER ✻,
Ingénieur en Chef des Ponts-et-Chaussées.

Pour la Commission des Vins :

Le Secrétaire général,
J. BRANDENBURG,
Négociant,
Secrétaire-Adjoint de la Société Philomathique.

Le Président,
Eug. BUHAN ✻,
Négociant,
Vice-Président de la Société Philomathique.

10532. — Bordeaux. — Imprimerie G. Delmas, rue Saint-Christoly, 10.

35

SOCIÉTÉ PHILOMATHIQUE DE BORDEAUX

Fondée en 1808. Déclarée Établissement d'utilité publique en 1859.

2, COURS DU XXX-JUILLET

XIIIME EXPOSITION DE BORDEAUX

SOUS LE PATRONAGE ET AVEC LE CONCOURS

De l'État, du Département de la Gironde, de la Municipalité et de la Chambre de Commerce de Bordeaux.

MAI — **1895** — NOVEMBRE

EXPOSITION UNIVERSELLE

DE VINS, SPIRITUEUX, LIQUEURS, BOISSONS FERMENTÉES

(Ve Section de la Classification générale)

DEMANDE

N°

NATIONALITÉ :

BULLETIN DE DEMANDE D'ADMISSION

SPÉCIAL AUX EXPOSANTS DE LA Ve SECTION

Groupe ....

Classe ....

Reçu le .... *189*......

RENSEIGNEMENTS DEMANDÉS	RÉPONSES DE L'EXPOSANT
1° Nom, prénoms ou raison sosiale. Nationalité.	
2° Domicile.	
3° Siège de l'établissement.	
4° Nomenclature détaillée des produits exposés.	
5° Les Liquides exposés sont-ils présentés : (a) Par les propriétaires des vignobles; (b) Par le négociant en vins et eaux-de-vie; (c) Par le fabricant d'alcools, boissons spiritueuses, rhums, liqueurs, boissons fermentées (1).	
6° L'exposant entend-il user du Tarif n° 1 ou du Tarif n° 2? (2)	
7° Surface demandée par l'Exposant au Tarif n° 1 ou nombre de bouteilles présentées par l'Exposant au Tarif n° 2.	
8° Correspondant à Bordeaux (3).	

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

(1) Art. 8 du Règlement }
(2) Art. 11 du Règlement } Voir à la 4me page.

(3) Cette désignation n'est obligatoire que pour les Exposants domiciliés hors du département.

RENSEIGNEMENTS DEMANDÉS	RÉPONSES DE L'EXPOSANT
9º Date de création de l'établissement.	
10º Importance de la production annuelle.	
11º Prix marchand des produits exposés.	
12º Nombre, sexe et âge des ouvriers employés dans l'établissement. — Dispositions hygiéniques employées dans les ateliers. Précautions prises contre les accidents du travail.	
13º Taux moyen des salaires quotidiens. Heures de travail, mesures prises en vue d'améliorer la situation matérielle et morale des ouvriers.	
14º Récompenses obtenues aux diverses expositions.	
15º Faits particuliers sur lesquels l'Exposant désire attirer spécialement l'attention du Jury.	
16º Indications complémentaires à fournir par le propriétaire des vignobles: 1º Nom de la propriété......... 2º Etendue du vignoble........ 3º Frais de culture............... 4º Nature des cépages.......... 5º Origine des cépages — greffés ou non....................	
17º Observations particulières à l'Exposant.	

ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΑΘΩΝ ΕΝ ΒΟΡΔΙΓΑΛΟΙΣ (BORDEAUX)

ΙΓ' ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΒΟΡΔΙΓΑΛΟΙΣ

ΜΑΙΟΣ — **1895** — ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΟΙΝΩΝ, ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ, ΗΔΥΠΟΤΩΝ ΚΑΙ ΣΙΚΕΡΩΝ

ΑΡΙΘ. ΑΙΤΗΣΕΩΣ

ΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΡΑΔΟΧΗΣ

Συναγωγή..........

ΕΘΝΙΚΟΤΗΣ

Ἐλήφθη τῇ .... 189..

Τάξις..........

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑΙ	ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΥ
1. Ὄνομα, ἐπώνυμον ἢ ἑταιρικὴ ἐπωνυμία.	
2. Κατοικία.	
3. Ἕδρα τοῦ Καταστήματος.	
4. Λεπτομερὴς κατονομασία τῶν ἐκθεμάτων.	
5. Ἐκθέτης α'. Κτηματικός; β'. Οἰνέμπορος καὶ ἔμπορος, ἀποστάγματος; γ'. Βιομήχανος, κατασκευαστὴς οἰνοπνευμάτων, οἰνοπνευματούχων ποτῶν, ῥωμίου, ἡδυπότων, σικέρων;	
6. Δήλωσις προτιμωμένης διατιμήσεως.	
7. Ἐπιφάνεια χώρου αἰτουμένου ὑπὸ τοῦ ἐκθέτου τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν α' διατίμησιν ἢ ἀριθμὸς φιαλῶν τοῦ ἐκθέτου τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν δευτέραν διατίμησιν.	
8. Ἀνταποκριτὴς ἐν Βορδιγάλοις.	

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑΙ	ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΥ
9. Χρονολογία τῆς ἱδρύσεως τοῦ καταστήματος.	
10 Ἐτησία παραγωγή.	
11. Τιμαὶ ἀγοραῖαι τῶν ἐκτεθέντων προϊόντων	
12. Ἀριθμός, γένος καὶ ἡλικία τῶν ἐργατῶν τοῦ κρταστήματος.— Ὑγιεινὴ διευθέτησις τῶν ἐργαστηρίων τοῦ κακατσστήματος. — Προφυλάξεις κατὰ τῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ ἀτυχημάτων.	
13. Μέσος ὅρος τῶν ἡμερομισθίων. Ὧραι ἐργάσιμοι. Διατάξεις πρὸς βελτίωσιν τῆς ὑγιεινῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῶν ἐργατῶν.	
14. Ἀμοιβαὶ ληφθεῖσαι ἐν ἐκθέσεσι.	
15. Εἰδικαὶ περιστάσεις ἐφ' ὧν ὁ ἐκθέτης προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν Κριτῶν.	
16. Συμπληρωτικαὶ εἰδήσεις δοτέαι ὑπὸ τοῦ ἀμπελοκτήμονος. 1. Ὄνομα τοῦ κτήματος .... 2. Ἔκτασις τῶν ἀμπελώνων........... . 3. Ἔξοδα καλλιεργείας .... 4. Εἶδος κλημάτων .... 5. Καταγωγὴ αὐτῶν.— Ἐγκεντρισμένα ἢ οὔ	

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑΙ	ΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΘΕΤΟΥ
17. Ἰδιαίτεραι παρατηρήσεις τοῦ ἐκθέτου.	

Ὁ ὑπογεγραμμένος .... κατοικῶν .... ἀφ' οὗ ὑπέγραψα τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις πρὸς καταρτισμὸν τῆς περὶ παραδοχῆς αἰτήσεώς μου, ἀναλαμβάνω τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συμμορφωθῶ πρὸς πάντας τοὺς ὅρους τοῦ **εἰδικοῦ κανονισμοῦ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως οἴνων, οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἡδυπότων καὶ σικέρων,** τῆς ὀργανωθείσης ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν, ὑπὸ χρονολογίαν .... οὗτινος κανονισμοῦ δηλῶ ὅτι ἔλαβον γνῶσιν, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἄρθρον 11 καθὼς καὶ πρὸς πάντας τοὺς ὁρισμοὺς τάξεως καὶ ἀσφαλείας τοὺς ἐν καιρῷ διαταχθησομένους ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν.

Ἐν .... τῇ .... 189...

Le présent Bulletin n'est qu'une demande d'admission. Il y sera répondu, s'il y a lieu, par l'envoi d'un Certificat d'admission délivré par la Société.

En outre, ce Bulletin de demande devra parvenir à M. le Président de la Société Philomathique, 2, cours du XXX-Juillet, dans le plus bref délai possible, au plus tard avant le 31 décembre 1894.

Je soussigné, ...

demeurant à ....

après avoir fait les déclarations qui précèdent en vue de constituer ma demande d'admission, m'engage par le présent à me conformer à toutes les conditions du **Règlement spécial à l'Exposition universelle des Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées,** *organisé par la Société Philomathique, en date du* ...., *dont je déclare avoir pris connaissance, notamment en ce qui concerne l'article 11, ainsi qu'à toutes les mesures d'ordre et de sûreté qui seraient ultérieurement prescrites par la Société Philomathique.*

A ...., *le* *189*

SIGNATURE DE L'EXPOSANT

T. S. V. P.

EXTRAIT

DU RÉGLEMENT DE L'EXPOSITION UNIVERSELLE

DES VINS, SPIRITUEUX, LIQUEURS ET BOISSONS FERMENTÉES

ART. 8.

Catégories d'Exposants

Les Vins, Eaux-de-vie et Rhums pourront être présentés par les Propriétaires des vignes et les Négociants. Les Fabricants d'Alcools, Boissons spiritueuses, Liqueurs et Boissons fermentées seront seuls admis à exposer les produits de leurs diverses industries.

L'Exposition des Vins sera divisée en deux catégories distinctes : celle de la Propriété et celle du Commerce.

ART. 11.

Tarifs des emplacements

Les rétributions à percevoir des Exposants sont fixées de la manière suivante :

1er Tarif.— La Société Philomathique prend à sa charge les frais d'installation et de décoration générales des galeries et de l'ensemble de l'Exposition.

En compensation des frais qui lui incombent ainsi, la Société Philomathique prélèvera sur chaque Exposant, pour l'admission de ses produits à l'Exposition : 1° Un droit fixe de 20 francs par Exposant pour inscription de la demande et en échange du certificat d'admission ; 2° un droit proportionnel à raison de 50 francs par mètre carré. Il ne sera pas accordé moins d'un mètre.

Dans ce prix ne sont pas compris les frais de tables, vitrines, installations et décorations particulières.

Les Exposants désireux d'occuper des emplacements isolés ou des places de coin, seront soumis, outre les taxes ci-dessus, à une plus-value proportionnelle aux façades de leurs installations.

2e Tarif.— Les Exposants qui ne voudraient pas supporter les frais d'installation particulière, mais en laisser la charge à la Société Philomathique, seront admis, moyennant l'unique rétribution de 20 francs, à exposer jusqu'à 6 bouteilles, et devront payer en outre 2 francs par chaque bouteille supplémentaire.

ART. 12.

Paiement

Le réglement de ces rétributions sera effectué dans le premier mois qui suivra l'ouverture de l'Exposition.

A défaut de paiement dans le délai indiqué, la Société se réserve de prendre toutes mesures qu'elle jugera utiles à la sauvegarde de ses intérêts.

SOCIÉTÉ PHILOMATHIQUE DE BORDEAUX

Fondée en 1808. Déclarée Établissement d'utilité publique en 1859.

2, cours du XXX-Juillet.

XIIIe EXPOSITION DE BORDEAUX

SOUS LE PATRONAGE ET AVEC LE CONCOURS

De l'État, du Département de la Gironde, de la Municipalité et de la Chambre de Commerce de Bordeaux.

MAI — **1895** — NOVEMBRE

EXPOSITION UNIVERSELLE
DES VINS, SPIRITUEUX, LIQUEURS, BOISSONS FERMENTÉES

(Ve Section de la Classification générale.)

DEMANDE

N° ....

NATIONALITÉ :

....

BULLETIN DE DEMANDE D'ADMISSION

Spécial aux Exposants de la Ve Section.

Reçu le .... *189* ......

Groupe ....

Classe ....

RENSEIGNEMENTS DEMANDÉS	RÉPONSES DE L'EXPOSANT
1° Nom, prénoms ou raison sociale. Nationalité.	
2° Domicile.	
3° Siège de l'établissement.	
4° Nomenclature détaillée des produits exposés.	
5° Les Liquides exposés sont-ils présentés : (*a*) Par les propriétaires des vignobles ; (*b*) Par le négociant en vins et eaux-de-vie ; (*c*) Par le fabricant d'alcools, boissons spiritueuses, rhums, liqueurs, boissons fermentées (1).	
6° L'Exposant entend-il user du Tarif n° 1 ou du Tarif n° 2 ? (2)	
7° Surface demandée par l'Exposant au Tarif n° 1 ou nombre de bouteilles présentées par l'Exposant au Tarif n° 2.	
8° Correspondant à Bordeaux (3).	

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

(1) Art. 8 du Règlement.
(2) Art. 11 du Règlement.
} Voir à la 4me page. — (3) Cette désignation n'est obligatoire que pour les Exposants domiciliés hors du département.

N° 64. — Août 1894. — 15,000.

RENSEIGNEMENTS DEMANDÉS	RÉPONSES DE L'EXPOSANT
9° Date de création de l'établissement.	
10° Importance de la production annuelle.	
11° Prix marchand des produits exposés.	
12° Nombre, sexe et âge des ouvriers employés dans l'établissement. — Dispositions hygiéniques employées dans les ateliers. Précautions prises contre les accidents du travail.	
13° Taux moyen des salaires quotidiens. Heures de travail, mesures prises en vue d'améliorer la situation matérielle et morale des ouvriers.	
14° Récompenses obtenues aux diverses expositions.	
15° Faits particuliers sur lesquels l'Exposant désire attirer spécialement l'attention du Jury.	
16° Indications complémentaires à fournir par le propriétaire des vignobles : 1° Nom de la propriété.......... 2° Étendue du vignoble.......... 3° Frais de culture.............. 4° Nature des cépages........... 5° Origine des cépages — greffés ou non.................	

17° Observations particulières à l'Exposant.

Le présent Bulletin n'est qu'une demande d'admission. Il y sera répondu, s'il y a lieu, par l'envoi d'un Certificat d'admission délivré par la Société.

En outre, ce Bulletin de demande devra parvenir à M. le Président de la Société Philomathique, 2, cours du XXX-Juillet, dans le plus bref délai possible, au plus tard avant le 1er décembre 1894.

Je soussigné, ...

demeurant à ....

après avoir fait les déclarations qui précèdent en vue de constituer ma demande d'admission, m'engage par le présent à me conformer à toutes les conditions du **Règlement spécial à l'Exposition universelle des Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées,** *organisée par la Société Philomathique, en date du* ...., *dont je déclare avoir pris connaissance, notamment en ce qui concerne l'article 11, ainsi qu'à toutes les mesures d'ordre et de sûreté qui seraient ultérieurement prescrites par la Société Philomathique.*

A ...., *le* .... *189* .

(Signature de l'Exposant)

T. S. V. P.

EXTRAIT

DU

RÈGLEMENT DE L'EXPOSITION UNIVERSELLE

Des Vins, Spiritueux, Liqueurs et Boissons fermentées

. . . .

ART. 8.

Catégories d'Exposants.

Les Vins, Eaux-de-vie et Rhums pourront être présentés par les Propriétaires de vignes et les Négociants. Les Fabricants d'Alcools, Boissons spiritueuses, Liqueurs et Boissons fermentées seront seuls admis à exposer les produits de leurs diverses industries.

L'Exposition des Vins sera divisée en deux catégories distinctes : celle de la Propriété et celle du Commerce.

. . . .

. . . .

ART. 11.

Tarifs des emplacements.

Les rétributions à percevoir des Exposants sont fixées de la manière suivante :

1er Tarif. — La Société Philomathique prend à sa charge les frais d'installation et de décoration générales des galeries et de l'ensemble de l'Exposition.

En compensation des frais qui lui incombent ainsi, la Société Philomathique prélèvera sur chaque Exposant, pour l'admission de ses produits à l'Exposition : 1° Un droit fixe de 20 francs par Exposant pour inscription de la demande et en échange du certificat d'admission ; 2° un droit proportionnel à raison de 50 francs par mètre carré. Il ne sera pas accordé moins d'un mètre.

Dans ce prix ne sont pas compris les frais de tables, vitrines, installations et décorations particulières.

Les Exposants désireux d'occuper des emplacements isolés ou des places de coin, seront soumis, outre les taxes ci-dessus, à une plus-value proportionnelle aux façades de leurs installations.

2e Tarif. — Les Exposants qui ne voudraient pas supporter les frais d'installation particulière, mais en laisser la charge à la Société Philomathique, seront admis, moyennant l'unique rétribution de 20 francs, à exposer jusqu'à 6 bouteilles, et devront payer en outre 2 francs par chaque bouteille supplémentaire.

. . . .

. . . .

ART. 12.

Paiement.

Le règlement de ces rétributions sera effectué dans le premier mois qui suivra l'ouverture de l'Exposition.

A défaut de paiement dans le délai indiqué, la Société se réserve de prendre toutes mesures qu'elle jugera utiles à la sauvegarde de ses intérêts.

. . . .

. . . .

10532 *bis.* — Bordeaux, imp. G. Delmas, 10, rue Saint-Christoly.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προκηρύσσει τὰ ἑπόμενα.

Διὰ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ὀκτωβρίου 1894 Βασιλ. διατάγματος ἐνεκρίθη α') ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ΙΓ' Διεθνῆ ἔκθεσιν οἴνων, οἰνοπνευμάτων, ἠλεκτρισμοῦ κλπ. τὴν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν τελεσθησομένην ἐν Βορδιγάλοις (Bordeaux) τῆς Γαλλίας κατὰ Μάϊον 1895, β') ἡ ἀνάθεσις εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴν τῆς προπαρασκευῆς καὶ διεξαγωγῆς τῶν τῆς συμμετοχῆς ταύτης.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπή, ἀναλαβοῦσα κατὰ καθῆκον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντεταλμένων καὶ λαβοῦσα ἐκ Βορδιγάλων τὴν ἀναγγελίαν ὅτι ἡ κατὰ τὴν 19 Νοεμβρίου (1 Δεκεμβρίου) λήξασα προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν τῶν περὶ παραδοχῆς ἐκθεμάτων αἰτήσεων παρετάθη ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως οἴνων, οἰνοπνευμάτων κλπ. ἐπιτροπῆς μέχρι τῆς 19|31 Ἰανουαρίου 1895, σπεύδει νὰ ἀναγράψῃ εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων τοὺς ἑπομένους κυρίους ὅρους τοῦ προγράμματος τῆς ἐκθέσεως.

Α') Ἐν τῇ κατὰ τὴν 19 Ἀπριλίου|1 Μαΐου 1895 τελεσθησομένῃ ἐν Βορδιγάλοις (Bordeaux) ΙΓ' Γενικῇ Ἐκθέσει τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν (Société Philomathique) ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς τε Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ νομοῦ Γιρόνδης (Gironde), τοῦ δήμου Βορδιγάλων καὶ τοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς πόλεως ταύτης, ἡ ἔκθεσις τῶν οἴνων, οἰνοπνευμάτων, ἡδυπότων (liqueurs) καὶ σικέρων (boissons fermentées) ἔσται παγκόσμιος ἄνευ διακρίσεως χώρας, ἀποτελοῦσα τὸ ε' τμῆμα τῆς γενικῆς ἐκθέσεως καὶ διαιρουμένη εἰς τρεῖς συναγωγὰς (groupes) καὶ 11 τάξεις (classes) ὡς ἕπεται·

17η Συναγωγὴ (οἶνοι).

Τάξις 55η. Οἶνοι μέλανες καὶ λευκοί.
» 56η. Οἶνοι γλυκεῖς καὶ ἡλιαστοὶ (vins de liqueur vins cuits).
» 57η. Οἶνοι ἀφρώδεις.

18η Συναγωγὴ (οἰνοπνεύματα καὶ ἡδύποτα).

» 58η. Ἀποστάγματα ἐξ οἴνου (eaux-de-vie de vin.)
» 59η. Ἄλλα ἀποστάγματα (autres eaux-de-vie).
» 60η. Οἰνοπνεύματα (alcools).
» 61η. Ποτὰ οἰνοπνευματοῦχα (boissons spiritueuses).
» 62η. Ρώμια.
» 63η. Ἡδύποτα (liqueurs.)

19η Συναγωγὴ (σίκερα.)

Τάξις 64η. Ζῦθοι, πόρτερ (Bieres, Porters.)
» 65η. Μηλίτης καὶ ἀπιδίτης οἶνος (Cidres-Poirés.)

Β') Αἱ περὶ παραδοχῆς αἰτήσεις γίνονται ἐν Βορδιγάλοις δεκταὶ μέχρι τῆς 19|31 Ἰανουαρίου 1895, τὰ δὲ ἐκθέματα μόνον ἐὰν φθάσωσιν ἐκεῖ πρὸ τῆς 19 Φεβρουαρίου (3 Μαρτίου 1895).

Γ') Πᾶν ἔκθεμα διατηρεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ ἐκθέσει καθ' ὅλον τὸ διάστημα αὐτῆς καὶ μόνον τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν δύναται ν' ἀναληφθῇ.

Δ') Ὁ χῶρος τῆς ἐκθέσεως θεωρεῖται ὡς ἀποθήκη ἀποταμιεύσεως (Entrepôt).

Ε') Οἱ οἶνοι, τὰ ἀποστάγματα ἐξ οἴνου καὶ τὰ ρώμια ἐπιτρέπεται νὰ ἐκτεθῶσιν ὑπό τε τῶν ἀμπελοκτημόνων καὶ τῶν ἐμπόρων.

Μόνοι οἱ βιομήχανοι κατασκευασταὶ οἰνοπνευμάτων (alcools), πνευματωδῶν ποτῶν, ἡδυπότων, καὶ σικέρων εἶναι δεκτοὶ εἰς ἔκθεσιν τῶν προϊόντων τῆς βιομηχανίας αὐτῶν.

Ἡ ἔκθεσις τῶν οἴνων διαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένας κατηγορίας, τὴν τῶν κτηματικῶν καὶ τὴν τῶν ἐμπόρων.

Τὰ ἐκθέματα μόνον ἐν φιάλαις εἶναι δεκτά.

ς') Ἡ παραδοχὴ τῶν ἐκθεμάτων ὑποβάλλεται εἰς δύο διαφόρους διατιμήσεις κατ' ἐκλογὴν τῶν ἐκθετῶν·

1η) Διατίμησις. Ἡ Ἑταιρία τῶν Φιλομαθῶν ἀναδέχεται αὐτὴ τὰς δαπάνας τῆς γενικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ διακοσμήσεως τῶν τε στοῶν καὶ τοῦ ὅλου τῆς ἐκθέσεως, λαμβάνουσα παρ' ἑκάστου ἐκθέτου πρὸς παραδοχὴν τῶν ἐκθεμάτων αὐτοῦ α') δικαίωμα πάγιον 20 φράγκων χρυσῶν κατ' ἐκθέτην διὰ ἐγγραφὴν τῆς αἰτήσεως καὶ πρὸς παροχὴν τοῦ περὶ παραδοχῆς αὐτοῦ πιστοποιητικοῦ, β') δικαίωμα ἀναλογικὸν κατὰ λόγον 50 χρυσῶν φράγκων ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον. Εἰς οὐδένα παραχωρεῖται χῶρος κατώτερος τοῦ ἑνὸς μέτρου,

Ἐν ταῖς ἀνωτέρω τιμαῖς δὲν περιλαμβάνονται αἱ δαπάναι εἰς τραπέζας, προθήκας καὶ ἄλλας ἰδιαιτέρας ἐγκαταστάσεις καὶ διακοσμήσεις.

Ἡ ἑταιρία τῶν Φιλομαθῶν ἔχει δικαίωμα ἀπορρίψεως ἢ μεταρρυθμίσεως, δαπάνῃ τοῦ ἐκθέτου, πάσης ἐγκαταταστάσεως μὴ κρινομένης ὑπ' αὐτῆς καταλλήλου πρὸς τὴν γενικὴν διευθέτησιν τῆς ἐκθέσεως.

2α) Διατίμησις. Οἱ ἐκθέται οἱ μὴ θέλοντες νὰ ὑποστῶσι δαπάνας ἰδιαιτέρας ἐγκαταστάσεως, ἀλλὰ προτιμῶντες νὰ ἀφήσωσι τὰ κατ' αὐτὴν εἰς βάρος τῆς Ἑταιρίας τῶν Φι-

λομαθῶν, γενήσονται δεκτοί, ἀντὶ μόνης τῆς καταβολῆς φράγκων χρυσῶν 20, νὰ ἐκθέσωσι μέχρις ἓξ (6) φιαλῶν, ὑποχρεούμενοι νὰ ἐπιπροσθέσωσιν ἀνὰ φράγκα δύο (2) δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον φιάλην.

Αἱ ὑπὸ τὴν διατίμησιν ταύτην ἐκτεθειμέναι φιάλαι θεωροῦνται παρακεχωρημέναι εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Αἱ καταβολαὶ γενήσονται ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς ἐκθέσεως.

Ζ') Τὰ ἐκθέματα πεμφθήσονται ἐλεύθερα ναύλου καὶ ἀγωγίων μέχρι τῆς περιοχῆς τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ κινδύνῳ τῶν ἀποστολέων καὶ ἄνευ εὐθύνης τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν.

Η') Πᾶς ἐκθέτης ὀφείλει δι' ἕκαστον εἶδος νὰ πέμψῃ, ἐπὶ πλέον τῶν ἐκθεμάτων, τρεῖς φιάλας, ὡρισμένας πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Κριτῶν δοκιμήν.

Αἱ φιάλαι αὗται θεωροῦνται παρακεχωρημέναι εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν.

Θ') Τοιχοκολλήσεις ἢ ἀναρτήσεις ἀγγελιῶν, προγραμμάτων κλπ. ἀπαγορεύονται ἐν τῇ ἐκθέσει ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς Ἑταιρίας καί, τυχούσης ἀνάγκης, ἄνευ καταβολῆς ἀναλόγου δικαιώματος.

Ι') Τὰ οἰκοδομήματα τῆς ἐκθέσεως ἔσονται ἠσφαλισμένα κατὰ τοῦ πυρός. Εἰς δὲ τοὺς ἐκθέτας ἀπόκειται ν' ἀσφαλίσωσι τὰ ἐκθέματα αὐτῶν, ἐὰν θέλωσι, τῆς Ἑταιρίας μὴ ὑποχρεουμένης εἰς ἄλλο τι ἢ μόνον εἰς ἄγρυπνον ἐπίβλεψιν καὶ εἰς καταβολὴν πάσης διοικητικῆς μερίμνης πρὸς προφύλαξιν τῶν ἐκθεμάτων κατὰ πάσης βλάβης.

ΙΑ') Εἰδικὰ διαγευστικὰ διαμερίσματα (locaux destinés à la dégustation) τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐκθετῶν ἐπὶ ἰδίᾳ αἰτήσει, ἀντὶ μισθώματος ὁριστέου μετέπειτα, πρὸς διάγευσιν τῶν ἐκτεθειμένων οἴνων κλπ. εἴτε δωρεὰν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ, κατὰ βούλησιν τῶν ἐκθετῶν.

Ἐπὶ τοῖς ὅροις τούτοις τοῦ προγράμματος τῆς ἐκθέσεως, ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπή, ἔχουσα ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ὀκτωβρίου ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ ἐντολὴν καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑταιρίας τῶν Φιλομαθῶν, καθ' ὃ ἐν ταῖς ἔξω τῆς ἕδρας τῆς ἐκθέσεως χώραις δι' εἰδικῶν ἐπιτροπειῶν προκαλεῖται ἡ ἔκθεσις τῶν ἐν αὐταῖς προϊόντων καὶ ὀργανίζεται ἡ συλλογὴ καὶ συγκέντρωσις αὐτῶν,

Προσκαλεῖ·

Α') Πάντας τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀμπελοκτήμονας καὶ οἰνεμπόρους·

Β') Πάντας τοὺς βιομηχάνους κατασκευαστὰς οἰνοπνευμάτων ἐν γένει καὶ ποτῶν οἰνοπνευματωδῶν, ἡδυπότων καὶ σικέρων·

Ἵνα, τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς πέμπτης (5) Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1895 δηλώσωσιν ἐγγράφως δι' αἰτήσεως πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπὴν τὴν πρόθεσιν αὐτῶν, ὅπως συμμετάσχωσι τῆς ἐν Βορδιγάλοις Ἐκθέσεως καὶ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου ἐπὶ τούτῳ διοριζομένου ὑπογράψωσι τὴν ἐπὶ τῇ δηλώσει αὐτῶν ληφθησομένην ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς ἔντυπον αἴτησιν παραδοχῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν, συμπληροῦντες τὰ κενὰ αὐτῆς κατὰ τὸν ὑποδεικνυόμενον ἐν αὐτῇ τύπον.

Αἱ αἰτήσεις παραδοχῆς συμπεπληρωμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι, ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιστραφῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 11/23 Ἰανουαρίου, ὅπως ἀποστελλόμεναι ἄνευ ἀναβολῆς περιέλθωσιν ἐγκαίρως εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκθέσεως πρὸ τῆς 19/31 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Οἱ δηλωθησόμενοι ἐκθέται·

Α') Ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ταὐτῷ μετὰ τῆς ὑπογεγραμμένης αἰτήσεως, ἐπιταγὴν τινὸς τῶν ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν ἐπὶ Γαλλίας, εἰς διαταγὴν τοῦ ἐν Βορδιγάλοις (Bordeaux) τῆς Γαλλίας ἀντιπροσώπου τῆς ἐπιτροπῆς, Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. R. Provenzal, ἰσότιμον πρὸς τὸ κατὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐκλεχθησομένην α' ἢ β' διατίμησιν ὡρισμένον ἐν τῷ κανονισμῷ ποσὸν πρὸς παραδοχὴν τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Β') Δύνανται, ἐὰν προτιμῶσι, νὰ πέμψωσιν ἀπ' εὐθείας εἰς Βορδίγαλα τὰ ἐκθέματα αὐτῶν ἐξ ὀνόματος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, φροντίζοντες νὰ ἐπικολληθῇ ἐπ' αὐτῶν τὸ εἰδικὸν αὐτῆς σημεῖον καὶ ἐπίγραμμα καὶ προκαλοῦντες τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ἔκδοσιν τῆς φορτωτικῆς, ἣν θέλουσι παραδώσει εἰς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὸν ἄνω ἐν Βορδιγάλοις ἀντιπρόσωπον αὐτῆς. Ὁ προτιμῶν ν' ἀναθέσῃ τῇ ἐπιτροπῇ τὴν ἀποστολήν, ὀφείλει, προσάγων καλῶς ἐν κιβωτίοις συσκευασμένα τὰ ἐκθέματα, νὰ καταβάλῃ καὶ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ναύλου καὶ τῶν ἀγωγίων.

Ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περιπτώσεσιν, οἱ ἐκθέται θέλουσι πληρώσει τοὺς ναύλους καὶ τὰ ἀγώγια τὰ πρὸς εὐκολίαν τῆς ἐκθέσεως ὁρισθέντα ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἀτμοπλοίων καὶ σιδηροδρόμων.

Τὸ ἐν τῷ Ζαππείῳ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς παρέχει εἰς τοὺς ἐκθέτας πᾶσαν αἰτουμένην περαιτέρω ἐξήγησιν καὶ ὁδηγίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Δεκεμβρίου 1894.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Σ. Ν. Δραγούμης, Α. Βαλέττας, Π. Α. Ράλλης.

(64)

38

Athènes, le 18 Novembre 1895

Monsieur le Consul,

~~Je m'empresse d'accuser réception de la dépêche télégraphique d'aujourd'hui [illegible]~~

que je puis aussi fait mon devoir de transmettre ~~à~~ [illegible] à mon successeur à la présidence du ~~la~~ Comité ~~[illegible]~~ Olympique, dont j'ai cessé de faire partie depuis près de trois mois. votre

Veuillez [illegible]

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

[illegible] 11 9bre

A. Ath.

[illegible] expédié [illegible] à

[illegible]

[illegible].

N. 129. 18 Novembre 1895. 39

Monsieur le Président

J'ai l'honneur de vous confirmer le télégramme que je viens de vous adresser, ainsi conçu.

" M'avez-vous expédié totalité ou partie montants comptes exposants."

Je regrette en effet d'autant plus d'n'avoir encore aucune réponse à la lettre que j'ai eu l'honneur de vous faire parvenir le 11 Octobre dernier, que la clôture de l'Exposition Philomatique a eu lieu hier et qu'il y aura par suite la plus grande urgence à solder sans retard, les comptes que la Société Philomatique va me faire présenter incessamment.—

Comme j'ai cru devoir aviser individuellement chaque Exposant des distinctions respectivement obtenues par ses produits la plupart d'entre eux en me remerciant des soins que j'avais consacrés à leurs intérêts, m'ont déclaré être prêts à verser à présentation le montant de leur compte.—

Ce sont M. M.

Jean Solon e Cie	d'Athènes	f	297. 15
Zannos Rocke e Cie	"	"	86. 20
Barbarosso frères	du Pirée	"	132. 55
Kotsoni e Colossouca	"	"	76. 25
S e E. Metaxa	"	"	136. 15
			7.30

75030

Sté des Distilleries Réunies	de Chalcis	fr.	133.90
N. Calecounis	de Calamata	"	145.40
			~~1009.60~~

Je me permets de vous prier instamment, Monsieur le Président, de faire encaisser dès que possible, ces comptes, ainsi que ceux des Exposants suivants qui ne m'ont pas répondu, mais je n'en doute pas, s'empresseront également de verser entre vos mains la part des frais leur incombant.

Ce sont MM.

Jacques Collaki	d'Athènes	fr.	139.80
P. & A. Skousès	"	"	135.20
Demosth. Pouris	du Pirée	"	107.35
N. J. Batista	"	"	76.25
			458.60

Dans l'attente de votre réponse, que vous prie d'agréer, Monsieur le Président, les assurances de mes sentiments les plus distingués.—

Le Consul
E. Richou

1009.60
458.60
1468.20

40

Consulat de Grèce
à Bordeaux

17 Décembre 1895.

N° 154.

Monsieur,

La correspondance nombreuse que j'entretiens à l'occasion des récompenses de l'Exposition, avec les Exposants Hellènes, les travaux de démolition et d'enlèvement du Pavillon de la Collectivité, mille détails en un mot indépendants de ma volonté, m'ont empêché de répondre plus tôt à la lettre que vous m'avez fait l'honneur de

A Monsieur E. Dragoumis,
Athènes.

m'adresser à la date du 18 Novembre dernier.

Je vous suis particulièrement reconnaissant, Monsieur, de l'empressement que vous avez bien voulu mettre, à communiquer à votre successeur à la présidence du Comité Olympique, le télégramme que je vous avais adressé, et je vous exprime mes bien sincères remerciements pour votre obligeance en cette occasion.

Permettez-moi d'ajouter aussi, que je conserverai toujours le meilleur souvenir des relations que les circonstances m'ont procuré l'honneur d'avoir avec vous, et je serais sincèrement flatté, Monsieur, s'il m'était donné de faire un jour votre

connaissance, soit à Athènes, soit à Bordeaux.

Je vous prie d'agréer, Monsieur, avec mes remerciements réitérés, l'assurance de mes sentiments les plus distingués.

Le Consul,

Eug. Richon

Κοινά θέματα.

[illegible] 1/ [illegible] 2/ [illegible] 12 [illegible] ἐν σελ. 1, [illegible]:

1. [illegible]	f	297. 15
Ι. Κ[illegible]	"	139. 80
Π. [illegible] (1. [illegible])	"	135. 20
[illegible]	"	86. 20
[illegible]	"	107. 35
Ἀδελ. Βαρβαρέσσο	"	132. 55
Ι. Βαλζᾶς	"	76. 25
[illegible]	"	75. 80
ἀδελ. [illegible]	"	136. 15
[illegible]	"	133. 90
Ι. Κ[illegible]	"	145. 40

[illegible] —

[illegible]

ω Λαμπαρδενά, κατασκευάσιν αὐτὸ ἄπαστον ἐρασμοῦ τοῦ σκαλίσματος τοῦ ἐξαγοράσου τόσον, διατηρήσαι ἐξασφαλισμένον τοῦ τῆς Εταιρίας τοῦ φυτοκαθρου.—

Ὅπως ἔχουσιν τὰ τεχνικά τοῦ ἐπαγγελ-ματα τοῦ 25 Μαΐου ὑπ' ἀρ. 63, 13 ὑπάλληλοι παραδεχθεῖσαν τὸ γράμμα ὑπ' ἀριθ. 1, και συμπληρώσαι τοῦ βαθμ. ὑπάλληλος, καὶ τοιούτος προσδοκῶν προσωπικόν ὡς Καρπαθιανής καὶ Καρακεών, ὅλης ἀπόδειξις ἐζήτησα τοῦ καιρο-δοχαί τῆς Εταιρίας τῆς Εταιρίας τοῦ φυτοκαθρου.

Μάρκος Θεοδ. ὁ Γ. Ζ. Ν. Στογιάρη καὶ Ἀνδρεαὶ Καρυδά, οἱ συμπληρωματικώς τοῦ ὁμάδας ~~[illegible]~~ καὶ ἀπόφασιν ὅδευσαι ἰδίως διαπιστώθησαν ἰδιαιτέρως και καχυποψιαστῶν διὰ τοῦτο ἀπέχουσι πρὸς τοὺς ἐκτελεστάς τῶν ἐντολῶν τους ὅδευσαι τοῦ τοὺς ἐρανοὺς τοῦ ἐξόδου.—

Διὰ τοὺς φανοὺς παρακαλῶ θερ-μοῦ τῷ Κυρίῳ, νὰ μεταβιβάσατε τοὺς ἐρανοὺς καὶ νὰ φροντίσατε νὰ

καὶ ἀποστείλω τὰ χρήματα ταῦτα.

Ἅμα δὲ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ [illegible] σοὶ [illegible] τοῖς [illegible] [illegible] ὁ [illegible] ταύτας [illegible] [illegible].—

Ἐλπίζω ὅτι θὰ [illegible] καὶ ὅλας τὰς [illegible] τοῦ [illegible] τοὺς Ἕλληνας [illegible], ὅπως ἔχω καὶ εὐχαρίστησιν [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὸ [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] τῶν Ἑλλήνων [illegible] ἄρθρον [illegible] τῆς Ἑλλάδος [illegible].

Δέξασθε [illegible].

ὁ Πρόξενος

Ε. [illegible].—

Κύριε Πρόεδρε.

Έχω την τιμήν να καθυποβάλω [illegible] [illegible] [illegible] των αποτελεσμάτων της Ελληνικής [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] την τιμήν να [illegible] [illegible] [illegible] 89 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] 24 [illegible] 23 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Οι Ελληνο[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ([illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]). — [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]

~~[illegible] [illegible] [illegible]~~

[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] εἴδησιν τοῦ [illegible] τοῦ 1882 καὶ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]
νικοῦ [illegible], βεβαιοῖ τὴν βελτίωσιν τῶν
Ἑλλ. πραγμάτων ὡς τὴν ταχεῖαν πρόοδον τῆς Ἑλλ. [illegible]
μηχανικῆς —

Ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ταύτης τὸ καθῆκόν μου ὡς
[illegible] [illegible] τοῦ Ἑλληνικοῦ [illegible] παρὰ
τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
τῶν [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] τῶν
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] [illegible] παρὰ τοῦ [illegible]
[illegible] [illegible] τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα. —

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] Ρίσκου.

Συνοπτικὸς Κατάλογος

τῶν βραβείων τῶν ἀπονεμηθέντων εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐκθέτας

ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Βορδώ 1895.–

Ὄνομα ἐκθέτου		Τάξεις κατὰ ἃς ἐξέθεσαν Ἕλληνες ἐκθέται	Τάξις 55 ἐρυθροὶ καὶ λευκοὶ οἶνοι.–	Τάξις 58 Eaux-de-vie (ἀπόσταγμα οἴνου)	Τάξις 60 Οἰνόπνευμα	Τάξις 62 Ῥοῦμι	Τάξις 63 ἡδύποτα
Ι. Βόμπας & Σία	Ἀθῆναι	55 – 58 – 63	Ἀργυροῦν	Χαλκοῦν			Χρυσοῦν
Ἰωάν. Κορραΐνης	"	58		Ἀργυροῦν			
Πάππος Εὐγενής	"	55 – 58	"	Χαλκοῦν			
Ἀλέξ. Εὐγενής	"	55	"				
Σάνος, Γεώργ. & Σία	"	55 – 58	"	Ἔπαινος			
Ἀγγ. Καμπᾶ	"	58 – 62 – 63		Ἀργυροῦν			Ἀργυροῦν
Δημοσθ. Γεωργῆ	Πειραιεύς	58 – 62 – 63				Χαλκοῦν	"
Ἀδ. Μπαρμπαρέσος	"	58 – 60 – 62 – 63			Ἔπαινος	Ἔπαινος	"
Ν. Ι. Βαλίζας	"	58 – 62 – 63		Ἔπαινος			Χαλκοῦν
Κολοκύνθης & Ἀδ. Κρεσσίδια	"	58 – 60		Ἀργυροῦν			
Σ. & Ε. Μπεναζᾶ	"	55 – 58 – 60 – 63			Ἀργυροῦν		Ἀργυροῦν
Ν. Δ. Σταματόπουλος	"	58 – 63		Ἀργυροῦν			"
Ἠλιοπ. Πνευματικοῦ	Χανιά	55 – 58 – 63		"			"
Ν. Καραγιάννης	Καλάμαι	55 – 63	"				"
Δ. Γ. Σούτσος	Ἀθῆναι	55	Χαλκοῦν				
Ι. Βόμπας πατήρ	"	55	"				
Ι. Παχύς	"	55	"				
Καμπανάκης & Υἱοί	Λεμεσός.	55 – 58	Ἔπαινος	Ἀργυροῦν			
Ζουμπός & Φουντάρας	Χανιά	63					Χαλκοῦν
Καλλινικοπούλου ἀδελφοί	"	58 – 60			Χαλκοῦν		
Ἀχαΐα	Πάτραι	55 – 58	Ἀργυροῦν	Ἀργυροῦν			
Ἀλέξ. Δενδρινός	Ἰθάκη	55					
Ἀνδρέας Καμπᾶς	Ἀθῆναι	58		Χαλκοῦν			
Γεώρ. & Ν. Πιστνάρης	Πειραιεύς	58 – 60 – 63.			Ἀργυροῦν		

Ὅλοι Ἕλληνες! — 1η κατηγορία — Β΄ κατηγορία — ἰδιαιτέρα

Σύνοψις

Οἱ Ἕλληνες ἐκθέται οἱ ὁποῖοι 24 τὸν ἀριθμὸν ἐβραβεύθησαν 23 ~~καὶ~~ ἐξέθεσαν προϊόντα 50 τάξεων διακρινόμενα εἰς 5 τμήματα.–

Ἀπενεμήθησαν αὐτοῖς 38 διπλώματα ἤτοι

1.— Χρυσοῦν
22— ἀργυρᾶ
10— χαλκᾶ
5— ἔπαινοι.

Γ. Πισινάρης	Chèque ὑπ᾽ ἀριθ. 1897	f 20 —	ἐπὶ Comptoir N[al] d'Escompte de Paris	
"	" " " 1916	" 150 —	" " " "	
Ν. [illegible]	" " " 1903	" 120. —	" " " "	
Δ. [illegible]	" " " 1918	" 50. —	" " " "	
[illegible]	" " " 1938	" 120. —	" " " "	
Ι. [illegible]	" " " 14983	" 120 —	" " " "	
[illegible]	" " " 15078	" 70 —	" " " "	
Ι. [illegible]	" " " 15148	" 70 —	" " " "	
[illegible]	" " " 66746	" 70 —	Crédit Lyonnais	
Γ. [illegible]	" " " 66757	" 70 —	" "	
[illegible]	" " " 66768	" 70 —	" "	
[illegible]	" " " 14975	" 70 —	" "	
[illegible]	" " " 6187	" 70. —	Gay J. Rostand et Cie	
		1070		
		44	Marcuard Krauss & Cie	
Ἀχαΐα	" " " 167			

Φάκελος
Ζαππείου

44

ATHÈNES EXPOSITION

ORGANE OFFICIEL DE L'EXPOSITION D'ATHÈNES

REVUE ALBUM HEBDOMADAIRE

PARAISSANT EN GREC ET EN FRANÇAIS

Σ. Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

SOMMAIRE

Athènes-Exposition
L'Exposition Internationale d'Athènes.
A vol d'oiseau.
Exposition Attraction.
Exposition des Beaux-Arts.
Autour de l'Exposition.
Une étude sur les Expositions en général et celle d'Athènes en particulier.
Chronique de l'Exposition.

GRAVURES

du premier numéro

S. M. le Roi Georges
S. M. la Reine Olga
S. A. R. le Prince Héritier.
S. A. R. la Princesse Sophie.
Vue du Palais de l'Exposition.
M. A. Cordella.
M. James Deanworth.
M. A. Dambergis.

PARTIE OFFICIELLE

Statuts du comité privé d'Organisation et d'Administration de l'Exposition Internationale d'Athènes sous le Haut Patronage de S. A. R. la Princesse Sophie.
Καταστατικὸν τῆς ἀναλαβούσης τὴν σύστασιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Ἀθηνῶν ἰδιωτικῆς Ἐπιτροπῆς.
Règlement général de l'Exposition internationale d'Athènes.

ATHÈNES
IMPRIMERIE DES ÉTABLISSEMENTS
„ANESTIS CONSTANTINIDIS"
1903

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΗ. ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙ ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ

Τοὺς λαιμοδέτας

ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Περίπτερον Ἐκθέσεως

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Lithographie
Phototypie
Taille Douce

Travaux d'Art.
Procédés Spéciaux d'Impressions sur Celluloïd

A. BREGER FRÈRES

Graveurs-Imprimeurs

PARIS

9. rue Thénard
Représentés à Athènes par M. J. BERTRAND
51 b rue Ménandre

JEAN SOLON ET Cie

Maison Fondée en 1869

Vins Liqueurs Vermouth, Cognac. Les plus hautes recompenses et diplômes d'honneur aux Expositions de Vienne. Paris, Bordeaux Chicago Bruxelles Bucarest etc.

Membre du Jury à l'Exposition de Rouen. Hors Concours. Vice-Président en Grèce de l'Académie Nationale d'Agriculture et du Commerce de France. Chevalier de l'ordre du St Sauveur de Grèce et décoré de la Croix du Mérite Agricole de France.

Grand diplôme d'honneur, à l'Exposition de Paris 1900, pour ses Vins et ses liqueurs.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ

ΓΚΑΤ ΚΑΙ ΓΑΒΑΛΑΚΗ

3 Ὁδὸς Σταδίου καὶ Νομισματοκοπείου 3

Εὑρίσκεται

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ & ΓΑΛΛΙΚΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΑΧΙΣΤΗ

ΚΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟΤΡΟΠΩΤΕΡΟΝ ΓΟΥΣΤΟ

θὰ εὐχαριστηθῇ.

YOST

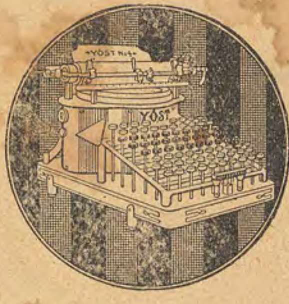

YOST

J. & A. NICLAUSSE

(Société des Générateurs Inexplosibles) " Brevets Niclausse "

24, 24 bis, 26, rue des Ardennes, PARIS

HORS CONCOURS (Membre du Jury international) Exposition Ulle 1900

Applications dans toutes les Industries:

Force motrice, éclairage électrique, chauffage, utilisation des gaz perdus, etc., etc.

Type semi-multitubulaire à grande réserve de chaleur pour différentes industries.

Type spécial pour les installations dans les maisons habitées.

	Chevaux.
Cie du gaz Lebon	6.000
Exposition Universelle de 1900	5 000
Cie électrique du secteur de la rive gauche	5.000
Usine municipale de Colombes	5.000
Cie génér. d'électricité	4.000
Cie Fresne	3 000
Sté industr. de produits chimiq.	2.500
Cie Parisienne de tramways	1.700
MM. Battle y Hernandez (Madrid)	1.600
Compagnie du gaz de Lyon	1.500
Magasins du Bon Marché	1.000
Maison Menier (Noisiel)	1.000
Cie des Chemins de fer de l'Ouest	1.000
Soc. anon. d'éclair. élect. de Toulon	1.000
Hôpital Lariboisière	800
Etc., etc.	

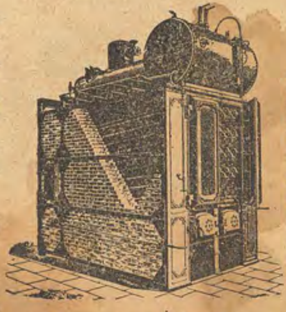

Constructeurs Étrangers ;

Chantiers Cramp et Cie Water tube boiler Niclausse Co Stirling Comp Newport new et Cie Bath iron works	États-Unis.
Willans et Robinson Humphyrs Tennant	Angleterre
Ausaldo, de Gênes Hawthorn Guppy	Italie.
Germania Krupp	Allemagne.
Chantiers Nicolaïeff	Russie.

Puissance en chevaux des applications " Marines Militaires "

	Bâtiments.	Chevaux.
France	27	190.000
Amérique	6	108.000
Angleterre	4	49.000
Italienne	3	47.000
Russie	4	42.000
Japonaise	3	27.000
Espagnole	2	23.000
Turque	2	21 000
Allemande	2	17.000
Argentine	1	2.000
Chilienne	1	500

Soit 11 marines de guerre, 55 bâtiments 526.000 chevaux

Il convient d'ajouter à ces chiffres, une puissance de 60.000 chevaux répartis sur 66 navires de commerce (dont 2 paquebots de 15.000 chevaux et 33.000 tonnes chacun).

Navigation de plaisance
5.000 chevaux

S'adresser pour tous renseignements au **Bureau Technique du Journal le Mois Scientifique et Industriel, 3, rue Anthimou Gazi** *(Jardin de la Chambre des Députés)*, **à ATHÈNES (Grèce).**

ATHÈNES-EXPOSITION

Partie Officielle

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

STATUTS

DU

COMITÉ PRIVÉ d'ORGANISATION et d'ADMINISTRATION

DE L'EXPOSITION

INTERNATIONALE D'ATHÈNES

SOUS LE HAUT PATRONAGE DE S.A.R

LA PRINCESSE SOPHIE

N° 18577

LE MINISTRE DE L'INTÉRIEUR

Ayant en vue l'Ordonnance Royale du 3 Avril 1833, sur la formation et la compétence du Secrétariat du Ministère de l'Intérieur, nous approuvons les Statuts, composés de 13 articles, du Comité formé par initiative privée pour l'organisation et l'administration de l'Exposition Internationale d'Athènes et en ordonnons la publication dans l'Officiel.

Athènes, le 1 Avril 1903.

Le Ministre

KYRIACOULIS P. MAVROMICHALI

ART. 1.—*Le Comité privé organisant et gérant l'Exposition Internationale d'Athènes, est formé 1° du «Comité d'Organisation», composé de Messieurs A. Cordella, président, Anast. Dambergis, rapporteur, L. Féraldi, Const. Papamichalopoulos et Ernest Ziller, 2° du «Comité de la Section des Beaux-Arts» composé de Messieurs Th. Vélianitis et Victor Dousmani, et 3° du «Comité Administratif» composé de Messieurs J. Deanworth et Ap. Contaratos.*

ART. 2.—*Le Comité d'Organisation tient séance sur la convocation écrite de son Président ou du Délégué du Gouvernement auprès de l'Exposition Internationale d'Athènes. Le Délégué du Gouvernement est préalablement avisé de toute convocation, afin de pouvoir assister aux séances, s'il le désire.*

Les membres du Comité de la Section des Beaux-Arts sont aussi convoqués aux séances, toutes les fois qu'une question relative aux Beaux-Arts est mise à l'ordre du jour. — Les décisions sont rendues par les membres présents. En cas d'égalité de voix, celle du Président attire la majorité.

ART. 3.—*Le Comité pour la Section des Beaux-Arts tient aussi séance séparément, pour décider sur les questions faisant l'objet de sa mission. Il est toutefois tenu de soumettre au jugement du Comité d'Organisation, avant leur exécution, les décisions qui sont en contradiction avec les mesures d'ordre général de l'Exposition ou qui s'y opposeraient.*

ART. 4.—*Le Comité d'Organisation a e pouvoir de nommer et former des Comités plarticuliers de spécialistes, les investissant de fonctions déterminées.*

ART. 5.—*Le président représente les Comités d'Organisation et des Beaux-Arts devant toute autorité civile ou judiciaire, et devant tout tiers. —Le président ne peut procéder à des concordats, ni entreprendre ou accepter de poursuites, judiciaires sans le consentement du Comité.*

ART 6 —*Les responsabilités légales sont, dans leurs détails, réparties commesuit : A— Le Comité d'organisation est responsable : 1° de tous dommages faits au palais du Zappeion et les jardins compris dans la palissade de clôture, dommages causés par les employés ou ouvriers de l'Exposition, ou par des particuliers par suite et à l'occasion de l'Exposition ; 2° de toute perte ou degâts des objets reçus pour l'Exposition ; 3° du parfait et régulier réemballage des produits et de leur livraison dans le Zappeion ou dans les magasins de la Douane, après la cloture de l'Exposition ; 4° du paiement des droits d'entrée légaux pour les produits sujets à ces droits; 5° de la livraison des diplômes et médailles.—B—Le Comité Administratif est responsable : 1° du paiement des appointements et des salaires des employés et ouvriers travaillant à l'Exposition, et 2° de ce qui sera dû aux fournisseurs de l'Exposition Internationale.*

ART. 7.—*Le Comité Administratif est tenu de déposer sans retard un cautionnement proportionné aux responsabilités assumées par lui et le Comité d'Organisation, cautionnement que déterminera le Délégué du Gouvernement. En cas de refus, ce cautionnement sera prélevé sur les entrées de l'Exposition Internationale.*

ART. 8.—*Les décisions des Jurys seront publiées dans l'Officiel.*

ART. 9.—*Les diplômes seront aussi revêtus de la signature du Délégué du Gouvernement.*

ART. 10.—*Toute question afférente à l'Exposition Internationale, est sujette au contrôle du Délégué du Gouvernement, qui contrôlera aussi les spectacles et fêtes de l'Exposition, dont il est autorisé à interdire ceux portant atteinte aux lois, aux mœurs et à la sécurité publique.*

ART. 11.—*Les présents statuts ont une vigueur retrospective, sans toutefois pouvoir altérer en quoi que ce soit les divers traités particuliers,*

ART. 12.—*Un règlement général sur les conditions de participation à l'Exposition et sur tous les détails y relatifs, rédigé sur les bases établies à ce jour, sera publié en grec et en français par le Comité d'Organisation. Ce règlement sera validé par la signature du Délégué du Gouvernement et affiché à l'entrée de l'Exposition, pendant toute la durée de celle-ci.*

ART. 13.—*Les présents Statuts ainsi que leur traduction française validée par le Délégué du Gouvernement, seront affichés à l'entrée de l'Exposition.*

Fait à Athènes, le 28 Mars 1903.

Le Comité

ANDRÉ CORDELLA, ANASTASE DAMBERGIS, LOUIS FÉRALDI, CONST. PAPPAMICHALOPOULOS, ERNEST ZILLER, THÉOD. VÉLIANITIS, VICTOR DOUSMANIS, J. DEANWORTH, A. CONTARATOS.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΑΝΑΛΑΒΟΥΣΗΣ ΤΗΝ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΚΑΙ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ

ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΗΣ Α. Β. Υ.

ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 18577.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1833 Β. Διάταγμα περὶ σχηματισμοῦ καὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείας, ἐγκρίνομεν τὸ ἐξ ἄρθρων 13 Καταστατικὸν τῆς ἀναλαβούσης τὴν σύστασιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Ἀθηνῶν ἰδιωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ διατάσσομεν τὴν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» δημοσίευσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἀπριλίου. 1903.

Ὁ Ὑπουργός

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ἄρθρ. 1. *Ἡ ἀναλαβοῦσα νὰ συστήσῃ καὶ διεξαγάγῃ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Ἀθηνῶν ἰδιωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται α') ἐκ τῆς «Ἐπιτροπῆς Διοργανώσεως», ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Α. Κορδέλλα (προέδρου), Ἀναστ. Δαμβέργη (εἰσηγητοῦ), Λ. Φεράλδη, Κ. Παπαμιχαλοπούλου καὶ Ἐρνέστου Τσίλλερ· β') ἐκ τῆς «ἐπιτροπῆς διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα» ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Θ. Βελλιανίτου καὶ Βίκτωρος Δούσμανη καὶ γ') ἐκ τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς», ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Ντιβόρτ καὶ Ἀποστ. Κονταράτου.*

Ἄρθρ. 2. *Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοργανώσεως συνέρχεται εἰς συνεδρίας τῇ ἐγγράφῳ προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτῆς, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἐκθέσει Ἀθηνῶν, εἶνε δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν παρίστανται τὰ τρία ἐκ τῶν μελῶν. Πρὸ πάσης συνεδριάσεως εἰδοποιεῖται καὶ ὁ Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως, ἵνα παρίσταται, ἂν θέλῃ.*

Διὰ τὰς συνεδριάσεις προσκαλοῦνται ἐπίσης καὶ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα, ὁσάκις πρόκειται περὶ ζητήματος ἀφορῶντος τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρ. 3. *Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ καλλιτεχνικὸν τμῆμα δύναται τὰ συνεδριάζῃ καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὰ ἀφορῶντα αὐτὴν ἀντικείμενα· ὁσάκις ὅμως αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἀντίκεινται ἢ προσκρούουσιν εἰς μέτρα γενικὰ τῆς Ἐκθέσεως, φέρονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διοργανώσεως.*

Ἄρθρ. 4. *Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Διοργανώσεως δύναται ν' ἀναθέσῃ ὡρισμένας ἐργασίας εἰς εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς εἰδημόνων.*

Ἄρθρ. 5. *Τὴν Διοργανωτικὴν καὶ Καλλιτεχνικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκπροσωπεῖ ὁ Πρόεδρος ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς πολιτικῆς ἢ δικαστικῆς ἢ ἀπέναντι ἰδιωτῶν. Ὁ Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ συμβιβάζηται, νὰ ἐπιχειρῇ ἢ ν' ἀποδέχηται δίκας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς.*

Ἄρθρ. 6. *Μερικώτερον αἱ νομικαὶ εὐθῦναι καταμερίζονται ὡς ἑξῆς: α') Ἡ Ἐπιτροπὴ Διοργανώσεως εὐθύνεται 1) διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ τοῦ περιπεφραγμένου μέρους τοῦ κήπου προελθοῦσαν ἐξ ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν τῆς Ἐκθέσεως ἢ τρίτων ἐπενεγκόντων τὴν ζημίαν ἐξ ἀφορμῆς καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως. 2) διὰ πᾶσαν ζημίαν ἢ ἀπώλειαν ἐκθεμάτων παραληφθέντων διὰ τὴν ἔκθεσιν. 3) διὰ τὴν καλὴν καὶ τακτικὴν ἀνασυσκευὴν καὶ παράδοσιν τῶν ἐκθεμάτων ἐν τῷ Ζαππείῳ ἢ τῷ τελωνείῳ ἅμα τῷ πέρατι τῆς Ἐκθέσεως. 4) διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν νομίμων εἰσαγωγικῶν τελῶν, ἐφ' ὅσον ὑπόκεινται τὰ ἐκθέματα. 5) διὰ τὴν παράδοσιν τῶν διπλωμάτων καὶ μεταλλίων. β) Ἡ «Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ» εὐθύνεται· 1) διὰ τοὺς μισθοὺς ἢ ἡμερομίσθια ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν προσληφθέντων διὰ τὴν Ἔκθεσιν, 2) διὰ τὰ ὀφειλόμενα πρὸς χορηγητὰς εἰδῶν διὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν.*

Ἄρθρ. 7. *Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἰδίας εὐθύνας καὶ τὰς τῆς Ἐπιτροπῆς Διοργανώσεως ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ ἀπροφασίστως καὶ ἄνευ βραδύτητος ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν, ἣν ἤθελεν ἀπαιτήσει ἀπ' αὐτῆς ὁ Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν ἀρνήσει τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐγγύησις λαμβάνεται ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν εἰσιτηρίων τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως. Ἡ ἐγγύησις ἀποδίδεται τμηματικῶς, ὅταν καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πασῶν τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων τῆς Ἐπιτροπῆς.*

Ἄρθρ. 8. *Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἑλλανοδίκου Ἐπιτροπῆς δημοσιευθήσονται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.*

Ἄρθρ. 9. *Τὰ ἀπονεμηθησόμενα διπλώματα θὰ φέρωσι καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως.*

Ἄρθρ. 10. *Πάντα τ' ἀφορῶντα τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Ἀθηνῶν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ Ἐπίτροπος ἐποπτεύει καὶ ἐπὶ τῶν θεαμάτων, δυνάμενος ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ ἀντικείμενα εἰς τοὺς νόμους, τὰ ἤθη καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν.*

Ἄρθρ. 11. *Τὸ παρὸν καταστατικὸν θὰ διέπῃ καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ σχέσεις ἐφ' ὅσον δὲν ὑπῆρξαν εἰδικαὶ διάφοροι συμφωνίαι.*

Ἄρθρ. 12. *Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τοῦδε κεκανονισμένων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Διοργανώσεως ἐκδοθήσεται ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ Γενικὸς Κανονισμὸς περὶ τῶν ὅρων τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἔκθεσιν καὶ πάντων τῶν συναφῶν.*

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος θὰ φέρῃ τὴν κύρωσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, θὰ μένῃ δὲ ἀνηρτημένος εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ἐκθέσεως καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 13. *Τὸ παρὸν καταστατικὸν μετὰ γαλλικῆς μεταφράσεως φερούσης τὴν κύρωσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως θὰ μένῃ ἀνηρτημένον εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Ἐκθέσεως.*

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1903.

Ἡ Ἐπιτροπή

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΡΔΕΛΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Φ. ΦΕΡΑΛΔΗΣ Κ. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΤΣΙΛΕΡ ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ
ΒΙΚΤΩΡ ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ ΙΑΚΩΒΟΣ ΝΤΙΒΟΡΤ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ

RÉGLEMENT GÉNÉRAL
DE L'EXPOSITION INTERNATIONALE D'ATHÈNES

ART. 1.—*L'exposition sera tenue dans le Palais du Zappeion et les pavillons construits dans l'enceinte de l'exposition.*

ART. 2.—*Sont admis à être exposés tous les produits fabriqués et les produits agricoles, comme aussi les ouvrages d'art et scientifiques.*

L'installation de tout genre d'attraction est également permise, attractions fonctionnant pendant toute la durée de l'Exposition.—Sont exclues de cette faculté les attractions qui ne seraient pas en rapport avec le caractère de l'exposition ou avec l'étendue des emplacements disponibles à cet effet.

L'admission des attractions n'a lieu qu'à la suite d'arrangements spéciaux entre les intéressés.

ART. 3 —*L'inauguration et l'ouverture de l'Exposition aura lieu le 21 Mai (3 Juin) 1903,-; sa durée sera de six mois et la cloture en est fixée au 30 Novembre (13 Décembre).*

Le Comité d'Organisation se réserve le droit de prolonger la durée de l'Exposition, sur approbation préalable du Délégué du Gouvernement.

La durée de l'Exposition ne pourra être prolongée de plus de six mois. La prolongation de l'exposition n'engage l'exposant à aucune redevance supplémentaire.

ART. 4.—*Les prix d'emplacement sont :*

A.—Surfaces horizontales :
pour les 2 premiers mètres carrés frs 100—le m.
pour les suivants jusqu'au 10me inclus » 50—» »
et pour plus de 10m carrés. . . » 30—» »

B.—Surfaces murales :
pour les 2 premiers mètres carrés. frs 50—le m.
pour les suivants jusqu' 10me inclus » 30—» »
et pour plus de 10m carrés. . . » 20—» »

C.—Surfaces horizontales à ciel ouvert avec faculté de construire » 20—» »

D.—Surfaces horizontales sous hangar :
pour les 2 premiers mètres carrés frs 70—le m.
pour les suivants jusqu'au 10me inclus » 40—» »
et pour plus de 10m carrés. . . » 25—» »

Les objets exposés sur surfaces murales, sont placés à une hauteur de 2 mètres du sol, et ne peuvent avoir plus de 20 centimètres de saillie.

Les emplacements ne sont fractionnables qu'à partir d'un mètre carré.

Les prix des emplacements des surfaces A, B, et D. comprennent le déballage, la mise en place, le gardiennage, et le réemballage des produits, si et autant que ces travaux n'exigent pas une dépense disproportionnée.

ART. 5. — *Le montant des emplacements et adhésions est payable la moitié à la réception du certificat d'admission, et l'autre moitié 15 jours après l'envoi des colis, qui doivent être adressés au Comité d'Organisation et munis des étiquettes de l'Exposition.*

ART. 6.—*L'emplacement sera dû par l'Exposant lors même que pour une raison quelconque il ne l'occuperait pas.*

Aucun exposant ne pourra céder tout ou partie de l'emplacement qui lui aura été alloué, sans l'autorisation de l'Administration.

ART. 7. — *L'eau, le gaz, l'électricité ou la force motrice seront fournis aux exposants sur leur demande et à leurs frais. Ils devront donner à cet effet toutes les indications nécessaires, les joignant à leur bulletin d'adhésion.*

Les salles du palais central et des pavillons principaux de l'Exposition seront éclairées à l'électricité par l'Administration.

ART. 8.—*Les galeries de la section des Beaux-Arts son mises gratuitement à la disposition des artistes, qui n'auront à payer que 10 francs d'inscription, pour tout droit de participation.*

ART. 9.—*Toute personne désirant participer à l'exposition, devra adresser à l'administration soit directement, soit par l'intermédiaire du représentant de celle-ci, dans sa ville, district ou pays, le bulletin d'adhésion, joint au prospectus*

de l'Exposition, bulletin dont il remplira minutieusement les blancs et contre lequel il lui sera délivré un certificat d'admission, dont le numéro sera aussi celui de l'emplacement.

ART. 10.—*Les adhésions des exposants ne seront reçues que jusqu'au 15/28 Avril et les envois jusqu'au 30 Avril (13 Mai) 1903.*

Le Comité d'Organisation acceptera toutefois, exceptionnelement, jusqu'au 1/14 Juillet 1903, les envois dont elle jugera le retard justifié, à condition cependant que l'adhésion de l'exposant soit parvenue à l'Administration, dans le délai fixé ci-dessus.

ART. 11. — *Tout exposant devra adresser à l'Administration une liste détaillée des objets envoyés.*

L'Exposition n'assume aucune responsabilité, pour les objets non inscrits sur ladite liste.

ART. 12.—*Tout exposant a le droit d'exposer dans des vitrines ou sur des étalages, construits et installés à ses propres frais, suivant plans préalablement approuvés par le Comité Technique.*

Les gradins et vitrines adossées aux cloisons, ne peuvent avoir plus de 2 m. 80 de hauteur et de 1 m. de profondeur.

ART. 13. — *Les colis devront être livrés au siège de l'Exposition.*

Dans l'intérêt des exposants, les mesures nécessaires ont été prises pour leur assurer de fortes réductions sur les prix de transports de toutes les Compagnies de Chemins-de-fer et de Navigation à vapeur.

Les colis destinés à l'exposition sont affranchis de tous droits de douane et d'octroi, sauf le cas où ils seraient vendus.

ART 14.—*Les mesures nécessaires seront prises pour préserver les objets exposés de toute avarie, et une surveillance active sera exercée à cet effet. L'Administration ne sera en aucun cas responsable des incendies et des accidents, pour tout produit non assuré, comme aussi de pertes ou dommages résultant de calamités ou fléaux.*

L'Administration se charge d'assurer les produits, pour le compte des exposants et sur leur demande.

ART. 15.—*Les produits susceptibles de s'avarier ou ne se conservant pas, ainsi que les matières explosives, pourront être exposés à l'état factice ou d'imitation ; ceux destinés au Jury devront être expédiés à la date qui sera fixée par l'Administration.*

Le minimum des produits de consommation nécessaires pour l'examen du Jury, est de 3 kilos pour les solides et 6 flacons pour les liquides. Ces produits resteront acquis à l'Exposition.

ART. 16. — *Le Comité a de droit de ne pas admettre les produits de nature autre que celle déclarée sur l'adhésion de l'exposant, sans que ce dernier puisse émettre de réclamation quelconque ; il sera cependant autorisé à signer une nouvelle adhésion pour les produits refusés, si le délai fixé pour la réception des adhésions n'est pas écoulé.*

ART 17.—*Le Comité peut autoriser la vente des objets exposés, percevant un pour centage determiné dans des réglements spéciaux.*

Le Comité peut aussi autoriser le renouvellement des objets exposés vendus, percevant un droit fixé par convention spéciale.

Les exposants auxquels ce droit sera concédé, ne seront plus considérés comme exposants mais comme simples vendeurs ou étalagistes.

Tous les objets destinés à être vendus devront être munis d'étiquettes en indiquant le prix de vente.

ART. 18. — *Tout produit exposé est engagé pour la durée de l'Exposition et ne pourra être retiré qu'avec une autorisation du Comité d'Organisation. Toutefois dans le cas d'une prolongation de la durée de l'Exposition, cet engagement n'est obligatoire que pour les deux premiers mois de la prolongation.*

ART. 19.—*Dans le délai d'un mois après la clôture de l'Exposition, l'Administration, réemballera les produits des exposants et les expédiera à leur adresse, à leurs risques et périls et contre remboursement des frais occasionnés par cette expédition et des redevances non acquittées.*

ART. 20.—*Les conventions ou renseignements verbalement contractés ou donnés par n'importe qui, ne peuvent être pris en considération s'ils sont en contradiction avec le règlement ou des ententes écrites.*

ART. 21.—*Les obligations et engagements contractés envers des tiers par n'importe quel représentant du Comité, engagent le Comité luimême s'ils sont appuyés par un écrit et s'ils ne sont pas en contradiction avec les articles des Statuts et du Règlement.*

ART. 22 —*La signature du bulletin d'adhésion entraine pour l'exposant l'obligation de se conformer aux articles de règlement. Aucun exposant ne peut, par conséquent, alléguer l'ignorance des Statuts et du présent Réglement.*

(à suivre)

Dimanche, le 7 Juin 1903. *N° 1* *Κυριακή, τῇ 25 Μαΐου 1904.*

ORGANE OFFICIEL DE L'EXPOSITION INTERNATIONALE D'ATHÈNES—1903

CONDITIONS
Prix de l'abonnement : six mois fr. 15
Prix du numero fr. 0.50.

Toutes les lettres, communications etc. doivent être adressées à E. M. Bronnaire, rédacteur en chef.
Bureaux: **Palais de l'Exposition Zappeion,**

ATHÈNES - EXPOSITION

Au seuil de ces pages, nous devons quelques brèves explications à nos abonnés et à nos lecteurs.

A toute Exposition il faut un organe attitré : *Athènes—Exposition* sera cet organe.

Le public, comme les exposants, peuvent se reposer sur nous, avec confiance, pour la description attentive des multiples merveilles qu'abrite, dès à présent, la grande Exhibition enclose dans le magnifique palais du Zappeion.

Nous serons également l'écho fidèle de tous les évènements qui se passeront à l'intérieur de l'Exposition et plaise au Ciel qu'ils puissent être tous notés d'une pierre blanche. En un mot, nos efforts tendront exclusivement à la réussite de cette œuvre éminemment utile et nous ne négligerons rien pour qu'elle dégage les conséquences heureuses que le commerce est en droit d'attendre d'elle.

Mais là ne se bornent point nos ambitions. *Athènes—Exposition* ne veut pas se contenter d'être une publication passagère, un journal éphémère, vivant de l'actualité et mourant avec elle. Il veut faire œuvre solide et durable.

Aujourd'hui il est une revue, demain il sera un album. Par son format, avec ses magnifiques gravures et ses nombreuses illustrations obtenues par les procédés les plus nouveaux de l'art moderne, il aura sa place marquée dans les plus riches salons. Grâce à ses études commerciales, industrielles, historiques, archéologiques et autres, il pénétrera dans la demeure de l'industriel et du commerçant, comme il méritera l'accès du cabinet de l'homme d'étude.

Le patriote le feuilletera non sans orgueil, car *Athènes—Exposition* veut être un monument élevé à la gloire de l'Hellénisme.

Le grec y relira, avec une fierté bien compréhensible, l'histoire émouvante de son grand passé commercial, du travail et de l'industrie de ses pères. Sous la plume et par l'image, il verra s'animer les ruines de marbre, vénérables témoins d'autrefois, comme il sentira palpiter

l'âme des jeunes cités nouvelles préparant l'avenir.

L'étranger, frémissant au nom de la Grèce comme à celui d'un glorieux ancêtre, n'éprouvera guère un moindre plaisir à parcourir ces pages ou à admirer ces vues. Il se sentira pieusement remué d'un tressaillement semblable à celui d'un fils, en présence de l'image aimée d'une mère disparue.

Quel homme, en effet, n'a pas deux patries, la sienne dans le présent et la Grèce dans l'antiquité ?

LA RÉDACTION

L'EXPOSITION INTERNATIONALE D'ATHÈNES

L'Exposition Internationale qui va s'ouvrir dans les jardins du Zappeion, est assurément une manifestation intéressante à plus d'un titre. C'est la première fois que l'Hellade convie les autres nations, ses sœurs et ses aînées, aux joutes pacifiques de l'industrie et du commerce.

Cette initiative est digne de la Grèce et de l'Hellénisme. Elle est conforme à ce génie pétri d'orgueilleuse et remuante activité, comme aux fières traditions d'une glorieuse histoire.

Assise entre ses deux mers, avec sa ceinture immense de golfes et de promontoires, sous le prestigieux rayonnement de son ciel éternellement azuré, l'Hellade moderne contemple à la fois l'Orient et l'Occident.

Oui, souriante et sereine, drapée dans les grâces de son passé comme dans un peplum antique, elle porte tour à tour les yeux de l'un et de l'autre côté. Elle regarde ces belles régions du soleil, moins illuminées cependant par les clartés de l'astre que par le souvenir doré des lointaines et primitives civilisations. Et elle interroge aussi l'Occident brumeux, cette Europe enfiévrée, toute bouillonnante de bruits et d'agitations, dans le perpétuel enfantement de son prodigieux labeur.

A toutes ces nations qui diffèrent de mœurs, de langage et de race, à tous ces peuples du couchant et du levant, elle fait entendre le même et fraternel appel. Elle s'offre à tous comme une terre propice, comme un marché commun, où ils viendront, dans la paix et dans la concorde, échanger leurs produits et faire communier leur génie.

Ce marché, elle le fut autrefois.

Non seulement ses galères trirèmes sillonnèrent les mers bleues, mais encore elles franchirent les bornes fabuleuses posées par Hercule aux confins du monde. Elles s'enfoncèrent, intrépides et audacieuses, dans l'horreur des océans inexplorés ; elles allèrent ainsi porter, vers tous les rivages, les productions des deux mondes de l'antiquité.

Pourquoi n'en serait-il pas encore de même aujourd'hui? Cette terre si heureusement douée, véritable trait d'union prédestiné par la nature, pourquoi ne verrait-elle pas renaître des jours qui furent glorieux pour elle et qui ne furent pas sans profit pour l'humanité ?

L'Exposition Internationale d'Athènes n'est-elle pas comme un premier pas dans cette voie ? C'est là son mérite et ce sera son honneur. C'est pourquoi elle demeurera comme la plus imposante manifestation du génie commercial hellénique au début de ce siècle.

Elle a levé un drapeau et elle a lancé un appel. Le drapeau a été salué et l'appel a été entendu. Elle a obtenu les appuis les plus nobles et les plus flatteurs, comme elle a recueilli les adhésions les plus encourageantes et les plus chaleureuses.

Une jeune et royale Princesse, légitime espoir d'un avenir que nous rêvons glorieux à l'égal du passé, a daigné lui accorder son haut et gracieux patronage.

Le Gouvernement du Roi lui a donné des marques sensibles de sa bienveillance et les nations étrangères lui ont fait un accueil qu'on osait à peine espérer.

C'est ainsi, qu'outre la partie nationale naturellement la plus importante et la plus complète, *l'Exposition* comptera bon nombre de sections étrangères de la plus sérieuse valeur. Nous publierons la liste de ces sections, avec la nomenclature des exposants de chacune d'elles, rangés par nationalités et par ordre alphabétique.

E. V. BRONNAIRE.

A VOL D'OISEAU

Il serait prématuré de présenter aujourd'hui à nos lecteurs un tableau, même sommaire de l'Exposition. Nous nous bornerons donc à un exposé très-bref, une sorte de visite à vol d'oiseau, embrassant l'ensemble comme d'un coup d'œil et permettant au public de se guider à travers les nombreuses salles.

Pénétrons dans l'Exposition par l'entrée officielle du palais, ainsi que cela se fera le jour de l'ouverture.

Le péristyle franchi, nous voici dans une sorte de salle des pas-perdus. A droite et à gauche, des portes donnent directement accès dans l'Exposition ; en face, la cour d'honneur, avec le cercle de sa gracieuse galerie, s'appuyant sur les colonnes de marbre blanc.

Résistons à la tentation d'y entrer et prenons à droite : nous sommes dans le compartiment de l'Angleterre. Il est reparti en deux salles fort intéressantes se faisant suite. Ce n'est pas le moment de dénombrer et d'analyser les très-remarquables produits qu'y a réunis l'industrie britannique. Mentionnons cependant les réductions de grands cuirassés qu'expose la maison Armstrong. Ce sont de véritables merveilles navales en miniature, exécutées avec une précision d'horlogerie.

Citons aussi un canon envoyé par la même maison. Ce formidable engin de guerre trouvera d'ailleurs son pendant et son rival dans le canon que la maison Krupp d'Essen doit envoyer à la section allemande.

D'Angleterre, passons en France. La distance n'est pas longue ; nous n'avons pas même la peine de franchir le Pas de Calais, il suffit d'ouvrir une porte.

La section française se développe dans une vaste galerie dont la surface égale, si elle ne les dépasse pas, les deux salles de la section anglaise. C'est là que nous trouverons ces produits de choix, ces articles exquis marqués au coin du bon goût et de l'élégance, dont la grande nation d'Occident semble avoir monopolisé le privilège.

Albion nous a montré ses navires de guerre ; la France étale, avec non moins de fierté, des types de dragueuse et de bâtiments de commerce. Citons aussi une horloge monumen-

tale sonnant les heures, les demies et les quarts, sans oublier un salon d'électricité de plus haut intérêt.

En quittant la section française, nous trouvons, à gauche, la section Allemande, où l'on s'apprête en grande hâte ; puis, reprenant notre chemin, nous entrons dans l'Exposition Panhellénique. Là se développent, dans une longue suite de galeries, tous les produits enfantés par le génie grec.

Voici d'abord, à droite, la section Crétoise. La grande île récemment affranchie a fait largement leschoses. On voit qu'elle a voulu honorer la mère patrie ; c'est pourquoi elle lui a envoyé au delà de cent exposants.

En face, à gauche,Samos, son ainée en autonomie, étale, avec ses peausseries, les productions de son sol privilégié.

Puis viennent l'Egypte, les pays de l'empire Ottoman confondant les deux rives de la mer Egée, de Salonique à Smyrne, et Constantinople dont les exposants ont ajouté aux produits indigènes, ceux qu'ils tirent des pays d'Occident pour les revendre sur les marchés du Levant.

Ici l'Exposition Panhellénique est brusquement coupée par un minuscule compartiment. C'est le salonnet réservé à la section chinoise, dont l'exhibition pourrait bien remporter un succès hors de mesure avec ses étroites dimensions.

Laissant la section Espagnole qui ne s'ouvrira guère que dans une quinzaine de jours, nous rentrons dans les galeries réservées aux produits helléniques.

Au milieu de la première d'entre elles, admirons d'abord les élégantes voitures fabriquées en Grèce. A droite se succèdent les produits alimentaires, la confiserie, les produits pharmaceutiques, les savons, parfumerie, articles de voyage et maroquinerie. A gauche Mételin et Aïvali exposent leurs productions naturelles ; puis viennent les eaux minérales, les cuirs et les chaussures, sans compter, égarée au milieu de tout cela, une bicyclette, la seule peut-être fabriquée en Grèce.

Pénétrons maintenant dans le compartiment, nous allions dire dans le temple de la toilette : soies, fourrures, chapeaux, nouveautés, bijouterie, fleurs artificielles, etc.

Très-complète aussi la galerie réservée à l'ameublement: tapis de Smyrne et d'Orient, cuivres artistiquement travaillés envoyés par Constantinople, flambeaux, balances, brosses, etc.

Saluons au passage les alcools, cognacs, et liqueurs de toute nature qui tendent à constituer,en Grèce, une industrie de plus en plus importante et nous voici dans la Cour d'honneur.

Si nous sommes fatigués et si nous éprouvons le besoin de nous rafraichir, arrêtons-nous un instant devant le comptoir d'un industriel qui fabrique ses glaces sous les yeux du public.

Tout en les dégustant,nous avons le loisir d'examiner les nombreux débits installés dans la galerie circulaire. C'est ici, à proprement parler, le bazar de la maison. On y vendra ces mille bibelots que chacun aime à emporter, comme souvenir de sa visite à l'Exposition.

Maintenant, après cette courte halte, reprenons nos pérégrinations.

En face de nous, à droite, dans la cour d'honneur, nous rencontrons d'abord la section Autrichienne, coquette et somptueuse sous sa décoration de grand goût en tapisseries de Vienne, imitation de celles des Gobelins. Cette galerie, d'un grand cachet artistique, a été organisée par des maisons de premier ordre de la capitale et des diverses parties de l'empire. Elle exhibe ses produits industriels : étoffes, céramique, papiers, bijouterie, articles de Vienne et mille autres encore.

Au fond de la Cour n'oublions pas non plus de visiter la section Roumaine, riche en productions et en machines agricoles.

Voici notre visite terminée. Nos yeux éblouis ont peine à se rappeler toutes les belles choses qu'ils ont contemplées. Notre tête est lourde et fatiguée. C'est le moment de chercher un délassement qui nous repose l'esprit.

Or, devant nous, s'ouvrent heureusement les jardins où sont réunies les multiples attractions de l'Exposition. Entrons-y donc et joignons, suivant l'adage, l'agréable à l'utile.

EXPOSITION — ATTRACTION

Les jardins du Zappeion sont tellement vastes qu'on ne s'aperçoit guère de la partie détournée au profit de l'Exposition. Mais quand on se trouve à l'intérieur de cette dernière, on constate, avec étonnement, l'étendue de cette emprise.

Elle constitue, en effet, une enceinte dans laquelle une foule considérable pourra se mouvoir à l'aise. C'est là que l'habile directeur des fêtes, M. Gravier, un expert dans la matière, a su réunir les attractions les plus variées.

Voici d'abord un grand théâtre ou Concert d'été, parfaitement aménagé, avec scène profonde, salle énorme et jardin—promenoir. A côté du théâtre, le Biographe ou Cinématographe perfectionné qui fit courir la foule à l'Exposition de Paris.

Un peu plus bas, les Fantoches Mollé, encore une des attractions de l'Exposition de 1900 et au fond, une Tarentelle Italienne et une brasserie.

D'autres exhibitions de toute nature solliciteront encore la curiosité. Tels, l'homme-géant, la couveuse d'enfant, une des plus récentes et des plus ingénieuses découvertes scientifiques, sans compter le village nègre qui viendra s'installer plus tard.

Quant à se reposer et se rafraichir, rien de plus aisé. Confiserie, brasserie, pavillon pour la dégustation du champagne, bar américain avec orchestre, on n'a que l'embarras du choix.

On déjeûnera et on dinera aussi fort confortablement à l'intérieur de l'Exposition. Sans compter le restaurant roumain, le Pavillon bleu, c'est à dire un des restaurants de Paris les plus estimés et les plus en vogue, promet d'heureuses jouissances aux amateurs de bonne chère.

Les jardins de l'Exposition deviendront rapidement le rendez-vous favori de la société Athéniene. Grâce aux cartes personnelles, délivrées à un prix modéré et que chacun voudra posséder, la foule s'y portera aussitôt après la chaleur du jour.

Durant les soirées d'été, quand les jardins seront baignés dans la blancheur des lampes électriques, qu'une foule élégante circulera au bercement des moelleux orchestres et que maints spectacles différents offriront leurs alléchantes promesses, le coup d'œil sera vraiment féerique. On se sentira vivre doucement au sein de cette atmosphère de joie et de plaisirs.

Grâce à l'Exposition, Athènes va passer une saison comme jamais elle n'en connut, une saison que pourraient jalouser bien des cités estivales.

S. M. LE ROI GEORGES

UNE ETUDE
SUR LES EXPOSITIONS EN GÉNÉRAL
ET CELLE D'ATHÈNES EN PARTICULIER

A la veille de l'Exposition d'Athènes, nous croyons qu'il est de saison de dire quelques mots sur cette institution utile : l'Exposition.

Les Expositions étaient déjà connues au Moyen Age, sous une forme un peu différente des Expositions de notre temps, mais elles avaient le même but, celui de faire connaître les produits des industriels et artisans et de trouver des débouchés pour ces produits. Ces foires, comme on les appelait, se tenaient à des époques fixes et avaient généralement une durée de trois à six semaines. Les plus considérables étaient celles de Beaucaire, en France, de Leipzig, en Allemagne et de Nijni Novgorod, en Russie. Certaines existent encore et plusieurs de nos lecteurs ont probablement eu occasion d'en visiter. Ce n'est guère que vers le milieu du dernier siècle que les Expositions ont pris la forme sous laquelle nous sommes habitués à les comprendre maintenant.

De nos jours, personne n'ignore que des institutions et des organisations trouvées bonnes jusqu'à ce moment, sont journellement remplacées par des milliers d'inventions et d'améliorations nouvelles, et que les différents terrains de l'industrie sont littéralement inondés par de nouveaux produits. Celui qui, dans cette lutte pour l'existence ne veut pas périr, doit employer toutes ses forces pour se maintenir à la surface et gagner le pain quotidien pour lui et les siens. Celui-là est perdu qui, à notre époque, attend que d'autres viennent à son secours.

Dans ces circonstances, il est indispensable que chacun se mette à la recherche de moyens pour placer ses produits le mieux qu'il peut, afin de se créer une existence exempte de soucis pour ses vieux jours. Mais il n'est pas donné à chacun d'avoir la chance de trouver le chemin voulu, et maint homme laborieux, malgré son zèle, périt souvent dans le tourbillon du monde, tandis que

S. M. LA REINE OLGA

d'autres, moins intelligents, mais favorisés par la fortune, vivent dans l'abondance. Il est évident que cette lutte pour l'existence ne diminuera pas, bien au contraire, elle grandira de plus en plus. Les heureux mortels qui sont comblés des biens de la terre et ceux qui sont appelés à diriger les destinés des hommes ont donc le devoir sacré de trouver les moyens d'augmenter le bien-être du peuple et améliorer le sort des besogneux.

Personne ne pourra nier que les Expositions modernes ont contribué et contribueront encore beaucoup à vivifier l'Industrie et le Commerce, et à faire circuler l'argent parmi le peuple.

Si nos ancêtres du Moyen Age ont senti le besoin d'avoir des commerçants ambulants et des foires périodiques pour placer leurs marchandises, combien plus, de nos jours, où la surproduction envahit toutes les branches de l'Industrie, avons-nous besoin de moyens pour offrir nos produits, soit par des voyageurs de commerce, soit par des foires et des marchés ou par des réclames dans les journaux ou bien encore par des Expositions où les articles ne sont pas seulement offerts, mais aussi étalés en nature ou en modèles et où l'usage peut en être visiblement démontré.

On a écrit des volumes entiers sur le système des Expositions modernes et ce que nous écrivons ici aujourd'hui a déjà en partie été dit. Aussi des critiques ont été émises par des gens se croyant experts mais qui évidemment n'avaient jamais bien étudié l'histoire du Commerce et de l'Industrie. Cependant personne jusqu'aujourd'hui n'a pu nous montrer le moyen de changer ces anciennes formes traditionnelles en de nouvelles et meilleures.

Avant le milieu du dernier siècle les Expositions n'étaient pas autre chose que des foires où les industriels et les artisans, tout comme au Moyen Age, cherchaient à trouver des débouchés pour leurs produits et à nouer des relations pour l'avenir. C'est à-dire purement et simplement des entreprises commerciales, qui se reproduisent aujourd'hui mais sous des formes plus convenables, plus agréables et partant plus pratiques qu'autrefois.

S. A. R. LE PRINCE ROYAL DE GRÈCE

La question se pose ici de savoir qui est autorisé à organiser des Expositions.

Dans la réponse à cette question les vues sont sans doute bien diffèrentes. Il y a encore de par le monde des personnes qui sont de l'avis que seulement aux Gouvernements, aux Villes et aux Communes revient le droit d'organiser des Expositions. Cette opinion erronnée n'appartient plus à notre époque et ne résiste pas au plus simple examen. Nous sommes de l'avis que tant qu'il n'existe pas une loi normale sur l'organisation des Expositions, ce qui n'est pas, chacun a le droit d'en organiser. Il s'agit seulement de savoir si le ou les entrepreneurs ont les capacités requises et le capital ou le crédit nécessaire pour mener à bonne fin une entreprise si lourde et si compliquée.

Si ces questions sont résolues avantageusement, personne n'a le droit de montrer de l'hostilité à une telle entreprise et tout homme qui exerce une influence quelconque sur ses concitoyens a le devoir de seconder une œuvre dont la nécessité et l'utilité sont aujourd'hui universellement reconnues.

L'historique des Expositions modernes nous montre malheureusement que, pour la plupart, celles-ci ont financièrement échoué, quoique, à peu d'exceptions près, toutes ont été avantageuses autant pour les exposants que pour les visiteurs. (à suivre)

EXPOSITION DES BEAUX—ARTS

L'Exposition des Beaux-Arts a pris des proportions véritablement inespérées. Bien que les envois continuent à affluer, elle constitue, dès à présent, un Salon dont les grandes capitales auraient le droit de s'énorgueillir.

Nous eussions voulu y faire également une visite à vol d'oiseau, mais l'art ne se prête pas à ces procédés sommaires. Il exige une étude plus attentive et un examen plus réfléchi.

Nous nous réservons donc de revenir sur ce sujet. Nous examinerons, en détail, les œuvres exposées, dont beaucoup présentent un vif et réel intérêt.

Le public, nous en sommes certain, ne ménagera pas son admiration à la partie artistique de notre Exposition. Elle continue et perpétue dignement les glorieuses traditions d'Athènes.

VUE DU PALAIS DE L'EXPOSITION ZAPPEION

AUTOUR DE L'EXPOSITION

Vous ne pouvez vous imaginer combien le monde est indiscret. L'Exposition n'est pas ouverte et déjà me voici harcelé de questions, poursuivi d'interrogations de toute nature.

Que sera-ce, bon Dieu, quand l'affaire sera en train ?

Bah ! laissons cette hypothèse et répondons aux principales questions qui nous sont adressées.

— L'Exposition sera-t-elle prête, archiprête, ce qu'on appelle prête pour le jour de l'Ouverture ?

— Y songez-vous, monsieur ? Ignorez-vous à ce point les traditions et les usages ? Oubliez-vous que, pour me servir de vos expressions, une Exposition ne saurait, un jour d'ouverture, être prête, archi-prête, sans encourir une espèce de déshonneur. Celle qui s'aventurerait à tenter l'aventure, serait une Exposition honnie, déclassée, inconsciente de ses devoirs envers ses ainées et honteusement reniée par la famille.

Ce serait une Exposition-prodige, dans la plus mauvaise acception de ce dernier mot. Quelque chose comme un jeune homme qui ne s'est jamais permis la moindre frasque, ou une jeune fille dont la lèvre n'a jamais soupiré sous le feu d'un regard. Or, chacun sait que ces sortes de prodiges finissent d'ordinaire par mal tourner.

Cependant rassurez-vous !

Certes, la galerie des machines ne sera pas prête ! Il y aura bien, ça et là, quelques petites lacunes, mais en vérité,il y en aura beaucoup moins que d'ordinaire. Il faudra bien que les défiances s'éteignent et que les malveillances désarment.

Au jour fixé, la toilette sera complète ou peu s'en faut. L'Exposition entière sera sous les armes pour passer la grande revue de l'inauguration, c'est à dire pour affronter la visite Royale et le jugement des premiers critiques. Il n'y a pas à redouter ce qui n'arrive que trop souvent dans les autres Expositions, c'est à dire de voir le cortège des Visiteurs Royaux se promener,sous l'humidité des platres mal séchés, parmi le désordre peu artistique des ballots encore vierges et des caisses non déclouées.

Au jour dit, chacun sera à son poste et la première Exposition Internationale d'Athènes ne fera vraiment pas trop mauvaise figure.

— «L'Exposition aménera-t-elle à Athènes un grand nombre de visiteurs ?»

Telle est une autre question qui nous est posée.

— Mais bien certainement, monsieur !

En dehors de la province qui voudra visiter notre grande foire Internationale,on peut compter sur un énorme appoint apporté par tous les pays du Levant,si fortement imprégnés d'Hellénisme. L'empressement de nos frères d'Egypte, de Turquie, de Crête, de Samos, etc. à exposer ici les produits de leur sol et de leur industrie est un sur garant qu'ils payeront de leur personne et qu'ils ne nous ménageront pas les visiteurs.

— Et les étrangers, les Européens, comme on dit ici ?

— Ils viendront également, n'en doutez pas ; en nombre moindre assurément, mais encore en phalanges suffisamment compactes.

Les compagnies maritimes ont consenti de fortes réductions sur le prix du voyage. C'est déjà là un indice et un élément de succès,

M. A CORDELLA
Président du Comité d'Organisation de l'Exposition Internationale d'Athènes

D'Espagne on annonce, dès à présent, l'arrivée d'un millier de visiteurs. Trois grands vapeurs, spécialement affrétés à cet usage, amèneront de Constanza l'affluence de nos amis de Roumanie.

Il se prépare donc, vers la Grèce, un sérieux exode provoqué par la bienfaisante action de l'Exposition.

— «Monsieur, siffle une voix pincée, vous oubliez que l'Exposition est une entreprise privée et qu'elle n'a rien à voir avec l'intérêt public.»

Vous l'avez deviné, c'est un interrupteur grincheux qui parle. Feignons de ne pas remarquer sa mauvaise humeur et répondons-lui quand même.

— Certes, monsieur, l'Exposition d'Athènes est une entreprise privée, comme l'était l'Exposition de Paris, comme l'ont été la plupart de toutes les Expositions. Cela n'a jamais empêché qu'elles n'aient été, partout, constamment encouragées et vigoureusement soutenues par les gouvernements, par la presse et par l'opinion publique.

C'est qu'une Exposition Internationale, quel que soit le caractère de l'entreprise, est toujours une œuvre intéressant avant tout l'intérêt public.

Laissons de côté l'amour-propre national, le patriotique orgueil de voir la Grèce accomplir une œuvre qui n'a guère été réalisée encore que par les plus grandes nations. Bien que ce soient là des considérations morales, qui ont certes leur valeur, bornons-nous à des considérations d'ordre matériel.

L'Exposition d'Athènes est une entreprise privée, c'est entendu. Cela ne l'empêche pas de dépenser des sommes considérables dont profitent, à la fois, le commerce et le travail local.

Les exposants, accourus en foule, font aussi une entreprise privée, car ils espèrent recueillir le fruit légitime de leurs frais et de leurs efforts. Cependant ils vivent dans nos restaurants et nos cafés ; ils dépensent sur nos marchés et dans nos magasins.

Les visiteurs qu'attirera l'attrait de l'Exposition, font aussi, à leur manière, une entreprise privée. Néanmoins ils sèmeront l'argent autour d'eux et tout le monde en tirera profit.

Vous voyez donc qu'une entreprise privée peut intéresser puissamment l'intérêt public. En réalité qui profitera d'abord de l'Exposition, sinon le commerce et le travail du pays ? Le public qui n'a rien entrepris, rien organisé, qui ne s'est exposé à perdre ni son temps, ni ses capitaux, sera le premier à en recueillir les plus grands bénéfices.

Je ne dis pas que ce sera un mal. Je me borne à constater un fait et je souhaite même bien sincèrement que l'éventualité se réalise dans la plus large mesure possible.

CHRONIQUE DE L'EXPOSITION

Nous voici à la veille du jour où aura lieu, dans le palais du Zappeion, l'ouverture officielle de la première *Exposition Internationale* qu'aura éclairée le ciel de la Grèce.

Cette solennité sera honorée de la présence de Leurs Majestés le Roi et la Reine ainsi que de celle de Leurs Altesses Royales le Prince héritier, la Princesse Sophie qui a daigné prendre l'œuvre sous Son Haut Patrônage et les autres Princes de la famille Royale.

Les Membres du Gouvernement feront également à l'Exposition l'honneur d'assister à cette cérémonie, à laquelle sont aussi invités les Membres de la Représentation Nationale, ainsi que les principales Autorités de l'État et de la Capitale.

*
* *

Qui dit journée d'Ouverture avec d'aussi Augustes Hôtes, dit naturellement jour d'honneur et de grand gala.

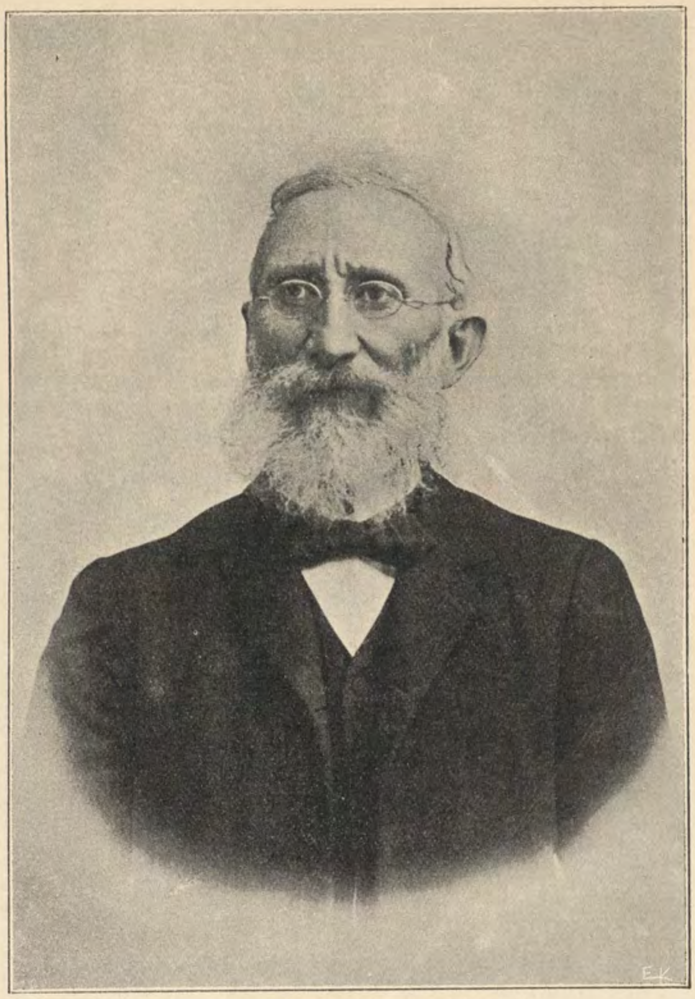

M. JAMES DEANWORTH
Directeur Général de l'Exposition Internationale d'Athènes.

Pour la circonstance, on n'a pas jugé à propos d'utiliser la porte monumentale élevée au seuil des jardins du Zappeion. C'est l'entrée bien connue du palais des Expositions, avec son imposant péristyle ionien, qui, sous la blancheur de ses marbres, verra défiler, à la suite du cortège royal et gouvernemental, les flots pressés des premiers visiteurs.

Cette mesure a été justement voulue. Elle a été inspirée par une heureuse pensée de reconnaissance à laquelle chacun s'associera. On a désiré rendre un pieux hommage au fondateur du palais, à celui dont l'intelligente libéralité a doté la Grèce d'un véritable temple du commerce et de l'industrie.

Cet hommage est un légitime tribut. Il est équitable que tous les honneurs et toutes les pompes du premier jour soient exclusivement réservés à cet édifice qui, seul, rend possible à Athènes la réalisation d'œuvres semblables à celle qu'on va inaugurer.

A lui donc le privilège de voir passer, par ses portes largement ouvertes et sous ses arcades de marbre, la marche triomphale du succès.

*
* *

L'Exposition Internationale d'Athènes a su éviter un dangereux écueil. Elle a dédaigné les vaines réclames et les tapageuses déclamations. Elle s'est dit, avec raison, que les entreprises faites de bruit, sont trop souvent faites de fumée. En tout cas, ces entreprises se dépensent en de telles promesses que la réalité, si brillante soit-elle, doit presque forcément amener la désillusion et le désenchantement.

Le Comité organisateur de l'Exposition d'Athènes a plus sagement agi. Conscient de son œuvre et de son devoir, il a travaillé dans le calme et dans le recueillement.

Aujourd'hui il a lieu d'être satisfait. Il va recevoir le prix de sa persistante obstination et le succès va récompenser ses courageux efforts.

*
* *

Peu de gens à Athènes se font une idée, même approximative, de ce que sera notre Exposition internationale.

Certes, elle n'affiche pas l'orgueilleuse prétention d'éclipser ses gigantesques devancières des grandes métropoles ; elle ne s'est jamais non plus bercée du rêve de faire pâlir les pompes des colossales exhibitions de Paris ou des World's-Fairs de Londres et de Chicago.

Ses ambitions—bien qu'elles aient porté fort haut — sont assurément plus modestes. Elle s'est contentée de vouloir le possible et j'ose vous affirmer que, non seulement elle l'a atteint, mais qu'elle en a considérablement franchi les bornes.

Telle que vous la verrez, elle se présente jolie, pimpante, pleine de grâce et d'élégance et, avec cela, complète au delà de toute espérance. Bien des villes d'une autre enver-

M. A. DAMBERGIS
Rapporteur auprès du Comité d'Organisation de l'Exposition Internationale d'Athènes.

gure qu'Athènes seraient en droit de nous l'envier et plus d'une autre capitale s'en parerait avec orgueil.

Ou je me trompe fort, ou le public d'élite qui se pressera dans l'Exposition, lors de l'ouverture se trouvera agréablement surpris et pour beaucoup, je vous l'affirme, ce sera une véritable révélation.

* * *

Dès à présent les vastes galeries regorgent des produits les plus divers, importés de tous les points du pays et de l'étranger.

Et pourtant cela n'est pas près de finir. Les envois arrivent, chaque jour, plus pressés ; les caisses énormes s'entassent dans les corridors et dans les galeries, où les commisssaires des sections les attendent pour leur assigner leurs places et veiller à ce que tout soit mis en ordre.

Ces sections sont déjà nombreuses. Il y a d'abord la section grecque ou plutôt la section panhellénique, car elle comprend non seulement les exposants du royaume, mais encore ceux des pays du Levant où règne le génie commercial de notre race.

L'étranger peut nous montrer dès aujourd'hui les sections Anglaise, Autrichienne, Espagnole, Française, Roumaine, sans compter la section Allemande organisée la dernière, mais où l'on travaille avec une fébrile activité.

Les pays exotiques ont aussi donné, bien que dans de moindres proportions. La Chine possède un joli compartiment, qui promet d'être une attraction et le Japon a annoncé des envois qui ne peuvent guère tarder à arriver.

Cependant les demandes de place ne cessent pas d'affluer et il n'est pas improbable que d'autres sections viennent encore à être organisées. Par exemple, je me demande où l'on pourra bien les mettre.

* * *

Pendant ce temps, les immenses salles de l'Exposition et ses vastes dépendances bourdonnent, comme une gigantesque ruche enfiévrée.

C'est l'heure du coup de feu.

Sous l'énergique impulsion de M. Knopf, directeur des travaux, tout vibre, tout s'anime. On travaille le jour, on travaille la nuit. A la lueur des lampes électriques, la cohue des ouvriers s'agite et peine sans relâche, jusqu'à deux heures du matin.

Que voulez-vous? Il faut un dernier et suprême effort et on le donne avec vaillance. Chacun est à son poste de travail, j'allais dire à son poste d'honneur et de combat.

S. A. R. LA PRINCESSE

SOPHIE DE GRÈCE

Haute Protectrice de l'Exposition Internationale d'Athènes — 1903

Η Α. Β. Υ. Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ

ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑψηλὴ Προστάτρια τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Ἀθηνῶν — 1903.

TH. THÈRIANOS

BANDAGISTE—ORTHOPÉDIQUE

2—Rue Colocotroni—ATHÈNES

Ayant travaillé pendant 10 années à Paris dans les plus grands ateliers, et depuis 1894 definitivement instalé à Athènes construit tout appareil orthopediques, tels que bras et jambes artificielles corsets e.c.t. d'une construction irreprochable et avec les indications des professeurs les plus éminents de notre ville.

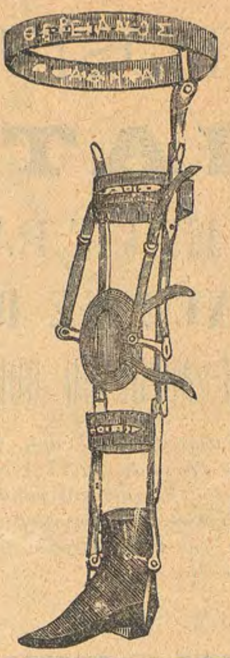

Θ. ΘΕΡΕΙΑΝΟΣ

ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

2—Ὁδὸς Κολοκοτρώνη.—ΑΘΗΝΑΙ

Διπλωματοῦχος τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς τῶν Μηχανουργῶν.

Ἐπὶ δεκαετίαν ἐργασθεὶς εἰς τὰ μεγαλείτερα ἐργοστάσια τῶν Παρισίων, καὶ ἀπὸ τοῦ 1894 τελείως ἐγκατασταθεὶς ἐν Ἀθήναις κατασκευάζει ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα ἀπαράμιλλα τῶν Εὐρωπαϊκῶν, καὶ μὲ τὰς ὁδηγίας τῶν διασημοτέρων καθηγητῶν τῆς πόλεώς μας ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

LA GRÈCE ANTIQUE & MODERNE

1re série

ATHÈNES

1ère Partie — MONUMENTS ANCIENS

Liste des 24 vues contenues dans l'Album

1. Athènes—Acropole—Les Propylées Façade Ouest.
2. Athènes—Acropole—Les Propylées (Façade Est).
3. Athènes—Acropole—Le Parthénon (Façade Est)
4. Athènes—Acropole—Le Parthénon (Façade Ouest).
5. Athènes—Acropole—Portique des Cariatides.
6. Athènes—Acropole—L'Erectheion (Façade Est)
7. Athènes—Acropole—Odéon d Hérode Atticus et Portique d'Eumène.
8. Athènes—Acropole—Odéon d'Hérode Atticus. (Vue intérieure).
9. Athènes—Acropole—Théâtre de Dionysios.
10. Athènes—Acropole—Temple de la Victoire Aptère.
11. Athènes—Acropole—L Aréopage.
12. Athènes—L'Acropole (Vue prise du Pnyx).
13. Athènes—Prison de Socrate.
14. Athènes—Monument de Lysicrate.(Lanterne de Diogène)
15. Athènes—Temple de Thésée.
16. Athènes—Cimetière du Céramique.
17. Athènes—La tour des Vents.
18. Athènes—Porte du Gymnase d'Adrien.
19. Athènes Porte de l'Agora.
20. Athènes—Temple de Jupiter.
21. Athènes—Portique d'Adrien.
22. Athènes—Eglise Byzantine (Saint-Eleuthère).
23. Athènes—Eglise Byzantine (Saint-Théodore).
24. Athènes—Eglise Byzantine (Capnicarée).

Les titres sont indiqués sous chaque vue, en 4 langues, *Français, Grec, Anglais, Allemand.*

En vente à ATHÈNES chez l'auteur Mr J. BERTRAND
51b. rue Ménandre et dans les principales librairies.

à PARIS: Maison A. BREGER Frères
Imprimeur-Editeur, 9, Rue Thénard, *anciennement: 38, Bould St-Germain.*

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΙ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΟΡΣΕΔΩΝ

ΕΠΙ ΜΕΤΡΩι

ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΑΝΙΟΛΗ

Ὁδὸς Ἑρμοῦ, 74.—ΑΘΗΝΑΙ

ΚΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΙΣΙΝΗ — ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΝΤΕΛΗΣ — ΤΙΜΑΙ ΩΡΙΣΜΕΝΑΙ

Γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἀποσταλῇ ἐν περιστήθιον καὶ τὸ μῆκος τῆς ἐσθῆτος.

EXPOSITION
INTERNATIONALE
SOUS LE HAUT PATRONAGE
DE S. A. R. LA PRINCESSE ROYALE DE GRÈCE
ET LE BIENVEILLANT APPUI DU GOUVERNEMENT DE S. M.

Le Comité Exécutif de l'Exposition Internationale d'Athènes, pour répondre à la demande faite par un grand nombre d'habitants de la ville, a décidé, dans la séance du 14)27 Avril, qu'elle émettra et délivrera, à partir du 1 Mai (vieux style) au prix de 30 drahmes, des Cartes d'Abonnement valables pour la durée de l'Exposition, exception faite des jours de fêtes extraordinaires et des réceptions et cérémonies officielles.

La carte d'abonnement sera appliquée sur une Photohraphie (format cabinet), fournie par le titulaire, et ne sera valable-qu'à partir du jour de l'ouverture officielle.

LE COMITÉ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ
ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ
ΣΟΦΙΑΣ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΜΕΝΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΙΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Α. Μ.

Ἡ Διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Ἀθηνῶν, κατ' ἀπαίτησιν μεγάλου ἀριθμοῦ κατοίκων τῆς πόλεως, ἀπεφάσισεν, ἐν τῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῆς 14)27 Ἀπριλίου ἐ. ἔ., νὰ ἐκδώσῃ καὶ χορηγήσῃ, ἀπὸ 1ης προσεχοῦς μηνὸς Μαΐου, ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα ἕκαστον, εἰσιτήρια ἰσχύοντα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεως πλὴν τῶν ἐκτάκτων ἑορτῶν καὶ ἐπισήμων δεξιώσεων καὶ τελετῶν ἐν αἷς καὶ ἡ ἡμέρα τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἐκθέσεως.

Τὰ εἰσιτήρια ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι ἐπικεκολλημένα ἐπὶ φωτογραφιῶν ἀποστελλομένων ὑπὸ τῶν κατόχων αὐτῶν. Ἡ ἰσχὺς τῶν εἰσιτηρίων ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἐπισήμου ἐνάρξεως

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

COMPAGNIE FRANCAISE
DE NAVIGATION ET DE CONSTRUCTIONS NAVALES ET ANCIENS ETABLISSEMENTS SATRE REUNIS

(Lyon—Arles—Nantes—Rouen)

Société Anonyme. Capital 6.000,000 fr.

Siège Social: 50 Bd-Haussmann

PARIS

GRAND PRIX: PARIS EXPOSITION 1900

Constructions Navales

Machines pour la Marine de l'Industrie.

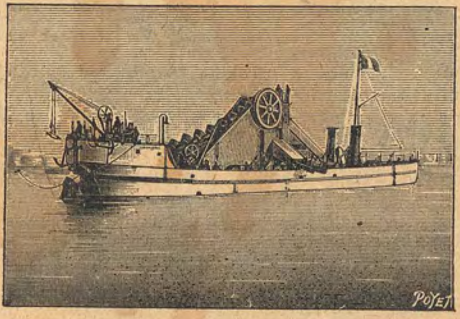

Matériel de navigation fluviale et maritime — Voiliers — Cargo-boats— Bateaux — Navires — Remorqueurs à hélice et à roues — Chaloupes — Canots à vapeur — Materiel de Dragage etc. etc.

Voir à l'Exposition d'Athènes les modèles exposés dans la Section française.

Représentée par M. **J. BERTRAND,**

51 b, rue Ménandre.—**Athènes**

Σχέδιο ἑλληνικοῦ περιπτέρου στὴν Ἔκθεση τοῦ Παρισιοῦ τοῦ 1900

Exposition Universelle

Pavillon de la Grèce

Façade sur le quai d'Orsay
Echelle de 0.02 mètre

Phot. Lacour, rue Chapon, Paris.